

တွံတေးဆရာတော်

ရေးသားတော်မူအပ်သည့်

ပရိတ်ကြီးပါဠိတော်နိဿယ

ပါဠိဆရာ-ဦးစီးဓမ္မဝင်
PRESS INTELLIGENCE AND
RE ကြီးကြပ်ပြင်ဆင်မှုဌာနသည်
DIRECTORATE OF INFORMATION
(၁၄) ခြံမြေ-က ပုံနှိပ်ခြင်း
Doc. No. ၇၂၁
Date ၂၉. ၈. ၆၉
ဘာသာရေးဆိုင်ရာ ခွင့်ပြုချက်အမှတ် (၆၁၃)

မူပိုင်

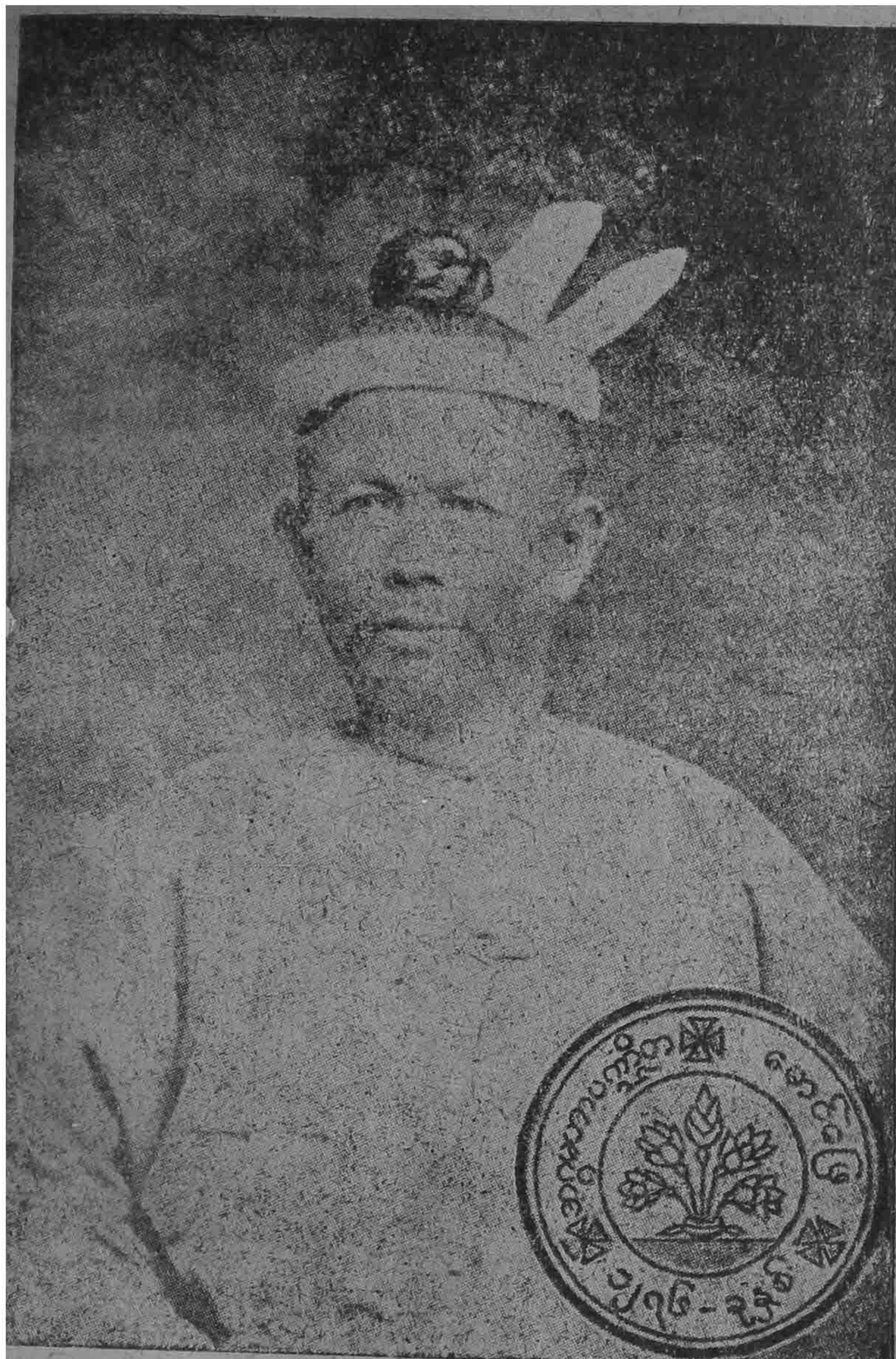

ကျမ်းစာ

ပြည်ကြီးမဏ္ဍိုင်ပိဋကတ်ပုံနှိပ်တိုက်၊
၂၅ လမ်း အမှတ် ၅၂- ရန်ကုန်မြို့

1967, February ၂၅ ရက်နေ့ ထုတ်ဝေသည့်
စာကြည့်တိုက်
ကမ္ဘာအေး။

ရန်ကုန်မြို့ အမှတ် ၂-၂၅-လမ်း စာဆိုတန်း
ပြည်ကြီးမဏ္ဍိုင်ပိဋကတ်ပုံနှိပ်တိုက်-မှ
ဦးအေးက ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသည်၊
မှတ်ပုံတင်အမှတ် (၀၁၆၉) ပုံနှိပ်သူ
(၀၂၄၂) ထုတ်ဝေသူ

ကျော့ဘုရင် ကေရာဇ်မင်းမြတ်၏ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ကို
လူပုဂ္ဂိုလ်ထည်းတွင် ပဌမဆုံးအကြိမ် ချီးမြှင့်ခြင်းကို
ခံယူရသော ပြည်ကြီးမဏ္ဍိုင် ပိဋကတ်ပုံနှိတ် အယ်ဒီတာချုပ်ကြီး
အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ပါဠိဆရာကြီးဦးမြေ
(ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ကန်တော့လျက်ပင်)

ဆရာညွန့် ဣတိဝိဿုတဿ မဟာပါဠိ ဘစေရဿ ဆာယာဂ္ဂပံ
ပြည်ကြီးမဏ္ဍိုင်ပိဋကတ်ပုံနှိပ်တိုက် ပါဠိဆရာကြီး
(ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ကန်တော့လျက်ပင်)

တုံတေးပရိတ်ကြီး ပါဠိစာဝိနိသျှ

၁၄-ကြိမ်မြောက် ပုံနှိပ်ရခြင်းနှင့်

ပြည်ကြီးမဏ္ဍိုင် ဆန္ဒ

ဗုဒ္ဓ သာသနာတော်ကို အစဉ်သဖြင့် အားပေး ချီးမြှောက် လိုသော ဆန္ဒရှိခြင်းနှင့် သုံးပါး သရဏဂုဏ်ကိုယ်လုံးထုံကြသည့် ပြင်၊ သာသနာ သုံးရပ်တွင် အရင်းမူလ ဖြစ်သော ပရိယတ် သာသနာကို ပရိယတ်ဝန်ဆောင် သာသနာ့ ပဋိညာဉ်ခံ ရဟန်း တော်များနှင့် အစဉ်တဲဘက်၍ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလကပင် ချီးမြှောက် ပြုစုခဲ့ကြသဖြင့် ဥပါသကာဂုဏ်အင် စုံလင်ပြည့်ကြွယ် လှသော ရန်ကုန်မြို့ ပြည်ကြီးမဏ္ဍိုင် ပိဋကတ် ပုံနှိပ်တိုက်ရှင်များ ဖြစ်ကြသည့် ကျေးဇူးရှင် မွေးသဘခင်-ဦးစောတင်၊ မွေးသမိခင် ဒေါ်မမ (ကွယ်လွန်ကြသူ) တို့အား ရည်စူးလျက်၊ သားများဖြစ် ကြသော ဦးတင်စိုး နှင့် ဦးအေး တို့က သာသနာရေး စိတ်ဓာတ် အပြည့် အဝ ထားရှိ၍၊ မွန်မြတ် လှသော မူလ ကျေးဇူးရှင် တုံတေး ဆရာတော် ဘုရားကြီး၏ လက်ရာများ မပပျောက် စေခြင်းငှါ ကြိုးစားလျက် ထုတ်ဝေ နိုင်ဘို့ရန် ရည်စူးလျက်..... ရှိပါကြောင်း။

တုံတေး ဆရာတော် ဘုရားကြီး ရေးသားတော် မူသော ဤ တုံတေး ပရိတ်ကြီးနိဿယ ကျမ်းကို တကြိမ်ထက် တကြိမ် ကောင်း သည်ထက် ကောင်း၍၊ အက္ခရာ၊ ပုဒ်၊ ပါဠိ၊ ချတ်ယွင်းခြင်း မရှိရ လေအောင်၊ အဂ္ဂမဟာ ပဏ္ဍိတဘွဲ့ခံ ပါဠိဆရာကြီး ဦးဖြေ နှင့်

ပါဠိဆရာကြီး ဆရာညွန့် တို့ပြင်ဆင်ပြီး မူအရ “ပါဠိ ဘာသာ
ကောသလ္လ” ဘွဲ့တံဆိပ်ရ ဦးဝင်းမောင်က ၁၄ - ကြိမ်မြောက်
ထပ်မံပြင်ဆင်၍၊ ပြည်ကြီးမဏ္ဍိုင် ပိဋကတ် ပုံနှိပ်တိုက်မှ နှိပ်
အပ်သည် ဖြစ်ပါကြောင်း။

ကျေးဇူးတင်ခြင်း

အထူးအားဖြင့် ကျေးဇူးတော်ရှင် တွံတေး ဆရာတော်ဘုရား
ကြီးအား၎င်း၊ ပါဠိဆရာကြီးဦးဖြေ နှင့် ပါဠိဆရာကြီး ဆရာညွန့်
တို့အား၎င်း၊ ပြည်ကြီးမဏ္ဍိုင် ပိဋကတ်ပုံနှိပ်တိုက် တိုက်ရှင်များ
နှင့်တကွ ဤကျမ်းကို ရိုက်နှိပ်ရာတွင် ပါဝင် သက်ဆိုင် ပါသော
တပည့်ငယ်သား အပေါင်းတို့က ဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့် ဆရာ
ကြီးတို့၏ ကျေးဇူးတော် ကို အထပ်ထပ် အခါခါ တင်ရှိပြီး
လက်စုံမိုး၍၊ ရှိခိုးခြင်း ပြုလိုက်ပါသတည်း။

ပြည်ကြီးမဏ္ဍိုင်

၁၃၂၈-ခု၊ ပြာသိုလ

အချိုးနိဒါန်း

အချိုးနိဒါန်း။ ။တုံတေး ဆရာတော် ဘုရားကား အလွန် ထင်ရှား လူသိများခဲ့သော ဆရာတော်ဖြစ်ခဲ့၏။ ဤသို့ ထင်ရှား ခဲ့သည်မှာ ရဟန်းရှင်လူတို့အတွက် ကျမ်းဂန် အများ အပြား ရေးသား အကျိုးပြုခဲ့ သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ မိမိတို့ (ပြည်ကြီးမဏ္ဍိုင် ပိဋကတ်ပုံနှိပ်တိုက်ရှင်များ) မိဘဘိုးဘွားများ မှာ ဆရာတော်ဘုရားအား အစဉ် လေးစား မြတ်နိုး အားကိုး ပူဇော်ခဲ့ကြပါသည်။ ဆရာတော်ဘုရားကား စိတ်ထက်မြက်သည် ဖြစ်ရာ အပြစ်မြင်လျှင် မညှာမတာ ဆိုဆုံးမတော်မူတတ်၍၊ ထိုကဲ့ သို့ အဆုံးအမခံရသည်ကိုပင် မိမိတို့ ဘိုးဘွားမိဘများမှာ လွန်စွာ အားရ နှစ်သက် ကြည်ညို ခဲ့ကြရပါသည်။ မိမိတို့ ဘိုးဘွား မိဘ များက ထိုမျှလေးစားအားရ ကြည်ညို မြတ်နိုး ကြသည်နှင့် အမျှ ဆရာတော်ဘုရားကလည်း သူတို့အပေါ် တပည့်ရင်းချာ ဒကာ၊ ဒကာမများအဖြစ် မြတ်နိုး လေးစား ခဲ့သည့် အတိုင်း မိမိပြုသမျှ ကျမ်းစာများကို အစဉ်ရိုက်နှိပ်ရန် ပြည်ကြီးမဏ္ဍိုင် ပိဋကတ်ပုံနှိပ် တိုက် ပိုင်ရှင်များအား စွန့်ကြဲတော်မူခဲ့ပါသည်။

မိဘဘိုးဘွား အဆက်ဆက်က ယနေ့ထက်တိုင် ထင်ရှား ရှိနေ သော ဆရာတော်၏ ကျမ်းစာများကို တွေ့နေရသော မိမိတို့မှာ ဆရာတော်၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၎င်း၊ မိမိတို့ ဘိုးဘွား မိဘများ အထူးလေးစား မြတ်နိုး ပူဇော်ခဲ့သည်ကို၎င်း အစဉ် အမှတ်ရကာ ဆရာတော်ဘုရားအား ဂုဏ်ပြုပူဇော်လိုလျက်သာ ရှိကြရပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဆရာတော်ဘုရား၏ ထေရုပ္ပတ္တိကို လျှောက်တောင်း ခဲ့ရာ ဟံသာဝတီခရိုင် ရုံးသပြေကန် မဟာဓမ္မိကာရာမ ဆရာတော် ဘုရား— (ယခုလက်ရှိ—ဆရာတော် ဥးမုနိန္ဒ) အထံတော်မှ ရခဲ့ ပါသည်။

ခ)

အချိုးနိဒါန်း

မိမိတို့ လျှောက်တောင်းချိန်က တံတေး ဆရာတော်ဘုရား၏ နီးစပ်သော ဆွေမျိုးသားချင်း အဆက်အနွယ်များ တပည့်တပန်း မိတ်သင်္ဂဟ ဆရာတော်များမှာ တဥျးတလေမျှ မရှိတော့ပြီဖြစ်ရာ၊ ရဘို့အရေး လုံးဝမြော်လင့်ဘွယ် မရှိသလိုဖြစ်နေရာမှ ယခု ဤမျှ ရလာသည်ကိုပင် အလွန်ဝမ်းမြောက် ကျေးဇူးတင်ကြရပါသည်။ အဘိုးအနုဋ္ဌ ထိုက်တန်သော ရတနာကိုရသကဲ့သို့ အားရနှစ်သက် စွာ ဤထေရ်ပုဂ္ဂိုလ်ကထာဖြင့် ဆရာတော်ဘုရားအား လေးစား ကြည်ညိုစွာ ပူဇော်လိုက်ရပါသည်။

ဦးတင်စိုး- ဦးအေး

ပြည်ကြီးမဏ္ဍိုင်တိုက်ရှင်များ

၁၇-၁၀-၆၄

အတ္ထုပ္ပတ္တိ

ဇာတိဌာန-မိဘသားချင်းများ။ ။တုံတေးဆရာတော်ဘုရားကား မန္တလေးမြို့ မြောက်ဘက် ငစဉ့်ကူးမြို့နယ် ကျောက်ဖြူကျောက်သား ရုပ်ပွား ဆင်းတု ကျောက်စာများ ထုလုပ်ရာ ကျောက်ဖြူတောင်ကြီးဖြင့် ထင်ရှားသော အိမ်ခြေခုနစ်ရာကျော်ရှိ စကျင်ရွာကြီး၌ အဘ ဦးချစ်ညို-အမိ ဒေါ်ရွှေအင်းတို့မှ သက္ကရာဇ် ၁၂၂၀ - ပြည့်နှစ်တွင် ဖွားမြင်ခဲ့၏။ အမည်မှာ မောင်ရွှေထင်းဖြစ်၏။ တုံတေးဆရာတော်ဘုရား၌ မောင်ရွှေသင်း မအယ်လေး-မထယ်လေး-ဟု မွေးချင်းသုံးယောက်ရှိခဲ့ရာ ဆရာတော်မှာ မအယ်လေးအောက် တတိယမြောက်သားဖြစ်ခဲ့၏။

ငယ်ဆရာ။ ။စကျင်ရွာ အရွှေကျောင်းဆရာတော် အရှင်အရိယထံ၌ ကျောင်းသားဘဝဖြင့်၎င်း၊ သာမဏေဘဝဖြင့်၎င်း အခြေခံစာပေများသင်ကြားခဲ့ရ၏။ ထိုအရှင်အရိယမှာ ရွှေကျင်ဆရာတော်ဘုရား၏ ဆရာ သီးလုံးဆရာတော်ဘုရား၏ အဆက်အနွယ်တည်း။ ဆရာတော် အရှင်အရိယ၏ဆရာမှာ ငစဉ့်ကူးဂိုဏ်းအုပ် မြေပုံကန် အရွှေဘက် ဆရာတော် အရှင်ဂန္ဓမာဖြစ်ရာ၊ ထိုဆရာတော်ဘုရားကား သီးလုံးဆရာတော်ဘုရား၏ တပည့်ဖြစ်၏။ ဆရာတော်အရှင်အရိယ၌ တပည့်လေးပါးရှိခဲ့ရာ၊ တုံတေး ဆရာတော်- ဆရာတော် အရှင်ကေလာသ- အရှင်ဉာဏ- အရှင်ဝိလာသတို့ ဖြစ်၏။ တုံတေး ဆရာတော်မှ တပါး ဆရာတော် သုံးပါးမှာ မိမိတို့ဆရာကျောင်း၌ပင် အဆက်ဆက် အုပ်ချုပ်တော် မူခဲ့ကြရာ၊ ဆရာတော် အရှင်ကေလာသမှာ သက်တော် ၇၄-နှစ် ၌၎င်း၊ အရှင်ဉာဏမှာ သက်တော်ရှစ်ဆယ်၌၎င်း၊ အရှင်ဝိလာသမှာ ၈၂ နှစ်တွင်၎င်း ပျံ့လွန်တော်မူခဲ့၏။ ထိုဆရာတော်များ သက်တော်ရှည်ကြသော်လည်း တုံတေး ဆရာတော်ဘုရားကား သက်တော် ၅၅-နှစ်သာ ရှည်တော်မူခဲ့ရသည်။

(သ) တံတေးဆရာတော်ဘုရား အတ္ထုပ္ပတ္တိ

အစဉ်တိုးတက်ခဲ့ရပုံ။ ။ ၂၃၉-ခုနှစ်၌ ဆရာတော် အရှင်
အရိယကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်ခဲ့၏။ ရဟန်း
ဒကာ-ဒကာမများကား ခမည်းတော် ဦးချစ်ညို၏နမ ဝေပီမှတ်
စာနှင့် ဦးမြတ်တို့ဖြစ်၏။ ရဟန်းဘွဲ့မည်မှာ အရှင်နာဂတည်း။
ရဟန်းဖြစ်ပြီးနောက် မန္တလေး ခင်မကန်တိုက်၌၎င်း၊ လက်နက်
ဝန်တိုက်၌၎င်း သီတင်းသုံးလျက် ထင်ရှားသောဆရာတော်များထံ
စာပေများ လိုက်နာသင်ယူခဲ့၏။ နောင်အခါ လက်နက်ဝန်
တိုက်၌ ပဌမစာချ အဖြစ်သို့ရောက်ကာ စာပေပို့ချတော်မူခဲ့၏။
ပဌမစာချဖြစ်ပြီးနောက် မဟာဝိသုဒ္ဓါရာမ ဆရာတော်ဘုရားထံ
နည်းခံရန် ရောက်ရှိလာခဲ့၏။ စာတတ် ပေတတ် အရည်အခြင်းရှိ
ပုဂ္ဂိုလ်တပါးလည်းဖြစ်— သီးလုံးအဆက်အနွယ်ဖြစ်၍ အကျင့်
သိက္ခာလည်းရှိခဲ့ရာ၊ မကြာမီပင် ဝိသုဒ္ဓါရာမ ဆရာတော်ဘုရားက
စာချအဖြစ်ဖြင့်၎င်း၊ ကျောင်းဘုန်းကြီးအဖြစ်ဖြင့်၎င်း ခန့်အပ်
ချီးမြှောက်ခဲ့၍ မဟာဝိသုဒ္ဓါရာမတိုက် သပြေပင် ကျောင်း၌
သီတင်းသုံးလျက် စာပေပို့ချတော်မူခဲ့၏။

စာချကောင်းခြင်း။ ။ တံတေး ဆရာတော်ဘုရား စာချ
နည်းပြအလွန်ကောင်းကြောင်း တပည့်များက ချီးကျူးခဲ့ကြ၏။
တံတေး ဆရာတော်ဘုရားထံရောက်မှ ပိဋကတ်မျက်လုံး ပေါက်
လာရကြောင်း သပြေကန်ဆရာတော်ဘုရား မိန့်ကြားတော်မူခဲ့၏။
တံတေး ဆရာတော်ဘုရားထံ စာလိုက်ခဲ့ဘူးသော မင်းကုန်းအရှင်
သုန္ဒရာဘိဝံသထေရ်-(ဝိဇ္ဇာလင်္ကာရဆရာတော်)ကလည်း တံတေး
ဆရာတော် စာချ စာပြော အလွန်ကောင်းကြောင်း မိန့်ကြား
တော်မူခဲ့ဘူး၏။ အပြောရှင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်မှာ အရေးအသား
လည်း ရှင်းလင်းနားလည်အောင် ရေးတတ်၏။ တံတေး ဆရာ
တော် ဘုရား၏ အရေးအသားများ ပြတ်သားရှင်းလင်းလှသည်

ဖြစ်ရာ၊ အပြောရှင်းလျက် အများနားဝင် သဘောပေါက်အောင် ပြောတတ်မည်မှာ သေချာပါသည်။

ကျမ်းပြုခြင်း။ ။ ဆရာတော်ကား ရှေးခေတ်သဒ္ဒါကြီး ချပို့ နည်းများကိုလည်း တော်လှန်ခဲ့၏။ စာသင်သားများ သက်သာ လွယ်ကူစွာနှင့် လျင်မြန်စွာ ခရီးရောက်သော ချနည်းထွင်ကာ ပို့ချလာခဲ့ရာ၊ တပည့်များ တိုးတက်လွယ်ခဲ့ရ၏။ မိမိချရိုးချစဉ် နည်းနာများ ပြန်နှံစေရန် ရည်သန်တော်မူလျက် မဟာဝိသုဒ္ဓါ ရာမတိုက်၌ စာပေပို့ချနေစဉ်ပင် ကဏ္ဍာနသံခိပ်ခေါ် သဒ္ဓါရှစ် စောင်သုတ်နက်ပါ၌နှင့် ၎င်းနိဿယတို့ကို ၁၂၆၂-ခုနှစ်က ရေးသား တော်မူပြီး ပုံနှိပ်စေခဲ့၏။ ထိုအချိန်က ဝိသုဒ္ဓါရုံသုတ်နက် မပေါ် သေးဖြစ်ရာ ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ အယူအဆများ မပါသေး၊ အခြားဉာဏ်၊ ရူပသိဒ္ဓိ စသော သဒ္ဓါကျမ်းတို့၏ အဆိုများကို သည့်ထားသည်ကို တွေ့ရ၏။

သိမ်သမုတ်ခြင်း။ ။ ၁၂၆၂-ခုနှစ်၌ပင် မိမိဆရာအရှင် သီတင်းသုံးတော်မူခဲ့ရာ စကျင်ရွာအရှေ့ကျောင်းသို့ နောက်ပါ သံဃာခြောက်ပါးနှင့်အတူ ကြွရောက်ကာ ထိုနယ်ရှိ သီးလုံး ဆရာတော် အဆက်အနွယ်ဝင် ထင်ရှားသော ဆရာတော်၊ သံဃာ တော် ၃၀-ဖြင့် ထိုကျောင်းတိုက် အရှေ့ အနောက် ၂၄-တံ၊ တောင်၊ မြောက် ၃၂-တံရှိသော ကျောင်းတိုက်ကြီးတခုလုံးကို မဟာသိမ်အဖြစ် သမုတ်တော်မူခဲ့၏။ ထိုအချိန်၌ ဆရာတော် အရှင်အရိယထေရ်ကား မရှိ၊ တပည့်ဆရာတော် အရှင်ကေလာသ ထေရ် အုပ်ချုပ်နေသောအခါတည်း။

တောရဆောက်တည်ပုံ။ ။ ဆရာတော်ဘုရားကား သံဝေဂ ခတ်ခံနေကွမ္မဓာတ်ခံ ရင့်သန်တော်မူသည့်အတိုင်း သံဝေဂိယ

စာတမ်း၊ နေက္ခမ္မဇ္ဈာသယစာတမ်းများကိုလည်း ရေးသားတော်မူခဲ့၏။ ကြားရဘူးသည်မှာ တချိန်က စကျင်ရွာ၏ မြောက်၊ တာငါးရာလောက် အကွာတွင်ရှိသော လောကသရဗူကျော်ကံတောင်၊ ပတ္တမြားတောင်၊ တွင်းတော်ကြီးတောင်—ဟု သုံးမည်ရတောင်တော်ကြီးမှာ ပတ္တမြားတောရကျောင်းဟု အမည်တွင်စေလျက် တောရဆောက်တည် သီတင်းသုံးတော်မူခဲ့ဘူးသည်ဟူ၏။

တံတေးကျောင်းသစ်၌ သီတင်းသုံးခြင်း။ ။ နောက်အခါ ဦးစီယာ-ဒေဝီကြင် ဦးသိုင်း-ဒေဝီခို-ဦးအင်္ဂါစသော တံတေးကျောင်းဒကာ— ဒကာမများ ဆောက်လုပ် လှူဒါန်းအပ်သော တံတေးကျောင်းသစ်တိုက်ကြီးကို အလှူခံကာ သာသနာပြုတော်မူခဲ့သည်။ ထိုအခါမှစ၍ တံတေးဆရာတော်ဟု ထင်ရှားလာခဲ့ရ၏။ ဆရာတော်ဘုရား စတင်တည်ထောင် သီတင်းသုံးခဲ့ရာဖြစ်၍ ကျောင်းသစ်ဟု တွင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ ထိုကျောင်းတိုက် တတိုက်လုံးကို သိမ်းကျုံး၍ မဟာသိမ်အဖြစ် သမုတ်ခဲ့ရာ၊ မဟာဝိသုဒ္ဓါရာမ ဆရာတော်ဘုရား ကြွရောက်ချီးမြှောက်တော်မူခဲ့၏။ တံတေးဆရာတော်ဘုရားကား မဟာဝိသုဒ္ဓါရာမ ဆရာတော်ဘုရားကြီးကို အလွန်မြတ်နိုး လေးစားခဲ့သည်နှင့်အမျှ မဟာဝိသုဒ္ဓါရာမ ဆရာတော်ဘုရားကြီးကလည်း မြတ်နိုးခဲ့ရာ၊ ဆရာတော်ဘုရားကြီး အလေးအမြတ်အပြုဆုံး တပည့်တို့တွင် တပါးအပါအဝင်ဖြစ်ခဲ့ရ၏။ ထို့ကြောင့်ပင် ဆရာတော်ဘုရား တံတေးကျောင်းတိုက်တည် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ကြီးပွားရာ ကြီးပွားကြောင်း အဆုံးအမများ ပေးတော်မူခဲ့၏။ ဂါထာများဖြင့်၎င်း၊ အဖွင့်သံဃဏ္ဍနာများဖြင့်၎င်း၊ မြန်မာပြန်အနက်များဖြင့်၎င်း ဆုံးမတော်မူခဲ့သော အဆုံးအမတခုမှာ—တံတောဝါဒကထာ—ဟု ထင်ရှားခဲ့၏။

ကစ္စာနသံခိပ်။ ။ထိုတိုက်၌ စာပေပို့ချ သာသနာတာဝန်ကို ကြီးပမ်း ထမ်းဆောင်တော်မူခိုက်တွင် ယခင် ရေးသားရိုက်နှိပ်ခဲ့ ဘူးသော ကစ္စာနသံခိပ်ခေါ် သဒ္ဒါရုဏ်စောင် သုတ်နက်ပါဌ်ဟူ သော စာအုပ်ကို ထပ်မံ ပြင်ဆင် ဖြည့်စွက်ကာ ကစ္စာနသံခိပ် ဟူသော အမည်ဖြင့် ပုံနှိပ်စေခဲ့၏။ ထိုအခါကား ဝိသုဒ္ဓါရုံသုတ် နက်လည်း ပေါ်ထွက်လာပြီဖြစ်ရာ၊ ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ အယူ အဆများကိုလည်း ထိုကျမ်း၌ ထည့်သွင်းခဲ့၏။ ထိုကျမ်း၌ ရူပသိဒ္ဓိ ကို ရှု-ဈာသကုဉာ-နိဒ္ဒေသကို-နိ-ကစ္စာယနဝဏ္ဏနာကို နာ-ဟု သင်္ကေတပြုခဲ့ရာ၊ ဝိသုဒ္ဓါရုံသုတ်နက်လာ အယူအဆများကို-

မန္တလေးတိ ပုရေ ရမ္မေ၊ ဝိသုဒ္ဓါရာမ နာမကေ။

ဝသတော နော အာစေရဿ၊ ဂုရုတိ မတိ ဝုစ္စတိ။ ။ဟု မှာကာ ဂုရု-ဟု သင်္ကေတပြုတော်မူခဲ့သည်။ ထိုကျမ်းကား အလွယ်နှင့် သဒ္ဓါမျက်လုံး ဖွင့်ပေးနိုင်သည်ဟု ယုံကြည်သူများ တစတစ များလာရာ၊ ထိုခေတ်က အတော်တွင်ကျယ်ခဲ့ပါသည်။

ကစ္စာနသံခိပ်နိဿယရေးသားခြင်း။ ။ကစ္စာနသံခိပ်ပါဌ်ကို ရေးပြီး နောက်အခါကား အနှစ်နှစ်အလလက မိမိသူတပါး နှစ်ဦးသားတို့အတွက် ကြိုးစားတော်မူခဲ့သော ဝိရိယဒဏ်ချက် ကြောင့် မကျန်းမမာ ရောဂါများ ဖိစီးမှုဒဏ်ကို ခံတော်မူခဲ့ရ၏။ ရောဂါဖိစီးမှု ခံရသူတို့မှာ အလုပ်တာဝန်၌ စိတ်ဆုတ်နှစ်အား လျော့တတ်သော်လည်း ဆရာတော်ဘုရားကား အများအကျိုး အတွက် ကြိုးစားတော်မူခဲ့ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကစ္စာနသံခိပ် နိဿယ ပေါ်ထွက်လာရ၏။ ထိုကစ္စာနသံခိပ်နိဿယ နိဂုံး၌ မိမိ ထိုကျမ်းရေးစဉ် မသက်မသာ ဖြစ်ရပုံကို အောက်ပါအတိုင်း မိန့်မှာတော်မူခဲ့၏။

ဗျာဓိပိဒုက္ခော— မိန့်ဟောအရ အဇ္ဈတ္တက များလှသီးသီး
ရောဂါကြီးတွေထကြွနေ၍ အခြေမလှ ကိုယ်ကာယဝယ် ဒုက္ခဖိစီး
ဆင်းရဲကြီးကို ခံပြီးနေရ ခါကာလ၌ သိဿများထို စာသင်ပျိုတို့
ကပ်ခိုတောင်းပန် ဝေးရပ်ထံက စာတမန်သ တိုက်တွန်းလှ၍ ဒုက္ခ
ခံခက် ဆင်းရဲချက်ကို ငဲ့ကွက်မထား သေလိုအားသေ စိတ်အနေ
ဖြင့် များထွေနှုနယ် စာသင်ငယ်တို့ကို ညှာတွယ်ထောက်ထား
ချစ်သနားလျက် ရေးသားမှီရာ ဤသည်စာကား သင်္ချာနံပါတ်
များလှသည့်တွက် ဤတွင်ကွက်၍ တွဲဘက်ပဌမ ကဏ္ဍပြသည်။
ကိုင်ရစာအုပ်လွယ်ဘို့တည်း။

ပရိတ်ကြီးနိဿယ။ ။ဆရာတော်ဘုရားကား ကစ္စာနသံခိပ်
နိဿယကို ရေးသားတော်မူစဉ်ပင် ပရိတ်ကြီး ပါဠိတော် နိဿယကို
လည်း ရေးသားခဲ့ရာ၊ မကျန်းမာလျက် ဤကျမ်းနှစ်ကျမ်းကို
တပြိုင်နက် ရေးသားတော်မူနိုင်သော ဝီရိယစေတနာစွမ်းအားကို
ခန့်မှန်းနိုင်ပါသည်။ ကစ္စာနသံခိပ်နိဿယမှာ ၁၂၇၃-ခု၊ ပြာသို
လဆန်း ၈-ရက်နေ့၌ပြီးကြောင်း။ ပရိတ်ကြီးနိဿယမှာ ၎င်းနှစ်
နတ္ထော်လဆန်း ၁၄-ရက်၌ ပြီးကြောင်း နိဂုံးများ၌ တွေ့ရ၏။
ထိုပရိတ်ကြီးနိဿယနိဂုံး၌လည်း ဒုက္ခပုဉ္ဇော အယံကာယော—မိန့်
ဟောအလာ—ဒေသနာနှင့်— သွေမကွာဖြစ်—ခန္ဓာညစ်ကို—ရလစ်
သည့်တွက်— ဘယ်ဆီရက်မှ— အေးစက်ချမ်းသာ— နေရတာမရှိ—
ဆနုတိရောဂါတွေ လွှမ်းမိုးသဖြင့်— မချီမဆ နေရသည့် ကာလ
ဝယ်—ဟု မိမိ ထိုကျမ်းရေးစဉ်က အခြေအနေကို ဖော်ပြခဲ့၏။
ထို့ပြင် ကိုယ်ကာယခန္ဓာ— ကျင်နာခံခက်—မအိသာလျက်နှင့်ပင်
ပက်လက်တခါ မှောက်တခါနှင့် စောင်းငဲ့ကာတလှည့် သို့ကလို
တအိအိဖြင့်၊ ရေးရဘိခဲယဉ်းစွာ ပရိတ်ကြီးနိဿယ ဤကျမ်းစာ
သည်— စသည်ဖြင့် ကျမ်းပြီးဘို့အရေး ဝန်လေးစွာ ကြိုးပမ်းခဲ့ရ

ယုံကို သရုပ်ဖော်ခဲ့ပါသည်။ ဆရာတော်ဘုရား၏ ကြိုးပမ်းမှုမှာ အထမြောက်ခဲ့ပါ၏။ ချောမွေ့ပြေပြစ် နှစ်သက်ဘွယ် လက်နက် ကလေးများဖြင့် တန်းဆာဆင်ထားအံ့သော ထို ပရိတ်နိဿယဖြင့် ပရိတ် ဓနက်များ လို ဝိုင်းလားလား ကျက်မှတ်ခဲ့ သူ အဘော်များ ခဲ့၍ ထို ပရိတ်ကြီးနိဿယ ယနေ့တိုင် မရိုးနိုင်ဘဲ အများလက်တွင် ထင်ရှားစွာ တွေ့မြင်လျက် ရှိရပါသည်။

ပရိတ်ကြီးနိဿယ မရေးမီ ပရိတ်ပါဠိတော်ကို သုတ်သင်ပြင်ဆင် ကာ ရွတ်ပို့တတ်ပုံ အမှာအထားများနှင့် ကကွ ရေးသားတော် မူခဲ့၏။ အရွတ်အဘတ် ကျနသန့်ရှင်းလှသော ဆရာတော်ဖြစ်ရာ၊ အများကိုလည်း မိမိကဲ့သို့ မှန်ကန်ကျနစွာ ရွတ်စေလိုသော စေတနာအရပင် ဖြစ်ပါသည်။

သပြေကန်၌ သီတင်းသုံးခြင်း။ ။ ဆရာတော်ဘုရား၏ ရောဂါမှာ ဆရာကောင်း သမားကျော်တို့ လက်သွက်ခဲ့ကြ၍၊ ဥတု ရေမြေ ပြောင်းလဲစမ်းသပ်ရန် မိတ်ဆွေ ဒကာ၊ ဒကာမ တပည့်များ ရှိရာသို့ လှည့်ပတ်ကာနေဘို့ ဆုံးဖြတ်ပြီးလျှင် မိမိ၏တပည့် သပြေကန် ဆရာတော်ဘုရားထံ ကြွရောက် သီတင်းသုံးတော်မူခဲ့၏။ မိမိတို့ အလွန်ကြည်ညိုသော ဆရာတော်၏ ဆရာသမားအဖြစ်ဖြင့် ၎င်း၊ ဗာဟုဿစွ သီလသိက္ခာစသော ဂုဏ်များအရ၎င်း၊ ဒကာ၊ ဒကာမများ အလွန်လေးစားကြည်ညို ရိုးသမမြတ်နိုးစွာ ပြုစု ခဲ့ကြ၏။

ကျိုက်ဝိုင်းမင်းကျောင်း၌။ ။ ထို့နောက် ရောဂါသက်သာ လှသည် မရှိ သဖြင့် ရန်ကုန်-ကျိုက်ဝိုင်းမင်းကျောင်းတိုက်သို့ ရွှေ့ပြောင်း သီတင်းသုံးတော်မူခဲ့၏။ ကျိုက်ဝိုင်းဆရာတော်မှာ ဓမ္မကထိကအကျော် ဆရာတော်ဖြစ်ရာ၊ တွံတေးဆရာတော်ဘုရားနှင့်

(ည) တံတေးဆရာတော်ဘုရားအတ္ထုပ္ပတ္တိ

အလွန် ရင်းနှီး ချစ်ခင်ခဲ့သော ဒဠမိတ္တဖြစ်ခဲ့၏။ ကျိုက်ဝိုင်းမင်း ကျောင်း ဆရာတော်၏ ထူးခြားသော ပြုစုယုယ စောင့်ရှောက်မှုကို ခံယူရင်း၊ အလွန်ခင်မင်သော ဒဠမိတ္တဆရာတော်၏ တိုက်တာ၌ နေရစဉ် ထာဝရကောင်းမှု တခုခုပြုစုခဲ့မှ သင့်လျော်မည်ဟူသော ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် နမက္ကာရနိဿယကိုရေးခဲ့ရာ၊ ၁၂၇၄-ခု၊ နယုန်လဆန်း ၈-ရက်နေ့တွင် ပြီးခဲ့၏။

ထို နမက္ကာရနိဿယမှာ လင်္ကာနက်ကလေးများဖြင့် နှစ်သက်ဘွယ်ဖြစ်ရာ၊ ဆိုနိဿယဖြင့်နမက္ကာရကျက်မှတ် ဘုရားရှိခိုးသူ အတော်ပေါများ ပြန့်နှံ့ခဲ့၍ ဆရာတော်၏ ကြိုးပမ်းမှုမှာ အများအကျိုး ရှိစေခဲ့ပါသည်။ ထိုနှစ်ပဌမ ၀၂ ဆိုလဆန်း ၁၁-ရက်မှာပင် အပြင်အောင်ခြင်း၊ အတွင်းအောင်ခြင်း၊ ရတနာရွှေချိုင့်တို့၏ နိဿယများလည်း ရေးသားပြီးစီးစေတော်မူခဲ့၏။ ဆရာတော်ဘုရား၏ နမက္ကာရ၊ ပရိတ်ကြီးနိဿယလင်္ကာ ၈၂၀ ကျမ်းကို ဆန်းစစ်၍ သံပေါက်ကလေးများဖြင့် ပြခဲ့ရာ၊ ဆန်းကျမ်းလင်္ကာ ၈၂၀ ကျမ်းလှနီးပါးဖြစ်၍ ဆန်းသံခိပ်သဘွယ်ပင် ဖြစ်တော့သည်။ ဆရာတော်ကား ဂန္ဓာဘရဏ ဋီကာသစ်ကိုလည်း ရေးသားတော်မူသည်ဟု အဆိုရှိခဲ့ရာ၊ ပုံနှိပ် ကျမ်းစာ အဖြစ်ကား မတွေ့ဘူးရ၊ ထို့ပြင် သင်္ဂြိုဟ် သံပေါက်ကိုလည်း ရေးသားတော်မူခဲ့၏။

ဝိသုဒ္ဓါရုံအဆုံးအဖြတ်။ ။မဟာဝိသုဒ္ဓါ.၃မ ဆရာတော်ဘုရားသည် အများလျှောက်ထား မေးမြန်းချက်အရ ရေးသားဆုံးဖြတ်တော် မူအပ်သော အဆုံးအဖြတ်များသည်၎င်း၊ ဆရာတော်ဘုရား၏ အခြား မှတ်သားဘွယ်ရာများသည်၎င်း အများအပြား ရှိခဲ့၏။ ထိုအဆုံးအဖြတ် မှတ်သားစရာများမှ အများအပြားကို ဆရာတော်ဘုရား ငယ်စဉ်အခါ စာသင်လှည့်ရာတို့၌ အမြဲထပ်ချပ်မကွာ လိုက်ပါခဲ့သော တပည့်ရင်း ရှိမ်းမကားရွာ

ချမ်းသာကြီးဆရာတော်က ကူးယူ ရေးမှတ်ထားခဲ့၏။ ထို ဆရာ
တော်ထံမှ ထို အဆုံးအဖြတ် မှတ်သားစရာများကို တောင်းယူ၍
၎င်း၊ အခြားဆရာတော်ဘုရား၏ တပည့်များထံမှ ရတတ်သမျှ
ရှာဖွေစုဆောင်း၍၎င်း— ဝိသုဒ္ဓါရုံ အဆုံးအဖြတ်ဟူသော အမည်
ဖြင့် ဆရာတော်ဘုရားပင် စီစဉ်၍ ပြည်ကြီးမဏ္ဍိုင် ပိဋကတ်ပုံနှိပ်
တိုက်တွင် ပုံနှိပ်စေခဲ့၏။ နောက်သားတို့ အစဉ်မှတ်သား ခံပြု
အတုယူဘွယ်ရာ လိုက်နာကျင့်ကြံဘွယ်ရာ အဘိုးတန်ခိုးနိစ္ဆယနှင့်
မှတ်သားဘွယ်ရာများ အများသိရ နည်းယူရအောင် ကြိုးစား
တော် မူခဲ့သော ဆရာတော်ဘုရား၏ ဤ ကြိုးပမ်းမှုမှာလည်း
အများအတွက် လွန်စွာ အကျိုးရှိခဲ့ရပါပေသည်။

ပျံလွန်တော်မူခြင်း။ ။ဥတုရေမြေ စမ်းသပ်၊ လှည့်လည်၍
စမ်းသပ် သီတင်းသုံးတော်မူရင်းပင် ရောဂါများမှာ ထူးခြားသည်
မရှိ၊ တိုးတက်၍သာ ဖိစီးလာခဲ့သဖြင့် ၁၂၇၅-ခုနှစ်၌ မိမိဇာတိ
ဌာန စကျင်ရွာ မိမိဆရာတိုက်တာသို့ ကြွရောက်သီတင်းသုံးတော်
မူစဉ်၊ ထိုတိုက်မှာပင် ဘဝနတ်ထံ စံလွန်တော်မူခဲ့ရာ ကျော်စော
ခြင်းဂုဏ်သတင်းသာ ကျန်ရစ်ခဲ့ရပါတော့သည်။

ဂုဏ်ပြုပါ၏....

၁။ အတ္ထဂေါ တုံ ဟိတံသုရ၊
နာလံ လောကဿ ကာတဝေ။

အာစေရော နော အတ္ထဂေါ ပိ၊
ယာဝဇ္ဇ ဟိတမာစရေ။

သုရ- ကမ္ဘာ့ဘောင်ဆီ- မှောင်မသိအောင်- ရောင်ခြည်ဖြန့်
ကျင်း- ရှင်နေမင်း။ တုံ- အလင်းတို့တွင်- ငါဘုရင်ဟု ထင်မြင်

မာန်တင်း- ရှင်နေမင်းသည်။ အတ္ထဂေါ- အနောက်တောင်စွယ်-
 နေအကွယ်တွင်- မြင်ချုပ်ပျောက်- ဝင်ခြင်းသို့ ရောက်သည်
 ရှိသော်။ လောကဿဟိတံ-ကမ္ဘာသူ ကမ္ဘာသား-ကျိုးစီးပွားကို။
 ကာတဂေါ- အလင်းရောင်ကူ- အပူဓာတ်နှင်း- ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်
 ခြင်းငှါ။ နာလံ- အရမ်းတိုးဘိ- သတ္တိမပိုင်- မဝတ်နိုင်ပါပေ။
 နောအာစေရော- သီလသမာ- ပညာစွယ်စုံ- ဂုဏ်သတင်းမေး-
 တံတေးဆရာတော်- ထင်ပေါ်ကျော်ကြား- ငါတို့ ဆရာမြတ်
 ဘုရားတည်းဟူသော နေမင်းကြီးသည်ကား။ အတ္ထဂေါ- စုတိ
 မရဏ- အတ္ထတောင်စွယ်- နေအကွယ်တွင်- မြင်ချုပ်ပျောက်-
 ဝင်ခြင်းသို့ ရောက်သည်။ သမာနောပိ- ၅၁- နှစ်ကြာ- ဖြစ်ခဲ့ပါ
 သော်လည်း။ ယာဝဇ္ဇ- မပျက်မကွက်- အဆက်ဆက်ဖြင့်- ယနေ့
 ထက်တိုင်အောင်ပင်။ ဟိတံ- ကျမ်းဂန်များစွာ ရှင်လက်ရာများ-
 ထင်အရှားမို့- သင်ကြားရွတ်အံ- အသံမစဲ- အမြဲဖြစ်ပွား- အကျိုး
 စီးပွားကို။ အာစရေ အာစရတိ- အရှင်မေတ္တာ- ကရုဏာကို-ခါခါ
 ရှုခွင့်- အမှုဖွင့်ကာ- ပြုကျင့်လျက်သာ ရှိနေပါပေသတည်း။

၂။ ကတော အနေန သန္တေသု၊

ဥပကာရော အနုပ္ပကော။

သစေ တံ နသရိဿာမ၊

ကထံ ဟောမ ကတညူနော။

အနေန- တံတေး ဆရာတော်- ထင်ပေါ်ကျော်ကြား- ဤ
 ငါတို့ ဆရာတော်ဘုရားသည်။ သန္တေသု- မြတ်တရားကို-လိုလား
 ခံမင်- ရှင်လူအပေါင်း- သူတော်ကောင်းတို့အပေါ်၌။ ကတော-
 နားလည်စေလို- တတ်စေလို၍- ကိုယ်အနွမ်းခံ- အပန်းခံလျက်-
 ကျမ်းဂန်အများ-ရေးသားစုဖွဲ့-ရှုခွင့်အထူး- ပြုခဲ့ဘူးသော။ဥပကာ

ရော- ကရုဏာမြတ်- ဖေတ္တာဓာတ်ဖြင့်- ပေးအပ်လွန်ထူး-ရှင်ကျေး
ဇူးသည်။ အနုပ္ပကော- ဘယ်သို့ဆပ်စေ- မပြေနိုင်အား- အတိုင်း
မသိ များပြားလှပါပေ၏။ တံ- ထိုပေးဘူးအစုံ- ကျေးဇူးဂုဏ်ကို။
သစေ နသရိဿာမ- သူတော်ထုံးတမ်း- လမ်းစဉ်အရ- မအောက်
မေ့ အမှတ်မရကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ မယံ- ယူသာယူတတ်- မပေးတတ်
ဟု- အမှတ်ပြုစရာ ငါတို့သည်။ ကတညူနော- သူပြုဘူးသည့်
ကျေးဇူးတရား- နားလည်တတ်ဘိ- သိတတ်သူပေါင်း- သူတော်
ကောင်းတို့သည်။ ကထံဟောမ- ကောင်းစရိုက်ကို- နှစ်ခြိုက်ကြသူ-
လူချီးမွမ်းအပ်- နတ်ချီးကျူးဘွယ်- ဂုဏ်ကြွယ်စရာ- အဘယ်မှာ
ဖြစ်ပါတော့အံ့နည်း။

စိုးဒေါ်ဒိုး

သင်္ကေတသမားကြောင်း ပရိသတ်၊ တာသိသ
တို့ အကြောင်း

ပရိတ္တ-ပါဠိ သု-ဒလ္လဘာ၊
ဒု-ပုညေဟိ ယထာ-တထံ။
တသ္မာ အက်° ထပယာမိ၊
တက်° လက္ခန္ဓာ သာဓဝေါ။ ။

ပရိတ္တ-ပါဠိ၊ ဘေးအန္တရာယ် အသွယ်သွယ်ကို ကာကွယ်ကား
ဆီးတတ်သည့် ပရိတ်ကြီးပါဠိဘော်မြတ်ကို၊ ဒု-ပုညေဟိ၊ အကွာ၊
ပဒ၊ ကောသလ္လဘူတ၊ မရင့်သန်သဖြင့်၊ ပညာဉာဏ်နည်းပါး၊ မာ
ဂဇာသသ၌ မကျွမ်းကျင်သော အမျိုးသား တို့သည်၊ ယထာ
တထံ၊ မပေါက်ပြန်မှန် ကန်ကျခဲ့စွာ၊ သု-ဒလ္လဘာ၊ အလွန်အင်း
ရနိုင်စွဲရာ၊ ခဲသွင်းလှ၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ အက်°၊ သင်္ကေတ
ပညာ၊ ဓူဝံကြယ်၊ အိမ်မြှောင်နှင့် အလားတူသည့် အချက်
အမှတ်ကို၊ ထပယာမိ၊ ငါသားအံ့၊ သာဓဝေါ။ ပကိမ်း
မသောင်း၊ မှန်မှန် ကန်ကန် ရလို့ကြသော သူတော်ကောင်းတို့
သည်၊ တံအက်°၊ ထို့သင်္ကေတပညာ၊ ဓူဝံကြယ်၊ အိမ်မြှောင်နှင့်
အလားတူသည့် ငါသားသော အချက် အမှတ်ကို၊ လက္ခန္ဓာ၊
ကြေးခွံအလား၊ ထင်မြင်အောင် မှတ်သား၍၊ ပရိတ်ကြီး ပါဠိ
ဘော်မြတ်ကို၊ သင်ကြား တတ်မြောက်နိုင်ကြ စေရန်သတည်း။

နိဒါန်း

သင်္ကေတ ပညတ်၊ အချက် အမှတ်သည်ကား၊ ဓူဝံကြယ်၊
အိမ်မြောင်နှင့် အလားတူ၏။ ပရိတ်ကြီး ပါဠိတော်မြတ်
သည်ကား၊ ကမ်းစ မမြင်သည့် ပင်လယ်ပြင်ခရီး ကန္တာရ
ကြီးနှင့်တူ၏။ 'ပရိတ်ကြီး ပါဠိတော် မြတ်ကို ရွတ်ဘတ်
သင်ကြားလို ကြသည့် သပ္ပုရိသ ထိုထို အကွရ ကောသလ္လ
ဉာဏ်၊ ပဒကောသလ္လဉာဏ် မရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ သည်ကား၊
ကမ်းစ မမြင်သည့် ပင်လယ်ပြင် ခရီး ကန္တာရ ကြီးကို
သွားလို ကြသော သူနှင့် တူကုန်၏။ ကမ်းစ မမြင်သည့်
ပင်လယ်ပြင် ခရီး ကန္တာရကြီးကို သွားလိုကြသော သူတို့
သည်၊ ဓူဝံကြယ်၊ အိမ်မြောင် တို့ကို ထင်မြင်အောင် မှတ်
သား လက်ကိုင်ထားက ခရီး မှောက်မှား မရှိ၊ လိုရာအရပ်
ကို ဖြောင့်တန်းစွာ ရောက်ကြ၏သို့၊ အတိစိတြ နာနာနယ
ဂဗ္ဘီရကြောင့် ဒုပ္ပညခပင်း ကူးမြောက် သင်ယူ ဘို့ရာ
ခဲယဉ်းလှသည့် သုံးလူ့ မင်း မုခပါဌ် ကန္တာရ ခရီးခဲကြီးနှင့်
တူသည့် ဤ ပရိတ်ကြီး ပါဠိတော် မြတ်ကို ရွတ်ဘတ်
သင်ကြား ဆောင်ရွက် သရဇ္ဈာယ် လိုသော အမျိုးသား
တို့သည်၊ ပိုင်းခြား ထင်ထင် ငါထားသော သင်္ကေတ
အချက် အမှတ် တို့ကို သိမြင်က၊ မယှဉ် ဒေါသ၊ အမှန်
အကန် ရကြသဖြင့်၊ လိုသမျှ အကျိုး ပွားတိုး ပြည့်စုံ
ဘေးပေါင်း ကုန်သည့် ရွှေဘုံ အမာ နန်းဇေယျံ တိုင်
အောင် (ရ ဂ ငြ လ်) နေသည်။ ...

သင်္ကေတ,ခဏ်း

(နမော တဿ) ဤကဲ့သို့ပုဒ်နှစ်ခုကြား၌ စပိတ်ခေါ်သည့် ကွက်လပ်ထားသည်ကား၊ ဝိဘတုန္တပုဒ်ဟု ပြသည့် သင်္ကေတ။ ၎င်းကွက်လပ်နေရာ၌ စဉ်းငယ်ဖြတ်ရှုတ်။

(အတြာ-ဂစ္ဆန္တ) ဤကဲ့သို့ ပုဒ်နှစ်ခု ကြား၌ ဗိန္ဒု ပြောက်ထားသည်ကား၊ သဒ္ဓိပုဒ်ဟု ပြသည့် သင်္ကေတ။ ၎င်းဗိန္ဒု ပြောက်နေရာ၌ စဉ်းငယ်ဖြတ်၍ ၎င်းပုဒ်နှစ်ခု တွဲစပ်ရှုတ်။

(စက္က-ဝါဠေသ) ဤကဲ့သို့ပုဒ်နှစ်ခုကြား၌ ဒက်ခေါ်သည့် မျဉ်းကြောင်းကို ထားသည်ကား၊ သမာသ် ပုဒ်ဟု ပြသည့် သင်္ကေတ။ ၎င်းဒက်နေရာ၌ စဉ်းငယ်ဖြတ်၍ ၎င်းပုဒ်နှစ်ခုကို တွဲစပ်ရှုတ်။

(သဂ္ဂ-မောက္ခ=ဒံ) ဤကဲ့သို့ ပုဒ်အကြား၌ ဒက်ခေါ်သည့် မျဉ်းကြောင်းတိုတခု၊ မျဉ်းကြောင်းတိုနှစ်ခု ထားသည်ကား၊ မျဉ်းကြောင်းတို တခု၏ ဝဲ၊ ယာ၊ ပုဒ်ကို ရှေးဥားစွာ သမာသ်တွဲပြီးမှ မျဉ်းကြောင်းတို နှစ်ခု၏ တဘက်က ပုဒ်နှင့် သမာသ် တွဲရသည်ဟု ပြသည့် သင်္ကေတ။ မျဉ်းကြောင်းတို တခုနေရာ၌ စဉ်းငယ်ဖြတ်၍ မျဉ်းကြောင်းတို နှစ်ခုနေရာ၌ ထို့ထက် သီသီရှည်အောင် စဉ်းငယ်ဖြတ်၍ ၎င်းပုဒ်တို့ကို တွဲစပ်ရှုတ်။

(ဘုမ္မာ,စ ဒေဝါ) ဤကဲ့သို့ စာလုံးနှစ်ခုကြား အောက်စနား၌ ကော်မာ,ခေါ်သည့် သဝေထိုး နောက်ပြန် သဏ္ဌာန်ကလေးသည်ကား၊ ကော်မာ၏နောက်က စ-သည်နိပါတ် ပုဒ်ဟုပြသည့် သင်္ကေတ။ ၎င်းကော်မာနေရာ၌ စဉ်းငယ်

ဖြတ်၍ရုတ်။ သည်မှတပါး တစုံကခုကို သိစေလို၍ စဉ်း
ငယ်ဖြတ်စေလိုသည့် နေရာမျိုး၌ ၎င်းကော်မကလေးကို
ထားလိမ့်မည်။

(၁) (၂) (၂ ၂) ဤပုဒ် သုံးမျိုးတို့တွင် ရှေးဥပုဒ်
ကို ပုဒ်သေးငယ် ။ ဒုတိယပုဒ်ကို ပုဒ်လတ်ငယ် ။ တတိယ
ပုဒ်ကို ပုဒ်ကြီးငယ် ။ ။ ၂၂ ထောင့်၌ ပုဒ်သေးရှိရာမှ
တိုတို တုတ်တုတ် စဉ်းငယ်လောက် တန်ရပ်၍ ပုဒ်လတ်
ရှိရာမှ ထို့ထက် သိသိ ရှည်အောင် တန်ရပ်၍ ပုဒ်ကြီး
ရှိရာမှ အဆုံးအချ်နှင့်တူအောင် ထို့ထက်ရှည်ရှည်ရပ်။ ။
ဧကန်ပေါ်၌တို့၌ ရပ်သင့်သည့်နေရာမှာ (+) ဤသို့ကြက်
ခြေ ပြသလိမ့်မည်။ ၎င်းကြက်ခြေနေရာ၌ တိုတို တုတ်
တုတ် ရပ်၍ ပုဒ်ကြီးရှိရာ၌ အဆုံး အချ်နှင့် တူအောင်
ရှည်ရှည်ရပ်။

သင်္ကေတတရား ပြီး၏။

သတိပေးစာ

ထိုကဲ့သို့ သင်္ကေတတရား၌ ပုဒ်ပေါ်၌ အက္ခရာ မှန်ကန်စွာ
ရေးသားဖော်ပြခြင်းသော်လည်း ကြောင်တောင် ကန်းဆို ပလို
စာမှာမပါသည့် သင်္ကေတတရားကို ထည့်၍ ရှက်ဆိုက်ကပ်ကြခြင်း၊
နောက်က နှစ်လုံးဆင့်၍ပျင် ရွှေ့လုံးကို သက်တိသည့် ပုံကန်
အသတ်သံ ရှက်ရမည့် အရာတို့ကို ရှောင်သွေ ပယ်ကွင်း၍
အသတ်သံသာ ခြားဆိုက်ကပ်ကြခြင်း၊ ဤကဲ့သို့ သက်တိပေးစာ
အရိုးအစဉ် ဖြစ်အောင်ပင် မှားယွင်းချက်ချော် မိကပ်ကြသည့်

အရာများကို ပယ်ရှား ရှောင်ကွင်း၍၊ အမှန် အကန် ရအောင်
 များများကြီး သတိနှလုံးသွင်းကြလေ။ ။ ဂစ္ဆန္တု-ဆိုလျှင် စွ-မှာ
 ဝိသဇ္ဇနီသံ ပါတတ်ကြ၏။ သုဇ္ဈန္တု-ဆိုလျှင်လည်း ဣ-မှာ
 ဝိသဇ္ဇနီသံ ပါတတ်ကြ၏။ ။ သ-ဗုဒ္ဓိ၊ ဆိုလျှင် ဗု-မှာ မ-သတ်သံ
 မပါဘဲ ရှိတတ်ကြ၏။ ဂ-ဇ္ဈန္တု၊ ဆိုလျှင်လည်း ဂ-မှာ
 ဇ္ဈ-ကြီးသတ်သံ မပါဘဲ ရှိတတ်ကြ၏။ ဤကဲ့သို့ အမေးအမာန်
 အများတို့ကို ဤက သတိပေးစောင့်ရှောက်မှု၊ တော်စွာလျှော့စွာ ဖြစ်
 သည့် ရှေးခုလတ် ဇာတိအစဉ်အဆက်က ဆင်းသက် ယွင်းသွေ
 မှောက်မှောက်မှားမှား နှုတ်တက်ကြသည့် စေးငတ်က ကောင်း
 လှ၍ သတိရနိုင်ကြမည်ဟုတ်။ ထို့ကြောင့် သူ့ပ ဦးနှင့် သူ့
 အနက် ရေးပြီးသည့် အောက်နားက ဆက်လက်၍ မှားယွင်း
 မိတတ်ကြသည့် အချက်တို့ကို အတော် အတန်လောက် ရောက်
 အောင် ထည့်စွက်ရေးသား၍ သတိပေးထားဥပမာ။ ပြခဲ့သည့်
 သင်္ကေတနှင့် တကွ၊ ၎င်းသတိ ပေးချက်တို့ကို ကြည့်ရှု ကြ၍
 ပရိတ်ကြီး ပဋိတော်မြတ်ကို မှန်မှန်ကန်ကန်ရအောင် အားထုတ်
 သင်အံ့နိုင်ကြစေကုန်သတည်း။

နိဿိသျှိ သိမှတ်ရန် အချက်

- (အံ) ဤအရေးမျိုးတွေလျှင် အနက်ဟုဘတ်။
- (ဇေ) ဤအရေးမျိုးတွေလျှင် ကြောင့်ဟုဘတ်။
- (ဥပဇာ) ဤအရေးမျိုးတွေလျှင် အများ ရေးကြသည့် ဦး
 ဦး ဟုမှတ်။

(၎င်း) ဤ အရေးမျိုး တွေလျှင် ထိုအရေး ရှေ့နားက သည်၊ ကို၊ စသော ဝိဘတ်နက် စကားပါရှိမှု လည်း ကောင်းဟု ဘတ်၊ မပါ မရှိမှု၊ လကောင်းဟု ဘတ်၊ လည်းကောင်း၊ လကောင်း တို့ကို ၎င်းဟု ရေးခြင်း အကြောင်းကား၊ အစ လ-အက္ခရာ ဗုဒ္ဓဟူးနံ ၄-ဂဏန်း နှင့် အဆုံးက ဝိသဇ္ဇနီ ပေါက်သည့် င-သတ်ကို ပေါင်း သည်ဟုမှတ်။ ။သိကြား တတ်သည့် သကတ္ထကို စွဲ၍ သိကြားမင်းဟု အများရေး၏။ ငါတို့ကား သက္က၊သကြ၊ ဟူသော မာဂဓ သက္ကဋ္ဌ-နှစ်ပါးကို ယောစပ်၍ သကြား မင်းဟု ရေးလေ့ ပြု၏။ ပါသဒ၊ ဟူသော မာဂဓ သက္ကဋ္ဌ-နှစ်ပါးကို ယောစပ်၍ ပြာသဒ်ဟု ရေးသကဲ့သို့ မှတ်။ ။သာရိပုတ္တရာဟု အများရေးကြ၏။ ငါတို့ကား ပုတ္တ၊ ပုတြ၊ ဟူသော မာဂဓသဒ္ဒါ နှစ်ခုကို ထောက်ရှု၍ သာရိပုတြာဟု ရေးလေ့ပြု၏။ ။မေဃသဒ္ဒါကိုထောက် ဆ၍ မုဗ္ဗံ၊ဟု သကြီး သတ်လျက် အများ ရေးကြ၏။ ငါတို့ကား ကျောင်းမိုး၊ အိမ်မိုး၊ များကဲ့သို့ အထက်က ဖုံးမိုးနေသည်ကို ထောက်ရှု၍ သကြီးသတ် မပါဘဲ မိုး၊ ဟု ရေးလေ့ပြု၏။ ။အရှယ်၊ ဟု ရကောက်နှင့် အများ ရေးကြ၏။ ငါတို့ကား ဝယ-သဒ္ဒါကိုထောက်ရှု၍ အယုယံ ဟု ယပက်လက်နှင့် ရေးလေ့ပြု၏။ ။ရောစပ်၊ရောနှော ရှဉ်စပ်ဟု ရကောက်ဖြင့် အများရေးကြ၏။ ငါတို့ကား ယောဇေတွာ၊ ယုဇ္ဇတိ၊ သံယောဂေါ၊ သဒ္ဒါ တို့ကို ထောက်ရှု၍ ယောစပ်၊ယောနှော၊ယှဉ်စပ်ဟု ယပက်လက် နှင့် ရေးလေ့ပြု၏။ ။ပရိယတ္တိ ဟူသော နိပ္ပန္နသဒ္ဒါကို

ထောက်ဆ၍၊ ပရိယတ်ဟု တသတ်လျက် အများရေး
ကြ၏။ ငါတို့ကျေးဇူးရှင် မဟာဝိသုဒ္ဓါရာမ ဆရာတော်
ဘုရားကြီးကား၊ ပရိယာ ပုဏိတဗ္ဗာ ဥဂ္ဂဏိတဗ္ဗာတိ ပရိ
ယတ္တိ-ဟူသော ဝိဂြိုဟ်အရာ၊ ပရိ ရှေးရှိသော အပူဓာတ်ကို
ထောက်ဆ၍၊ ပရိယပ်ဟု ပသတ်လျက် ရေးသားတော်
မူလေ့ရှိ၏။ ။ပညာပီယတိ ပညာပေထိ ဝါတိ ပညတ္တိ-
ဟူသောဝိဂြိုဟ်အရာ၊ ပ-ရှေးရှိသော ဥ ပဓာတ်ကိုထောက်
ဆ၍၊ ပညပ် ဟုပသတ်လျက် ရေးကြသည့် ထုံးဥပဒေနှင့်
သင့်လျော်ညီညွတ်လှပေ၏။ ဤသို့ စသည်ဖြင့် အများနှင့်
မတူသည့် အရေး အသား ဟူသမျှ၌ ယုတ္တိ တမျိုးနှင့်
ရေးသားသည်ဟု သိကြလေ။

ပရိတ်ပျိုး

- (၁) ပါဠိကွရံ အ-နာသေတွာ၊
အတ္ထံ ဇာနိယ သာဓုကံ။
အနုဒ္ဓယံ ကရိတွာန၊
ဘဏေ ပရိတ္တံမုတ္တမံ။ ။
- (၂) ဧဝံ ဟိ ဘဏမာနဿ၊
ပရိတ္တံယေဝ တေဇိကံ။
ဣတိ ဗုဒ္ဓ မတညူဟိ၊
ဝုတ္တံ ပါထေယျ-နာမကေ။ ။
- (၃) ကမ္မဉ္ဇေဝ ကိလေသောစ၊
အ-သဒ္ဓဟန စာ-တိ•မေ။

သစေ အတ္တိ သုဏန္တမ္ပိ၊
ပရိတ္တ တံနု-ရက္ခတိ။ ။

(၄) တသ္မာ ဓမ္မံ ဘဏိဿာမ၊
တျဂေဟိ သ-မ နာဂတာ။
တုမေပိ တျဂ်-သမ္ပန္နာ၊
တေ သုဏာထ သာဒရံ။ ။

ပါဠိကွရံ၊ ပါဠိတော်မြတ်၊ ပုဒ် ပါဠိ အက္ခရာကို။ အ-နာ
သေတော၊ မချွတ်မသွေ၊ မပျက်စေ၍။ အတ္တံ၊ ပါဠိတော်မူ၏။
အနက်အဓိပ္ပါယ် သဘာဝကို။ သဒ္ဓကံ၊ ကျကျ၊ နန၊ ကောင်းမြတ်
လှစွာ။ ဇာနိယ၊ ဉာဏ်ဖြင့်ထင်ထင်၊ ပေါ်လွင်မြင်သိ၍။ အနုဋ္ဌယံ၊
ချစ်ချင်းငမတ္တော၊ သနားခြင်း ကဏ္ဍာကို။ ကရိတောန၊ များစွာ
ပေါင်းစု၊ သတ္တဝါတို့၏အပေါ်၌ပြု၍။ ဥတ္တမံ၊ ဘေးပေါင်းဥသ္မံ
ကင်းငစေ့နှိတ်၊ ဂုဏ်သကတ်ကြောင့်၊ ထွတ်မြတ်လှစွာသော။
ပရိတ္တံ၊ အာဏာမုခပါဠိ၊ ပရိတ်တော်မြတ်ကို။ ဘဏ၊ ရွတ်ဘတ်
၏။ ဟိ၊ သစ္စံ၊ ထိုသို့ပြောကြား၊ ယင်းစကားသည်၊ မမှားကေန၊
စင်စစ် မှန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာ၊ သုံးပါးသော
အင်္ဂါဖြင့်။ ဘဏမာနဿ၊ ဟောကြားရွတ်ဆို၊ ဓမ္မကထိကပုဂ္ဂိုလ်
၏။ ပရိတ္တံယေဝ၊ အာဏာမုခပါဠိ၊ ပရိတ်တော်မြတ်သည်သာ
လျှင်။ ငတဇိကံ၊ အစွမ်းသတ္တိ၊ တန်းခိုးရှိန်စော်ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ဗုဒ္ဓ-မတညူဟိ၊ အရှင်ဗုဒ္ဓစောသ၊ ဟု၊ မည်ရကျော်ဟီး၊ ဘုရား
အလိုတော်သိ၊ ကျမ်းပြုဆရာ မထေရ်ကြီး တို့သည်။ ပါထေယျ-
နာမကေ၊ သုတ်ပါထေယျ၊ နာမတင့်ဆန်း၊ ဒီဃနိကာယ် အဋ္ဌ
ကထာကျမ်း၌။ ဝုတ္တံ၊ မိန့်ဆိုရေးသား၊ ထုတ်ပြန်ပြောကြားတော်

မူ၏။ ။ကမ္မဉ္ဇေဝ၊ မာတုဿတက၊ စသည်အပြား ပဉ္စာနန္တရိယ
ကံ ငါးပါး၎င်း။ ကိလေသောစ၊ မှားယွင်းချာချူ ဘောက်ပြန်
စွဲလမ်းသော မိစ္ဆာအယူ၎င်း။ အ-သဒ္ဓဟနာစ၊ သဒ္ဓါမဲ့ကင်း၊
ပရိတ်တော်တရား၌ မယုံကြည်ခြင်း၎င်း။ ဣတိ ဣမေ ဤသည့်
သုံးပါး အယုတ်တရားတို့သည်။ သုဏန္တမ္ပ၊ ပရိတ်တော်တရားကို
မှတ်သားနာယူ ပုဂ္ဂိုလ်လူ၌။ သစေ အတ္ထိ၊ အကယ်၍ရှိငြားအံ့။
ပရိတ္တံ၊ အာဏာမုခပါ၌၊ ပရိတ်တော်မြတ်သည်။ တံ၊ ထိုသို့သောသူ
ပုဂ္ဂိုလ်လူကို။ န-ရက္ခတိ၊ မစောင့်ရှောက်။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ရွတ်သူ
နာသု နှစ်ဦးလူတို့ ညီတူစုံင ဧကောင်းမြတ်ကြမှု၊ ဣစ္ဆိတ အကျိုး၊
များမြတ်ပွားတိုးလေသောကြောင့်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ တျဂေဟံ၊
ပါဠိမပျက် အနက်ကိုသိ မေတ္တာ ကရုဏာ ရိဟု တြိသွယ်ဖြာ
သုံးပါးသောအင်္ဂါတို့နှင့်။ သမ နာဂတ၊ ကိုလုံကြယ်ဝ ပြည့်စုံကြ
လျက်။ မေ္မ၊ အာဏာမုခပါ၌၊ ပရိတ်တော်မြတ်ကို။ ဘဏိဿာမ၊
ရွတ်ကြကုန်အံ့။ တုမေပိ၊ တရားနာအပေါင်း သင်သူတော်ဧကောင်း
တို့သည်လည်း။ တျဂေမ္ပန္နာ၊ ကံ၊ ကိလေသာ၊ စင်္ကာသုတ်ကင်း၊
ယုံကြည်ခြင်းတဝ၊ သုံးပါးသောအင်္ဂါတို့နှင့် ပြည့်စုံကြကုန်လျက်။
ဧတံမေ္မ၊ ထိုအာဏာမုခပါ၌၊ ပရိတ်တော်တရားမြတ်ကို။ သာဒရံ၊
လက်အုပ်အညွှတ်၊ တင်ချီညွတ်ခ၊ အလွန်ရှိသလှစွာ။ သုဏာထ၊
တပါးအာရုံ၊ စိတ်မလွှဲဘဲ၊ လုံးစုံစေ့င၊ နာခံကြကုန်လော့။

တနည်းပရိတ်ပျိုး၊ လူတို့အဘို့

မုနိ-ရာဇဿ သဒ္ဓမ္မံ၊

မယံ ဝက္ခာမ သာဓကံ။

ဟိတ-ဝရံ သမိစ္ဆန္တ၊

တုမေ သုဏာထ သာဒရံ။ ။

မယံ၊ ရတနာသုံးစုံ၊ ပန်းပဒိုက်၊ ကြည်ယုံညွတ်ခ၊ အဉ္ဈလီ တင်ချီ
သ, သဖြင့်၊ နေ့ညကြီးကုတ်၊ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ကြသော အကျွန်ုပ်
တို့သည်။ မုနိ-ရာဇဿ၊ သုံးတိုက်ဘုံသူ နတ်နှင့်လူတို့၊ ကြည်ပျူ
ဇေးမြ၊ ခိုလှုံကြရာ၊ ရတနာအစစ်၊ ရဟန်းမင်းကြီးဖြစ်တော်မူသော
မြတ်စွာဘုရား၏။ သဒ္ဓမ္မံ၊ ချီးမွမ်းအံ့အား၊ ပြောဆို၍ မကုန်
နိုင်သော ပရိတ်တော်ဘုရားကို။ သာဓကံ၊ ပါဠိမပျက်၊ အနက်ကို
သိ၊ မေတ္တာ, ကရုဏာရှိဟု၊ တြိအင်္ဂါ၊ ညီညာပြည့်ဝ၊ ကောင်းမြတ်
လှစွာ။ ဝက္ခာမ၊ သံပြိုင်ဇေးမြ၊ ရွတ်ဆိုကြပါကုန်အံ့။ ဟိတ-ဝရံ၊
ပစ္စုပ္ပန် သံသရာ၊ နှစ်ဖြာဘဝ၊ ဇေးမြရကြောင်း၊ စီးပွားကောင်း
ကို။ သမိစ္ဆန္တ၊ မြော်မြင်တောင့်တ၊ အလိုရှိကြကုန်သော။ တုမေ၊
ပရိသတ်အပေါင်း၊ စည်းဝေးလာရောက်ကြသော သင်သူတော်
ကောင်းတို့သည်။ သာဒရံ၊ ကံ, ကိလေသာ၊ ပိတ်ကာမရှိ၊ ယုံကြည်
၏ဟု၊ တြိအင်္ဂါ၊ ညီညာပြည့်ဝ၊ ရိသေလှစွာ။ သုဏာထ၊ သောတ
ဒွါရ၊ ဝိထိကျ၍၊ နားစိုက်တော်မူကြကုန်လော့။

ပဏာမ ဝသည့်ကို ပြဆိုခဏ်း

ပရိတ္တ ဒေသကံ ဗုဒ္ဓံ၊
ဓမ္မဉ္စ တေန ဒေသိတံ။
ဩရသံ တဿ သံဃဉ္စ၊
နမဿိတူဉာန သာဒရံ။ ။

တုံတေးပုရေ ဝသန္တေန၊
ဒန္တေန သမ္မ-စာရိနာ။
မောင်ဘိုးရှမ်း၊ လူတိ-နာမေန၊
လိပိကာရေန ယာဝိတော။ ။

ပရိတ္တတ္ထံ လိခိဿာမိ၊
ပီတိ-ပါမောဇ္ဇ-ဝစုနံ။
ဂရုနံ နယ-မာဒါယ၊
တံ မေ သုဏာထ-သာဓဝေါ။ ။

အဟံ၊ တုံတေးဆရာ၊မထေရ်ငါသည်။ ပရိတ္တ-ဒေသကံ၊ ဘေး
အန္တရာယ်၊ အသွယ်သွယ်ကို၊ ကာကွယ် စောင့်ရှောက်တတ်သည့်
ပရိတ်ကြီး ပါဠိတော်မြတ်ကို ဟောကြားတော်မူသော။ ဗုဒ္ဓဉ္စ၊
သုံးခွင်ထွတ်ထား၊ ရှင်တော်ဘုရားကို၎င်း။ တေန၊ ထိုရှင်တော်
ဘုရားသည်။ ဒေသိတံ၊ ကရုဏာရှေ့သွား၊ မေတ္တာထား၍၊ဟော
ကြားတော်မူသော။ဓမ္မဉ္စ၊ ကိုးပါး၊ ဆယ်ပါး၊ မြတ်တရားကို၎င်း။
တဿ၊ထိုရှင်တော်ဘုရား၏။ ဩရသံ၊ ရွှေရင်တော်နှစ်၊သားတော်
စစ်ဖြစ်သော။ သံဃဉ္စ၊ရှစ်ယောက်အရိယာ၊ မြတ်သံဃာကို၎င်း။
သာဒရံ၊ ကြည်သာရှင်ပျံ၊ အလွန် ရှိသေလှစွာ။ နမဿိတူဉာန၊
လက်စုံ ယှက်မိုး၊ ဥးညွတ် ရှိခိုး ပြီး၍။ ။တုံတေး ပုရေ၊

ဟံသာဝတီနယ်၊ ဂုဏ်ကြွယ် ပျံ့ငမ္ဘာ၊ မြို့တံတေး၌။ ဝသန္တေန၊
 ဝိဘရိုးရာ၊ စဉ်အလင်းပြင့်၊ ကောဓမကော၊ အမြဲနေသော။ ဒန္တေန၊
 ဆရာကောင်းအဆုံးအမ၊ နာခံရသဖြင့်၊ လိမ္မာလှပေသော။ သမ္မ-
 စာဓိနာ၊ ကောင်းမြတ်လှစွာ၊ ကျင့်သိက္ခာလည်းရှိထသော။ မောင်
 ဘိုးရှမ်း၊ ဣတိနာမေန၊ ဝေါဟာရသမ္မုတိ၊ မောင်ဘိုးရှမ်းဟူသော
 အမည်လည်း ရှိထသော။ လိပိကာရေန၊ အစိုးရသခင်၊ ဘုရင်
 မြှောက်ချီး၊ တရားမ ရုံးစာရေးကြီးသည်။ ယစိတော၊ ကြိမ်ကြိမ်
 တန်တန်၊ ဖန်ဖန်ထပ်ထပ်၊ တောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍။ ။ ဂရုနံ၊
 ကျောက်ထီးအလား၊ အလေးပြုအပ်သည့်၊ ဆရာတော်ဘုရားကြီး
 တို့၏။ နယံ၊ နည်းဥပဒေသကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ပီတိ-ပါဓမာဇ္ဇ-
 ငစုနံ၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို ပွားစေတတ်သော။ ငဝိတ္တတ္ထံ၊
 ဦးရာအတ္ထ၊ ပရိတ်ကြီးပ ဦးတော်ရှိသူကို။ လိနိဿမိ၊ ရေးငဲ့အံ့။
 သင်္ဂေဝေါ၊ တရားချစ်ခင်၊ သူတော်စင်တို့သည်။ မေ၊ မမ၊ ငါ၏။
 တံနိဿယံ၊ ထိုဦးရာအတ္ထ၊ ပရိတ်ကြီးပ ဦးတော်ရှိသူကို။ သုဏ္ဏာထ၊
 နှလုံးအသံ၊ သက်လုံးစွဲအောင်၊ အားခဲ နာခံကြစေကုန်သတည်း။

ဝိမုတ္တိသုတ္တန်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော

သမ္ဗော သမ္မုဒ္ဓဿ။

- (၁) သမန္တာ စက္က-ဝါဒေသု၊
 အတြာ-ဂစ္ဆန္တု ဒေဝတာ။
 သဒ္ဓမ္မံ မုနိ-ရာဇဿ၊
 သုဏန္တု သဂ္ဂ-မောက္ခ-ဒံ။ ။

(၁) သမန္တာ၊ ဝန်းကျင်ဘက်ချာ၊ ရပ်ဒီသာမူ။ စက္က-ဝါဒေသု၊ ရှက်သောင်း နှက်သောင်း၊ အမြင့်ဆောင်သဏ္ဌိ၊ စက္ကဝါဒဘောင် ရစ်ဝိုက်၊ တသောင်းသော လောကဓာတ်တိုက်တို့။ ဝသန္တာ၊ ကြည်သာချမ်းမြေ့၊ နေထိုင်ကြကုန်သော။ ဒေဝတာ၊ ရောင်ဝ၊ တန်းခိုး၊ ကံခိုးကြီးမား၊ နတ် အများတို့သည်၊ အတြ၊ ပရိတ် ဘော်မြတ်၊ ရွတ်ဘတ်ရာ ဤအရပ်သို့၊ အာဂစ္ဆန္တု၊ ညီညာဖြဖြ၊ လာရောက်ကြကုန်လော့။ မုနိ-ရာဇဿ၊ သုံးဘုံ ခံဆွတ်တင်၊ ဘုရင်

ဥက္ကဋ္ဌ၊ ရဟန်းမင်းကြီး ဖြစ်တော်မူသော ဘုရားမြတ်၏။ သဂ္ဂ-
မောက္ခ-ဒါနုတ်ရွာ နိဗ္ဗာန်၊ ကျိုးနွယ်တန်ကို၊ ကေန်ဆတ်ဆတ်၊ ပေး
ဝေတတ်သော။ သဒ္ဓမ္မံ၊ ချီးမွမ်းအံ့အား ပြောဆို၍ မကုန်နိုင်သော
ပရိတ်တော် တရားကို။ သုဏန္တု၊ ရိုသေ တုတ်ကွ၊ နာလှည့်ကြ
ကုန်လော့။

အဓိပ္ပာယ်ရှင်းလင်းချက်

(၁) ပဏျာဝတ္ထဂါထာ။ ။လေးပါဒလုံး၊ စ၊ တလုံးနောင်၊
သ၊ နှ၊ ရှောင်၍၊ လေးနောင်ကား ယ၊ နေတုံက၊ ဝတ္ထ
ဂါထာမှတ်။ ။သံမ၊ လေးနောက်၊ ဇဂိုဏ်းရောက်ရာ၊
ထိုဂါထာ၊ ပဏျာ ဝတ္ထမှတ်။ ။စက္က-ဝါဠန္တိ လောက
ဓာတု-ဟူသော သာရတ္ထဒီပနီ ဋီကာနှင့် မသွေ စက္က-
ဝါဠေသု၊ ပုဒ်၏အံ့ကိုသိလေ။ အတြာ-ဂစ္ဆန္တု၊ ဤအ၊ မှာ
တ-သတ်သံထင်အောင်ဘတ်၊ စ္ဓ-မှာ နသတ်သက်သက်
ဘတ်၊ ဝိသဇ္ဇနီသံ မပါစေနှင့်။ သ၊ ဒ္ဓမ္မံ-၌၊ သ၊ မှာ
ဒသတ်သံ၊ ဒ္ဓမ္မာမသတ်သံထင်အောင်ဘတ်။ သုဏန္တု၊
၌၊ ဣ၊ မှာ နသတ်သက်သက်ဘတ်၊ ဝိသဇ္ဇနီသံ မပါစေနှင့်။

(၂) ဓမ္မဿဝဏ-ကာလော အယံ ဘဒ္ဒန္တ။

(၂) ဘဒ္ဒန္တ၊ ညီညာဖြဖြ၊ စည်းဝေး လာရောက်ကြသည့်
ဓမ္မမာမက အမျိုးသား၊ အိုနတ်များတို့။ အယံကာလော၊ ဤသည့်
ကာလ၊ ခါသမယသည်။ ဓမ္မဿဝဏ-ကာလော၊ သုံးခွင် ထွတ်
ထား၊ ရှင်တော်ဘုရား၏၊ တရားဒေသနာ၊ နာရမည့် အခါတည်း။

(၂) ဧဏ္ဍိယ။ ။ဓမ္မ-သဝဏ-ကာလော ဌံ၊ သ၊ ဒေဘော
ဏကြီးနှင့် နေမှ မှန်သည်။ ။ဓမ္မ-သဝန၊ ဟု ဝိသံယောဂ
သ န ငယ် နှင့် နေသည်ကား ပါဠိပျက်။ သက္ကဋ
ကျမ်းရင်း၌ သ ရရစ်နှင့်နေသည့် သြုတ်ဓာတ်ကပြန်ယူ
သည့်သုဓာတ်ဖြစ်သောငှေတည်း။ ။ရင်းဓမ္မ-သဝဏ၊ ဌံ၊
ဓမ္မာ မသတ်သံ၊ မှမ္မာ သသတ်သံထင်အောင်ဘတ်။ ။
အယံ၊ ဌံ ဝိသဇ္ဇနီသံ ပါတတ်ကြ၏။ မပါစေနှင့်၊ သေး
သေးတင်သံ သက်သက်ဘတ်။ ။သေးသေးတင်သံနှင့်
မသတ်သံအထူးကား၊ နှုတ်ခမ်းချင်းမထိစေဘဲခံတွင်းကို
စဉ်းငယ်လောက်သာဖွင့်၍ နှာခေါင်းသံနှင့်ဘတ်ခြင်း
သည် သေးသေးတင်သံမည်၏။ နှုတ်ခမ်းချင်း ထိစေ၍
နှုတ်ခမ်းသံထွန်းကား ထင်ရှားအောင်ဘတ်ခြင်းသည်
မ သတ်သံ မည်၏။ ယခု ကာလ သရဏဂုံအရာ ဉာသိ
ကမ္မဝါစာတို့၌ သေးသေးတင်မှာ နှုတ်ခမ်းချင်းထိ၊ မ
သတ်မှာ နှုတ်ခမ်းချင်း မထိဘဲ ဘတ်ရှုတ်မြဲပြုကြသည်
ကား၊ ဓားမောက်ကို ပြောင်းပြန်တပ်သည်နှင့် တူလှ
သည်၊ သတိပြု။ ။ဘဒ္ဒန္တ၊ ကား ဒထွေး တလုံးရှိ၊
နှစ်လုံးရှိ နှစ်ချက်သင့်။

(၃) နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သမ္မာ-သမ္ဗုဒ္ဓဿ။

(၃) အရဟတော၊ လူနတ်ဗြဟ္မာ၊ သတ္တဝါခပင်း၊ အမင်း
မင်းတို့၏ ဝပ်စင်း ဥူးခိုက်၊ ပူဇော် အထူးကို ခံတော်မူထိုက်ထ

သော။ သမ္မာ-သမ္မုဒ္ဓဿ၊ မဇ္ဈိကံ မပြန်၊ သယမ္ဘူဘဏ်ဖြင့်၊
ငါးဘန်ဥယျ၊ ဓမ္မသုံးစုံ၊ တရားပုံကို၊ အကုန်အစင် သိမြင်တော်
မူပြီးထသော။ တဿ ဘဂဝတော၊ ဣဿရိယ၊ စသည် အပြား၊
ဘုန်းခြောက်ပါးသခင်၊ သို့ဘုရားရှင်အား။ နမော၊ ရိုးသမြတ်နိုး၊
လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးပါ၏ဘုရား။

အဝိပ္ပုလ်ရင်းလင်းချက်

(၃) စုဏ္ဏိယ။ ။ နမော-ကား ဝန္တနတ္ထ ဝါစက
နိပါတ်ပုဒ်၊ သမ္မာ၊ ဌ၊ သမ္မာမသတ်သံသင်အောင်ဘတ်။ ။
သမ္မုဒ္ဓဿ၊ ဌ၊ သမ္မာလည်း မသတ်သံ ထင်အောင်ဘတ်၊
သေးသေးဘင်သံ ဖြစ်၍ နေတတ်သည်၊ နှုတ်သမ်းချင်း
ထိသစ။

(၄) ယေ သန္တာ သန္တ စိတ္တာ၊
တိသရဏ-သရဏာ၊
တ္ထေ လောကန္တရေ၊ ဝါ၊
ဘုမ္မာ-ဘုမ္မာ၊ စ ဒေဝါ၊
ဂုဏ ဂုဏ-ဂဟဏ၊
ဗျာဓဋ္ဌာ သဗ္ဗကာလံ။
ဧတေ အာယန္တု ဒေဝါ၊
ဝရ-ကနက၊ မဒယ၊
မေရု-ရာဇဇ ဝသန္တော။
သန္တော သန္တော သ-ဟေကံ၊
မုနိ-ဝရ=ဝစနံ၊
သောတု-မဂ္ဂံ သမဂ္ဂါ။ ။

ဟိုတုံတော်အချိုး..... ၁၇...

(၄) ဧတ္တ,ဝါ၊ရှစ်သေဗင်း နှစ်ထောင်၊ အမြင့်ဆောင်သည်။
စကြဝဠာ တောင် ရစ်ဝိုက်၊ ဤ လောကဓာတ် တိုက်၌၎င်း။
လောကန္တရေ, ဝါ၊ ဤမှ သီးခြား၊ လောကဓာတ်တိုက် တပါး၌
၎င်း။ ဝသန္တာ၊ ကြည်သာချမ်းမြေ၊ နေထိုင်ကြကုန်သော။ သန္တာ၊
သုတော်အစစ်၊ သမ္မာ ဒိဋ္ဌိမျိုး ဖြစ်ကြကုန်သော။ သန္တ-စိတ္တာ၊
ချမ်းသာဓေးမြေ၊ ငြိမ်သက်သော စိတ်ရှိကြကုန်သော။ တိသရဏ-
သရဏာ၊ ဘုရား၊ တရား၊ သင်္ခါ၊ သုံးရတနာလျှင်၊ ကိုးကွယ်
ထောက်တည်ရာ ရှိကြကုန်သော။ သဗ္ဗ-ကာလံ၊ နေ့ယောညဉ့်ပါ၊
အခါခပ်သိမ်း။ ဂုဏ- ဂဏ- ဂဟဏ- ဗျာဝဋ္ဌာ၊ သီလ, သမာဓိ
စရှိလုံးစုံ၊ ဂုဏ်အပေါင်းကို ယူခြင်း၌ အားထုတ် ကြကုန်သော။
ဘုမ္မာ၊ မြေ၌လွှမ်းမိုး၊ အုပ်စိုးတည်နေကြကုန်သော။ ယေဒေဝါ, စ၊
အကြင် ဘူမစိုး, ရုက္ခစိုး၊ တန်းခိုးကြီးမြတ်၊ စာတု မဟာရာဇ်,
တာဝတိံ သာ နတ်တို့သည်၎င်း။ အဘုမ္မာ၊ ကောင်းကင်၌လွှမ်းမိုး၊
အုပ်စိုး တည်နေကြကုန်သော။ ယေဒေဝါ, စ၊ အကြင် ယာမာ
အစ၊ အကနိဋ္ဌအဆုံး၊ ပေါင်းရုံးများစွာ၊ နတ်ဘကာတို့သည်၎င်း။
သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဧတေ ဒေဝါ, စ၊ ထိုအလုံးစုံ အရပ်ရပ်၊ ဘူမစိုး
စသော နတ်တို့သည်၎င်း။ ဝရ-ကနက, မယေ၊ အရွှေကဋေ၊
ဒက္ခိဏေမြေ၊ ပစ္စိမဖန်၊ မြောက်နံရံဘသီး၊ မြတ်သော မြရွှေစင် အတိ
ပြီးသော။ မေရု-ရာဇေ၊ ယူဇနာ ရှစ်သောင်း လေးထောင်၊
အမြင့်ဆောင်သဖြင့်၊ တောင်ဟူ သမျှ ကို စိုးနင်း၊ မြင်းမိုရ်တောင်
မင်း၌။ ဝသန္တာ၊ ချမ်းသာရိပ်ငြိမ်၊ နတ်သားဝိမ်ကို၊ ကြိမ်ကြိမ်
ခံစား၊ ပျော်ပါး နေထိုင်သော။ သန္တာ၊ သုတော် အစစ်
အရိယာမျိုးဖြစ်သော။ ယောဒေဝေါ, အကြင် နတ်တို့ သနင်း။

သကြားမင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သောဒေဝေါ၊ စ၊ ထိုနတ်တို့သနင်း၊
 သကြားမင်းသည်၎င်း။ သန္တော သ-ဟေတု၊ ယထာ လာဘ၊
 ယထာဗလ၊ ယထာ သာရပူ၊ သန္တောသ သုံး၊ ပေါင်းရုံးဆွဲနှစ်၊
 ရောင့်ရဲခြင်း၏ အကြောင်း ဖြစ်သော။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်လှစွာသော။
 မုနိ-ဝရ-ဝစနံ၊ မုနိထွတ်ထား၊ ရှင်တော်ဘုရား၏၊ တရားအမော်၊
 ပရိတ်တော်ကို။ သောတံ၊ သတိ၊ ပညာ၊ သဒ္ဓါ၊ မချို့၊ နာခံဘို့ရာ။
 သ၊ မဂ္ဂါ၊ ကိုယ်စိတ် နှစ်ဖြာ၊ ပေါင်းစု ညီညာ ကြကုန်လျက်။
 အာယန္တု၊ ကြည်သာရွှင်ပျ၊ လာရောက်ကြကုန်လေ့။

အဓိပ္ပာယ်ရှင်းလင်းချက်

(၄) သဒ္ဓရာဂါထာ။ ။မ၊ ရ၊ တ၊ န၊ ယ၊ ဂဏသုံး၊
 ခုနစ်လုံးတရပ်၊ ယတိပြတ်၊ ခေါ်အပ်သဒ္ဓရာ။ ။ဧတေအာ
 ယန္တု၊ ဤ၊ ဧ၊ နှင့် ယ၊ မှာ ဝိသဇ္ဇနီသံပါတတ်ကြ၏၊ သတိပြု။
 ၎င်း ဧတေ အာယန္တု၊ ဟူသော ဗဟုဝုဇ် ကတ္တား၊ ဗဟုဝုဇ်
 ကြိယာတို့ကိုငဲ့၍ ဂါထာအဆုံး၌ သ၊ မဂ္ဂါဟု ရေးချေနှင့်
 ရှိမှ မှန်သည်။ သမဂ္ဂံ၊ ဟု သေးသေးတင် ရှိသည်ကား
 ပါဠိပျက်။ ၎င်းသ၊ မဂ္ဂါ၌လည်း အဂ္ဂေန သီခရေန သင်္ခတံ
 သ၊ မဂ္ဂံ-ဟူသော အဘိဓာန်ဋီကာနှင့်မသွေ သံပုဗ္ဗံ၊ အဂ္ဂပုဗ္ဗံ၊
 ဟု သိလေ။ သင်္ခတံ မာနာဒိ-အဂ္ဂံ ယေဟိ-တိ သမဂ္ဂါ၊
 ဟု ဝိဂြိုဟ်ပြုလျှင် သာလို့ ကောင်းလိမ့်မည်ထင်၏။

(၅) သဗ္ဗေသု စက္က-ဝါဠေသု၊
 ယက္ခာ ဒေဝါ၊ စ ဗြဟ္မာနော။
 ယံ အမေဟိ ကတံ ပုညံ၊
 သဗ္ဗ သမ္ပတ္တိ သာဓကံ။

(၆) သ-ဗွေ တံ အနု၊ မောဒိတူ၊
သမဂ္ဂါ သာသနေ ရတာ။
ပမာဒ-ရဟိတာ ဟောန္တု။
အာ,ရက္ခာသု ဝိသေသတော။

(၅-၆) သဗ္ဗ-သမ္ပတ္တိ-သာဓကံ၊ အလုံးစုံ အရပ်ရပ်၊
လောကီ လောကုတ္တရာ စည်းစိမ် ချမ်းသာကို ပြီးစေတတ်သော။
ယံပုညံ၊ အကြင် ကုသိုလ် အစု၊ မြတ်ကောင်းမှုကို။ အမေဟိ၊
ဝိုင်းစုညီညာ၊ စည်းဝေးလာရောက်ကြသော ငါတို့သည်။ ကတံ၊
စီမံအားထုတ် ပြုလုပ်အပ်ပြီ။ တံပုညံ၊ ငါတို့ယခု၊ ပြုအပ်ပြီး
သော၊ ထိုကုသိုလ် ကောင်းမှုကို။ သဗ္ဗေသု၊ ခပ်သိမ်း ဥသ္မံ၊
အာဏာခေတ် ဖြစ်ကုန်သော။ စက္က-ဝါဠေသု၊ ရှစ်သောင်း
နှစ်ထောင်၊ အမြင့်ဆောင်သည့်၊ စကြဝဠာ တောင် ရစ်ဝိုက်၊
ကုဠေတသိန်းသော လောကဓာတ်တိုက်တို့၌။ ဝသန္တာ၊ ကြည်သာ
ချမ်းမြေ့၊ နေထိုင်ကြ ကုန်သော။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်း ကုန်သော။
ယက္ခာ,စ၊ အသားစားကြူး၊ မြေဘုတ်ဘီလူးတို့သည်၎င်း။ ဒေဝါ,
စ၊ တန်းခိုး ကြီးမြတ်၊ ဘူမစိုး စသော နတ်တို့သည်၎င်း။ ဗြဟ္မ
နော,စ၊ ဈာန်ဖြင့်ပွားစီး၊ ဗြဟ္မာကြီးတို့သည်၎င်း။ အနု,မော
ဒိတူ၊ ကိုယ်စီကိုယ်င ဝမ်းမြောက်ကြကုန်၍။ သ,မဂ္ဂါ၊ ကိုယ်
စိတ်နှစ်ဖြာ၊ ပေါင်းစုညီညာကြကုန်လျက်။ သာသနေ၊ ဘုရား
မြတ်စွာ၊ သာသနာ၌။ ရတာ၊ မွေ့လျော်ပျော်ပိုက်၊ နှစ်ခြိုက်
ကြကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ ဝိသေသတော၊
အထူးအားဖြင့်။ အာရက္ခာသု၊ လွန်မင်းလှစွာ၊ စောင့်ရှောက်
သောအရာတို့၌။ ပမာဒ-ရဟိတာ၊ မေ့လျော့ခြင်းမှ၊ လွတ်ကင်း
ကြကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

အဓိပ္ပာယ်ရှင်းလင်းချက်

(၅-၆) ပထျာဝတ္ထဂါထာ။ ။ယက္ခာ-တိပိသာစာ။
ဒေဝါ-တိ ဘုမ္မာ-ဘုမ္မ-ဒေဝါ-ဟူသောဋီကာနှင့် မသွေ
ရှင်းတို့၏ အနက်ကို သိလေ။ ဗြဟ္မနော,၌ ဆန်းငွေ့ ရသ
ဖြစ်နေသည်။ အာကို အနက်ပေးသည့်အခါ ဖေဝီထုတ်၍
ပေးရသည်။ “ဆန်းငွေ့ကြေပျက်၊ ယင်းအချက်၊ အနက်
ဖေဝီပေးရာ” ဟု မှတ်၊ ယံ,၌ ဝိသဇ္ဇနီ သံ ပါတတ်ကြ၏၊
သတိပြု။ ။အမှေဟိ,၌ အ,မှာ မသတ်သံထင်အောင်
ဘတ်။ ။ဟောန္တ,၌လည်း ဝိသဇ္ဇနီသံ ပါတတ်ကြ၏၊
သတိပြု။

(၇) သာသနဿ,စ လောကဿ၊
ဝုဇ္ဈိ ဘဝတု သဗ္ဗဒါ။
သာသန,ဌိစ လောက,ဉ္စ၊
ဒေဝါ ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒါ။

(၈) သဒ္ဓိံ ဟောန္တု သုခိ သဗ္ဗေ၊
ပရိ,ဝါရေဟိ အတ္တနော။
အ-နိဿာ သု-မနာ ဟောန္တု၊
သဟ သိဗ္ဗေဟိ ဉာတိဘိ။

(၇-၈) သာသနဿ,စ၊ ဘုရားမြတ်စွာ သာသနာ၏ရှင်း။
လောကဿ,စ၊ သတ္တဝါဟူသမျှ၊ သတ္တလောက၏ရှင်း။ သဗ္ဗဒါ၊
နှစ်,လ,နေ့ရက်၊ မိနစ်ကွက်မခြာ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဝုဇ္ဈိ၊ လွန်စွာ
ကြီးမင်း၊ တိုးတက်စည်ကားခြင်းသည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်ပါစေ

သတည်း။ သာသနမ္ပိစ၊ ဘုရားမြတ်စွာ၊ သာသနာကို၎င်း။
 လောကဉ္စ၊ သတ္တဝါ ဟူသမျှ၊ သတ္တ လောကကို၎င်း။ ဒေဝါ၊
 တန်းခိုးကြီးမြတ်၊ သမာဒေဝ နတ်တို့သည်။ သဗ္ဗဒါ၊ နှစ်၊ လ၊ နေ့ရက်
 မိနစ်ကွက် မခြာ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ရက္ခန္တု၊ ကြည်သာ ရှင်ပျ၊ စောင့်
 ရှောက်ကြစေကုန်သတည်း။ ။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းရှိသမျှ၊ သတ္တဝါ
 အနန္တတို့သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၊ မိမိ၏။ ပရိ၊ ဝါရေဟိ၊ စည်းစိမ်
 ဥစ္စာ၊ ဝန်းကာ ရံပတ်၊ အခြံ အရံ ပရိသတ်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။
 သုခိ၊ ကိုယ်၊ စိတ်၊ နှစ်ဖြာ၊ ဘယာမငြိ၊ ချမ်းသာ ခေးမြခြင်းရှိကြကုန်
 သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ သဗ္ဗေဟိ၊ မိဘက်၊ ဘဘက်၊
 အောက်၊ ထက်၊ နှစ်ဖုံ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ဉာတိဘိ၊ ခုနစ်ဆက်တိုင်
 တိုင်၊ မြဲခိုင်စပ်တော်၊ ဆွေမျိုးပေါက်ဘော်တို့နှင့်။ သဟ၊ အတူ
 တကွ။ အ-နိဿာ၊ ဆင်းရဲဒုက္ခ၊ နှမ်းနယ်ခြင်း မရှိကြကုန်သည်။ သု-
 မနာ၊ ဝမ်းသာ ရှင်ပျ၊ ခေးမြသော စိတ်ရှိကြကုန်သည်။ ဟောန္တု၊
 ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

အဓိပ္ပာယ်ရှင်းလင်းချက်

(၇-ဂ) ပထျာဝတ္ထ ဂါထာ။ ။ ဝုဇ္ဈိ၌ ဆန်းဇွေ
 ဒီသ။ သာသနမ္ပိစ၌ နမ္မာ မသတ်သံ ထင်အောင်ဘတ်။
 လောကဉ္စ၌ သေတ်သံနှင့် တူစွာ ညသတ်သံ သက်သက်
 ဘတ်။ ဝိသဇ္ဇနီသံ မပါစေနှင့်။

ရက္ခန္တု၊ ဟောန္တု၊ တို့၌လည်း ဝိသဇ္ဇနီသံ ပါတတ်ကြ
 ၏။ သတိပြု။ ။ ပရိဝါရေဟိတံ ပရိဇနေဟိ သမ္ပပုတ္တိ
 ဟိစ။ အတ္တနောတိ သကာနံ သကာနံ။ ဝစန ဝိပလ္လာ
 သော ကိဗ္ဗာဏဗျာဓိဗျာဓိဗျာဓိ။ ။ ဤဋီကာ၌ ဝိစ္ဆာ
 ဝာ ကြည့်တိုက် ၆၇၅၉

ဝစနဆိုလျှင် ဝစန ဝိပလ္လာသ,ဟု ဆိုဘို့ရာ မကောင်း။
အတ္တနောတိ သဿသဿ,ဟု ဖွင့်ဘို့ရာသာ ကောင်း၏။
ဆင်ခြင်ကြလေ။

(၉) ရာဇတော,ဝါ စောရတော,ဝါ+
မနုဿတော,ဝါ အမနုဿတော,ဝါ+
အဂ္ဂိတော,ဝါ ဥဒကတော,ဝါ+
ပိသာစတော,ဝါ ခါဏုကတော,ဝါ+
ကဏ္ဍကတော,ဝါ နုတ္တတ္တတော,ဝါ+
ဇနပဒရောဂတော,ဝါ အ-သဒ္ဓမ္မတော,ဝါ+
အ-သန္တိဋ္ဌိတော,ဝါ အသပ္ပုရိသ-တော,ဝါ+
စဏ္ဍ-ဟတ္ထိ-အဿ-မိဂ-ဂေါဏ-ကုက္ကုရ+
အဟိဝိစ္ဆိက မဏိသပ္ပ-ဒိပိ+အစ္ဆ-တရစ္ဆ-
သုကရ-မဟိ-သ+ ယက္ခ-ရက္ခသားဒိဟိ+
နာနာ-ဘယတော,ဝါ နာနာ-ရောဂတော,ဝါ+
နာနာ-ဥပ, ဒ္ဓဝတော,ဝါ အာ,ရက္ခံ ဂဏုန္တု။

(၉) ရာဇတော,ဝါ၊ ကြမ်းတန်း ညစ်ထေး၊ မင်းဆိုး မင်း
ယုတ် ဘေးမှိုင်း။ စောရတော,ဝါ၊ သူ့ဥစ္စာကို၊ မညာတာ
မထောက်တွေး၊ ဖျက်ဆီး လုယက်တတ်သည့် ခိုးသူ၊ ဒြေဘေးမှ
မှိုင်း။ မနုဿတော,ဝါ၊ ယုတ်လှညစ်ထေး၊ လူချိုင်း၊ လူပျက်ဘေး
မှိုင်း။ အ မနုဿတော,ဝါ၊ ကြောက်ဘွယ်*ကြီးလေး ဘီလူး

*မူ ရင်း၌ မဟေး-ဟု ရှိသည်။ မဟာကို ကာရန်အလို့ငှါ မဟေးဟု
ရေး၏။ ကြီးလေးသည်ဟု အဓိပ္ပါယ်ရှိ၍၊ လွယ်ကူစေခြင်းငှါ ကြီးလေး
ဟု ပြင်ထည့်ထားသည်။

ဘေးမှိုင်း။ အဂ္ဂိတော,ဝါ၊ ပျက်စီးဘို့ရာ၊ ဖြစ်လာရှုပ်ထွေး။
 တောမီး, ရွာမီး, စသော မီးဘေးမှိုင်း။ ဥဒကတော, ဝါ၊ ပစ္စည်း
 ဥစ္စာ၊ ခန္ဓာအသက်၊ ပျက်ဘို့ရှုပ်ထွေး၊ မိုးရေ, မြစ်ရေစသော ရေ
 ဘေးမှိုင်း။ ပိသာစတော, ဝါ၊ ကြောက်ဘွယ်ကြီးလေး၊ မြေဘုတ်
 ဘီလူးဘေးမှိုင်း။ ခါဏုကတော, ဝါ၊ တိုက်ခိုက်မိစရာ၊ ဆီးကာ
 ရှုပ်ထွေး၊ သစ်ငုတ်, ခလုတ်ဘေးမှိုင်း။ ကဏ္ဍကတော, ဝါ၊
 စူးဝင်မိစရာ၊ ဆီးကာရှုပ်ထွေး၊ ဆူးငြောင့်ဘေးမှိုင်း။ နက္ခတ္တ
 တော, ဝါ၊ အနိစ္စိတ၊ ဒုက္ခ ဝိပါကဆိုး၊ မကောင်းကျိုးသည်၊
 ကံမိုးဖြစ်ရေး၊ မကောင်းသော နက္ခတ် ဘေးမှိုင်း။ ဇနပဒ
 ရောဂတော, ဝါ၊ ဇနပုဒ်၌၊ ဆိုးယုတ် ရှုပ်ထွေး၊ အနာရောဂါ
 ဘေးမှိုင်း။ အ-သဒ္ဓမ္မတော, ဝါ၊ ယုတ်မာညစ်ထေး၊ မကောင်း
 သော အကျင့်ဘေးမှိုင်း။ အ-သန္တိဌိတော, ဝါ၊ ယုတ်မာ ညစ်
 ထေး၊ မကောင်းသော အယူဘေးမှိုင်း။ အ-သပ္ပုရိသ တော,
 ဝါ၊ ယုတ်မာညစ်ထေး၊ သူယုတ်ဘေးမှိုင်း။ စဏ္ဍ-ဟတ္ထိ၊ ကြမ်း
 သောဆင်။ အဿ၊ ကြမ်းသောမြင်း။ မိဂ၊ ကြမ်းသော သားရဲ။
 ဂေါဏ၊ ကြမ်းသောနွား။ ကုက္ကုရ၊ ကြမ်းသောခွေး။ အဟိ၊
 ကြမ်းသောမြေ။ ဝိစ္ဆိက၊ ကြမ်းသော ကင်းမြီးကောက်။ မဏိ
 သပ္ပ၊ ကြမ်းသော မြေစိမ်း။ ဒီပိ၊ ကြမ်းသော သစ်။ အစ္ဆ၊ ကြမ်း
 သောဝံ။ တရစ္ဆ၊ ကြမ်းသောအောင်း။ သူကရ၊ ကြမ်းသော
 ဝက်။ မဟိံသ၊ ကြမ်းသောကျွဲ။ ယက္ခ၊ ကြမ်းသောနတ်ဘီလူး။
 ရက္ခသဒီဟိ၊ ကြမ်းသောရေစောင့်ဘီလူးအစရှိသည်တို့ကြောင့်။
 ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်သော။ နာနာ-ဘယတော, ဝါ၊ မြားပြား ရှုပ်ထွေး၊
 အထူးထူးသောဘေးမှိုင်း။ နာနာ-ရောဂတော, ဝါ၊ မြားပြား
 ရှုပ်ထွေး၊ အထူးထူးသော အနာရောဂါဘေးမှိုင်း။ နာနာ-

ဥပဒ္ဒဝတော,ဝါ၊ မြားပြားရှုပ်ထွေး၊ အထူးထူးသော ဥပဒ္ဒဝေါ
ဘေးမှိုင်း။ ဒေဝါ၊ တန်းခိုးကြီးမြတ်၊ သမာဒေဝနတ်တို့သည်။
အာ,ရက္ခံ၊ နေ့ညမကင်း၊ ကြည့်ရှုစောင့်ရှောက်ခြင်းကို။ ဂဏ္ဍန္တ၊
ညီညာဖြဖြ၊ မေတ္တာမျှ၍၊ ယူကြစေကုန်သတည်း။

အဓိပ္ပာယ်ရှင်းလင်းချက်

(၉) စုဏ္ဍိယ။ ။အ-သ-ဒ္ဒမ္မတော,ဝါ၊ ၌ အ,မှာ
သင်္ကေတအတိုင်းဘတ်။ ။သ,မှာ ဒသတ်သံ၊ ဒ္ဒ,မှာ
မ သတ်သံထင်အောင်ဘတ်။ ။ဂဏ္ဍန္တ, ၌ ဂ-မှာ ဂဏ္ဍိ
သတ်သံ၊ ဣ-မှာ နငယ်သတ်သံသက်သက် ထင်အောင်
ဘတ်။ ဝိသဇ္ဇနီသံ မပါစေနှင့်။ ဤ ဂဏ္ဍန္တ,ပုဒ်၌ ဂ,မှာ
ဏ္ဍိသတ်သံ မပါဘဲ ဘတ်ကြသည်ကား၊ ဒုမ္ပိ ဂရု,
ဟူသော ဥပဒေသ ကစွည်းသုတ်နှင့် မညီမျှသဖြင့် အမှား
စင်စစ်ဟု မှတ်ကြလေ။

၁-မင်္ဂလသုတ်တော်

- (၁၀) ယံမင်္ဂလံ ဒွါဒသဟိ၊
စိန္တယိံသု သ-ဒေဝကာ။
သောတ္ထာနံ နာမိ,ဂစ္ဆန္တိ၊
အဋ္ဌ-တ္တိံသ,ဉ္စ မင်္ဂလံ။
- (၁၁) ဒေသိတံ ဒေဝ-ဒေဝေန၊
သဗ္ဗ-ပါပ-ဝိနာသနံ။
သဗ္ဗ-လောက-ဟိတတ္ထာယ၊
မင်္ဂလံ တံ,ဘဏာမ ဟေ။

(၁၀-၁၁) သောတ္ထာနံ၊ ကောင်းမြတ်လှစွာ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာ
ကို။ အာကခံမာနာ၊ လိုချင်တောင့်တ၊ နှစ်သက်ကြကုန်သော။
သ-ဒေဝကာ၊ နတ်နှင့် တကွသောလူ၊ ခပ်သိမ်းသတို့သည်။
ယံမင်္ဂလံ၊ အကြင်သတ္တဝါအများ၊ ကြီးပွားကြောင်းဖြစ်သော
မင်္ဂလာတရားကို။ ဒွါ-ဒသဟိ၊ ဒွါ-ဒသဝေ၊ တဆဲ့နှစ်နှစ်၊ သက္ကရာဇ်
သင်္ချာ၊ ရှည်ကြာကာလ၊ ခါသမယတို့ ပတ်လုံးသာလျှင်။
စိန္တယိံ သု၊ ကြံစည်ကြကုန်ပြီ။ စိန္တယန္တပိ၊ ထပ်ထပ်ဖို့ဖို့၊ ကြံစည်
ကြကုန်သော်လည်း။ အဋ္ဌ-တ္တိံ သဉ္စ၊ ရေတွက်ပိုင်းခြား၊ သရုပ်
အားဖြင့်၊ သုံးဆဲ့ရှစ်ပါး အပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ယံမင်္ဂလံ၊
အကြင် သတ္တဝါ အများ၊ ကြီးပွားကြောင်း ဖြစ်သော မင်္ဂလာ
တရားကို။ နာဓိ၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ မသိနိုင်ကြကုန်။ ။ သဗ္ဗ-လောက-
ဟိတတ္ထာယ၊ အလုံးစုံရှိသမျှ၊ သတ္တလောက၏၊ တောင့်တနှစ်မြို့၊
အစီးအပွားအလိုငှါ။ ဒေဝ ဒေဝေန၊ နတ်တကာတို့၏ ထိပ်တင်၊
ဘုရင်ဥက္ကဋ္ဌ၊ ဝိသုဒ္ဓိနတ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။
ဒေသိတံ၊ ကရုဏာဆော်ဖန်၊ ဒေသနာဉာဏ်ဖြင့်၊ ဝေဘန်ရှင်းဖြတ်၊
ဟောကြားတော်မူအပ်သော။ သဗ္ဗ-ပါပ-ဝိနာသနံ၊ အလုံးစုံ
ရှိသမျှ၊ အကုသိုလ်ဓမ္မကို၊ ပယ်ချရိတ်လွှီး၊ ဖျက်ဆီးတတ်သော။
တံမင်္ဂလံ၊ ထိုသတ္တဝါအများ၊ ကြီးပွားကြောင်းဖြစ်သော မင်္ဂလာ
တရားကို။ ဟေ၊ ညီညာဖြဖြ၊ စည်းဝေး လာရောက်ကြသည့်၊
ဓမ္မ-မာမက အမျိုးသား၊ အို-သူတော်အများတို့။ မယံ၊ ငါတို့
သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်စို့။

အဓိပ္ပာယ်ရှင်းလင်းချက်

(၁၀-၁၁) ရွှေဂါထာ၊ ဝိပုလ။ နောက်ဂါထာ၊
ပထျာ-ဝတ္ထ။ ။ ပထျာဝတ္ထ၊ နည်းအရတွင်၊ ဝိသမလေး

နောက်၊ ကင်းပျောက် ယ၊ဇ၊ ခြောက်ဂိုဏ်းကျ၊ ဝိပုလ
 ဟုမှတ်။ ။ယံမင်္ဂလံ၊၌ ယံ၊မှာ ဝိသဇ္ဇနီသံပါတတ်ကြ၏။
 စိန္တယိံသု၊၌ ယိံ၊မှာလည်း ဝိသဇ္ဇနီသံ ပါတတ်ကြ၏။
 သတိပြု။ ။သ-ဒေဝကာ၊၌ သ၊ပုင် ဒေဝ၊ပုင် သမာသ်
 အဆုံး၌ ကပစ္စည်းဖြစ်၍ သင်္ကေတအတိုင်း စဉ်းငယ်ဖြတ်
 ဘတ်။ ။နာ-မိဂစ္ဆန္တိ၊၌ န၊ကား နိပါတ်ပုင်။ အမိ၊
 ကား ဥပသာရ ပုင်၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ကား၊ အာချာတ်ပုင်ဖြစ်၍
 သင်္ကေတ အတိုင်း စဉ်းငယ်ဖြတ်ဘတ်။ ။၎င်းဂစ္ဆန္တိ၊
 ၌ ဣ၊မှာ ဝိသဇ္ဇနီသံပါတတ်ကြ၏။ သတိပြု။ ။အဋ္ဌ-တ္တိံ
 သဉ္စ၊၌ တ၊နှစ်လုံးနှင့်ရှိမှမုန်သည်။ တ၊တလုံးထည်းရှိ
 သည်ကား ပါဠိပျက်။ ။တိက၊ တယ၊ တိံသ၊သဒ္ဓါ၊
 ရှိလေရာ၊ စ၊စွာ ဒွေဘော် ရောက်ဟု မှတ်။ ။၎င်း
 အဋ္ဌ-တ္တိံသဉ္စ၊၌ အ၊မှာ ဌသတ်သ၊ ဌ၊မှာ တသတ်သံ
 ထင်အောင်ဘတ်။ တ္တိံသဉ္စ၊တို့၌လည်း ဝိသဇ္ဇနီသံ မပါ
 စေနှင့် သတိပြု။ ။မင်္ဂလံတံ၊ဘဏာမ ဟေ၊၌ သင်္ကေတ
 အတိုင်း တံမှာ စဉ်းငယ်ရပ်ဘတ်။ ဝိသဇ္ဇနီသံ မပါစေ
 နှင့်။ မင်္ဂလံ၊မှာ စဉ်းငယ်ရပ်၍ တံ၊ကို ဘဏာမ ဟေ၊
 နှင့်တွဲ၍ ဝိသဇ္ဇနီသံချည်းနှင့် ဘတ်မိတတ်ကြ၏။ သတိပြု။

(၁၂) ဧဝံမေသုတံ၊ + ကေသမယံ ဘဂဝါ သာဝတ္ထိယံ
 ဝိဟရတိ + ဇေတ၊ဝနေ အ-နာထ ပိဏ္ဍိကဿ အာရာမေ+
 အထခေါ အညတြာ ဒေဝတာ အဘိက္ကန္တာယ ရတ္တိယာ
 အဘိက္ကန္တ-ဝဏ္ဏာ+ကေဝလ-ကပ္ပံ ဇေတ-ဝနံ သြဘာသေတွာ
 ယေန ဘဂဝါ တေန-ပ၊သင်္ကမိ + ဥပ၊သင်္ကမိတွာ ဘဂဝန္တံ

အဘိ၊ဝါဒေတွာ ကေမန္တံ အဋ္ဌာသိ+ကေမန္တံ ဌိတာ၊ခေါ သာ
ဒေဝတာ ဘဂဝန္တံ ဂါထာယ အဇ္ဈဘာသိ။

(၁၂) ဘန္တေ၊ နာယက ဥးစီး၊ အမှူးအကြီး ဖြစ်တော်
မူသော အရှင် မဟာ ကဿပ။ ဣဒံသုတ္တံ၊ ရှင်တော် ဘုရား၊
ဟောကြား မြက်ဖေ၊ ဤ မင်္ဂလသုတ်၊ ဒေသနာတော်ကို။ မေ၊
အာနန္ဒာမည်ခေါ်၊ တပည့်တော်သည်။ ဘဂဝတော၊ ရွှေဘုန်း
တော်သခင်၊ ရှင်တော်ဘုရား၏။ သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ရွှေတော် မျက်
မှောက်၊ စက်တော်အောက်မှ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ ကောင်းမွန်
သေချာ၊ ကြားအပ်ပါ၏။ ဧကံ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။
ဘဂဝါ၊ ရွှေဘုန်းတော်သခင်၊ ရှင်တော်ဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊
သတင်းယနံ၊ သင်းပျံ မွေးထုံ၊ နယ်ဥသို့ ကျော်ဟီး၊ သာဝတ္ထိ
ပြည်တော်ကြီး၌။ အနာထ-ပိဏ္ဍိကဿ၊ သတင်း ဂုဏ်ဟိတ်၊
ဖိတ်ဖိတ်ရောင်ပြေး၊ အနာထပိဏ္ဍိသုဋ္ဌေး၏။ အာရာမေ၊ စိတ်နေ
နှလုံး၊ ရှင်ပွားဇေးမြ၊ မွေ့လျော်ရာ ဌာနဖြစ်သော။ ဇေတ-ဝနေ၊
ဇေတဝန် မည်သီး၊ ဥယျာဉ်တော်ကြီး၌။ ဝိဟရတိ၊ လျောင်း၊
ထိုင်၊ရပ်၊သွား၊ လေးပါးဣရိယာ၊ သာယာကြည်ပျူ၊ နေတော်
မူ၏။ အထ၊ခေါ၊ ထိုသို့မြတ်စွာ၊ နေတော်မူသော အခါ၌။ အည
တြာ၊ သိသာ ခြားနား၊ အမျိုး အမည်ဖြင့် မထင်ရှားသော။
အဘိက္ကန္တ-ဝဏ္ဏာ၊ ရောင်လုံ တအိအိ၊ အလွန် နှစ်သက်ဘွယ်
သော အဆင်းရှိသော။ ဒေဝတာ၊ တန်းခိုးတေဇာ၊ ဂုဏ်ဝါကြီး
မား၊ မိုးနတ်သားသည်။ အဘိက္ကန္တာယ၊ ဆင်၊မြင်း၊လူသံ၊ တညံ
ညံ တဟီးဟီး၊ ပထမယာမ်ကုန်ပြီးသော။ ရတ္တိယာ၊ ဆိတ်ဆိတ်
ညံညံ၊သန်းခေါင်ယာမ်၌။ ဇေတ-ဝနံ၊ဇေတဝန်မည်သီး၊ ဥယျာဉ်
တော်ကြီးကို။ ကေဝလ-ကပ္ပံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ အကြွင်း အကျန်

မရှိရအောင်။ ဩဘာသေတွာ၊ ကိုယ်အရောင်ဖြင့်၊ ထွန်းပြောင်
ထိန်လင်း၊ ပ၊ ဝင်းစေ၍။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝ၊ သုံးခွင်
ထွဋ်ထား၊ ရှင်တော်ဘုရားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ တေန၊
ထိုဘုရားမြတ်၊ ရှိတော်မူရာအရပ်သို့။ ဥပ၊ သင်္ကမိ၊ ချဉ်းကပ်၏။
ဥပ၊ သင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ် ပြီး၍။ ဘဂဝန္တံ၊ သုံးခွင်ထွဋ်ထား၊
ရှင်တော်ဘုရားကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ လက်စုံချီမိုး၊ ရှိသေစွာရှိခိုး
၍။ ဧကမန္တံ၊ ဝေး၊ နီး၊ လေညာ၊ မြင့်ရာရွှေ့နောက်၊ ပေါင်းခြောက်
ကင်းကွာ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောနေရာ၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်
တည်၏။ ဧကမန္တံ၊ ဝေး၊ နီး၊ လေညာ၊ မြင့်ရာရွှေ့နောက်၊ ပေါင်း
ခြောက်ကင်းကွာ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောနေရာ၌။ ဌိတာ
ခေါ၊ ရပ်တည်ပြီးသော။ သာဒေဝတာ၊ ထိုတန်းခိုး တေဇာ၊
ဂုဏ်ဝါကြီးမား၊ မိုးနတ်သားသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ သုံးခွင်ထွဋ်ထား၊
ရှင်တော်ဘုရားကို။ ဂါထာယ၊ မာဂဓဘာသာ၊ ဆိုလတ္တံ့သော
ပါဌ် ဂါထာဖြင့်။ အဇ္ဈ ဘာသိ၊ အသနားခံ၊ လျှောက်ထား
တောင်းပန်၏။

အဓိပ္ပာယ်ရှင်းလင်းချက်

(၁၂) စုဏ္ဍိယ။ ။ဧဝံ မေ သုတံ၊ စသည်၌ ဧ-ဟူ
သမျှကို အ ကို သဝေထိုးသည့် အေ-သံအနေမျိုးလောက်
တွင်ဘတ်။ ဝိသဇ္ဇနီသံမပါစေနှင့်။ အ-နာထ-ပိဏ္ဍိကဿ၊
၌၊ နတ္ထိ နာထော ဧတေသန္တိ အ-နာထာ၊ တေသံ ပိဏ္ဍိ
ဒဒါတိတိ အ-နာထပိဏ္ဍိကော၊ တဿ၊ ဟူသော ဝိဂြိုဟ်
အရာ၊ သတ်မှတ်သည့် သင်္ကေတ အတိုင်း စဉ်းငယ်ရပ်
ဘတ်။ ။သင်္ကေတ ထားရာဟူသမျှ၌၊ ဤကဲ့သို့ ချည်း
အကြောင်းကို ဖော်ပြနေမှဖြင့် စာအုပ် နံပါတ်တွေ

တိုးပွား၍ ဝယ်ယူကြည့်ရှုသူတို့ အဘိုး အခ များနေလိမ့်
မည်။ အကွရ ပဒ ကောသလ္လဉာဏ် မရင့်သန်ကြသည့်
ဂဟဋ္ဌဖြစ်သူ ရွာနေလူတို့မှာလည်း ဘယ်လိုလူဟူ၍ မသိ၊
ကျဲပါး စောင်းတီးလောက်သာ ရှိတော့မည်။ ပုဒ်ပါဌ
အကွရာ သဒ္ဒါရေး၌ ဉာဏ်ပြေး သက်ဝင်နိုင်ကြသည့်
ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာလည်း၊ ဤမျှလောက် သင်္ကေတကို မြင်ရ
သဖြင့် ဘယ်လိုအကြောင်းအရာဟု သိနိုင်လောက်ကြပြီ။
ထို့ငှေ့ သင်္ကေတဟူသမျှ၌ အကြောင်းအရာကို မဖော်
မပြ၊ သိသိ ခက်နိုးထင်ရာ တချက် တလေ လောက်သာ
ဖော်ပြမည်။

(၁၃) ဗဟူ ဒေဝါ မနုဿာ၊ စ၊
မင်္ဂလာနိ အ-စိန္တယံ။

အာ၊ ကင်္ခမာနာ သောတ္ထာနံ၊
ဗြူဟိ မင်္ဂလ-မုတ္တမံ။

(၁၃) ဘန္တေ၊ ဘုန်းတော်နေရှိန်၊ ထိန်ထိန်ပဝင်း၊ တရားမင်း
ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။ သောတ္ထာနံ၊ ကောင်းမြတ်
လှစွာ၊ နိဗ္ဗာန် ချမ်းသာကို။ အာ၊ ကင်္ခမာနာ၊ လိုချင်တောင့်တ၊
နှစ်သက်ကြကုန်သော။ ဗဟူ၊ အသင်္ချေ အနန္တ၊ များပြားလှကုန်
သော။ ဒေဝါ၊ နတ်သို့သည်၎င်း။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၎င်း။
မင်္ဂလာနိ၊ သတ္တဝါအများ၊ ကြီးပွားကြောင်းဖြစ်သော မင်္ဂလာ
တရားတို့ကို။ အစိန္တယံ၊ ကြံ့ခိုင်ကြကုန်ပြီ။ ဥတ္တမံ၊ လွန်ကဲထူး
မြတ်၊ ချီးမွမ်းအပ်သော။ မင်္ဂလံ၊ သတ္တဝါအများ၊ ကြီးပွား

ကြောင်းဖြစ်သော မင်္ဂလာတရားကို။ တံ၊ ရှင်တော်ဘုရားသည်။
ဗြူဟိ၊ ကရုဏာ ရွှေသွား၊ မေတ္တာထား၍၊ ဟောကြားတော်
မူပါဘုရား။

အဓိပ္ပာယ် ရှင်းလင်းချက်

(၁၃) ဝိပုလ ဂါထာ။ ။အစိန္တယံ၌ ယံ၊ မှာ
ဝိသဇ္ဇနီသံ ပါတတ်ကြ၏။ သတိပြု။ အ-ဂမာ၊ အ-ဝစာ၊
တို့၌ အ-လိုမှတ်၍ အစိန္တယံ-၌ အာဂုံအ-မှာ'စဉ်းငယ်ဖြတ်
ရ၏ဟုသိ။

(၁၄) အ-သေဝနာ၊ စ ဗာလာနံ၊
ပဏ္ဍိတာနု၊ ဥ သေဝနာ။

ပူဇာ၊ စ ပူဇနေယျာနံ၊
တေ မင်္ဂလ-မုတ္တမံ။

(၁၄) ဒေဝပုတ္တ၊ ငါ၏ထံမှောက်၊ လာရောက်လျှောက်ထား၊
မိုးနတ်သား။ ဗာလာနံ၊ ဉာဏ်မဲ့ချာချူ။ မိုက်သောသူ တို့ကို။
အသေဝနာစ၊ မယှဉ်မတွဲ၊ မဆည်းကပ် မမှီဝဲခြင်း၎င်း။ ပဏ္ဍိတာနံ၊
ကြောင်းကျိုးသိမြင်၊ ပညာရှင်တို့ကို။ သေဝနာစ၊ ပေါင်းဘော်
ယှဉ်တွဲ၊ ဆည်းကပ်မှီဝဲခြင်း၎င်း။ ပူဇနေယျာနံ၊ ရှိခိုး ဥးခိုက်၊
ပူဇော်ထိုက်သောသူတို့ကို။ ပူဇာစ၊ ဥးခိုက်ဝပ်စင်း၊ ရှိခိုး-ပူဇော်
ခြင်း၎င်း။ တေ၊ သရုပ်ဖော်ကြား၊ ဤသုံးပါးသောတရားသည်။
ဥတ္တမံ၊ ကဲလွန်ထူးမြတ်၊ ချီးမွမ်း အပ်သော။ မင်္ဂလံ၊ သတ္တဝါ
အများ၊ ကြီးပွားကြောင်းဖြစ်သော မင်္ဂလာတရားမည်၏။

အဓိပ္ပာယ်ရှင်းလင်းချက်

(၁၄) ပထျာဝတ္ထဂါထာ။ ။ပဏ္ဍိတာနဉ္စ,ဉ္စ န-မှာ
 ဝိသဇ္ဇနီသံပါတတ်ကြ၏။ သတိပြု။ ။ပူဇီယတေ ပူဇာ၊
 တံ အရဟန္တိတိ ပူဇနေယျာ၊ တေသံ, ဟု ဝိဂြိုဟ်ပြု၍ ပူဇ
 ပုဒ် အရဟန္တိ အနက်၌ -ဏေယျ-ပစ္စည်း၊ န-အာဂုံ။ ။
 ဆန်းငွေ အာဂုံ၊ နှောင်းတုံ သံယုဂ်၊ တဒ္ဓုတ်-သမာသ်
 လယ်၊ ဤ ငါးသွယ်၊ ချိုဝယ် ရသာပြု။ ။ဟူသော
 နိယာမနှင့်မသွေ ဇ-၏မှီရာ အာ,ကို အ-ရသာ-ပြု၍ ပြီးသည့်
 ပုဒ်ဟု သိလေ။ ။ပူဇနီယာနံ၊ ဟူရှိမူကား ပူဇ-ဓာတ်
 အနီယ ပစ္စည်းဟုကြံ၊ အမှန်ချည်းဟုမှတ်။

(၁၅) ပတိရူပ-ဒေသ-ဝါသော,စ၊
 ပုဗ္ဗေ, စ ကတ-ပုညတာ။
 အတ္တ-သမ္မာ-ပဏီဓီ,စ၊
 တေ မင်္ဂလ-မုတ္တမံ။

(၁၅) ဒေဝပုတ္တ၊ ငါ၏ ထံမှောက်၊ လာ ရောက်လျောက်
 ထား၊ မိုးနတ်သား။ပတိရူပ-ဒေသဝါသောစ၊ သင့်တင့်လျောက်
 ပတ်သောအရပ်၌၊ ကပ်ယပ် နေထိုင်ခြင်း၎င်း။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးရှေး
 ကာလ၊ ဘဝါဘဝ၌။ ကတ-ပုညတာစ၊ ပြုအပ်ပြီးသော ကုသိုလ်
 ပုည၊ ပါရမီ-သမ္ဘာရ ရှိသောသူ၏ အဖြစ်၎င်း။ အတ္တ-သမ္မာပဏီ
 ဓီစ၊အကျင့်တရားမပျက်ပြားအောင်၊မိမိကိုယ်စိတ်ကို ကောင်းစွာ
 ထားခြင်း၎င်း။ တေ၊ သရုပ်ဖော်ကြား၊ ဤသုံးပါးသောတရား
 သည်။ ဥတ္တမံ၊ ကဲလွန်ထူးမြတ်၊ ချီးမွမ်းအပ်သော။မင်္ဂလံ၊သတ္တဝါ
 အများ၊ ကြီးပွားကြောင်းဖြစ်သော မင်္ဂလာတရားမည်၏။

အဓိပ္ပာယ်ရှင်းလင်းချက်

(၁၅) ပထျာဝတ္ထဂါထာ။ ။ပ,ဏီ,ဓိ-၌ ဆန်းငွေ
ဒိဿတော့ဖြစ်၍ အနက်ပေးသည့်အခါ၊ ရဿအတိုင်းဖော်
ပေးရ၏။ ။ဆန်းငွေကြွေပျက်၊ ယင်းအချက်၊ အနက်
ဖော်ပေးရာ။ ဟူသောဥပဒေ အတိုင်းမှတ်။ပ,ရှေး,နိရှေး
ရှိသော ဓာ, ဓာတ်, ဣ, ပစ္စည်း၊ န ငယ်ကို ဣကြီးပြန်။
ပြန်ခြင်းအကြောင်းကား၊ သက္ကဋကုမ်းရင်း၌ ပစောက်
ရရစ်နှင့်နေသည့် ပြ, ဥပသာရ မှ ပြန်ယူသည့် ပ, ဥပသာရ
ဖြစ်သောငွေ ရဟာဒိတောဏ, ဟူသော ကစ္စည်း သုတ်
ဥပဒေအရ၊ ရ-နောက်ကနေသည့် န ငယ်ဖြစ်၍ ဣ ကြီး
ပြန်ရသည်။

(၁၆) ဗာဟု-ဿစ္စ,ဉ္စ သိပ္ပ,ဉ္စ၊
ဝိနယော,စ သု-သိက္ခိတော။
သုဘာသိတာ,စ ယာဝါစာ၊
တေ မင်္ဂလ-မုတ္တမံ။

(၁၆) ဒေဝပုတ္တ၊ ငါ၏ ထံမှောက်၊ လာရောက် လျှောက်
ထား၊ မိုးနတ်သား။ ဗာဟုဿစ္စ,ဉ္စ၊ အမြင်အကြွား၊ ပညာများ
သော သူ၏ အဖြစ်၎င်း။ သိပ္ပ,ဉ္စ၊ အပြစ်မဆင်၊ လက်မှု စသော
အတတ်တို့ကို သင်ခြင်း၎င်း။ သု-သိက္ခိတော၊ ရှိသေ လေးမြတ်
ကောင်းမွန်စွာ သင်ကြားအပ်သော။ ဝိနယောစ၊ အာဂါရိယ၊
အနာဂါရိယနှစ်ပါး၊ ဝိနည်းတရား၎င်း။ သုဘာသိတာ၊ ဒုဗ္ဘာ
သိလေးပါး၊ ပယ်ရှား ရှင်းဖြတ်၊ ကောင်းမွန်စွာ ပြောဆိုအပ်

သော။ ယာဝါစာ၊ သစ္စ-ပိယ၊ သဏှ၊ သာ-တ္ထက၊ အင်္ဂလေးဝပြား၊
 အကြင်စကားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သာဝါစာ၊ စ၊ မှန်ကန်ချစ်ဘွယ်၊
 နုနယ်ကျိုးရှိ၊ သုဘာသိလေးပါး၊ ထိုစကား၎င်း။ တေ၊ သရုပ်ဖော်
 ကြား၊ ဤလေးပါးသောတရားသည်။ ဥတ္တမံ၊ ကဲလွန် ထူးမြတ်၊
 ချီးမွမ်းအပ်သော။ မင်္ဂလံ၊ သတ္တဝါအများ၊ ကြီးပွားကြောင်းဖြစ်
 သော မင်္ဂလာတရားမည်၏။

အဓိပ္ပာယ်ရှင်းလင်းချက်

(၁၆) ပဏှာဝတ္ထဂါထာ။ ။ ဗာဟု-သစ္စ၊ ဥ သိပ္ပံ၊ ဥ
 တို့၌ ဝိသဇ္ဇနီသံ ပါတတ်ကြ၏။ သတိပြု။ ၎င်း ဗာဟု-
 သစ္စ၊ ပုဒ်၌ သဒ္ဓေဘော်နှင့်ရှိမှ မှန်သည်။ ဗာဟုသစ္စ-ဟု
 ဝိသယောဂ သ-ရှိသည်ကား ပါ၌ပျက်။ ဗဟု-သုတဿ
 ဘာဝေ၊ ဗာဟု-သစ္စ၊ ဟု ဝိဂြိုဟ်ပြု၊ ပဏှိစ္စံ၊ ပုဒ်လို ရုပ်ပြီး
 အောင်တက်၊ သုတ်ကြီးဖြင့် သ-၏မှီရာ ဥ-ကို အပြု။ သ၊
 ဒ္ဓေဘော်ပြု၊ သာလောက်သာထူး၏။ သ၊ ဒ္ဓေဘော်ပြုခြင်း
 အကြောင်းကား၊ ဗဟုသုတ၌ ဗဟုသဒ္ဓုပ ပဒ သုဓာတ်၊
 သက္ကဋကျမ်းရင်း၌ သ ရရစ် နှင့် နေသည့် သြဇာတ်က
 ပြန်ယူသည့် သု၊ ဓာတ်ဖြစ်သောငှေတည်း။

(၁၇) မာတာပိတုဥပဋ္ဌာနံ၊
 ပုတ္တဒါရဿ သင်္ဂဟော။
 အနာကုလာ၊ စ ကမ္မန္တာ၊
 တေ မင်္ဂလ-မုတ္တမံ။

(၁၇) ဒေဝပုတ္တ၊ ငါ၏ထံမှောက်၊ လာရောက်လျှောက်ထား၊
 မိုးနုတ်သား။ မာတာ ပိတု၊ မိခင် - ဘခင်၊ အနန္တကျေးဇူးရှင်ကို။
 ဥပဋ္ဌာန၊ ရှိသေဝပ်စင်း၊ လုပ်ကျွေး မွေးမြူခြင်း၎င်း။ ပုတ္တဒါ
 ရဿ၊ သမီးနှင့်သား၊ ကြင်ရာဘက် မယားကို။ သင်္ဂဟော၊ စ၊
 ဝတ်-စား-ငွေကြေး၊ မပြတ်ပေး၍၊ မွေးကျွေး ထောက်ပံ့ခြင်း
 ၎င်း။ အနာကုလ၊ နှောင့်ယှက်ဖြုန်းတီး၊ ဖျက်ဆီးခြင်း မရှိကုန်
 သော။ ကမ္မန္တာ၊ လယ်လုပ်-ကုန်သွယ်၊ ရောင်းဝယ်ခြင်း အစ
 ရှိသော အမှုတို့ကို၎င်း။ တေ၊ သရုပ်ဖော်ကြား၊ ဤသုံးပါးသော
 တရားသည်။ ဥတ္တမံ၊ ကဲလွန် ထူးမြတ်၊ ချီးမွမ်း အပ်သော။
 မင်္ဂလံ၊ သတ္တဝါ အများ၊ ကြီးပွားကြောင်း ဖြစ်သော မင်္ဂလာ
 တရားမည်၏။

အဓိပ္ပာယ်ရှင်းလင်းချက်

(၁၇) ပထျာဝတ္တဂါထာ။ ။ ဥပ, ဋ္ဌာနံ-၌ ပ-မှာ
 ဋ, သတ်သံ ထင်အောင် ဘတ်။ ။ ကမ္မန္တာ-၌ က, မှာ
 မသတ်သံ ထင်အောင်ဘတ်။

(၁၈) ဒါနု, ဥ ဓမ္မစရိယာ, စ၊
 ဉာတကာနု, ဥ သင်္ဂဟော။
 အနုဝဇ္ဇာနိ ကမ္မာနိ၊
 တေ မင်္ဂလ. မုတ္တမံ။

(၁၈) ဒေဝပုတ္တ၊ ငါ၏ထံမှောက်၊ လာရောက်လျှောက်ထား၊
 မိုးနုတ်သား။ ဒါနု, ဥ၊ ပေးကမ်းစွန့်ချ၊ အလှူဒါန၎င်း။ ဓမ္မစရိ
 ယာ, စ၊ ကုသိုလ်ကမ္မပထဆယ်ပါး၊ အကျင့်တရား၎င်း။ ဉာတကာ
 နု, မိဘက်-ဘဘက်၊ အောက်ထက်စပ်တော်၊ ဆွေမျိုးပေါက်ဘော်

တို့ကို။ သင်္ဂဟော, စ၊ သဗ္ဗိဟ်ချီးမြင့်၊ ပေးကမ်း ထောက်ပံ့ခြင်း
 ၎င်း။ အနဝဇ္ဇာနိ၊ ကဲ့ရဲ့ စရာမငြိ၊ အပြစ်မရှိကုန်သော။ ကမ္မာနိ, စ၊
 ဥပုသ် သုံးခြင်း၊ ရေတွင်း၊ ရေကန်တူးခြင်း၊ လမ်းသုတ်သင်ခြင်း
 စသောအမှုတို့၎င်း။ တေ၊ သရုပ်ဖော်ကြား၊ ဤလေးပါးသော
 တရားသည်။ ဥတ္တမံ၊ ကဲလွန်ထူးမြတ်၊ ချီးမွမ်းအပ်သော။ မင်္ဂလံ၊
 သတ္တဝါအများ၊ ကြီးပွားကြောင်းဖြစ်သောမင်္ဂလာတရားမည်၏။

အဓိပ္ပာယ်ရှင်းလင်းချက်

(၁၈) ပဏျာဝတ္ထဂါထာ။ ။ စရိယာသဒ္ဓါ၊ ကိရိယာ
 သဒ္ဓါ၊ အရိယာသဒ္ဓါ၊ အရဟတသဒ္ဓါ၊ စ ပါလျှင် ဂါထာ
 ပါဒတို့၌ များသောအားဖြင့် အက္ခရာတလုံး လွန်ရ၏ဟု
 ကျမ်းတတ်အမော် ဆရာတော်တို့ မိန့်ဆိုတော်မူကြသည်
 နှင့် လျော်စွာ၊ ဤ၌ စရိယ သဒ္ဓါ၊ ပါရှိ၍ ဒါန, ဥ ဓမ္မ
 စရိယာ, စ ဟု အက္ခရာတလုံးလွန်ကိုသိရ၏။ စ-အက္ခရာ
 တလုံး လွန်သော် အဘယ်သို့ ပဏျာ ဝတ္ထဂါထာ ဖြစ်
 သနည်းဟူသြားအံ့။ စရိယာ, ၌ စ-အက္ခရာလည်း လဟု၊
 ရိ-အက္ခရာလည်း လဟု၊ ၎င်းလဟု နှစ်ခုကို ယောစပ်လျှင်
 ဂရုတချစ်၏။ အက္ခရာနှစ်လုံးမှ တလုံးစာယူ၍ လေးလုံး
 နောင် ယ-ဂိုဏ်းကျသောငှ် ပဏျာဝတ္ထဂါထာဖြစ်သည်
 ဟု ဂမ္ဘီရဉာဏ် နက်သံ ကြီးမားသည့် ပါဠိ ဆရာကြီး
 ဥဒ္ဓေါပြောကြားဘူးပေ၏။ ။ ဒါန, ဥ ၌ ဝိသဇ္ဇနီသံ
 ပါတတ်ကြ၏။ သတိပြု။ ဓမ္မ, ၌ မသတ်သံ ထင်အောင်
 ဘတ်။ ဉာတကာနုဉ္ဇလည်း ဝိသဇ္ဇနီသံ ပါတတ်ကြ၏။
 သတိပြု။ ။ ကမ္မာနိ, ၌ မ-သတ်သံ ထင်အောင်ဘတ်။

(၁၉) အာရတိ ဝိရတိ ပါပါ။

မဇ္ဇ-ပါနာစ သံယမော။

အ-ပ္ပမာဒေ၂၈ ဓမ္မေသု၊

တေ မင်္ဂလ-မတ္တမံ။

(၁၉) ဒေဝပုတ္တ၊ ငါ၏ထံမှောက်၊ လာရောက် လျှောက်
ထား၊ မိုးနုတ်သား။ ပါပါ၊ အကုသိုလ်အစ၊ မကောင်းမှုမှ။ အာရ
တိစ၊ စိတ်ဖြင့်ဝေးစွာ၊ ကြည်ခွါခြင်း၎င်း။ ဝိရတိစ၊ ဝစီ-ကာယ၊
နှစ်ဒွါရဖြင့်၊ ပယ်ချရှောင်လွှဲ၊ ကြည်ဖွဲ့ခြင်း၎င်း။ မဇ္ဇ-ပါနာ၊ ရူးသွပ်
မေ့လျော့ကြောင်း၊ မကောင်းဆိုးဝါး၊ ယစ်မျိုးကိုသောက်စား
ခြင်းမှ။ သံယမောစ၊ စိတ်ကိုချုပ်တည်း၊ စောင့်စည်းခြင်း၎င်း။
ဓမ္မေသု၊ ကုသိုလ်ကမ္မပထ တရား၊ ပေါင်းဆယ်ပါးတို့၌။ အ-ပ္ပမာ
ဒေ၂၈၊ သတိမကင်း၊ မမေ့မလျော့ခြင်း၎င်း။ တေ၊ သရုပ်ဖော်
ကြား၊ ဤလေးပါးသော တရားသည်။ ဥတ္တမံ၊ ကဲလွန်ထူးမြတ်၊
ချီးမွမ်းအပ်သော။ မင်္ဂလံ၊ သတ္တဝါအများ၊ ကြီးပွားကြောင်း
ဖြစ်သော မင်္ဂလာတရားမည်၏။

အဓိပ္ပာယ်ရှင်းလင်းချက်

(၁၉) ပဏျာဝတ္ထဂါထာ။ ။ အာရတိ၊ ဝိရတိတို့၌
ဆန်းစစ်၍ ဒီသတို့၊ ထို့၌ အနက်ပေးသည့်အခါ ဣ
ရဿနှင့် ဖော်ပေးရ၏။ ။ အာရတိတိ အာရမဏံ၊
တောန မနောကမ္မံ ဒသေတိ။ ဝိရတိတိ ဝိရမဏံ၊ တောန
ကာယ ဝစီကမ္မံ ဒသေတိ၊ ဋီကာ။ ။ ဓမ္မေသု၌ မသတ်
သံ ထင်အောင်ဘတ်။

(၂၀) ဂါရဝေ၊ စ နိဝါတော၊ စ၊

သန္တုဋ္ဌိ၊ စ ကတညုတာ။

ကာလေန ဓမ္မ-သဝဏံ၊

ဧတံ မင်္ဂလ-မုတ္တမံ။

(၂၀) ဒေဝပုတ္တ၊ ငါ၏ထံမှောက်၊ လာရောက်လျှောက်ထား၊
မိုးနုတ်သား။ ဂါရဝေ၊ စ၊ အသက်—သိက္ခာ၊ ဂုဏ်ဝါပြောထူး၊
ရိုသေထိုက်သော သူတို့ကို၊ ကြည်ပျူဝပ်စင်း၊ ရိုသေကိုင်းရှိုင်း
ခြင်း၎င်း။ နိဝါတော၊ စ၊ ခြေသုတ်ပုဆိုး၊ မြေစွယ်ကျိုးနှင့်၊ ချိုကျိုး
နှားလား၊ ဒွန်းစဏ္ဍားပမာန၊ နှိမ့်ချသော မာန်မာနရှိခြင်း၎င်း။
သန္တုဋ္ဌိ၊ စ၊ လောဘပယ်ရုံ၊ ရရသမျှဖြင့်သာ၊ နှစ်သက် ရောင့်ရဲ
ခြင်း၎င်း။ ကတညုတာ၊ စ၊ ကောင်းစွာပြုဘူး၊ သူ့ကျေးဇူးကို၊
အထူးဆင်ခြင်၊ သိမြင်အောက်မေ့ခြင်း၎င်း။ ကာလေန၊ မိစ္ဆာ
ဝိတက်၊ နှောက်ယှက်ဝင်လာ၊ သင့်တင့်သောအခါ၌။ ဓမ္မသဝ
ဏ၊ ဥ၊ ရိုသေဝပ်စင်း၊ တရားနာခြင်း၎င်း။ ဧတံ၊ သရုပ်ဖော်ကြား၊
ဤငါးပါးသောတရားသည်။ ဥတ္တမံ၊ ကဲလွန်ထူးမြတ်၊ ချီးမွမ်းအပ်
သော။ မင်္ဂလံ၊ သတ္တဝါအများ၊ ကြီးပွားကြောင်း ဖြစ်သော
မင်္ဂလာတရားမည်၏။

အဓိပ္ပာယ်ရှင်းလင်းချက်

(၂၀) ဝိပုလဂါထာ။ ။ ဓမ္မ-သဝဏံ၊ ဌိသ၊ ဒွေဘေဝံ
ဏ၊ ကြီးနှင့်ရှိမှ မှန်သည်။ ဓမ္မ-သဝန်၊ ဟု ဝိသယောဂ၊
နုငယ်နှင့်ရှိသည်ကား ပါဌ်ပျက်။ ။ ဓ-မှာ မ၊ သတ်သံ၊
မှ-မှာ သသတ်သံထင်အောင်ဘတ်။

(၂၁) ခန္တီစ သော-ဝစယတဘ၊
 သမဏာနုဉ္စ ဒဿနံ။
 ကာလေန ဓမ္မသာကတ္ထဘ၊
 ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။

(၂၁) ဒေဝပုတ္တ၊ ငါ၏ထံမှောက်၊ လာရောက်လျှောက်ထား၊
 မိုးနုတ်သား။ ခန္တီစ၊ မြေကြီးမယွင်း၊ ထိုထိုအရာ၌၊ သည်းခံခြင်း
 ၎င်း။ သော-ဝစယတဘ၊ အမျက်မထား၊ ရန်မပွားဘဲ၊ ပြော
 ကြားစိစစ်၊ ဆိုဆုံးမလွယ်သော သူ၏ အဖြစ်၎င်း။ သမဏာနု၊
 ကံလေသာဘေး၊ ရန်ညစ်ကြေးတို့ကို၊ ငြိမ်းစေတတ်၊ ရဟန်း
 တော်မြတ်တို့ကို။ ဒဿနုဉ္စ၊ မြတ်နိုး တနာ၊ ကြည်သဒ္ဓါဖြင့်၊
 ကောင်းစွာဝပ်စင်း၊ ဖူးမြင်ခြင်း၎င်း။ ကာလေန၊ အားလပ်ခွင့်သာ၊
 သင့်လျော်သောအခါ၌။ ဓမ္မ-သာကတ္ထဘ၊ ပညာရှိတို့နှင့်ပေါင်း
 သင်း၊ တရားတော်ကို ဆွေးနွေးမေးမြန်းခြင်း၎င်း။ ဧတံ၊ သရုပ်
 ဖော်ကြား၊ ဤလေးပါးသော တရားသည်။ ဥတ္တမံ၊ ကဲလွန်
 ထူးမြတ်၊ ချီးမွမ်းအပ်သော။ မင်္ဂလံ၊ သတ္တဝါအများ၊ ကြီးပွား
 ကြောင်း ဖြစ်သော မင်္ဂလာတရားမည်၏။

အဓိပ္ပာယ်ရှင်းလင်းချက်

(၂၁) ဝိပုလဂါထာ။ ။ပထျှာဝတ္ထ၊ နည်းအရတွင်၊
 ဝိသမလေးနောက်၊ ကင်းပျောက်ယ-ဇ၊ ခြောက်ဂိုဏ်းကျ၊
 ဝိပုလဟုမှတ်။ ။ဟု-ဆန်းကျမ်းအလာ ဖွဲ့စီသည့် လင်္ကာ
 ကား—ယေဘုယျ၊ အပွက အားဖြင့် ဇ-ဂိုဏ်းကျသည့်
 ဝိပုလလည်း ရှိသေး၏ဟုမှတ်။ အစတလုံးနောင် သ-န-
 ရှောင်ရမည် ဆိုသော်လည်း၊ အပွကအားဖြင့် မရှောင်

သည့် သမထဝိပဿနာနံ၊ ဘာဝနာနမိတော ပရံ၊ တို့ကဲ့သို့
တည်း။ အချို့ဆရာတို့ကား ဇ-ကာရ ဝိပုလဟု ဆန်းကျမ်း
၌ မလာမရှိသည်ကို တွေးဆ၍၊ သောဝစ္စဿတာ—ဟု
စ-ဒွေဘော်နှင့် ပြင်ကြ၏။ ဋီကာ၌ ဒွေဘာဝ အဆိုမလာ
သောငှေ့၎င်း၊ ဒွေဘော်အကြောင်းမရှိသောငှေ့၎င်း၊ ထို့
ဆရာတို့စကားကို ပယ်ရှားစွန့်ပစ်ဘို့ရာသာ ကောင်း၏။
ပယ်ရှားစွန့်ပစ်ကြလေ။ ခန္တိ၌ ဆန်းငှေ့ ဤဒီသ။ ထို့ငှေ့
အံ့ပေးသည့်အခါ ဣ-ရဿနှင့်ဖေ ပေးရ၏။ သမဏာနဉ္စ
၌ ဝိသဇ္ဇနီသံပါတတ်ကြ၏။ သတိပြု။ ဓမ္မ-၌ မ၊ သတ်သံ
ထင်အောင်တတ်။

(၂၂) တပေါ၊ စ ဗြဟ္မ-စရိယ၊ ဉ္စ၊
အရိယ-သစ္စာန ဒဿနံ။
နိဗ္ဗာန-သစ္စံ ကိရိယာ၊ စ၊
တေ မင်္ဂလ-မုတ္တမံ။

(၂၂) ဒေဝပုတ္တ၊ ငါ၏ ထံမှောက်၊ လာရောက် လျှောက်
ထား၊ မိုးနတ်သား။ တပေါ၊ စ၊ အဘိဇ္ဈာ ဗျာပါဒ၊ စသည်
ဆိုထို၊ အကုသိုလ်ကို၊ ဖျက်ဖို့ညှဉ်းသတ်၊ ပူပန်စေတတ်သည့်၊
ဣန္ဒြိယသံဝရသီလ တည်းဟူသော သတိမြတ်၎င်း။ ဝါ၊ မလုပ်
ချင် မကိုင်အား၊ ပျင်းရိဆုတ်နစ်သော ကောသဇ္ဇတရားကို၊
ပယ်ရှား ညှဉ်းသတ်၊ ပူပန်စေတတ်သည့်၊ ဝိရိယတည်းဟူသော
တရားမြတ်၎င်း။ ဗြဟ္မ-စရိယ၊ ဉ္စ၊ မေထုန်ပယ်လွှင့်၊ ကောင်းမြတ်
သောအကျင့်၎င်း။ အရိယ-သစ္စာနံ၊ ဝဋ်မြစ်ကင်းပြတ်၊ ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်
ဘို့၊ သိအပ်ထင်ရှား၊ လေးပါးသောသစ္စာတရားတို့ကို။ ဒဿန၊ ဉ္စ၊

ပိုင်းခြားထင်ထင်၊ မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် သိမြင်ခြင်း၎င်း။ နိဗ္ဗာန-သစ္စ-
ကိရိယာ၊ စတုထောင့်ငါးရာ၊ ကိလေသာမှ၊ ဝေဒန္တာလွတ်ကင်း၊
အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုခြင်း၎င်း။ တေ၊ သရုပ်ဖော်ကြား
ဤလေးပါးသောတရားသည်။ ဥတ္တမံ၊ ကဲလွန်ထူးမြတ်၊ ချီးမွမ်း
အပ်သော။ မဂ်လံ၊ သတ္တဝါအများ၊ ကြီးပွားကြောင်းဖြစ်သော
မဂ်လာတရားမည်၏။

အဓိပ္ပာယ်ရှင်းလင်းချက်

(၂၂) ပထျာ ဝတ္တဝါထာ။ ။ ဝဂ-ဝါထာက
ပြောခဲ့သည့်အတိုင်း၊ စရိယဉ္စ၊ နှင့်ရိ၊ လဟန္တခူကိုပေါင်း
၍ ဂရုတခုယူ။ အရိယ-ဉ္စအ နှင့်ရိ၊ လဟန္တခူပေါင်း၍ ဂရု
တခုယူ။ ကိရိယာ-ဉ္စ၊ ကိ၊ နှင့်ရိ၊ လဟန္တခူကိုပေါင်း၍ ဂရု
တခုယူ။ ပထျာဝတ္တဝါထာဖြစ်၏။ ။ ဗြဟ္မ-စရိယဉ္စ၊ ဉ္စ
ဝိသဇ္ဇနီသံပါတတ်၏။ သတိပြု။ ။ အရိယသစ္စာ၊ န
ဉ္စ ဆန်းငွေ့နိဂ္ဂဟိတ်ကြော့ထို့ ငွေ့ ပေးသည့်အခါ၊ ၎င်း
နိဂ္ဂဟိတ်ကိုဖော် ပေးရ၏။ ။ နိဗ္ဗာန-သစ္စ-ကိရိယာ၊
ဉ္စ နိဗ္ဗာနသဒ္ဓါဖြင့် အရဟတ္တဖိုလ်ကိုယူ။ နိဗ္ဗာန်ကို မယူ
လင့်။ နိဗ္ဗာနန္တိ အရဟတ္တဖလံ-ဋီကာ။ ၎င်း နိဗ္ဗာန၊ ပုဒ်
ဉ္စ နိရိ ဝါဏ-ဟူသော သက္ကဋ စကားရပ်က သက်ဆင်း
ဖြစ်လာသည့် ပုဒ်ဖြစ်၍၊ မုဒ္ဒဇဏကြီးနှင့်သာရေးသားသင့်
ငြားသော်လည်း၊ အကျိုးတိုင်းပြည်မှာ ကျိုးမှကောင်း
သည်ဆိုဘိသည့်အလား မြန်မာအမျိုးသားတို့ ရေးနေကျ
ကိုလိုက်စား၍ နငယ်နှင့်ပင်ရေးသားလိုက်သည်။ သိဟိဋ္ဌ
ဆရာတို့ကား ဏကြီးနှင့် အမှန်အကန် ကျအောင် ရေး
သားလေ့ပြုကြပေ၏။

(၂၃) ပုဋ္ဌဿ လောက-ဓမ္မေဟိ၊
စိတ္တံ ယဿ န,ကမ္မတိ။
အ,သောကံ ဝိ-ရဇံ ခေမံ၊
ဧတံ မင်္ဂလ•မုတ္တမံ။

(၂၃) ဒေဝ ပုတ္တ၊ ငါ၏ ထံမှောက်၊ လာရောက်လျှောက်
ထား၊ မိုးနတ်သား။ ယော၊ အကြင် ပညာ၊ သမာဓိ၊ စရိုက်မို၊
သုတော်စင် ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ လောက-ဓမ္မေဟိ၊ လာဘ၊ အလာဘ၊
စသည်ရှစ်ပါး၊ လောကဓံ တရားတို့သည်။ ပုဋ္ဌော၊ ပူးဝင်စွဲကပ်၊
တွေ့ထိ နှိပ်စက်အပ်သည်။ အဿ-ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဿ၊ ထို
ပညာ၊ သမာဓိ၊ စရိုက်မို၊ လောကဓံနှင့်တွေ့ကြုံသော သုတော်စင်
ပုဂ္ဂိုလ်၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ န,ကမ္မတိ၊ မတုန်မလှုပ်။ အ-သောကံ၊
စိုးရိမ်ပူပြင်း၊ ကြောင့်ကြခြင်းလည်းမရှိ။ ဝိ,ရဇံ၊ ကိလေသာမြူမှေး၊
ကပ်ငြိတယ်တာသော အညစ်အကြေးလည်းမရှိ။ ခေမံ၊ ကြောက်
ထိတ်လန့်တုေး၊ စိတ္တုကြာသဘေးလည်း မရှိ။ ဧတံ၊ သရုပ်ဖော်
ကြား၊ ဤလေးပါးသော တရားသည်။ ဥတ္တမံ၊ ကဲလွန်ထူးမြတ်၊
ချီးမွမ်းအပ်သော။ မင်္ဂလံ၊ သတ္တဝါအများ၊ ကြီးပွားကြောင်း
ဖြစ်သော မင်္ဂလာတရားမည်၏။

အဓိပ္ပာယ်ရှင်းလင်းချက်

(၂၃) ပထျာဝတ္တဂါထာ။ ။ပုဋ္ဌဿ,၌ ပုဋ္ဌောအဿ,
ပုဒ်ဖြတ်။ ၎င်း အဿ,သည် အသဓာတ်၊ တိ,ဝိဘတ်ဖြင့်
ပြီးသည့် အာချာတ်ပုဒ်။ ပုဋ္ဌော, ကား ပုသ,ဓာတ်,၊ တ,
ပစ္စည်းဖြင့် ပြီးသည့်ကိတ်ပုဒ်။ ။ယဿ,၌ ယော-အဿ,
ပုဒ်ဖြတ်၊ ၎င်းအဿ,ကား တ,သဒ္ဒါ သ,ဝိဘတ်ဖြင့် ပြီး
သည့် နာမ်ပုဒ်၊ ယော,ကား အနိယမဝါစက၊အဿ,ကား

နိယမဝါစက။ ။လောက—ဓမ္မဟိ၊ ဤ ဓ၊ မှာ မ၊ သတ်
သံထင်အောင်ရွတ်။ ။နကမ္ပဟိ၊ ဤ က၊ မှာလည်း မ၊
သတ်သံထင်အောင်ရွတ်။ သေးသေးတင်သံ မပါစေနှင့်။

(၂၄) တောဒိသာနိ ကတူာန၊
သဗ္ဗတ္ထ မ-ပရာဇိတာ။
သဗ္ဗတ္ထ သောတ္ထိံ ဂစ္ဆန္တိ၊
တံ တေသံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။

(၂၅) ဒေဝပုတ္တ၊ ငါ၏ထံမှောက်၊ လာရောက်လျှောက်ထား၊
မိုးနတ်သား။ ယေ၊ အကြင် နတ်နှင့်တကွသောလူ၊ ခပ်သိမ်းသူတို့
သည်။ တောဒိသာနိ၊ သုံးဆွဲရှစ်ဖြာ၊ ဤသို့သော မင်္ဂလာတို့ကို။
ကတူာန၊ သင်၊ အံ၊ လေ့ကျက်၊ ဆောင်ရွက်ကျင့်ကြံခြင်းကြောင့်။
ဝါ၊ ကျင့်ကြံသည်ရှိသော်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ မစ္စုကြည်ထား၊ အလုံးစုံသော
မာရ်လေးပါးတို့မှ။ အ-ပရာဇိတာ၊ မရှုံးကုန်သည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗတ္ထ၊
အလုံးစုံသောဘုံဘဝ၊ လေးပါးသောဣရိယာပထတို့၌။ သောတ္ထိံ၊
ဘေးရန်လွတ်ကင်း၊ ချမ်းသာရေးမြဲခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။
တံ၊ ထိုသို့ဟောကြား၊ သုံးဆွဲရှစ်ပါးသော မင်္ဂလာ တရားသည်။
တေသံ၊ ထိုနတ်နှင့်တကွသောလူ၊ ခပ်သိမ်းသူတို့၏။ ဥက္ကမံ၊ ကဲလွန်
ထူးမြတ်၊ ချီးမွမ်းအပ်သော။ မင်္ဂလံ၊ စဉ်လာမပျက်၊ တိုးတက်
စည်ကား၊ ကြီးပွားကြောင်းဖြစ်သော မင်္ဂလာတရားမည်၏။

မင်္ဂလ—သုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

မင်္ဂလ-သုတ္တံ၊ ဘုရား-မူပပါဌ်၊ မင်္ဂလသုတ်ပရိတ်တော်
မြတ်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ အောင်လံစိုက်ဆောက်၊ ပြီးခြင်းသို့
ရောက်ပြီ။

အဓိပ္ပာယ်ရှင်းလင်းချက်

(၂၄) ဝိပုလဂါထာ။ ။သဗ္ဗတ္ထံ၌ သမ္မာနုတိခမိ
 ချင်းထိ၍ ဗ, သတ်သံဗ္ဗ, မှာ တ, သတ်သံ ထင်အောင်
 ရှုတ်။ ဂစ္ဆန္တိ၌ ဂ္ဆိ, မှာ န, သတ်သံ သက်သက်ဘတ်။
 ဝိသဇ္ဇနီသံ မပါစေနှင့်။ ။ကတောန, နှင့်စပ်၍ စာဘတ်
 နည်း ဥပဒေသကို အကျဉ်းမျှ ပြောဆိုဥးအံ့၊ အက္ခရာ
 နှစ်လုံးဆင့်ခြင်းသည် ဝဂ်, တူ အက္ခရာဆင့်၊ ဝဂ်, မတူ
 အက္ခရာဆင့်ဟု နှစ်မျိုးရှိ၏။ ဝဂ်, တူအက္ခရာဆင့်ပုံစံကား
 သတ္ထာ, တည်း။ ဝဂ်, မတူ အက္ခရာဆင့် ပုံစံကား တဿာ
 တည်း။ ဝဂ်, တူအက္ခရာဆင့်မှာ အထက်ပါစာလုံးအသံကန်း
 ရ၏။ အထက်စာလုံးသံ မပေါ် မထွက်စေနှင့် ဆိုလိုသည်။
 မဂ်, မတူ အက္ခရာဆင့်မှာ အထက်စာလုံး အသံကိုလည်း
 ပေါ်ထွက်စေရ၏။ ယခင်ပုံစံနှစ်ခုကိုကြည့်။ သတ္ထာ, မှာ
 ဝဂ်, တူ အက္ခရာဆင့် ဖြစ်၍ အထက် တ, သံ ကန်းရ၏။
 တဿာ, မှာ ဝဂ်, မတူအက္ခရာဆင့်ဖြစ်၍ အထက်သ, သံပေါ်
 ထွက်စေရ၏။ ထိုသို့အက္ခရာနှစ်လုံးဆင့်ရာ အထက်စာလုံး
 ကို အာဂန္တုကစာလုံးဟုဆို၊ အောက်စာလုံးကို အာဝါသိ
 က စာလုံးဟုဆို၊ မှီရာ သရသံကို အောက် အာဝါသိက
 စာလုံး၌ ပေါ်ထွက် ထင်စေရ၏။ ယခင် တဿာ, ကိုပင်
 ကြည့်၊ မှီရာအာ, သရတည်းဟူသောရေးချသံကို အောက်
 အာဝါသိက မ, မှာ ပေါ်ထွက်ထင်စေ၏။

ပါဠိအက္ခရာမှာ မြန်မာအက္ခရာများကဲ့သို့ များသော
 အားဖြင့် အသတ်မရှိ။ အပွကအားဖြင့် ဗျဉ်နန္တဖြစ်သည့်

နေရာမျိုး၌ တလုံးတလေလောက်သာ ရှိ၏။ သို့ပင် အသတ် မရှိသော်လည်း၊ နောက်က နှစ်လုံးဆင့်ရှိလျှင် ရွှေစာလုံးကို အသတ်သံ ပေါ်ထွက်အောင် ဘတ်ရ၏။ ယခင်သတ္တာ၊ ကိုပင်ကြည့်။ သ၊ နောက်က တ၊ နှင့်၊ ထ ဆင့် နေသည့်အတွက် ဒုမ္မိဂရု၊ ဟူသော ကစည်းသုတ်နှင့် အညီ ရွှေ သ၊ သည် တ၊ သတ်သည့်ပုံဟန် ဂရုသံဖြစ်ရ၏။ စင်စစ် တ၊ သတ်သည်ဟု မမှတ်လင့်။ အကယ်၍ နှစ်လုံးဆင့်ရှိရာ အထက်စာလုံးက ရွှေစာလုံးကိုသတ်သည်ဟု ဆိုလျှင် ယခင် တသွာ၊၌ အထက် သ၊ သည် ရွှေ တ၊ ကို သတ်ပြီး ဖြစ်၍ တသ်မာ၊ ဟု ဘတ် ဆိုရလိမ့်မည်။ ထိုငှေ နှစ်လုံး ဆင့်ရှိရာ အထက်စာလုံးက ရွှေစာလုံးကို သတ်သည်ဆို သည့်အဓိပ္ပါယ်မျိုးကိုမယူမူ၍၊ ၎င်း တသွာ၊၌ တ၊ နောက် က သ၊ နှင့် မ၊ ဆင့်နေသည့်အတွက် လုံဖျားမှာ ပုစဉ်းနား ကြောက်အားကြီးစွာ ကျီးကန်းက အလိုလို ချေးပါ ဟူသကဲ့သို့၊ ရွှေ တ၊ သည် နောက်က တ၊ သတ်သည့် ပုံဟန် အလိုလို တသ်ဟူသော ဂရုသံဖြစ်ရ၏။

ဤမင်္ဂလသုတ် တောဒိ သာနိ၊ ပုဒ်၌ ကတောန၊ မှာလည်း က၊ နောက်က ဝဂ်၊ မတူ အက္ခရာ တ၊ နှင့် ဝံ၊ ဆင့်နေသည့် အတွက် က၊ မှာ တ၊ သတ်သည့်ပုံဟန် ကတ်၊ ဟူသော ဂရု သံဖြစ်၍ တ၊ သံ-ဝ၊ သံ နှစ်လုံးစလုံး ပေါ်ထွက်စေလျက် မှီရာ အာ၊ သရ တည်းဟူသော ရေးချသံကို အောက် အာဝါသိက ဝ၊ မှာ ထင်စေ၍ ရွတ်ဘတ်ရသည်ကိုသိ။

ဤစာဘတ်နည်းကို နည်းမရ မသိ မလိမ္မာ ကြသည့် မန္တသောတု၊ အချို့သော စာချပုဂ္ဂိုလ် ပညာနုတို့သည်

ဝိနည်းမဟာဝါ ပါဠိတော် များ၌ အမှိုက်ဟော-ဥစ္စာ
ပေါ်၊ အရေးဝယ် ဥက်လာပေါ်၊ ဟု ဘတ်ဆို သင်ပြ ပို့ချ
ကြသည်များကို ပရိယတ္တိ ပညာ နေ့၊ လ၊ ရောင်လို့ ထွန်း
ပြောင်စည်ပင် ပျံ့ပွားသည့် မန္တလေးမြို့တော်ကြီး၌နေစဉ်
အခါကပင် ကြားလိုက်ရ ဘူးသေး၏။ သတိပြုကြကုန်။

ဝင်္ကတူ အက္ခရာဆင့်မှာ အထက်စာလုံးအသံ ကန်းရ
၏၊ ဝသည်ဖြင့် ရေးသား ပြောဆိုခဲ့သည့် စကားများကို
မြန်မာအမျိုးသားတို့ ဘတ်ရိုး ဘတ်စဉ်သို့လိုက်၍ ခံရင်
ပြောဆိုခဲ့သည့် အရာဖြစ်သည်။ သက္ကဋကုမ်း၊ ဘင်္ဂလီ၊
နာဂလီ၊ တို့ကို လေ့လာ သင်ကြားကြသည့် အနောက်
အိန္ဒိယနိုင်ငံသားတို့မှာမူကား၊ ဝင်္ကတူ အက္ခရာဆင့်သည်
ဖြစ်စေ၊ ဝင်္ကမတူ အက္ခရာဆင့်သည်ဖြစ်စေ၊ အထက်စာလုံး
၌ မကြာဝင်မျှချည်း အသံထွက်စေ၍ ဥပဒေနည်း ဘပုံ
လေ့လာ ရွတ်ဘတ်ကြကုန်၏။

ဤကား ကတုာနုနှင့်စပ်သွယ်၍ လူမမယ် ဉာဏ်ခြေနု
တို့ ကြည့်ရှုမှတ်သားကြရန် စီမံပေါ်ပြသည့် စာဘတ်
နည်း ဥပဒေသတည်း။

ထိုမှတချက် အမှာ အထားကို ဆက်ဥးအံ့။ ငါတို့
ရေးသားသည့် ဤပရိတ်ကြီး ပါဠိတော်နိဿယ စကား၌
ဋီကာ တစောင်ကို ကိုးစား၍ ဋီကာနှင့် မညီဟု အပြစ်
မထားကြနှင့်၊ ဋီကာနည်းထက် သာလွန် ကောင်းမြတ်
သည်ဟု အာရုံပြု နှလုံးထားဖြင့် ဋီကာကို ရှောင်ရှား
ရေးသားတာတွေ အပုံကြီးပါလေ၏။ ဤ တောဒိသာနိ

ကတောန၊ ဟူသော ပါဠိရပ်၌ပင် ယခုကာလရှိကြ ရှတ်ကြ သည့် ပါဠိနှင့် ဋီကာဖွင့် စကားရပ်သည် မညီ၊ ယခု ကာလရှိကြ၊ ရှတ်ကြသည့် ပါဠိကား သဗ္ဗတ္ထ သောတ္ထိ ဂစ္ဆန္တိ၊ ဟု သောတ္ထိ၊ မှာ ဒုတိယန္တနှင့် ရှိကြ၊ ရှတ်ကြ၏။ ဋီကာအလို သဗ္ဗတ္ထ သောတ္ထိ ဂစ္ဆန္တိ၊ ဟု သောတ္ထိ၊ မှာ ပထမာ ဗဟုဝစနန္တနှင့် နေရမည်။ သောတ္ထိ တိ ခေမိ နော—၎င်းဋီကာ။ ။ ဂစ္ဆန္တိ၌ ဂမ္၊ ဓာတ်၏ ဂတိ၊ အနက် ကိုလည်း၊ ယခု ကာလ အရိုး စဉ်လာ ပညဝါအမော်၊ ဆရာတော်ဘုရားကြီးများ ရေးသား စီရင်တော်မူကြ၏။ ပါပုဏန ဂတိ၊ အနက်ကိုသာ လေ့လာ ရှတ်ဘတ် ကျက် မှတ်ဆောင်ရွက်ကြ၏။ ဋီကာ၌ကား ပဝတ္တန ဂတိ၊ အံ့ကို သာ ပြောကြားဖွင့်ဆို၏။ ဂစ္ဆန္တိ-တိ ပဝတ္တန္တိ၊ ၎င်းဋီကာ။

ဤကဲ့သို့ ယခု ကာလ အစဉ်အဆက် ဆရာမြတ်တို့ ရေးသားသုတ်သင်ကြသည့် ပါဠိအနက်နှင့် ဋီကာဖွင့်ချက် စကားမညီ ကွဲပြားနေသည့်အရာ မသင့်ရာကို ရှောင်ရှား သင့်မြတ်ရာကို လိုက်စားရသည့် အရာလည်း ရှိသည်။ ဋီကာဖွင့်ကို မကြိုက်လှ၍ တမျိုးတဖုံ ကြံစည်ရေးသား ရသည့် အရာလည်း ရှိသည်။ ပညာဗဟုသုတ နုနယ် နည်းပါးသည့် ဂဟဋ္ဌ ဖြစ်သူ ရွာနေလူတို့တို့ ရေးသား ရသည့် အရာဖြစ်၍ ခက်ကျစ် နက်နဲ လှသည့် ဋီကာ စကားကိုရှောင်ရှားလျက် ထင်မြင်တဲ့အောင် လွယ်လွယ် ရေးသားရသည့် အရာလည်း ရှိသည်။ ထို့ငှေ့ ဋီကာ တစောင်ကိုချည်း ကြည့်ရှု ကိုးစား၍ ဋီကာနှင့် မညီဟု အပြစ်မထားကြနှင့်။

ဤမှ နောက်၌လည်း နှစ်လုံးဆင့်ရှိရာ၌ အထက် စာလုံးက ရှေ့စာလုံးကို သတ်သည့် ပုံဟန် အသတ်သံ ထင်အောင် ဘတ်ကြလေ။ ဘယ်နေရာမှ ဝိသဇ္ဇနီသံ မပါရအောင်ကိုလည်း သတိပြု။ မြန်မာအမျိုးသားတို့ နှုတ်၌ ဝိသဇ္ဇနီသံ အလွန်ဈေးကောင်း၏။ ဝိသဇ္ဇနီသံ မပါဘဲ ဒွေဓမ္မာ, ဟုဆိုလျှင် ပေါ့ရွပ်ရွပ်ထင်တတ်ကြ၏။ ဝိသဇ္ဇနီသံနှင့် ဒွေဓမ္မာ, ဟုဆိုမှ လေးလေးပင်ပင်ရှိ၍ မှန်သည်ဟု ထင်မိတတ်ကြ၏။

ကြားဘူးသည့် ပေါရာဏ စကားကား၊ တိုင်းနိုင်ငံတခု၌ ဘုရင်မင်းမြတ်က ခြေတဘက်ဆွဲ၍ နိမ့်နင်းနိမ့်နင်းနှင့်သွားရာ ဂုဏ်ရှိသူ တယောက်၏အမှုကို ကောင်းသည်ဖြစ်စေ ဆိုးသည်ဖြစ်စေ အမျှားလူတို့က အကောင်းချည်းထင်မှတ်၍နန်းတွင်းသူနန်းတွင်းသားမှစ၍ တနိုင်ငံလုံး လူအမျှားတို့ ဘုရင်မင်းလို့ နိမ့်နင်းနိမ့်နင်းသွားကြ၍ အကျိုး ဘိုင်းပြည်မှာ ကျိုးမှကောင်းသည် ယဉ်သည်၊ လှသည်၊ ဆီသလို ဘယ်လက်ထက် 'ဘယ်အခါက ဘယ်လို ဂုဏ်ရှိသူ' စာမတတ်၏ ရွတ်နည်း၊ ဘတ်နည်းကို အကောင်းဟု ထင်မှတ်ပြီး၍ မြန်မာနိုင်ငံမှာ ဝိသဇ္ဇနီသံတွေ ပွားစွာဈေးကောင်းနေသည်ဟုမသိ။ ၎င်းဝိသဇ္ဇနီသံသည် ရဟန်းများကံဆောင်ရာ ကမ္မဝါစာ၊ ရှင်သာမဏေတို့အား သရဏဂုံပေးရာတို့၌ ပါရှိခဲ့လျှင် ဒုရတ္တ, အတွက်ကံတောင့်ပျက်သည်ဟု ဉာဏ်စက် ဝရဇိန် တောက်ထိန်ကြီးမားသည့်ဆရာတော်မြတ်ကြီးတို့ မိန့်ကြားတော်မူကြ၏။ သို့ကလောက် အပြစ်ကြီးမား တသာသနာလုံးကို

တောင် ပျက်ပြား စေတတ်သည့် အမှောက် အမှား
တာလေလံသာသနာတော်ကြီး၌မကောင်းဆိုးဝါးသည့်
ဝိသဇ္ဇနီသံကို လေးလံစွာ ရှောင်ကွင်း ပါဠိဟူသမျှ၌မပါ
ရအောင် သတိနှလုံးသွင်းကြလေ။

မင်္ဂလသုတ်ပြီး၏။

၂-ရတနသုတ်တော်

(၂၅) ပဏိဓာနတော ပဋ္ဌာယ တထာ ဂတဿ + ဒသ-
ပါရမိယော၊ ဒသ ဥပပါရမိယော ဒသ ပရမတ္ထပါရမိယော+တိ
သမတ္တိံ သ-ပါရမိယော ပဉ္စ = မဟာ- ပရိစ္စာဂေ + လောကတ္ထ-
စရိယံ ဉာတတ္ထ-စရိယံ ဗုဒ္ဓတ္ထစရိယန္တိ + တိဿော စရိယာ
ယော ပစ္ဆိမ-ဘဝေ ဂဗ္ဘဝေ၊ ကန္တန္တိ + ဇာတိံ အဘိ နိက္ခမနံ
ပဓာန-စရိယံ ဗောဓိပလ္လင်္ဂေ မာရ-ဝိဇယံ + သဗ္ဗညုတ-ညာဏ-ပ္ပဋိ
ဝေဓံ ဓမ္မ-စက္ကပ္ပဝတ္တနံ နဝလောကုတ္တရ-ဓမ္မေတိ + သဗ္ဗေပိ-
မေ ဗုဒ္ဓ-ဂုဏေ အာဝဇ္ဇေတွာ + ဝေသာလိယာ တီသု ပါကာ
ရန္တရေသု တိ-ယာမ=ရတ္တိံ + ပရိတ္တံ ကရောန္တော အာယသ္မာ
အာနန္ဒ-တ္ထေရော၊ ဝိယ + ကာရုည-စိတ္တံ ဥပ, ဌပေတွာ။

(၂၆) ကောဋီသတ-သဟဿေသု၊

စက္က-ဝါဠေသု ဒေဝတာ။

ယဿာ.ဏံ ပဋိ.ဂုဏန္တိ၊

ယ,ဉ္စ ဝေသာလိယာ ပုရေ။

(၂၇) ထေဂါ မနုဿ-ဒုဗ္ဗိက္ခ၊
 သမ္ဘုတံ တိ-ဝိဓံ ဘယံ။
 ခိပ္ပ-မန္တရ၊ ဓာပေသိ၊
 ပရိတ္တံ တံ၊ ဘဏာမ ဟေ။

(၂၅-၂၆-၂၇) ပဏိဓာနတော၊ ဒီပကံရာ၊ ထွဋ်ခြာ မှန်ကင်း၊
 ခြေထော်ရင်း၌၊ ဝပ်စင်းဥးခါနိယတဗျာဒိတ်ကို ခံတော်မူသည်မှ။
 ပဌာယ၊ စ၍။ တထာ ဂတဿ၊ ရွေးဘုရားတို့နှင့်၊ မခြားအတူ၊
 ကြွလာတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏။ ဒသ-ပါရမိယော၊ ဥစ္စာ၊
 သား၊ မယား၊ တိုင်းပြည်ကားတို့ကို၊ ပယ်ရှားစွန့်လှ၊ ဖြည့်ကျင့်
 ထော်မူသော ဒသ-ပါရမိတော်တို့၎င်း။ ဒသ-ဥပ ပါရမိယော၊
 ခြေ၊ လက်၊ နား၊ နှာ၊ မျက်စိ၊ စသော ကိုယ်အင်္ဂါတို့ကို၊ ပယ်ခွါ
 စွန့်လှ၊ ဖြည့်ကျင့်တော်မူသော ဒသ-ဥပပါရမိတော်တို့၎င်း။ ဒသ-
 ပရမတ္ထ ပါရမိယော၊ ဇီဝိန် အသက်ကို၊ မငဲ့ကွက် မညှာတာ၊
 ပယ်ခွါစွန့်လှ၊ ဖြည့်ကျင့်တော်မူသော ဒသ-ပရမတ္ထပါရမိတော်
 တို့၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမ-တ္တိ သ-ပါရမိယော၊ သုံးဆယ်အညီ၊
 ပါရမိတော်တို့ကို၎င်း။ ပဉ္စ=မဟာ ပရိစ္စာဂေ၊ ကိုယ်ခန္ဓာနှင့်၊
 ပြည်ရွာ၊ သား၊ မယား၊ ဥစ္စာ၊ အားဖြင့်၊ ငါးပါးသော စွန့်ခြင်း
 ကြီးတို့ကို၎င်း။ လောကတ္ထ-စရိယံ၊ သတ္တလောက၏ အကျိုးငှါ၊
 ကောင်းစွာ ဖြည့်တင်း၊ ကျင့်ကြံတော်မူခြင်း၎င်း။ ဉာတ-တ္ထ
 စရိယံ၊ ဆွေတော်၊ မျိုးတော် တို့၏ အကျိုးငှါ၊ ကောင်းစွာ
 ဖြည့်တင်း၊ ကျင့်ကြံတော်မူခြင်း၎င်း။ ဗုဒ္ဓတ္ထ-စရိယံ၊ ဘုရားဖြစ်
 သို့ရာ၊ ကောင်းစွာဖြည့်တင်း၊ ကျင့်ကြံတော်မူခြင်း၎င်း။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ တိဿော၊ သုံးပါးကုန်သော။ စရိယာယော၊ အကျင့်တို့ကို
 ၎င်း။ ပစ္စိမ-ဘဝေ၊ စက်သံသရာ၊ ပြတ်ရာကာလ၊ အဆုံးစွန်

သောဘဝ၌။ ဂဗ္ဘ ဝေါက္ကန္တိံ၊ မယ်တော်မာယာ၊ တောင်ညာ
ဒေဝီ၊ မဟေသီ၏၊ သိင်္ဂီရောင်ဝင်း၊ ဝမ်းတိုက်တွင်း၌၊ ပဋိသန္ဓေ
နေတော်မူခြင်းကို၎င်း။ ဇာဘိံ၊ လူမွှိန်သမော၊ အင်ကြင်းတော၌
အံ့ဩမကုန်၊ ရွှေရုပ်ပုံအသွင်၊ သန့်ရှင်းပဝင်း၊ ဖွားမြင်တော်မူခြင်း
ကို၎င်း။ အဘိ-နိက္ခမနံ၊ မတွယ်မဘာ၊ ပယ်ခွါရက်ရက်၊ မြတ်သော
ဘောထွက်တော်မူခြင်းကို၎င်း။ ပခာန စရိယံ၊ ဒုက္ကရ စရိယာ၊
ခြောက်နှစ်ကြာအောင်၊ လွန်စွာဖြည့်ဘင်း၊ ကျင့်ကြံတော်မူခြင်း
ကို၎င်း။ ဗောဓိ-ပလ္လင်္ကံ၊ ဗောဓိညောင်ရွှေ၊ ပလ္လင်တော၌။ မာရ-
ဝိဇယံ၊ ဒေဝပုတ္တ၊ စသည့်အပြား၊ မာရ်ငါးပါးကို၊ ပယ်ရှား
နှိမ်နင်း၊ အောင်မြင်တော်မူခြင်းကို၎င်း။ သဗ္ဗညုတ-ညာဏ ပဋိ
ဝေဓံ၊ ငါးဘန်ဥယျ၊ ဓမ္မလုံးစုံ၊ တရားပုံကို၊ အကုန်အစင်၊ ထင်မြင်
သိဘတ်၊ သဗ္ဗညုတ၊ ရွှေဘု နှစ်ဘော်မြတ် ကို၊ တပ်တပ်စိုးနင်း၊ ပိုင်သ
တော်မူခြင်းကို၎င်း။ ဓမ္မ-စက္ကပုဝတ္တနံ၊ ဓမ္မစကြာ၊ ဒေသနာ
ရေး၊ အမြှိုက်ဆေးကို၊ တိုက်ကျွေးဝေငှ၊ ဟောပြောတော်မူခြင်း
ကို၎င်း။ နဝ လောကုတ္တရ-ဓမ္မ၊ မဂ်လေးပါး၊ ဖိုလ်လေးပါး၊
နိဗ္ဗာန်အားဖြင့်၊ ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာ တရားတို့ကို၎င်း။
ဣဘိဓာ မာဒိဓက၊ ဤသို့ အစ ရှိကုန်သော။ သဗ္ဗေပိ၊ ခပ်သိမ်း
ဥဿုံ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေ ဗုဒ္ဓ-ဂုဏေ၊ ကြီး
ကျယ်ခမ်းနား၊ သရုပ်အားဖြင့်၊ များပြား ဖိုဖို၊ ဤ ရှင်တော်
ဘုရား၏ ကျေးဇူးဂုဏ်တို့ကို။ အာဝဇ္ဇေတွာ၊ နှစ်သက်ကြည်ပျူ၊
ဆင်ခြင်တော်မူ၍။ ဝေသာလိယာ၊ သကြားစံရာ၊ ဝတိန်သာနွယ်၊
ဂုဏ်ကြွယ် ကျော်ဟီး၊ ဝေသာလီ ပြည်ကြီး၌။ တိသု ပါကာ
ရ-န္တရေသု၊ မြို့ရိုးသုံးထပ်၊ ရံပတ်ကခြား၊ သုံးခုသော တံတိုင်း
ကြားတို့၌။ တိ-ယာမ=ရတ္တိံ၊ ညဉ့်သုံးယ-မိကာလ၊ ခါးမယပတ်

လုံး၊ ပရိတ္တံ၊ ဘေးရန်ခပ်သိမ်း၊ ကုန်ငြိမ်းစေတတ်၊ ရတနသုတ်
 ပရိတ်တော်မြတ်ကို။ ကရောဇ္ဇော၊ ကောင်းစွာဧကျပျူ၊ ဟောရုတ်
 တော်မူသော။ အာယသ္မာ အာနန္ဒ-တ္ထရောဝိယ၊ သာကီနွယ်
 ဘွား၊ ဘ၊ ထွေးတော် အမိတောဒနမင်း၏သား၊ ဘုရားညီတော်
 အရှင် အာနန္ဒာ မထေရ် ကျော်ကဲ့သို့။ ကာရုည-စိတ္တံ၊ သတ္တဝါ
 အများ၊ ဒုက္ခသားတို့၌၊ သနားကြင်နာ၊ မကွာယိုခိတ်၊ ကရုဏာနှင့်
 ယှဉ်သောစိတ်ကို။ ဥပ၊ ဌပေတော၊ ကိုယ်စီကို၊ ဖြစ်စေကြကုန်၍။

ကောဠိ-သတ-သဟဿေသု၊ သင်္ချာတွက်ကိန်း၊ ကုဋေတသိန်း
 ကုန်သော။ စက္က-ဝါဠေသု၊ ရှစ်သောင်း နှစ်ထောင်၊ အမြင့်
 ဆောင်သည့်၊ စကြဝဠာ ဘောင်ရစ်ဝိုက်၊ လောကဓာတ် တိုက်
 တို့၌။ ဝသန္တာ၊ ကြည်သာချမ်းမြေ့၊ နေထိုင်ကြကုန်သေး။ ဒေဝဘ၊
 အာဏာတန်းခိုး၊ ကဲမိုးကြီးမား၊ နတ်အများတို့သည်။ ယဿ၊
 အကြင်ဘုရားမုခပါ၌၊ ရတနသုတ်ပရိတ်တော်မြတ်၏။ အာဏံ၊
 တန်းခိုးရှိန်ဝါ၊ စက်အာဏာကို။ ပဋိဂ္ဂဟန္တိ၊ ရှိသောတုပ်ကွ၊ ခံယူကြ
 ကုန်၏။ ယဉ္ဇ-ယံဝေပရိတ္တံ၊ အကြင်ဘုရားမုခပါ၌၊ ရတနသုတ်
 ပရိတ်တော်မြတ်သည်သာလျှင်။ ဝေသာလိယာ၊ ဝေသာလီအမည်
 ရှိသော။ ပုရောရာဇဌာနီ၊ မင်းနေပြည်၌။ ရောဂါ မနုဿ-ဒုဗ္ဘိက္ခ =
 သမ္ဘူတံ၊ ကပ်နာ၊ ဘီလူး၊ အထူး ခေါင်းပါး၊ ဤ သို့သော
 အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ပွားသော။ တိ-ဝိဓာယံ၊ ကြီးကျယ်သိုက်
 လေး၊ သုံးပါးအပြားရှိသောဘေးကို။ ခိပ္ပံ၊ လျင်မြန် ဆောစွာ။
 အန္တရ ဓာပေသိ၊ ကွယ်၊ ကင်း၊ စင်၊ ပ၊ ချမ်းငြိမ်း ဧပြေစ၏။ တံ
 ပရိတ္တံ၊ ထိုသို့ပေါင်း၍၊ ကျေးဇူး ဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ စိမ့်သို့ ကျော်ဘီး၊
 ဘုရား မုခပါ၌ဖြစ်သော ရတနသုတ် ပရိတ်တော်ကြီးကို။ ဟေ၊
 ညီညာဖြဖြ၊ စည်းဝေးလာရောက်ကြသည့်၊ ဓမ္မ-မာမက၊ အမျိုး

သား။ အိုသုတော် အများတို့။ မယ်၊ ငါတို့သည်။ ဘာသာ
ရွတ်ကြကုန်စို့။

အဓိပ္ပာယ်ရှင်းလင်းချက်

(၂၅-၂၆-၂၇) စုဏ္ဏိယ၊ ဝိပုလ၊ ပထျာဝတ္ထ။ ။
ပဋ္ဌာယ၊ ခွဲပ၊ မှာဋ္ဌ၊ သတ်သံထင်အောင်ရွတ်။ သမတ္တိံ သ၊ ခွဲ
မ၊ မှာတ၊ သတ်သံထင်စေ။ ဣ၊ မှာ ဝိသဇ္ဇနီသံမပါစေနှင့်၊
တ၊ တလုံးထည်းနှင့် သမတိံ သ၊ ဟု ရှိသည်ကား ပါဠိ
ပျက်။ ။ တိက၊ တယ၊ ဣ၊ သ၊ သဒ္ဓါ၊ ရှိလေရာ၊ စ-စွာဒေ
ဘော်ရောက်။ ။ နိယံ။

ပဋ္ဌာယ၊ ခွဲပ၊ စောက် ယ၊ ပင့် ငသတ်သံနှင့် ဘတ်တတ်
ကြ၏။ ယ၊ ပင့်သံ မပါစေနှင့်။ ။ အလယ်ကြား၌ ရှိသည့်
နှစ်လုံးဆင့် သံယုဂ်တို့မှာကြည့်ဘတ်။ အများလွဲတတ်ကြ
သည့် နေရာလောက်သာ သတိပေးမည်။ ။ သဗ္ဗညုထ-
ညာဏ၊ ပုဋိ-ဝေဓံ၊ ဗုဒ္ဓ၊ မှာ ငသတ်သံနှင့် တူစွာ ဥ၊ သတ်
သံဘတ်။ ယ၊ ပင့်သံ မပါစေနှင့်။ တ၊ မှာလည်း ဤနည်း
တူ။ ဏ၊ မှာ နှုတ်ခမ်းချင်း ထိ၍ ပ၊ သတ်သံ ထင်အောင်
ဘတ်။ နှုတ်ခမ်းချင်းမထိလျှင် တ၊ သတ်သံ ဖြစ်လိမ့်မည်။
ပုဋိ၊ ဗုဒ္ဓ၊ မှာ အထက် သွားရင်းကို လျှာထိုး၊ လျှာကပ်
သံနှင့်ရွတ်။ လျှာမထိုးမကပ်လျှင် တ၊ ဝမ်းပူသံ ဖြစ်လိမ့်
မည်။ သို့ပင် မှာသော်လည်း မြန်မာ အမျိုးသားတို့မှာ
သင်ပုန်းကြီးကစ၍ မသေမချာ တော်တီ၊ တော်အ သင်
အံလေ့ကျက်လာခဲ့ကြ၍၊ ပြီပြီသသ ဌာန်၊ ကမိုက်၊ ကျကျ
နနနှင့် ဘတ်ရွတ်သင်အံနိုင်ဘို့ရာ ခဲယဉ်းလှ၏။ တော်ရုံ
သင့်ရုံလောက်သာ ရှိစေရတော့မည်။

ဓမ္မ- စက္ကပ္ပဝတ္ထနံ၊ ဓမ္မာ မသတ်သံ၊ ကမ္မာ ပသတ်သံထင်အောင်ရွတ်။ ။ ဓမ္မေတိ၊ ဓမ္မာ မသတ်သံထင်စေ။ အာယသ္မာ၊ ယမ္မာ သသတ်သံ ထင်စေ။ အာနန္ဒတ္ထေရော၊ နမ္မာ တသတ်သံ ထင်စေ။ ။ ဥပဋ္ဌပေတော၊ ဥပမ္မာ ဥသတ်သံထင်စေ။ ။ ကောဋီ၊ ဋိဆန္ဒာဋီ ဝိသုဒ္ဓိ။ ။ ပဋိဂ္ဂဏန္တိ၊ ဂ္ဂမ္မာ ဂ္ဂကြီးသတ်သံထင်စေ။ ဣမ္မာ န ငယ်သတ်သံ သက်သက်ရွတ်။ ဝိသုဒ္ဓိနိဿယမပါစေနှင့်။ ။ ယဉ္ဇ၊ ယမ္မာ ငသတ်သံနှင့် တူစွာ ဥသတ်သံ သက်သက်ရွတ်။ ဝိသုဒ္ဓိနိဿယ မပါစေနှင့်။ ။ ဓာပေသိ၊ ပေမ္မာ ဝိသုဒ္ဓိနိဿယမပါစေနှင့်။ ။ ပရိတ္တံ တံ၊ တုင် စဉ်းငယ်ဖြတ်၊ တံကို အာဇာမနှင့် တံ၍ မရွတ်နှင့်။

(၂၈) ယာနိ၊ ဓဘူတာနိ သမာဂတနိ၊
ဘုမ္မာနိ၊ ယာနိ၊ ဝ အန္တလိက္ခေ။
သဗ္ဗေဝ ဘူတာ သုမနာ ဘဝန္တု၊
အထော ပိ သက္ကစ္စ သုဏန္တု ဘာသိတံ။

(၂၉) တသ္မာ၊ ဟိ ဘူတာ နိသာမေထ သဗ္ဗေ၊
မေတ္တံ ကရေထ မာနုသိယာ ပဇာယ။
ဒိဝါ၊ စ ရတ္တော၊ စ ဟရန္တိ ယေ ဗလိံ၊
တသ္မာ၊ ဟိ နေ ရက္ခေထ အပ္ပမတ္တာ။

(၂၈-၂၉) ဘုမ္မာနိ၊ မြေ၌လွှမ်းမိုး၊ အုပ်စိုး တည်နေကြကုန်သော။ ယာနိ ဘူတာနိ၊ အကြင်ဘူမိစိုး၊ ရက္ခဗိုး၊ တန်းခိုးကြီးမြတ်၊ စာဘု မဟာဆု၊ တာဝတိံသ နတ်ဘုံသည်၎င်း။

အန္တ-လိက္ခေ၊ အဇဇာပြင်၊ မိုးကောင်းကင်၌။ ဌိတာနိ၊ အာဏာ
 လွှမ်းမိုး၊ အုပ်စိုးတည်နေကြ ကုန်သော။ ယာနိ ဘူတာနိ၊ ဝါ၊
 အကြင်ယာမာ အစ၊ အကနိဌအဆုံး၊ ပေါင်းရုံးများစွာ၊ နတ်
 တကာတို့သည်၎င်း။ ဣဓ၊ ဤပရိတ်တော်မြတ်၊ ရွတ်ဘတ်ဆုအရပ်
 သို့။ သမာဂတာနိ၊ ညီညာဖြဖြ၊ စည်းဝေးလာရောက်ကြကုန်၏။
 သဗ္ဗေဝ၊ ခပ်သိမ်းညှပ်၊ အလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ တေ
 ဘူတာ၊ ထိုဘူမစိုး၊ ရုက္ခစိုး၊ တန်းခိုးကြီးမြတ်၊ စာတုမဟာရာဇ်၊ တာ
 ဝတိန်သာစသော နတ်ဘို့သည်၊ သု-မနာ၊ နှစ်သက်ရွှင်ပျ၊ ဝမ်း
 မြောက်ကြကုန်သည်။ ဘဝန္တုဖြစ်စေကုန်သတည်း။ အထောပိ၊
 ထိုမှတပါး၊ အထူးအားဖြင့်လည်း။ ဘာသိတံ၊ ရှင်တော်ဘုရား၊
 ဟောကြားမြှောက်ဖော်၊ ပရိတ်တော်ကို။ သက္ကစ္စ၊ ရိုသေလေးမြတ်၊
 အာရုံကပ်၍။ သုဏန္တု၊ တပါးအာရုံ၊ စိတ်မလွှဲဘဲ၊ လုံးစုံစေ့င၊
 နာခံနိုင်ကြ စေကုန်သတည်း။ ဘူတာ၊ တန်းခိုးတေအာ၊ ဂုဏ်ဝါ
 ထိန်လင်း၊ အို-နတ်မင်းတို့။ တုမေ၊ သင်နတ်မင်းတို့သည်။ ဓမ္မဿာ
 ဏတ္ထံ၊ ရိုသေဝပ်စင်း၊ ပရိတ်တော်တရားကို နာခံခြင်းငှါ။ ယသ္မာ၊
 အကြင်ကြောင့်၊ သမာဂတာ၊ ညီညာဖြဖြ၊ စည်းဝေးလာရောက်
 ကြကုန်၏။ တသ္မာဟိ-တသ္မာဝေ၊ ထိုငွေသာလျှင်။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်း
 ညှပ်၊ အလုံးစုံကုန်သော။ တုမေ၊ သင်နတ်မင်းတို့သည်။ ဘာသိ
 တံ၊ ရှင်တော်ဘုရား၊ ဟောကြား မြှောက်ဖော်၊ ပရိတ်တော်ကို။
 သက္ကစ္စ၊ ရိုသေလေးမြတ်၊ အာရုံကပ်၍။ နိသာမေထ၊ တပါးအာရုံ၊
 စိတ်မလွှဲဘဲ၊ လုံးစုံစေ့င၊ နာခံကြကုန်လော။ မာနုသိယာ၊ စိတ်
 စေတနာ၊ သဒ္ဓါ ပွားသစ်၊ မြင့်မြတ်သော လူမျိုး၌ ဖြစ်သော။
 ပဇာယ၊ သိတတ်လိမ္မာ၊ လူသတ္တဝါအား။ မေတ္တာ၊ ခြေညှည်လှစွာ၊
 ရေမေတ္တာကို။ ကရောထ၊ ညီညာဝိုင်းအုံ၊ သွန်းဖျန်းကြကုန်လော။

ယေမနုဿာ၊ စိတ်စေတနာ၊ သဒ္ဓါပြောထူ၊ အကြင် လူတို့သည်။
 တုဗ္ဗေ၊ သင်ရတ်မင်းတို့ကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ဧည့်ရော်သမျှ၊ အခွင့်ပြုကုန်၍။
 ဒိဝီ၊ နေဋ္ဌင်း။ ရေတ္တဝေ၊ ညဉ့်ဌင်း။ ဗလိံ၊ ဗလိနတ်စာ၊
 ပူဇော်သကားကို။ ယသ္မာဒ၊ ကြင်ကြင်။ ဟန္တိ၊ ပူဇော်ပသ၊
 တင်မြှောက် ကြကုန်၏။ ဝသ္မာဟိ၊ ဝသ္မာဝေ၊ ထို့ကြောင့်သာ
 လှင်။ တုဗ္ဗေ၊ သင်ရတ်မင်းတို့သည်။ နေ မနုဿ၊ ၎်လူတို့ကို။
 အပ္ပတ္တော၊ နေနေညည၊ မေမေလျှော့ကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ရက္ခေ၊
 ညီညာဖြူ၊ စောင့်ရှောက်ကြကုန်လော့။

အဓိပ္ပာယ်ရှင်းလင်းချက်

(၂၈) ရှေ့သုံးပါဒ၊ ဣန္ဒဝဇီရာ၊ နောက်ဆုံးပါဒ-
 ဝံသတ္တာ၊ ၎င်းနှစ်ပါးယော ဥပဇာတိဂါထာ။ ။တ၊
 တ၊ နှင့်ဇ၊ ဂရုဒ္ဓ၊ ဣန္ဒဝဇီရာ။ ။ဇ၊ တ၊ ဇ၊ ရ၊ လေးဂဏ၊
 မည်ရ ဝံသတ္တာ။ ။အမျိုးယောထ၊ မည်နာမ၊ ဥပဇာ
 တိလာ။ ။ယာနီ-ဓ၊ ဌိ နီ၊ မှာ ဆန်းခွံ ဒီဃ၊ ယာနီဝ၊
 ဌိ ဝ၊ မှာ ဆန်းခွံ ရဿ။ ဘဝန္တ၊ သုဏန္တ၊ တို့၌ ဝိသဇ္ဇနီ
 သံ ပါတတ်ကြ၏၊ သတိပြု။

(၂၉) ပထမပါဒ၊ ဝိဇ္ဇကံ မာလာ။ ။ဂိုဏ်းသုံးခု
 တ၊ နှစ်လုံး ဂ၊ ဝိဇ္ဇကံမာလာ။ ဟုမှတ်။ ။ဒုတိယပါဒ၊
 သာမည ဂါထာ မျိုးမှ၊ သေ့ရှောင်က၊ သာမည၊ ဟု
 လာ။ ။ကရောထ၊ ဌိ ထ၊ ကို သုတ်ကြီးဖြင့် ချေက
 ကရော၊ လောက်တွင် ရှိခဲ့ပါမူ ဣန္ဒဝဇီရာ ဆိုထိုက်စွာ၏။
 သို့သော်လည်း ခုဒ္ဒကပါဌ ပါဠိတော်၊ သုတ္တနိပါတ် ပါဠိ
 များ၌ပင် ကရောထ၊ ဟု ရှိကြ ပေ၏။ ဋီကာ၌လည်း

၎င်းအတိုင်းပင် ရှိချေ၏။ ထိုငွေ ဆန်းသို့မလိုက်သော၊ သာ
မညပါဒ၊ ဟူ၍သာမှည့်ခေါ်ရာ၏။ ။ တတိယပါဒ၊ ဝံ
သတ္ထ၊ စတုတ္ထပါဒ၊ ဣန္ဒဝဇီရာ၊ ၎င်းလေးမျိုးယော၊ ဥပ
ဇာတိဂါထာ။ ၂၀-ပုဒ်မှာ လက္ခဏာပြု လက်ကြည့်။

(၃၀) ယံကိဉ္စိဝိတ္တံ ဣဓ၊ ဝါ ဟုရံဝါ၊
သဂ္ဂေသုဝါ ယံ ရတနံ ပဏိတံ။
နနောသမံအတ္ထိ တထာဂတေန၊
ဣဒမ္ပိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏိတံ။
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

(၃၀) ဣဓဝါ၊ ဤလူ့ပြည်၌၎င်း။ ဟုရံဝါ၊ နဂါးပြည်
ဂဠုန်ပြည်၊ အစရှိသည်၌၎င်း။ သဂ္ဂေသုဝါ၊ နတ်ပြည် တို့၌၎င်း။
ယံကိဉ္စိ၊ ရှိသမျှညသုံးအလုံးစုံသော။ ဝိတ္တံ၊ ပရဏာပီတိ၊ လွမ်းအိ
ထပ်ထပ်၊ နှစ်သင်းခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော။ ပဏိတံ၊ အဘိုး
အနုလ၊ ထိုက်ဘန်ကြသဖြင့်၊ ထူးမြတ် လှစွာသော။ ယံ ရတနံ၊
အကြင်လောကီဥစ္စာ၊ ရတနာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တထာဂတေန၊
သုံးလူ့ထွဋ်ထား၊ ငါတို့ရှင်တော်ဘုရားနှင့်။ သမံ၊ တူမျှသော။
နံ ရတနံ၊ ထိုလောကီဥစ္စာ၊ ရတနာသည်။ နော အတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣဒမ္ပိ
ဗုဒ္ဓေ-အယံဝေဗုဒ္ဓေါ၊ ဤသုံးလူ့ထွဋ်ထား၊ ငါတို့ရှင်တော်ဘုရား
သည်သာလျှင်။ ပဏိတံ၊ လောကီရတနာ၊ အဖြာဖြာတို့ထက်၊ ကဲ
သာလွန်မြတ်၊ ချီးမွမ်းအပ်သော။ ရတနံ၊ ကိုးကွယ်ရာအစစ်၊ ရတနာ
ကြီးဖြစ်ဘော်မှုပေ၏။ ဧတေန သစ္စေန၊ ဤသို့ မဒေဝါက် မပြန်၊
မှန်ကန်သောအား၊ ပြောဆိုသော သစ္စာစကားကြောင့်။ ပါဏိနံ၊

သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ဘေးရန်ကုန်ကင်း၊ ချမ်းသာရေးမြဲ
ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

အဓိပ္ပာယ်ရှင်းလင်းချက်

(၃၀) ပထမ-ဒုတိယ-ပဉ္စမ ပါဒစု၊ ဣန္ဒဝဇီရာ။ ။
၂၀-ပုဒ်မှာကြည့်။ ။ တတိယ-စတုတ္ထ နှစ်ပါဒ ကား၊
ဥပေန္တ ဝဇီရာ။ ။ ဇ၊ နှင့်၊ တ၊ ဇ၊ ၈ ခု-ဒွ၊ ဥပေန္တဝဇီရာ။
၎င်းနှစ်မျိုးယော၊ ဥပဇာတိဂါယာ။ ၂၀-ပုဒ်မှာကြည့်။
န နောသမံ၊ ဌ န၊ မှာ နိဂ္ဂဟိတလောပ၊ ဟု ဋီကာဆို သည့်
အတိုင်းမှတ်။ ၎င်း နိဂ္ဂဟိတ ကြေချခြင်းမှာ ဝါစာသံသိဉ္စ၊
ဟု ဆိုဘို့ရာရှိ၏။ မကျေလျှင်လည်း ဆန်းမချက်။ ဣန္ဒ
ဝဇီရာ ပါဒဘက်သို့ သက်ရောက်ချ်မျှသာ၊ ဣဒမ္ပိ ဗုဒ္ဓေ၊
သည်၏ အနက်ကို ဋီကာဖွင့်ချက်သို့မလိုက်၊ သဘော
နှစ်ခြိုက်သလို ဖွင့်ဆိုရေးသားလိုက်၏။

(၃၁) ခယံ ဝိ-ရာဂံ အ-မတံ ပဏီတံ၊

ယ-ဒဇ္ဈဂါ သကျ-မုနိ သမာဟိတော။

န ထေန ဓမ္မေန သမ-တ္ထိ ကိဉ္စိ၊

ဣဒမ္ပိ ဓမ္မေ ရတနံ ပဏီတံ၊

ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

(၃၁) ခယံ၊ ကိလေသာ ရန်မက်၊ သုံးဆောင် ဝက် တို့၏၊
ကုန်ပျက်ရာလည်းဖြစ်သော။ ဝိရာဂံ၊ ငါးပါးအာရုံ၊ ကာမဂုဏ်
စုံတပ်၊ ရာဂဝတ်တို့၏၊ ကင်းပြတ်ရာလည်းဖြစ်သော။ အ-မတံ၊
အိဝိန်ချုပ်ကင်း၊ ဘယ်အခါမှ သေကြေ ပျက်စီးခြင်းလည်း မရှိသ

သော။ ပဏီတံ၊ ဝေဒယိတသုခ၊ လောကီချမ်းသာ ဟူသမျှထက်၊
 အဆသချေ၊ တွက်ရေမက၊ ငြိမ်းချမ်း ဧပြေလှသည့်၊ သန္တိသုခ
 အစစ်၊ အမြတ်ဆုံးကြီးလည်းဖြစ်သော။ ယံနိဗ္ဗာနံ၊ ဂင်္ဂါဝါလှ၊
 သဲစုမက၊ ပွင့်ကြသောင်းသောင်း၊ ဘုရားပေါင်းတို့၊ ကိန်းအောင်း
 ရာမှန်၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်ကို။ သမာဟိတော၊ မယိမ်းမယိုင်၊ ကျောက်
 စာတိုင်သို့၊ မြဲခိုင်စွာဘိ၊ အရိယာမဂ်၊ သမာဓိဖြင့်၊ တည်ကြည်
 ငြိမ်သက်သော စိတ်ရှိတော်မူသော။ သကျ-မုနိ၊ သာကီဝင်မင်း
 သား၊ ငါတို့ဆရာ ရှင်တော်ဘုရားသည်။ အဇ္ဈဂါ၊ လက်ဝယ်တင်
 ထား၊ ပတ္တမြားသို့၊ ပိုင်းခြားထင်ထင်၊ သိမြင်တော်မူလေပြီ။ တေန
 ဓမ္မေန၊ ထိုသို့အထူး၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးဖြင့်၊ ချီးကျူးအံ့အား၊ ပြောဆို
 ၍ မကုန်နိုင်သော ထိုနိဗ္ဗာန်တရားနှင့်။ သမံ၊ တူမျှသော။ ကိဉ္ဇူ၊ တစုံ
 တခုသောတရားသည်။ န၊ အတ္ထံ၊ မရှိ။ ဣဒမ္ပိဓမ္မေ-အယံ ဧဝမဓမ္မော၊
 ဤသို့အထူး၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးဖြင့်၊ ချီးကျူးအံ့အား၊ ပြောဆို၍မကုန်
 နိုင်သော ဤနိဗ္ဗာန်တရားသည်သာလျှင်။ ပဏီတံ၊ လောကီချကနာ
 အဖြာဖြာတို့ထက်၊ ကဲသာလွန်မြတ်၊ ချီးမွမ်းအပ်သော။ ရတနံ၊
 ကိုးကွယ်ရာအစစ်၊ ရတနာကြီးဖြစ်တော်မူပေ၏။ ဧတေန သစ္စေန၊
 ဤသို့မဖေါက်မပြန်၊ မှန်ကန်သောအား၊ ပြောဆိုသော သစ္စာ
 စကားကြောင့်။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ဘေးရန်ကုန်
 ကင်း၊ ချမ်းသာဧပြေခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

အဓိပ္ပာယ်ရှင်းလင်းချက်

(၃၁) ပထမ-တတိယ-စတုတ္ထပါဒ, ဥပေဒ္ဒ ဝဇီရာ။
 ၃၀-ပုဒ်မှာကြည့်။ ။ ဒုတိယပါဒ, ဝိသတ္ထ။ ၂၈-ပုဒ်မှာ
 ကြည့်။ ။ ပဉ္စမပါဒ လူန ဝဇီရာ။ ၂၈-မှာကြည့်။ ။

၎င်းသုံးမျိုး ယော၊ ဥပဇာတိဂါထာ။ ၂၈-ပုဒ်မှာကြည့်။
သကျ၊ မနိ၊ ခု နိ၊ မှာ ဆန်းငွေ ဒီသ။

(၃၂) ယံ ဗုဒ္ဓ-သေဋ္ဌော ပရိဝဏ္ဏယံ သုစိံ၊
သမာဓိ မာနန္တရိကည-မာဟု။
သမာဓိနာ တေန သမော န၊ ဝိဇ္ဇတိ၊
ဣဒ္ဓ၊ မိ ဓမ္မေ ရတနံ ပဏီတံ။
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

(၃၂) ဗုဒ္ဓ-သေဋ္ဌော၊ သုတ၊ သာဝကာ၊ ပစ္စေက၊ ဟု၊ ဗုဒ္ဓ
သုံးဆူ၊ ချီးမွမ်း အပ်သော သူတို့ထက်၊ ကဲပြုဂုဏ်နေ၊ သင်္ချေ
မကာ၊ သာလှန် ထူးမြတ်လှသည့်၊ သုံးလောက ဆီမီး၊ ဘုရားရှင်
ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည်။ ယံ သမာဓိံ၊ အရိယာမဂ်၊ ဉာဏ်သန်
လျက်ဖြင့်၊ တုံ့ဘက်ယှဉ်ဘိ၊ အကြင်သမာဓိကို။ သုစိံ၊ ကိလေ
သာရန်မေး၊ မြူညှင်ကြေးမှ၊ ကင်းဝေးစင်ပ၊ ဖြူစင်လှ၏ ဟူ၍။
ပရိဝဏ္ဏယံ၊ ချီးမွမ်းမြှောက်စား၊ ဟောကြားတော် မူလေပြီ။
ယံ သမာဓိံ၊ အရိယာမဂ်၊ ဉာဏ်သန်လျက်နှင့်၊ တုံ့ဘက်ယှဉ်ဘိ၊
အကြင်သမာဓိကို။ အနန္တရိကံ၊ မိမိကွယ်ပ၊ အခြားမဲ့ ကာလ၌၊
မုချဆတ်ဆတ်၊ အကျိုးကိုပေးတတ်၏ ဟူ၍။ ဗုဒ္ဓ၊ သုံးဘုံကျော်
ဟီး၊ ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်ကြီးတို့သည်။ အာဟု၊ သံသာကျူးသိ၊
ဟောပြတော်မူကြလေကုန်ပြီ။ တေန သမာဓိနာ၊ ဤသို့ အထူး၊
ဂုဏ်ကျေးဇူးဖြင့်၊ ချီးကျူးအံ့အား၊ ပြောဆို၍ မကုန်နိုင်သော
ထိုသမာဓိတရားနှင့်။ သမော၊ တူမျှနိုင်ဘိ၊ တစုံတခုသော ရူပ၊
အရူပ၊ သမာဓိသည်။ န ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ ဣဒ္ဓ၊ မိ ဓမ္မေ-အယံ ဓဝ
ဓမ္မော၊ ဤသို့အထူး၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးဖြင့်၊ ချီးကျူးအံ့အား၊ ပြော

ဆို၍မကုန်နိုင်သော ဤသမာဓိတရားသည် သာလျှင်။ ပဏိကံ၊
လောကီရတနာ၊ အဖြာဖြာတို့ထက်၊ ကဲသာလွန်မြတ်၊ ချီးမွမ်း
အပ်သော။ ရတနံ၊ ကိုးကွယ်ရာအစစ်၊ ရတနာကြီးဖြစ်ထော်မှုပေ
၏။ တေတေ သစ္စေန၊—ကြောင့်။ ပါဏိနံ၊—တို့အား။ သုဝတ္ထိ၊—
သည်။ ဟောတု၊—တည်း။

အဓိပ္ပာယ်ရှင်းလင်းချက်

(၃၂) ပထမ ပါဒ၊ ဣန္ဒဝံသာ။ ဒုတိယ-စတုတ္ထ
ပါဒ၊ ဥပေန္နဝဇီရာ။ တတိယပါဒ၊ ဝံသတ္ထ။ ပဉ္စမပါဒ၊ ဣန္ဒ
ဝဇီရာ။ ၎င်းလေးမျိုးယော၊ ဥပဇာတိ ဂါထာ။

(၃၃) ယေ ပုဂ္ဂလာ အဋ္ဌ သတံ ပသတ္ထာ၊
စတ္တာရိ တောနိ ယုဂါနိ ဟောန္တိ။
တေ ဒက္ခိဏေယျာ သုဂတဿ သာဝကာ၊
တေသု ဒိန္နာနိ မဟ.ပုလ္လာနိ။
ဣဒ္ဓ၊ ဗြိ သံဃေ ရတနံ ပဏိတံ၊
တေတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

(၃၃) သတံ၊ ပါရမီရင့်ကျူး၊ သမ္ဘာထူးသည်၊ ဂုဏ်ကျေး
ဇူးရှင်၊ သူတော်စင်တို့သည်။ ပသတ္ထာ၊ လွန်စွာထပ်ထပ်၊ ချီးမွမ်း
အပ်ကုန်သော။ ယေပုဂ္ဂလာ၊ အကြင်ပုထုဇဉ်အနွယ်၊ ကင်းကွယ်
ကုန်မြတ်၊ အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့သည်။ ဝါ၊ သစ္စာလေးပါး၊
မြတ်တရားကို၊ ပိုင်းခြား ထင်ထင်၊ သိမြင်တုံလတ်၊ အရိယာ
ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့သည်။ ဝါ၊ သန္တိ သုခ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဉာဏ်ဝထင်ထင်၊
သိမြင်တုံလတ်၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့သည်။ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ယောက်

ထို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တောနိ-တောပုဂ္ဂလာ၊ ထိုပုထုဇဉ်
အနွယ်၊ ကင်းကွယ်ကုန်ပြတ်၊ အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်မြတ် တို့သည်။
စက္ကာရိ ယုဂါနိ၊ မဂ်၊ ဝိလ်၊ နှစ်ရပ်၊ စပ်ဟပ်သောအား၊ အစုံ
လေးပါးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တော ပုဂ္ဂလာ၊ ထိုပုထုဇဉ်
အနွယ်၊ ကင်းကွယ်ကုန်ပြတ်၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့သည်။ ဒက္ခိ
ဇေယျာ၊ သဒ္ဓါကြည်ပျူ၊ ကောင်းမြတ်သောအလှူကို၊ စိုးယူ
ပိုင်သ၊ ခံတော်မူထိုက်ကြကုန်၏။ သုဂတဿ၊ သုံးလူ ထွက်၊
ဘုရားရှင်၏။ သာဝကော၊ အမြဲထာဝရ၊ တပည့်ရင်းကြီးဖြစ်တော်
မူကြကုန်၏။ ဧဟေသု-ဧဟေသံ ပုဂ္ဂလာနံ၊ ထိုပုထုဇဉ်အနွယ်၊
ကင်းကွယ်ကုန်ပြတ်၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့အား။ ဒိန္နာနိ၊ သဒ္ဓါ
ကြည်ပျူ၊ ပေးလှူသမျှ၊ အလှူဒါနတို့သည်။ မဟေဗ္ဗလောနိ၊ ကြီး
ကျယ်ဖွံ့ဖြိုး၊ များမြတ်သော အကျိုးရှိကုန်၏။ ဣဒမ္ပိ သံဃေ-
အယံဧဝ သံဃော၊ ဤ ပုထုဇဉ်အနွယ်၊ ကင်းကွယ် ကုန်ပြတ်၊
အရိယာ သံဃာတော်မြတ်သည်သာလျှင်။ ပဏိတံ၊ လောကီရတ
နာ၊ အဖြာဖြာတို့ထက်၊ ကဲသာလွန်မြတ်၊ ချီးမွမ်းအပ်သော။
ရတနံ၊ ကိုးကွယ်ရာအစစ်၊ ရတနာကြီးဖြစ်တော်မူပေ၏။ ဧတေန
သင်္ဃေန၊ -ကြောင့်။ ပါဏိနံ၊ -တို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ -သည်။
ဟောတု-တည်း။

အဓိပ္ပာယ်ရှင်းလင်းချက်

(၃၃) ပထမ-ဒုတိယ-စတုတ္ထ-ဆဋ္ဌ ပါဒ၊ ဣန္ဒဝင်္ဂီရာ၊
တတိယပါဒ၊ ဣန္ဒဝံသာ။ ပဉ္စမ ပါဒ၊ ဥပေန္န ဝင်္ဂီရာ။
၎င်းသုံးမျိုးယော၊-ဥပဇာတိ ဂါယာ။

(၃၄) ယေသုပ္ပယုတ္တာ မနုဿ ဒဠေန၊
 နိက္ကာမိနော ဂေါတမ-ဿာသနမ္ပိ။
 တေ ပတ္တိ-ပတ္တာ အ-မတံ ဝိဂယ၊
 လဒ္ဓါ မုဓာ နိဗ္ဗုတိ ဘုဉ္ဇမာနာ။
 ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

(၃၄) ဂေါတမ-ဿာသနမ္ပိ၊ ဂေါတမ မြတ်စွာ၊ ရောင်ဝါ
 ထိန်လင်း၊ ဿာသနာဒတ်ဘွင်း၌။ ယေ ခါဏာသဝါ၊ အကြင်
 ကိလေသာခပ်သိမ်း၊ ကုန်ငြိမ်းစင်ပြတ်၊ ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့
 သည်။ ဒဠေန၊ ကျောက်တောင်ကြီးပမာ၊ မြဲခိုင်လှစွာဒေသာ။
 မနုဿ၊ ကာမအာရုံ၊ လုံးစုံကင်းဆတ်၊ သမာဓိနှင့် ယှဉ်သော
 စိတ်ဖြင့်။ သုပ္ပယုတ္တာ၊ ကောင်းစွာလှလှ၊ ကျင့်ကြံ အားထုတ်
 တော်မူကြကုန်၍။ နိက္ကာမိနော၊ ပညာအုပ်ချုပ်၊ ဝိသုဒ္ဓိ ထုံသဖြင့်၊
 အလုံးစုံရှိသမျှ၊ ကိလေသာတို့မှ၊ ထွက်မြောက်တော် မူကြလေ
 ကုန်ပြီ။ တေ ခါဏာသဝါ၊ ထိုကိလေသာခပ်သိမ်း၊ ကုန်ငြိမ်းစင်
 ပြတ်၊ ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့သည်။ ပတ္တိ-ပတ္တာ၊ ရအပ်ဘုံပြီး၊
 အရဟတ္တဖိုလ်ကြီးကို၊ ခိုးခိုးတဘန်၊ ဝင်စားသောအားဖြင့် ရကြ
 ပြန်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အ-မတံ၊ သေခြင်းကင်းပ၊ ငြိမ်းချမ်းရေးမြဲ
 သည်။ ဂမ္ဘီရ၊ သုခမ၊ နက်နဲသိမ်မွေ့လှသော သန္တသုခ နိဗ္ဗာန်
 ကို။ ဝိဂယ၊ နှိုးမြစ်ရေ၊ စီးဆင်းလေသို့၊ တွေ့တွေ့ဖြစ်တုံ၊ အရဟတ္တ
 ဖိုလ်စောတို့ဖြင့် အာရုံပြုကုန်၍။ မုဓာ၊ မဆုတ်နစ်၊ မပြုန်းတီး၊
 အနည်းငယ်မျှ မပျက်စီးသော အားဖြင့်။ လဒ္ဓါ၊ ရကြကုန်သည်
 ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗုတိ၊ ကိလေသာဟူ၊ အပူခပ်သိမ်း၊ ကုန်ငြိမ်းကင်းကွာ
 အရဟတ္တဖိုလ် ချမ်းသာကို။ ဘုဉ္ဇမာနာ၊ ကြည်သာရေးမြဲ ခံစား

တော်မူကြကုန်၏။ ဣဒ္ဓမ္မိ သံဃေ-အယံ ဧဝံ သံဃော၊ ဤကိလေ
 သာခပ်သိမ်း၊ ကုန်ငြိမ်းစင်ပြတ်၊ ရဟန္တာ၊ သံဃာတော်မြတ်သည်
 သာလျှင်။ ပဏီဘံ၊ လောကီရတနာ၊ အဖြာဖြာတို့ထက်၊ ကံသာ
 လွန်မြတ်၊ ချီးမွမ်းအပ်သော။ ရတနံ၊ ကိုးကွယ်ရာအစစ်၊ ရတနာ
 ကြီးဖြစ်တော်မူပေ၏။ ဧတေန သစ္စေန၊-ငကြောင့်။ ပါဏီနံ၊-
 ကိုအား။ သုတတ္ထိ၊-သည်။ ဟောတု၊-တည်း။

အဓိပ္ပာယ်ရှင်းလင်းချက်

(၃၄) ပထမ-ဒုတိယ-တတိယ-စတုတ္ထ-ဆဋ္ဌပါဒ၊
 ဣန္ဒာဓိရာ။ ပဉ္စမပါဒ၊ ဥပေန္တဝဇီရာ။ ၎င်းနှစ်မျိုးယော
 ဥပဇာတိဂါထာ။ ။ဒဋ္ဌန၊ဋ္ဌိဋ္ဌ မှာ ဟထိုးလျက်ရှိတတ်
 ကြ၏။ မသင့်။ ဒဟဘိးတိ ဒဋ္ဌံ၊ ဂါဋ္ဌံ။ ဟော၊ ဒဟိဿ
 လော-ဟူသော မောဂ္ဂလာန်အလို မြဲမြံခြင်းဟော ဒဋ္ဌံ၊
 သဒ္ဓါဟထိုးနှင့် သင့်၏။ လောကီကျမ်းတို့ကား ဒဋ္ဌဟု
 ဟထိုးမပါ။ ပါဠိတော်များလည်း နတ် ဒဋ္ဌံ ဗန္ဓန-မာဟု
 စီရာ၊စသည်ဖြင့် ဂါထာဗန္ဓအရာတို့၌ ဟထိုးမပါဘဲသာ
 ရှိ၏ဟု ငါတို့ကျေးဇူးရှင် ဆရာဘော်ဘုရားကြီး ဓာဘူတ္တ
 သဂြိုဟ်နိဿယ၌ မိန့်မှာစကားလည်းရှိ၏။ ဝိဂယျ၊ဋ္ဌိ ဂ၊မှာ
 ယ၊သတ်သံ ဘတ်။

(၃၅) ယထိန္ဒဝိလော ပထဝီ၊သိတော သိယာ၊
 စတုတ္ထံ ဝါတေဟိ အ-သ၊ဗုဏ္ဏမ္မိယော။
 တထူပမံ သပ္ပုရိသံ ဝဒါမိ၊
 ယော အရိယ၊ သစ္စာနိ အဇေစ္စ ပဿတိ။

ဣဒမ္ပိ၊ သံဃော ရတနံ ပဏိတံ၊

တေတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

(၃၅) ပဏဝိ၊ သိတော၊ မြစွာခိုင်တည်၊ မြေ၌မှီသော။ ဣန္ဒ
ဒီလော၊ လွန်စွာပွားစီး၊ တံခါးတိုင်ကြီးသည်။ စတုတ္ထဝါထေဟိ၊
ဒိဿာပတ်ခါ၊ လေးမျက်နှာမှ၊ လာလာ သမျှ၊ မှန်တိုင်းလေ
အဝဝတို့ကြောင့်။ အ-သ၊ မှုကမ္ပိယော၊ မလှုပ်မတိမ်း၊ မယိုင်မယိမ်း
သည်။ သိယာယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ယောသပ္ပုရိသော၊ အကြင်
သူတော်မျိုးမှန်၊ အဘိုးတန်သည်၊ သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်သည်။
အရိယသစ္စာနိ၊ မြတ်လှ တုံစွာ၊ လေးပါးသော သစ္စာ တို့ကို။
အဝေစ္စ၊ သောတာပတ္တိမဂ်၊ ဉာဏ်ဖြင့်သက်၍။ ပဿတိ၊ မြင်၏။
တံ သပ္ပုရိသံ၊ ထိုသူတော်မျိုးမှန်၊ အဘိုးတန်သည်၊ သောတာပန်
ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ထထူပမံ၊ လာဘ အလာဘ၊ စသည်ရှစ်ထွေ၊ လောကဓံ
လေတို့ငွေ၊ နောက်ပွေ့မရှိ၊ ထိုတံခါးတိုင်ကြီးနှင့်တူ၏ဟူ၍။ အဟံ၊
အာနန္ဒာမည်၊ ငါမထေရ်သည်။ ဝဒါမိ၊ ဆို၏။ ဣဒမ္ပိ၊ သံဃော-အယံ
ဝေ-သံဃော၊ ဤသူတော်မျိုးမှန်၊ အဘိုးတန်သည်၊ သောတာ
ပန် သံဃာတော် မြတ်သည်သာလျှင်။ ပဏိတံ၊ လောကီရတနာ၊
အပြာဖြာတို့ထက်၊ ကဲသာလွန်မြတ်၊ ချီးမွမ်းအပ်သော။ ရတနံ၊
ကိုးကွယ်ရာအစစ်၊ ရတနာကြီးဖြစ်တော်မူပေ၏။ တေတေန သစ္စေန၊
ကြောင့်။ ပါဏိနံ၊-တို့အား။ သုဝတ္ထိ၊-သည်။ ဟောတု၊-တည်း။

အဓိပ္ပာယ်ရှင်းလင်းချက်

(၃၅) ပဏမ-ဒုတိယပါဒ၊ ဝံသတ္ထ။ တတိယ-ပဉ္စမ
ပါဒ၊ ဥပေန္တဝဇီရာ။ စတုတ္ထပါဒ၊ ဣန္ဒဝံသာ။ ဆဋ္ဌပါဒ၊ ဣန္ဒ
ဝဇီရာ။ ၎င်းလေးမျိုးယော၊ ဥပဇာတိဂါထာ။ စတုတ္ထ

ပါဒ၊ ဣန္ဒဝံသာ ဖြစ်ခြင်းကား အရိယ၊ ဤ အနုတ္တရံ၊ လဟု
 နှစ်ခုကိုပေါင်း၍ ဂရု၊ တခုယူလျှင် တ၊ ဂိုဏ်းဖြစ်၍။ ။
 ဟ၊ ဒ၊ ဇ၊ ရ၊ အစဉ်ကျ၊ ဣန္ဒဝံသာမှာ။ ။ ဟူသည်နှင့်
 မသွေ ဣန္ဒ ဝံသာ၊ ဟု ဆိုရလေ၏။ ၁၈-ပုဒ်၌ မှာထား
 ပြောဆိုခဲ့သည်ကိုလည်း ပြန်ကြည့်။ ဝက်ခုပ် ဆရာတော်
 ကား ဝဒါမိ၊ တွင် ပါဒဆုံးမထားဘဲ ယောမာမု ပါဒ
 ဆုံးထား၍ အရိယ၊ ဟု ရီ၌ ဆန္ဒာနုရက္ခဏဒီသပြု၍ လေး
 ပါဒလုံး ဝံသတ္ထ၊ ချည်းဟု ဆို၏။ ဝါကျမသန့် မရှင်း
 မျောက်ဏ္ဍဒေါသ၊ သက်ရောက်ခြင်းကြောင့် ၎င်းနည်းကို
 ရှောင်ကွင်းလိုက်သည်။

(၃၆) ယေ အရိယ-သစ္စာနိ ဝိဘာဝယန္တိ၊
 ဂမ္ဘီရ-ပညေန သု-ဒေသိတာနိ။

ကိဉ္ဇာ၊ ပိ တေ ဟောန္တိ ဘုသံ ပမတ္တာ၊
 နတေ ဘဝံ အဋ္ဌမ-မာဒိယန္တိ။

ဣဒ၊ မိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

(၃၆) ယေ သောတာပန္နာ၊ အကြင်သူတော်မျိုးမှန်၊ အဘိုး
 တန်သည့်၊ သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဂမ္ဘီရ-ပညေန၊ နက်နဲ
 စွာဘိ၊ ပညာရှိသည့်၊ မှန်ထွန်တင်၊ ဘုရားရှင်သည်။ သု-ဒေသိ
 တာနိ၊ ကောင်းစွာပိုင်းဖြတ်၊ ဟောကြားတော်မူ အပ်ကုန်သော။
 အရိယသစ္စာနိ၊ မြတ်လှတုံစွာ၊ လေးပါးသောသစ္စာတို့ကို။ ဝိဘာ
 ဝယန္တိ၊ ယုဂန်တောင်စွန်း၊ ထွက်ပေါ်ထွန်းသည့်၊ နေဝန်းပမာ၊

ဉာဏ်ရောင်ဝါဖြင့်၊ ကောင်းစွာလှလှ၊ ထင်ရှားအောင် ပြုတော်
မူကြကုန်၏။ တေ သောတာပန္နာ၊ ထိုသူတော်မျိုးမှန်၊ အဘိုးတန်
သည့်၊ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဘုသံ၊ လွန်မင်းပြင်းပြ၊ အား
ကြီးလှစွာ။ ပမတ္တာ၊ လူနတ်အာရုံ၊ ကာမဂုဏ်၌၊ ခင်စုံပျော်မြူး၊
မေ့လျော့ ကြွေးကုန်သည်။ ကိဉ္ဇာ၊ ပိ ဟောန္တိ၊ အကယ်ကား ဖြစ်
ကုန်၏။ တထာပိ၊ ထိုသို့ပျော်မြူး၊ မေ့လျော့ကြွေး၍၊ အထူးဝိသေသ
တရားကို အားမထုတ်ရကုန်သော်လည်း။ တေ သောတာပန္နာ၊
ထိုသူတော်မျိုးမှန်၊ အဘိုးတန်သည့်၊ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။
အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ကြိမ်မြောက်ဖြစ်သော။ ဘဝံ၊ ဘဝခန္ဓာ၊ သံသရာကို။
န၊ အာဒိယန္တိ၊ မယူကြကုန်။ ဣဒ္ဓ၊ မိ သံဃေ-အယံ ဧဝံသံဃော၊
ဤသူတော်မျိုးမှန်၊ အဘိုးတန်သည့်၊ သောတာပန် သံဃာတော်
မြတ်သည်သာလျှင်။ ပဏီတံ၊ လောကီရတနာ၊ အဖြာဖြာတို့ထက်၊
ကဲသာလွန်မြတ်၊ ချီးမွမ်းအပ်သော။ ရတနံ၊ ကိုးကွယ်ရာ အစစ်၊
ရတနာကြီးဖြစ်တော်မူပေ၏။ ဧတေန သစ္စေန၊-ကြောင့်။ ပါဏီနံ၊
တို့အား။ သုဝတ္ထိ၊-သည်။ ဟောတု၊-တည်း။

အဓိပ္ပာယ်ရှင်းလင်းချက်

(၃၆) ပထမ-ဒုတိယ-တတိယ-ဆဌ ပါဒ၊ ဣန္ဒ
ဝဇီရာ။ စတုတ္ထ-ပဉ္စမပါဒ၊ ဥပေန္နဝဇီရာ။ ၎င်းနှစ်မျိုး
ယော၊ ဥပဇာတိ ဂါထာ။ ။ဝိသဇ္ဇနီ သံမျှား မပါရ
အောင် သတိပြု။ ပညေန၊၌ ပ၊ မှာ ယ၊ ပင့်သံ ပါတတ်
ကြ၏။ မပါစေနှင့်။ အဋ္ဌမ၊ ၌ အ၊ မှာ ဋ၊ သတ်သံ
ထင်အောင်ရှုတ်။

(၃၇) သဟာ ဝဿဒ္ဓဿန-သမ္ပဒါယ၊
 တယဿ ဓမ္မာ ဇဟိတာ ဘဝန္တိ။
 သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆိတ၊ ဥ၊
 သီလဗ္ဗတံ၊ ဝါပိ ယဒတ္ထိ ကိဉ္စိ။

(၃၈) စတူဟးပါယေဟိ သ ဝိပ္ပမုက္ခော၊
 ဆဗ္ဗာဘိဋ္ဌာနာနိ အဘဗ္ဗ ကာတုံ။
 ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

(၃၇-၃၈) အဿ၊ ထိုသူတော်မျိုးမှန်၊ သောတာပန်ဟု၊
 အောင်လံစိုက်အပ်၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်မြတ်သည်။ ဒဿန သမ္ပဒါယ၊
 သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်၏၊ ရောင်လျှံထိန်ဝင်း၊ ပြည့်စုံခြင်းနှင့်။
 သဟာဝ၊ ကာလမခြား၊ တကွနက်အားဖြင့်သာလျှင်။ ဇဟိတာ၊
 သုတ်သင် ရှင်းဖြတ်၊ စွန့်ပယ်အပ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ မိုက်မဲကြီးမား၊
 ဘဝါဘဝ၌ နှိပ်စက် တပ်သော တရားတို့သည်။ သက္ကာယ-
 ဒိဋ္ဌိ၊ စ၊ ခန္ဓာငါးပါး၊ ရုပ်နာမ်တရား၌၊ ငါ့၊ ငါ၏ ဥစ္စာဟု ယူမှား
 သော သက္ကာယဒိဋ္ဌိ တရား၎င်း။ ဝိစိကိစ္ဆိတ၊ ဥ၊ ဘုရား၊ တရား၊
 သံဃာ၊ ကျင့်သိက္ခာနှင့်၊ သံသရာရွှေစွန်း၊ နောက်စွန်းတဖုံ၊ စွန်း
 နှစ်စုံကဝ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒတရား၊ ပေါင်းရှစ်ပါး၌၊ ယုံမှားသော
 ဝိစိကိစ္ဆာတရား၎င်း။ သီလဗ္ဗတံ ဝါ၊ မတော်မသင့်၊ နွား၊ ခွေး၊
 စသော သတ္တဝါတို့၏ အလေ့အကျင့်ဖြင့်၊ ရှည်မြင့်တုံစွာ၊ သံသရာ
 မှ၊ မြန်စွာခဏ၊ ထွက်မြောက်ရ၏ဟု၊ တွေးဆ ယူမှားသော သီ
 လဗ္ဗတ ပရာမာသ တရား၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တယော၊ သုံးပါး
 တို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကိဉ္စိ၊ စိုးစဉ်းပတ္တ၊ အနည်းငယ်

မျှသော။ ကံလေသ-ဝဋ္ဋံ၊ မကောင်းဆိုးဝါး၊ ကံလေသ ဝဋ္ဋတရား
သည်။ ယဒိ-အတ္ထိ၊ ကိုယ်၌ ငြိထွေး၊ အကယ်၍ကား ရှိသေး၏၊
တထာပိ၊ ထိုသို့ကိုယ်ဝယ်၊ ကပ်ဘွယ်ငြိထွေး၊ အနည်း ငယ်မျှ
ကံလေသ ရှိသေးသော်လည်း။ သော၊ ထို သူတော် မျိုးမှန်၊
သောတာပန်ဟု၊ အောင်လံစိုက်အပ်၊ အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်သည်။
စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော။ အပါယေဟိ၊ ချမ်းသာ ကင်းမြို့၊
ငရဲ၊ တိရစ္ဆာန်၊ ပြိတ္တာ၊ အသုရကာယ်၊ ဟူသော အပါယ်ဘုံတို့မှ။
ဝိပ္ပ-မုတ္တော၊ အမြဲနိစ္စ၊ ကင်းလွတ်တော်မူလေပြီ။ ဆ၊ ခြောက်ပါး
ကုန်သော။ အဘိဋ္ဌာနာနိ၊ စ၊ ပဉ္စာနန္တရိယ ကမ္မ၊ အညသတ္တာ
ရုဒ္ဓေသ၊ ဟု၊ ရုန့်ရင်း ကြမ်းတန်းသော အမှုတို့ကိုလည်း။ ကာတံ၊
ချွတ်ချော်မှားယွင်း၊ လိုက်စားပြုလုပ်ခြင်းငှါ။ အ-ဘဗ္ဗော၊ မဖြစ်
ထိုက်။ ဣဒ္ဓ၊ မှီ သံသေ-အယံ ဧဝ သံသော၊ ဤသူတော် မျိုးမှန်၊
သောတာပန်ဟု၊ အောင်လံ စိုက်အပ်၊ အရိယာ သံသာတော်
မြတ်သည် သာလျှင်။ ပဏီတံ၊ လောကီရတနာ၊ အဖြာဖြာ တို့
ထက်၊ ကံသာလွန်မြတ်၊ ချီးမွမ်းအပ်သော။ ရတနံ၊ ကိုးကွယ်ရာ
အစစ်၊ ရတနာကြီးဖြစ်တော်မူပေ၏။ ဧတေန သစ္စေန၊ -ကြောင့်။
ပါဏီနံ၊ -တို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ -သည်။ ဟောတု၊ -တည်း။

အဓိပ္ပာယ်ရှင်းလင်းချက်

(၃၇-၃၈) ရှေ့ပုဒ်၌ ပထမ-ဒုတိယပါဒ၊ ဥပေန္တဝဇီ
ရာ။ တတိယ-စတုတ္ထပါဒ၊ ဣန္ဒဝဇီရာ။ ၎င်းနှစ်မျိုးယော၊
ဥပဇာတိဂါထာ။ ။ နောက်ပုဒ်၌ ပထမ-တတိယပါဒ၊
ဥပေန္တဝဇီရာ။ ဒုတိယ-စတုတ္ထပါဒ၊ ဣန္ဒဝဇီရာ။ ၎င်းနှစ်မျိုး
ယော၊ ဥပဇာတိ ဂါထာ။ ။ တယ-သု၊ ကို တယော=

အဿု၊ ပုဒ်ဖြတ်၊ အဿု၊ ကားနိပါတ်မျှသာ၊ ဋီကာ၌ကား
 သူတိ နိပါတ်မတ္တံ၊ ဟု ဖွင့်ဆို၏။ တယဿ၊ ရှိပါ၌နှင့် သု၊
 နိပါတ် ဆိုခြင်းသည် ကောင်း၏ဟု မထင်။ ယဒ-အတ္တံ၊ ကို
 ယဒိ-အတ္တံ၊ ပုဒ်ဖြတ်၊ ယဒိ၊ သဒ္ဓါ၊ ကိဉ္ဇာပိ၊ အံ့ဟော၊ ဋီကာ
 ၌ကား ယံ အတ္တံ၊ ပုဒ်ဖြတ်၍ ကိဉ္ဇာ ယံ ကိလေသ ဇာတံ
 အတ္တံ၊ တမ္ပိ ဇဟိတန္တိ အတ္ထော၊ ဟု အံ့ပြ၏။ မနှစ်ခြိုက်၍
 ၎င်းဋီကာနည်းကို တိမ်းရှောင်ရေးသားလိုက်သည်။ ။
 စတုဟ-ပါယေဟိ သ၊ ဟု သ၊ အက္ခရာနှင့် ရှိခြင်းသည် ဝိပူ-
 မုတ္တော အ-ဘဗ္ဗော၊ တို့၌ ပကတိကတ္တား ပြည့်စုံသော
 ငွေ သာလို့ ကောင်း၏။ ဋီကာ၌လည်း သ၊ အက္ခရာနှင့်
 ပင်ရှိ၏။ ၎င်း သ၊ သဒ္ဓါ၊ အ-ဘဗ္ဗ၊ သဒ္ဓါ၊ တို့၌ ဆန်းငွေ ဩ
 ကြေ၊ အ၊ လာထားသည့် သန္တိအစီအရင်။ ထို့ ငွေ-ဆန်း
 ငွေကြေပျက်၊ ယင်းအချက်၊ အနက်ဖော်ပေးရာ။ ။ ဟူ
 သည်နှင့်မသွေ၊ အနက်ပေးသည့်အခါ သော အ-ဘဗ္ဗော၊
 ဟု ဩကြေ၊ ကို ဖော်ပေးရလေ၏။

(၃၉) ကိဉ္ဇာ၊ ပိ သော ကမ္မ ကရောတိ ပါပကံ၊
 ကာယေန ဝါစာ ဥဒ စေတသာ၊ ဝါ။
 အ-ဘဗ္ဗ သော တဿ ပဋိစ္ဆဒါယ၊
 အ-ဘဗ္ဗတာ ဒိဋ္ဌ ပဒဿ ဂုတ္တာ။
 ဣဒ၊ မ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏိတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

(၃၉) သော၊ ထိုသစ္စာလေးတန်၊ တရားမှန်ကို၊ ဝေဘန်သိ
 တတ်၊ သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သည်။ ကာယေန၊ ဝါ၊ ခြေ၊ လက်၊

ခန္ဓာ၊ ကိုယ်အင်္ဂါဖြင့်၎င်း။ ဝါစာ—ဝါစာယ၊ ဝါ၊ ဝစီခန္ဓာ၊ နှုတ်
အင်္ဂါဖြင့်၎င်း။ ဥဒ၊ ထိုမြို့။ စေတသ၊ ဝါ၊ ကိုယ်၊ နှုတ်၊ မနေ့၊
သက်သက်သော စိတ်သဘောဖြင့်၎င်း။ ပါပကံ၊ သေးသေးသိမ်
သိမ်၊ ဖျင်းသိမ်ယုတ်ညံ့သော။ ကမ္မံ၊ အကုသိုလ်နု၊ မကောင်းမှုကို။
ကိဉ္ဇာပိ ကရောတိ၊ အကယ်၍ကား၊ တိမ်းပါးချွတ်ချော်၊ ပြုလုပ်
တော်မူသေး၏။ တထာပိ၊ ထိုသို့ သတိ တိမ်းပါး၊ ပြုလုပ်မိငြား
သော်လည်း။ သော၊ ထိုသစ္စာလေးတန်၊ တရားမှန်ကို၊ ဝေဘန်
သိတတ်၊ သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်သည်။ တဿ၊ ထိုပြုမိသမျှ၊
အနည်းငယ်သော အကုသိုလ်ဓမ္မကို။ ပဋိစ္ဆဒါယ၊ မဖေ၊ မလင်း၊
ဝှက်သို့ဖုံးလွှမ်းခြင်းငှါ။ အ-ဘဗ္ဗော၊ မဖြစ်ထိုက်။ ဒိဋ္ဌ-ပဒဿ၊ ဘေး
ရန်ခပ်သိမ်း၊ ကင်းငြိမ်းလွင့်ပြီ၊ မြင်ပြီးသော သန္တိသုခ နိဗ္ဗာန်ရှိ
သော သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်၏။ အ-ဘဗ္ဗတ၊ ပြုမိသမျှထိုထို၊
အကုသိုလ်ကို၊ ဝှက်သို့သိမ်းပိုက်၊ မပြုထိုက်သည်၏အဖြစ်ကို။ သတ္တာ
ရာ၊ ငါတို့ဆရာ၊ ထွဋ်ခြာမှန်ကင်း၊ တရားမင်းသည်။ ဝုတ္တာ၊ ဒေ
သနာစည်ကြီး၊ ပဲ့တင်ဟီးအောင်၊ ရိုက်တီးထပ်ထပ်၊ ဟောကြား
တော်မူအပ်လေပြီ။ ဣဒ၊ မှီ သံဃေ—အယံ ဧဝံ သံဃော၊ ဤသစ္စာ
လေးတန်၊ တရားမှန်ကို၊ ဝေဘန်သိတတ်၊ သောတာပန် သံဃာ
တော် မြတ်သည်သာလျှင်။ ပဏီတံ၊ လောကီရတနာ၊ အဖြာဖြာ
တို့ထက်၊ ကဲသာလွန်မြတ်၊ ချီးမွမ်းအပ်သော။ ရတနံ၊ ကိုးကွယ်ရာ
အစစ်၊ ရတနာကြီးဖြစ်တော်မူပေ၏။ ဧတေန သစ္စေန၊-ကြောင့်။
ပါဏီနံ၊-တို့အား။ သုဝတ္ထိ၊-သည်။ ဟောတု၊-တည်း။

အဓိပ္ပာယ်ရှင်းလင်းချက်

(၃၉) ပထမပါဒ၊ ဣန္ဒဝံသာ။ ဒုတိယ—ဆဋ္ဌပါဒ၊
ဣန္ဒဝဇီရာ။ တတိယ—စတုတ္ထ—ပဉ္စမပါဒ၊ ဥပေဋ္ဌ ဝဇီရာ။

၎င်းသုံးမျိုးယော၊ ဥပဇာတိဂါထာ။ ။ကမ္မ၊ ဌာနဆန်းဝေ
 နိဂ္ဂဟိတကြေ။ ။အ-ဘဗ္ဗ၊ ဌာလည်း ဆန်းဝေ ကြေ၊ ကြေ
 အ၊ လာသည့် သန္တိ အစီ အရင်။ အချို့သုတို့ကား အ-
 ဘဗ္ဗော၊ ဟု ကြေ အဆုံးရှိသည်ကို ပြု၍ ရွတ်တတ် သင်အံ
 ကြ၏။ ပါဌ်ပျက်။

(၄၀) ဝနပုဂ္ဂဓမ္မ ယသ ဖုဿိဘဂ္ဂေ၊
 ဂိမ္မာ န မာသေ ပထမသ္မိ ဂိမ္မေ။
 တထူပမံ ဓမ္မ-ဝရံ အ၊ ဒေသယိ၊
 နိဗ္ဗာန ဂါမိံ ပရမံ ဟိတာယ။
 ဣဒ္ဓမ္မိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

(၄၁) ဂိမ္မာနံ၊ ဒေါင်းငွေ စကြာ၊ သူရိယာ၏၊ ရောင်ဝါ
 ပြင်းပြ၊ နွေလေးလတို့တွင်။ ပထမသ္မိ ဂိမ္မေ၊ ရှေးဥးအစ၊ နွေ
 ကာလဖြစ်သော။ မာသေ၊ ရနံသင်းထုံ၊ ရောင်ဆင်းစုံသည့်၊ ဖူးငုံ
 ရွက်ချပ်၊ ပန်းရင်ခတ်တို့၊ ပွင့်လတ်ခါထူး၊ လ-တန်းခူး၌။ ဖုဿိ
 ဘဂ္ဂေ၊ စွင့်စွင့်ကားကား၊ ပင်လုံးကျွတ် ပွင့်သောအဖျားရှိသော။
 ဝနပုဂ္ဂဓမ္မ၊ ကြီးကျယ်ခမ်းနား၊ ပင်စုံပွား၍၊ မားမားမိမိ၊ လေပြေ
 တို့လျှင်၊ ယိုယိုလှုပ်ယိုင်၊ ရက်မြိုင်ထီး၊ တောအုပ် ကြီးသည်။
 သ--သိရိကော၊ ယထာ၊ ရှန်းရှန်း အိအိ၊ တင့်တယ် လှပသော
 အသရေရှိသကဲ့သို့။ တထူပမံ၊ ထိုတောအုပ်ကြီးသဖွယ်၊ တင့်တယ်
 လှပ၊ နက်နဲထူးခြားလှသည့်၊ ကလျာဏသုံးပုံ၊ သတ္တ၊ ဗျဉ္ဇန၊ စသော
 ပန်းရနံတို့နှင့် ပြည့်စုံသော။ နိဗ္ဗာန ဂါမိံ၊ ခန္ဓာကိုယ်ကြီး၊ လောင်
 စာမီးတို့၏၊ ပျက်စီးကုန်ငြိမ်း၊ ဒုက္ခသိမ်းရာ၊ နိဗ္ဗုတာသို့၊ လျင်စွာ

ဆတ်ဆတ်၊ ရောက်စေတတ်သော။ ဓမ္မ-ဝရံ၊ သုံးပုံပိဋကတ်၊ ငါးရပ်
 နိကာယ်၊ ကိုးသွယ်အင်္ဂါ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော ဓမ္မက္ခန္ဓာ
 ဟု၊ ဒေသနာ အရပ်ရပ်၊ ကျယ်ဝန်းများပြားလှသော ပရိယတ္တိ
 တရားတော်မြတ်ကို။ ပရမံ-ဟိတာယ၊ ဝေနေယျများစွာ၊ ချမ်းသာ
 စေဘို့၊ မြတ်သော လောကုတ္တရာ အစီးအပွားအလှိုင်၊ ဘဂဝါ၊
 ရွှေဘုန်းတော်သခင်၊ သုံးခွင် ထွဋ်ထား၊ ငါတို့ ဆရာ ရှင်တော်
 ဘုရားသည်။ အ-ဒေသယံ၊ ကရုဏာလုံ့ ဆော်၊ ဧညာဏ်တော်ဖြင့်၊
 ထုတ်ဖော် ကျူးသိ၊ ဟောကြားတော် မူလေပြီ။ ဣဒ္ဓမ္မိ ဗုဒ္ဓေ
 အယံဧဝ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဤရွှေဘုန်းတော်သခင်၊ သုံးခွင် ထွဋ်ထား၊
 ငါတို့ ဆရာ ရှင်တော်ဘုရားသည် သားလျှင်။ ငဏီတံ၊ လောကီ
 ရတနာ၊ အဖြးဖြးတို့ထက်၊ ကံသလွန်မြတ်၊ ချီးမွမ်းအပ်သော။
 ရတနံ၊ ကိုးကွယ်ရာအစစ်၊ ရတနာကြီးဖြစ်တော်မူပေ၏။ ဧကေန
 သစ္စေန၊ ဤသို့မဖေါက်မပြန်၊ မှန်ကန်သောအား၊ ပြောဆိုရသော
 သစ္စာ စကားကြောင့်။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊
 ဘေးရန်ကုန်ကင်း၊ ချမ်းသာစေခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေ
 သကည်း။

အဓိပ္ပာယ်ရှင်းလင်းချက်

(၄၀) ပထမ-ပဉ္စမပါဒ၊ ဥပေဋ္ဌဝဇီရာ။ ဒုတိယ-စဟုတ္ထ
 ဆဋ္ဌပါဒ၊ ဣန္ဒဝဇီရာ။ တတိယပါဒ၊ ဝိဝိသတ္ထ။ ၎င်းသုံးမျိုး
 ယော၊ ဥပဇာတိ ဂါထာ။ ။ ဝန၊ ပုဂ္ဂမ္ဘေ၊ ဖုဿိ တဂ္ဂေ၊
 တို့ကား၊ ပစ္စုပ္ပန် သတ္တမိ အဆုံးရှိသော ပုဒ်တို့တည်း။
 ယထ၊ ဤ ဆန်းကြောင့် ရဿ၊ ဂိမ္မာနု၊ ဤ ဆန်းကြောင့်
 နိဂ္ဂဟိတံ၊ အချို့ဆရာတို့ကား ဂိမ္မာနု၊ ပုဒ်၌ကြံ၍
 မာသေနှင့်သမာသ်ဟုဆိုကြ၏။ ဤကောရွှေနည်းနှင့်ညီ၏။

နောက်နည်းနှင့်မညီ။ ပထမသို့၌လည်း ဆန်းကြောင့်
 နိဂ္ဂဟိတ်ကြေ။ ။ယထ,၌ ယ,မှာ စဉ်းငယ် ဖြတ်ရှုတ်။
 ဂိ,မှာန, ဂိ,မေ,တို့၌ ဂိ,မှာ မသတ်သံ ထင်အောင် နှုတ်ခမ်း
 ချင်းထိရှုတ်။ ပထမသို့၌ မ,မှာ သ,သတ်သံ ထင်အောင်
 ရှုတ်။ ဓမ္မ-ဝရံ,၌ ဓ,မှာ မ,သတ်သံ ထင်အောင် နှုတ်ခမ်း
 ချင်းထိရှုတ်။

(၄၁) ဝရော ဝရညူ ဝရ-ဒေါ ဝရာ-ဟရော၊
 အနုတ္တရော ဓမ္မဝရံ အဒေသယီ။
 ဣဒ,မ္ပိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

(၄၁) ဝရော၊ကြီးကျယ်နက်သန်၊သဗ္ဗညုတ ရှေ့ဉာဏ်ကို၊စိုးစံ
 ပိုင်သ၊လက်ကိုင်ရသဖြင့်၊ လွန်ကဲထူးမြတ်တော်မူထသော။ ဝရညူ၊
 မြတ်လှတုံစွာ၊ နိဗ္ဗုတဘကို၊ ဆရာကင်းပ၊ ကိုယ်တော်တိုင် သိမြင်
 တော်မူထသော။ ဝရ-ဒေါ၊ ဘေးမဆက်ဆံ၊ မြတ်နိဗ္ဗာန်ကို၊ လမ်း
 မှန်ညွှန်ပြ၊ ပေးဝေတော် မူတတ်ထသော။ ဝရာ-ဟရော၊ မြတ်
 သော ဖိုလ်ထီး၊ ရိပ်ဖြူကြီးကို၊ ခိုမှီးချမ်းမြ၊ ဆောင်းမိုးတော်
 မူတတ်ထသော။ အနုတ္တရော၊ လောကဓာတ်လုံး၊ စံနှုန်းမည့်သူ၊
 ကလူ မထား၊ လွန်ကဲ ထူးမြတ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။
 ဓမ္မ-ဝရံ၊ မဂ်,ဖိုလ်,နိဗ္ဗာန်၊ ဓမ္မက္ခန္ဓာ အရပ်ရပ်၊ တရားတော်မြတ်ကို။
 အ,ဒေသယီ၊ ဆန်းကြယ်နက်သန်၊ ဒေသနာဉာဏ်ဖြင့်၊ ဝေဘန်ထူး
 ထွေ၊ဟောပြတော်မူလေပြီ။ ဣဒ,မ္ပိဗုဒ္ဓေ-အယံဓမ္မဒ္ဓေါ၊ ဤလော
 ကဓာတ်လုံး၊ စံနှုန်းမည့်သူ၊ ကလူမထား၊ လွန်ကဲ ထူးမြတ်တော်
 မူသော မြတ်စွာဘုရား သည်သာလျှင်။ ပဏီတံ၊ လောကီရတနာ၊

အဖြာဖြာတို့ထက်၊ ကဲသာလွန်မြတ်၊ ချီးမွမ်းအပ်သော။ ရတနံ၊
ကိုးကွယ်ရာအစစ်၊ ရတနာကြီးဖြစ်တော်မူပေ၏။ ဧတေန-သစ္စေန၊
—ကြောင့်။ ပါဏီနံ၊-တို့အား။ သုဝတ္ထိ၊-သည်။ ဟောတု၊-တည်း။

အဓိပ္ပာယ်ရှင်းလင်းချက်

(၄၁) ပထမ—ဒုတိယပါဒ၊ ဝံသတ္ထ။ တတိယပါဒ၊
ဥပေန္တ ဝဇီရာ။ စတုတ္ထပါဒ၊ ဣန္ဒဝဇီရာ။ ၎င်းသုံးမျိုးယော
ဥပဇာတိ ဂါထာ။

(၄၂) ခိဏံ ပုရာဏံ နဝ နတ္ထိ သမ္ဘဝံ၊
ဝိ-ရတ္တ-စိတ္တာ-ယတိကေ ဘဝသ္မိံ။
တေ ခိဏ-ဗီဇာ အ-ဝိရုဋ္ဌိ-ဆန္ဒာ၊
နိဗ္ဗန္တိ ဓိရာ ယထာယံ ပဒီပေါ။
ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

(၄၂) ယေသံ ခိဏာသဝါနံ၊ အကြင် ကိလေသာဟူ၊ အပူ
ခပ်သိမ်း၊ ကုန်ငြိမ်းကင်းပြတ်၊ ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ် မြတ်တို့အား။
ပုရာဏံ၊ ဘဝါဘဝ၊ သံသရာ ကာလ၌၊ ပြုမိခဲ့သမျှ အတန်တန်၊
အဟောင်းဖြစ်သော ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်ကံသည်။ ခိဏံ၊ အကုန်
ပျက်ပြုန်း၊ အမြစ် အရင်းနှင့်တကွ ကုန်ဆုံးလေပြီ။ နဝ သမ္ဘဝံ၊
တဘန်ဖြစ်သည့်၊ အသစ်ကံသည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တေ ခိဏာ
သဝါ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ် မြတ်တို့သည်။ ခိဏ-ဗီဇာ၊ အညွှောက်
မလန်း၊ ကုန်ခန်းသော မျိုးစေ့ရှိကုန်၏။ အာယတိကေ၊ လာလတ္တံ့
သော။ ဘဝသ္မိံ၊ ဘဝခန္ဓာ၊ သံသရာ၌။ ဝိ-ရတ္တ-စိတ္တာ၊ တပ်ခြင်း

ကင်းပ၊ မကွယ်မတာသော စိတ်ရှိတော်မူကြကုန်၏။ အ-ဝိရုဠိ-
ဆန္ဒာ၊ မစည်မပြန့်ပွား၊ နည်းပါးသော အလိုဆန္ဒ ရှိတော် မူကြ
ကုန်၏။ အယံ ပဒီပေါ၊ ထိန်ထိန်ပြောင်ညီး၊ ဤဆီမီးသည်။ နိဗ္ဗု
တော၊ ယထာ၊ သွားရာမထင်၊ ဤတွင်ပျောက်ပြေငြိမ်းသေလေ
သကဲ့သို့၊ ဓီရာ၊ သမာဓိရင့်သန်၊ ပညာဉာဏ်ရှိတော်မူကြကုန်သော။
ဇေတ ခိဏာသဝဂါ၊ ထိုရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့သည်။ နိဗ္ဗန္တိ၊ ခန္ဓာ
လက်စ၊ ကုန်ဆုံးကြသဖြင့်၊ အငြိမ်းကြီး ငြိမ်းတော်မူကြလေကုန်၏။
ဣဒ္ဓ၊ မိ သံဃေ-အယံ ဇေ သံဃော၊ ဤကိလေသာဟူ၊ အပူခပ်သိမ်း၊
ကုန်ငြိမ်းကင်းပြတ်၊ ရဟန္တာ သံဃာတော်မြတ်သည် သာလျှင်။
ပဏိတံ၊ လောကီရတနာ၊ အဖြာဖြာတို့ထက်၊ ကဲသာ လွန်မြတ်၊
ချီးမွမ်းအပ်သော။ ရတနံ၊ ကိုးကွယ်ရာအစစ်၊ ရတနာကြီး ဖြစ်
တော်မူပေ၏။ ဧတေန သစ္စေန-ကြောင့်။ ပါဏီနံ၊- တို့အား။
သုဝတ္ထိ၊-သည်။ ဟောတု၊-တည်း။

အဓိပ္ပာယ်ရှင်းလင်းချက်

(၄၂) ပထမပါဒ၊ ဣန္ဒဝံသ၊ ဒုတိယ-ပဉ္စမ ပါဒ၊
ဥပေန္တ ဝဇီရာ။ တတိယ-စတုတ္ထ-ဆဋ္ဌပါဒ၊ ဣန္ဒဝဇီရာ။
၎င်းသုံးမျိုးယော၊ ဥပဇာတ် ဂါထာ။ ။ နဝ ဌိ ဆန်း
ကြောင့် နိဂ္ဂဟိတ်ကြေ။ ဘဝသ္မိံ၊ ဌိ ဝ၊ မှာ သ၊ သတ်သံ
ထင်အောင်ရွတ်။ သ၊ သတ်သံ မထင်စေဘဲ ဘဝ၊ ဟု
ရွတ်အံ ကြသူများ၏။ တသ္မိံ၊ အရေး အရွတ် လိုမှတ်။
မြန်မာအမျိုးသားတို့မှာ “မစွမ်းရင်းကလည်းရှိ၊ ကန်စွန်း
ခင်းကလည်းငြိ” ဆိုသလို ပင်ကိုယ်ရင်း ကလည်း ဌာန်
ကရိုဏ်း ကျကျ နနနှင့် ဘတ်ရွတ် သင်အံ ခိုင်ကြသည်

မဟုတ်။ တော်တီး၊ တော်အ၊ ရှမ်း၊ ကရင်၊ ချင်း၊ တောင်သူ၊ လူမျိုးတို့ မြန်မာစကားပြောဆိုကြရုံမျှလောက်သာရှိ၏။ သင် တောင်မှလည်း ဘတ်ပုံ ရွတ်နည်း တသမတ်ထည်း မဟုတ်။ ဟိုမှာ တဖုံ၊ သည်မှာ တခြား၊ ဘတ် ရွတ် ပုံ နည်းလမ်းတွေ ပျက်ပြားကြ၏။ အကောစိမံ၊ အရေးကော—ကို ကွတ် — ဘတ်ကြ၏။ ဘဝဂံ — သော တံ ဝေါစိန္တိတော၊ အရေး၌ ဝေါ—ကို ဝေါက်—ဘတ်ကြ၏။ နောက်က စ — သံယုဂ် ရှိတာချင်း တူပါလျက် အသံ တမျိုးစီ ထွက်နေကြ၏။ ၎င်းအရေး နှစ်ခု၌ အသံတမျိုး တည်း ထွက်ဘို့ရာ ဥပဒေ စည်းကမ်းကား နောက်က သံယုဂ် မရှိဘဲ သြ—သရနှင့်ယှဉ်ရုံ သက်သက် က-ဝ, တို့ကို ကောဝေါ, ဟုဆိုရ၏။ ၎င်းတို့ကို နောက်က သံယုဂ်နှောင်း လျှင် ကွစိ သံယောဂပုဗ္ဗာ ကောရော•ကဇရာ ရသာဝ ဝတ္တဗ္ဗာ, ဟူသော သဒ္ဒါနိတိသုတ်နှင့်အညီ၊ အသံတို့ ရသာ ဖြစ်အောင် အောက်မြစ်သည့်ပုံဟန် ကော, ဝေါ, ဟု ရွတ် အံရ၏။ ထို့ကြောင့် အကောစိမံ, အရေး၌ အက္ခောဆိမံ။ ဝေါစိန္တိတော, အရေး၌ ဝေါစိန္တိတော, ဟူသော အသံကို ဖြစ်စေရ၏။ ထိုကဲ့သို့ ဘတ်ရွတ်ပုံ စည်းကမ်း ဥပဒေ နည်းလမ်း မကျ၊ အကောစိမံ၌ ကောကို ကွတ်, ဆို။ ဝေါစိန္တိတော,၌ ဝေါ,ကို ဝေါက်, ဆိုခြင်းများသည် စိတ္တ, သူကြွယ်ဝတ္ထု၌ ကျီးနှင့်ကြက် အိမ်ထောင်ကျ၍ မွေးဖွား လာသည့် သားငယ်ကလေးသည် ကြီးပြင်း၍ တွန်မြည် သည့် ကလ အမေကျီးသံနှင့်လည်း လုံးလုံးမတူ၊ အဖေ ကြက်သံနှင့်လည်း လုံးလုံးမတူ၊ နှစ်ဘက်အသံကို စပ်ယူ၍

အောက်ကလိ-အာ,ဟု တွန့်မြည်သည် ဟူသကဲ့သို့ ရှိ၏။
သည်မှတစ်ပါး တော်တီး, တော်အ, လောက်တောင် မည်
မညွတ်သည့် အဘတ် အရွတ်တွေ များလည်း အပုံကြီး
ရှိသေး၏။ စာအုပ်နိပါတ် များမည်ကြောင့် ရေးသား
ပြောဆိုခွင့်မရ။ သတိပညာဖြင့်သာ ဆင်ခြင် ရှုတ်တတ်
ကြလေ။

(၄၃) ယာနီ.ဓ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ၊
ဘုမ္မာနိ ဝါယာနိ,ဝ အန္တ-လိက္ခေ။
တထာဂတံ ဒေဝ.မနုဿ=ပူဇိတံ၊
ဗုဒ္ဓံ နမဿာမ သုဝတ္ထိ ဟောတု။

(၄၄) ယာနီ.ဓ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ၊
ဘုမ္မာနိ,ဝါယာနိ,ဝ အန္တ-လိက္ခေ။
တထာဂတံ ဒေဝ.မနုဿ=ပူဇိတံ။
ဓမ္မံ နမဿာမ သုဝတ္ထိ ဟောတု။

(၄၅) ယာနီ.ဓ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ၊
ဘုမ္မာနိ,ဝါယာနိ,ဝ အန္တ-လိက္ခေ။
တထာဂတံ ဒေဝ.မနုဿ=ပူဇိတံ၊
သံဃံ နမဿာမ သုဝတ္ထိ ဟောတု။

ရတန-သုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

(၄၃) ဘုမ္မာနိ၊မြေ၌လှမ်းမိုး၊အုပ်စိုးတည်နေကြကုန်သော။
ယာနိ ဘူတာနိ,ဝါ အကြင်ဘုမ္မစိုး, ရုက္ခစိုး၊ တန်းခိုး ကြီးမြတ်၊
စာတုမဟာရာဇ် တာဝတိန်သာ နတ်ဘို့သည်၎င်း။ အန္တ-လိက္ခေ၊

အဇ္ဈာပြင်၊ မိုးကောင်းကင်၌။ ဌိတာနိ၊ အာဏာ လွှမ်းမိုး၊
 အုပ်စိုးတည်နေ ကြကုန်သော။ ယာနိ ဘူတာနိ၊ ဝါ၊ အကြင်
 ယာမာ၊ အစ၊ အကနိဌ၊ အဆုံး၊ ပေါင်းရုံးများစွာ၊ နတ်တကာတို့
 သည်၎င်း။ ဣဓ၊ ဤပရိတ်တော်မြတ်၊ ရွတ်ဘတ်ရာ အရပ်သို့။
 သမာဂတာနိ၊ ညီညာဖြဖြ၊ စည်းဝေးလာရောက်ကြကုန်၏။ တေ
 မယံ၊ ထိုသို့ညီညာ၊ ရောက်လာသမျှ သောင်းသောင်း၊ ထိုအကျွန်ုပ်
 နတ်အပေါင်းတို့သည်။ တထာဂတံ၊ ဝိပဿီ၊ စသား၊ ရှေးဘုရားတို့
 နှင့် မခြားအတူ၊ ကြွလာတော်မူသော။ ဒေဝ-မနုဿ=ပူဇိတံ၊ နတ်၊
 ဗြဟ္မာ၊ လူ၊ ခပ်သိမ်းသတို့၊ ကြည်ပျူ၊ လေးမြတ်၊ ပူဇော်အပ်သော။
 ဗုဒ္ဓံ၊ ရွှေဘုန်းတော်ရောင်၊ ပြောင်ပြောင် ထိန်ညီး၊ ဘုရား ကိုယ်
 တော်မြတ်ကြီးကို။ နမဿာမ၊ ရှိခိုးကြပါကုန်၏။ တေန၊ ထိုသို့
 ရှိခိုးရသည့် ပဏာမ ရှိန်စော်၊ အာနု ဘော်ကြောင့်။ ပါဏီနံ၊
 သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ဘေးရန် ကုန်ကင်း၊ ချမ်းသာ ဧပြေ
 ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

(၄၄) တထာဂတံ၊ ဆိုးညစ်ယုတ်မာ၊ ကိလေသာကို၊ ပယ်ခွါ
 သော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်သော။ ဒေဝ-မနုဿ=ပူဇိတံ၊
 နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ လူ၊ ခပ်သိမ်းသတို့၊ ကြည်ပျူ၊ လေးမြတ်၊ ပူဇော်အပ်
 သော။ ဓမ္မံ၊ မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်၊ ဓမ္မက္ခန်အရပ်ရပ်၊ တရားတော်မြတ်
 ကို။ နမဿာမ၊ ရှိခိုးကြကုန်၏။ တေန၊ ထိုသို့ရှိခိုးရသည့်၊ ပဏာမ
 ရှိန်စော်၊ အာနုဘော်ကြောင့်။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊
 ဘေးရန်ကုန်ကင်း၊ ချမ်းသာ ဧပြေခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါ
 စေသတည်း။

(၄၅) တထာဂတံ၊ မိမိအကျိုး၊ ပွားတိုးစိမ့်သောငှါ၊ ကောင်း
 စွာအသင့်၊ ဖြည့်ကျင့်တော်မူသော။ ဒေဝ-မနုဿ=ပူဇိတံ၊ နတ်၊

ဗြဟ္မာ၊ လူ၊ ခပ်သိမ်းသုတို့၊ ကြည်ပျူလေးမြတ်၊ ပူဇော်အပ်သော။
သံဃံ၊ ရှစ်ယောက်အရိယာ၊ မြတ်သံဃာကို။ နမဿာမ၊ ရှိခိုးကြ
ပါကုန်၏။ တေန၊ ထိုသို့ရှိခိုးရသည့်၊ ပဏာမရှိန်စော်၊ အာနန္တဘော်
ကြောင့်။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ဘေးရန်ကုန်ကင်း၊
ချမ်းသာ ဧပြေခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

ရတန-သုတ္တံ၊ ဘုရား မုက္ခပါဌ်၊ ရတနသုတ် ပရိတ်
တော်မြတ်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ အောင်လံစိုက်ဆောက်၊ ပြီးဆုံး
ခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။

အဓိပ္ပာယ်ရှင်းလင်းချက်

(၄၃) ပထမ—ဒုတိယ—စတုတ္ထပါဒ၊ ဣန္ဒဝဇီရာ။
တတိယပါဒ၊ ဝံသတ္ထ။ ၎င်းနှစ်မျိုး ယော၊ ဥပဇာတိ
ဂါထာ။ ။ ၄၄—၄၅—ပုဒ်တို့လည်း ဤနည်းတူ။ ။
ပထမဂါထာ၌ တထာဂတံ၊ ကို ယထာပုဗ္ဗဗုဒ္ဓါ လောက
ဟိတာယ ပါရမိယော ပုရေတွာ အာဂစ္ဆန္တိ၊ တထာ
အမှာကံ ဗုဒ္ဓေါပိ အာဂစ္ဆတိတိ တထာ ဂတော၊ ပြု၍၊
တထာ သဒ္ဓါပ-ပဒ၊ အာ၊ ရှေးရှိသော ဂမ္မ၊ ဓာတ်ကြံ။ ။
ဒုတိယဂါထာ၌ တထာဂတံ၊ ကို တထာတေန ကိလေသ-
ပ္ပဟာနာ•ကာရေန ဂတံ ပဝတ္တန္တိ တထာဂတံ၊ ပြု၍၊
တထာ၊ သဒ္ဓါ အာကာရ၊ အနက်ဟော၊ ဂမ္မ၊ ဓာတ်ပဝတ္တန
ဂတိ အနက်ဟောကြံ။ ။ တတိယ ဂါထာ၌ တထာ
ဂတံ၊ ကို အတ္တနော ဟိတ-ဝစုနတ္ထံ သုဠ၊ ဂစ္ဆတိ ပဋိ
ပဇ္ဇတိ•တိ တထာဂတံ၊ ပြု၍၊ တထာ၊ သဒ္ဓါ သုဠ၊ အနက်
ဟော၊ ဂမ္မ၊ ဓာတ် ပဝတ္တန ဂတိ အနက်ဟောကြံ။ ဋီကာ

ဖွင့်ချက် သီသီ ရှုပ်ရှက်လှ၍၊ လူငယ်များ ဉာဏ်သက်
 တည့်အောင် နှလုံးထားဖြင့် ဦးတည်မြှောက်လှက် လွယ်
 လွယ် ရေးသား ပြောဆိုလိုက်သည်။ ။သုဝဏ္ဏိ၊ ကို
 လည်း သု-အတ္တိ၊ ပုဒ်ဖြတ်၍၊ ခေမ အနက်ဟော အဗျယ၊
 ပုဒ်ကြံ။ သုတ္တိ၊ ဘောသုတ္တိ၊ ပုဒ်များလည်း ဤနည်းတူ။

ရဟနသုတ်ပြီး၏။

၃-မေတ္တသုတ်တော်

(၄၆) ယဿ၊ နုဘာဝတော ယက္ခ၊
 နေဝ၊ ဒဿေန္တိ ဘိသဏံ။
 ယဉ္စိ စေဝါ နုယုဉ္ဇန္တော၊
 ရတ္တိံ ဒိဝ-မ-တန္တိတော။

(၄၇) သုခံ သုပတိ သုတ္တော၊ စ၊
 ပါပံ ကိဉ္စိ န၊ ပဿတိ။
 ဇေဝမာဒိ-ဂုဏု-ပေတံ၊
 ပရိတ္တံ တံ၊ ဘဏာမ ဟေ။

(၄၆-၄၇) ယဿ၊ အကြင် ရှင်တော်ဘုရား ဟောကြား
 မြှောက်ဖော်၊ မေတ္တသုတ် ပရိတ်တော်၏။ အာနုဘာဝတော၊ တန်းခိုး
 ရှိန်စော်၊ အာနုဘော်ကြောင့်။ ယက္ခ၊ မြေ၌လွှမ်းမိုး၊ အုပ်စိုးစောင့်
 ကြပ်၊ ဘူမစိုး နတ်တို့သည်။ ဘိသဏံ၊ ရူပ၊ သဒ္ဓါ၊ စသည် ဖွံ့ဖြိုး
 ကြောက်မက်ဘွယ်သော အာရုံကို။ နေဝ ဒဿေန္တိ၊ မပြကြကုန်။
 ဟိ၊ ထိုစကားကောန်၊ စင်စစ်မှန်၏။ ယံပရိတ္တံ၊ အကြင် ရှင်တော်

ဘုရား၊ ဟောကြားမြှောက်ဖော်၊ မေတ္တသုတ်ပရိတ်တော်ကို၊ အ-တန္တိ
တော၊ မပျင်းမရိ၊ လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍။ ရတ္တိံ၊ စေတ၊ ညဉ့်၌၎င်း။
ဒိဝံ၊ စ၊ နေ့၌၎င်း။ အနုယုဉ္ဇန္တော၊ ကြိမ်ကြိမ်ဖန်ဖန်၊ ပြန်လှန်ထပ်
ထပ်၊ ရွတ်ဘတ်၊ သင်၊ အံလျက်။ သုတ္တော၊ အိပ်သောသူသည်။ သုခံ၊
ကိုယ်စိတ်၊ နှစ်ဖြာ၊ ဘယာမဇ္ဇော၊ ချမ်းမြေ့လှစွာ။ သုပတိ၊ အိပ်ရ
၏။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ ပါပံ၊ ယုတ်ညံ့ဖျင်းသက်၊ မကောင်း
သောအိပ်မက်ကို။ န၊ ပဿတိ၊ မမြင်မက်။ ဧဝ မာဒိ၊ ဂုဏ္ဏပေတံ၊
ဤသို့ အစရှိသောကျေးဇူး၊ ဂုဏ်အထူးနှင့် ပြည့်စုံသော။ တံ-
ပရိတ္တံ၊ ထိုရှင်တော်ဘုရား၊ ဟောကြား မြှောက်ဖော်၊ မေတ္တသုတ်
ပရိတ်တော်ကို။ ဟေ၊ ညီညာဖြဖြ၊ စည်းဝေး လာရောက်ကြသည့်
ဓမ္မ-မာမက အမျိုးသား၊ အို သူတော်အများတို့။ မယံ၊ ငါတို့
သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ဘတ်ကြကုန်စို့။

အဓိပ္ပာယ်ရှင်းလင်းချက်

(၄၆-၄၇) ပဏျာ ဝတ္ထဂါထာ။ ။ယက္ခာတိ ဘူ
မဋ္ဌဒေဝါ၊ ဋီကာ။ ။ဒဿေန္တိ၊ ဤဝိသဇ္ဇနီသံ ပါတတ်
ကြ၏။ သတိပြု။ ဘိသဏံကို လောကီ သက္ကဋ ကျမ်း၌
ဘိ၊ ဓာတ်ကို ဘိသ၊ ပြု၍ မုဒ္ဒဇ ဇာ၊ ကြီးနှင့်ဆို၏။ သဒ္ဓနီတိ
ကား၊ ဘိသိ၊ ဓာတ် နိဂ္ဂဟိတ်လာ၍ ဘိံသနံ၊ ဟု ဆို၏။
သက္ကဋကျမ်းသာ အရင်း စကားဖြစ်၍၊ ဘိသဏံ ဟုရေး
သားလိုက်သည်။ ယမ္ပိစေဝါ၊ ဟု စာအများရှိကြ၏။ နှုတ်
တက်ကြ၏။ ဋီကာ၌လည်း ယမ္ပိကို ယံဟိ၊ ပုဒ်ဖြတ်။ မဒါ
သရေ၊ သုတ်၌ မဒါ၊ ယောဂ ဝိဘာဂဖြင့် နိဂ္ဂဟိတ်ကို မပြု
ဟုဆို၏။ ဧဟေဉံ၊ သုတ်ကို မထောက်မဆ၊ လိမ်ကွေ့

ကောက်ကျစ်လှ၍ ယဉ်၊ ဟုဘော်ပြ ရေးသားလိုက်သည်။
ဤ၌ ဋီကာအလိုအတိုင်းချည်း မလိုက်စား။ သဘောကျ
သလိုသာ အနက်ကိုလည်းရေးသားလိုက်၏။ * ။ သုပ္ပတိ၊
ဟု ပစောက် နှစ်လုံးဆင့်နှင့် နှုတ်တက်ကြသု များ၏။
သုပ၊ ဓာတ် ဘုဝါဒီဂဏိကဖြစ်၍ ပ-စောက်တလုံးနှင့်
သုပတိ၊ ရှုတ်မှ မှန်သည်။

(၄၈) ကရဏီယ၊ မတ္တ-ကုသလေန၊
ယန္တ သန္တံ ပဒံ အဘိ၊ သမေစ္စ။
သက္ကော ဥဇ္ဇေ၊ သုဟုဇ္ဇေ၊
သု-ဝစော စ-ဿ မုဒု အနုတိမာနိ။

(၄၉) သန္တုဿကော၊ သု-ဘရော၊
အပ္ပ-ကိစ္စော၊ သလ္လဟုက-ဝုတ္တိ။
သန္တိန္ဒြိယော၊ နိပကော၊
အ-ပဂဗ္ဘော ကုလေသု-နန္ဒဂိဒ္ဓေါ။

(၅၀) န၊ ခုဒ္ဒု-မာစရေ ကိဉ္ဇိ၊
ယေန ဝိညု ပရေ ဥပ၊ ဝဒေယျ။
သုခိနော၊ ခေမိနော ဟောန္တု၊
သဗ္ဗ သတ္တာ ဘဝန္တု သုခိတ-တ္တာ။

(၄၈) သန္တံ၊ ငြိမ်သက်နေချမ်းသော။ ယံ-ပဒံ၊ အကြင်အ-
သင်္ခတဓာတ်၊ နိဗ္ဗာန်မြတ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ ပဒံ၊ ထို အ-သင်္ခတ
ဓာတ်၊ ငြိမ်သက် နေချမ်းသည့် နိဗ္ဗာန်မြတ်ကို။ အဘိ၊ သမေစ္စ၊
ဉာဏ်ဖြင့်ထင်ထင်၊ သိမြင်တုံမြောက်၊ ကောင်းမွန်စွာကပ်ရောက်၍။
ဝိဟရန္တေန၊ လေးပါးလှူရိယာ၊ သာယာရွှင်ပျို၊ နေထိုင်လိုသော။

အတ္တ-ကုသလေန၊ လောကီ၊ လောကုတ္တရာ၊ ကျိုး နှစ်ဖြာ၌၊
 ကောင်းစွာလိုလား၊ လိမ္မာသောအမျိုးသားသည်။ ဧဝံ ဝုစ္စမာနံ၊
 ဤဆိုလတ္တံ့ သောစည်းကမ်း၊ သူတော်ကောင်းနည်းလမ်းကို။ ကရ
 ဏိယံ၊ ကျင့်ကြံ၊ အားထုတ်၊ ပြုလုပ်အပ်၏။ သက္ကော၊ စ၊ ကိုယ်
 အသက်၌ မငဲ့ကွက် မညှာတာ၊ လေးသစ္စာကို၊ ကောင်းစွာပိုင်ပိုင်၊
 သိဘို့ရာ ကျင့်စွမ်းနိုင်သည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဥဇ္ဇေ၊ စ၊ ကိုယ်
 နှုတ်နှစ်ပါး၊ ဖြောင့်မှန်ရိုးသားသည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သုဟု
 ဇ္ဇေ၊ စ၊ စိတ်ထားစိတ်နေ၊ မသွေမထောင့်၊ ရိုးမှန်ဖြောင့်သည်လည်း။
 အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သု-ဝစော၊ စ၊ ဆရာသမား၊ ပြောဆိုငြားက၊ မရှား
 မဖယ်၊ ဆိုဆုံးမလွယ်သည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ မုဒ္ဓေ၊ စ၊ ဇမ္ဗူ
 ခုဇ်ရွှေ၊ ပြောပျောင်းလေသို့၊ သုံးထွေ ဒွါရ၊ နူးညံ့ သိမ်မွေ့လှ
 သည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အနုတိမာနိ၊ စ၊ သူတပါးအပေါ်၊
 နင်းကျော်လွှမ်းဘိ၊ မောက်မော်သော မာန်မာနမရှိသည်လည်း။
 အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။

(၄၉) သန္တုဿကော၊ စ၊ ယထာ လာဘ၊ ယထာ ဗလ၊
 ယထာသာရူပ၊ သန္တောသဖြင့်၊ နိစ္စ အမြဲ၊ ပစ္စည်းလေးပါး၌ နှစ်
 သက်ရောင့်ရဲခြင်းသည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သု-ဘရော၊ စ၊
 ကောင်းမြတ်၊ ဆိုးဝါး၊ နည်းများထိုထို၊ ပေးလိုသမျှ၊ ပစ္စယဖြင့်၊
 အားရသဘာယ်၊ မွေးမြူလွယ်သည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အပ္ပ-
 ကိစ္စော၊ စ၊ ထိုထိုဗာဟိယ၊ အမှုကိစ္စ၌၊ ကြောင့်ကြကင်းမဲ့၊ တကဲ့
 ရေးရာ၊ ကိုယ့်တွက်တာနှင့်၊ မရှောင်သာဘိ၊ သက်နိုးချုပ်ခြင်း
 စသော နည်းပါးသော အမှုကိစ္စရှိသည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။
 သလ္လဟုက-ဝုတ္တိ၊ စ၊ တပင်မှတပင်၊ မြူးရှင်ပျံသွား၊ ကျေးငှက်များ၌၊
 အတောင်သာလျှင် ဝန်ထားသလို၊ များထိုထိုပစ္စည်း၊ အနည်း

နည်း၌၊ သိမ္မိန္ဒြေကြောင့်ကြ၊ မရှိကြပဲ၊ ရှစ်ပါးသော ပရိက္ခရာကိုသာ
 လက်စွဲလျက်၊ တဝဲလှည့်ပတ်ခါ၊ သပ္ပာယ် ဖြစ်ရာသို့၊ သွားလာ
 တုံ့တိ၊ ပေါ့ပါးသော အသက်မွေးခြင်းရှိသည်လည်း။ အထ၊ ဖြစ်
 ရာ၏။ သန္တန္တိယော၊ စ၊ ဣဉ္ဇ၊ အနိဉ္ဇ၊ အာရုံ ဟုသမျှ၌၊ လှုပ်ကြ
 တုံ့ချီ၊ ကင်းတုံ့တိ သဖြင့်၊ ငြိမ်သက် တည်ကြည်သော ဣန္ဒြေရှိ
 သည်လည်း။ အထ၊ ဖြစ်ရာ၏။ နိပကော၊ စ၊ ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာ၊ အရာ
 ရာ၌၊ လိမ္မာ မြင်သိသည်၊ ဉာဏ် ပညာ ရှိသည်လည်း။ အထ၊
 ဖြစ်ရာ၏။ အပဝဇ္ဇော၊ စ၊ ကိုယ်၊ နှုတ်၊ စိတ်သုံး၊ ရှုန်းရှုန်းရင်းရင်း၊
 ကြမ်းတမ်းခြင်း မရှိသည်လည်း။ အထ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ကုမလေသု၊
 ကြည်ပျူလှစွာ၊ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်သော ဒါယကာတို့၌။ အန
 နဂိဇ္ဇော၊ စ၊ ပစ္စည်းကိုတပ်၊ တဏှာငယ်ဖြင့်၊ ငြိတပ်တယ်တာခြင်း
 မရှိသည်လည်း။ အထ၊ ဖြစ်ရာ၏။

(၅၀) ယေန၊ အကြင်ကုသိုလ်အစု၊ ကာယ၊ ဝစီ၊ မနော၊ ဒုစ
 ရိတ အမှုကြောင့်။ ဝိည၊ လိမ္မာသိမြင်၊ ပညာရှင်ဖြစ်ကုန်သော။
 ပရေ၊ လာပါးသူတို့သည်။ ဥပ၊ ဝသေယျ၊ တွဲဖွဲ့ချစ်သူ၊ ပြောဆိုကြ
 ကုန်ရာ၏။ ခုဒ္ဒ၊ ဖျင်းသိမ်ယုတ်ညံ့သော။ တံ၊ ထိုအကုသိုလ်အစု၊
 ကာယ၊ ဝစီ၊ မနော၊ ဒုစရိတအမှုကို။ ကိဉ္ဇ၊ စိုးစဉ်းမတ္တ၊ အနည်း
 ငယ်မျှပင်ဖြစ်သော်လည်း။ န၊ စ အာစရေ၊ မပြုမလုပ်ရာ။ သဗ္ဗ
 သတ္တ၊ ခပ်သိမ်းရှိသမျှ၊ သတ္တဝါအနန္တတို့သည်။ သုခိနော၊ ဝါ၊
 ဒုက္ခကင်းမြဲ၊ ကိုယ်၏ ချမ်းသာခြင်းနှင့် ပြည့်စုံကုန်သည်၎င်း။
 ခေမိနော၊ ဝါ၊ ဘေးရန်လွှဲသွန်၊ ဥပဒ္ဒဝေါ၊ မရှိကုန်သည်၎င်း။
 ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ သုခိတတ္တာ၊ ပူပန်စရာ ခပ်သိမ်း၊
 ကင်းငြိမ်းစင်ပါ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့ရောက်သောစိတ် ရှိကြကုန်သည်။
 ဘဝန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

အဓိပ္ပာယ်ရှင်းလင်းချက်

(၄၈-၄၉-၅၀) ဂီတိဂါထာ။ ။ပုဗ္ဗဒိအရိယာ၊
 ပြန်နှစ်ခါ၊ ဂါထာဂီတိမှတ်။ ။အရဒ်၊ အရိ၊ နှစ်ပြန်ရှိ၊ ဥပ၊
 ဂီတိမှတ်။ ။အရိ၊ ပုဗ္ဗဒိ၊ ပရဒ်၊ နှစ်လီ၊ ပြန်လှန်စီ၊ ဥဂ္ဂိ
 တိဟုမှတ်။ ။အရိ၊ ရွှေဝဂ်၊ ဂေါတမစွက်ရာ၊ မည်သညာ၊
 အရိယာ ဂီတိမှတ်။ ။ဂီတိ လေးမျိုး၊ လင်္ကာ ပျိုး၊
 အရိုးစွဲအောင်မှတ်။ ။ဤ၌ ဝိပုလ္လာ အရိယာ ပုဗ္ဗဒ္ဓကို၊
 နှစ်ခါပြန်သည့် ဂီတိဂါထာဟုသိ၊ ၎င်းဂီတိဂါထာကိုအရိ
 ယာ ဂါထာ ခြောက်မျိုးကို နားမလည်မသိနိုင်ကြသဖြင့်
 ကျဉ်းကျဉ်းနှင့်သိဘို့ရာ အရိယာခြောက်မျိုး လင်္ကာကို
 ပြဆိုဥပဒေ။ ။မတြာလေးဝ၊ တဂိုဏ်းပြ၊ ရိယဂါထာ
 မှာ။ ။ပ၊ တတိယ၊ သုံးဂိုဏ်းချ၊ ဒု၊ စ၊ ငါးမှတ်ရာ။ ။ပုဗ္ဗဒ္ဓ
 မှာ၊ ဂိုဏ်းရှစ်ဖြာတွင်၊ သမာမည်ရာ ဒုနှင့်စဉ်၊ မ၊ သ၊
 စ၊ ဘ၊ နာ၊ ဝိသမာဇ၊ ပယ်လေးရ၏။ ဆဋ္ဌဇ-နာ၊ ဆုံး
 မှာဂရုမှတ်ရှုပုဗ္ဗဒိ၊ အပရဒ်မှာ၊ ဆဋ္ဌဌာန၊ လဟုချ၊ ဤမျှ
 ထူးရုံသာ။ ။ရွှေအထက်ပိုင်း၌၊ န၊ ဂိုဏ်းဆဋ္ဌ၊ ဖြစ်တုံကမ္မ၊
 အစတလုံး၊ ယတိဆုံးစေ၊ သတ္တမေန၊ ဖြစ်တုံကလည်း၊
 ဆဋ္ဌ ဆုံးတွင်၊ ယတိထင်ရာ၊ ထိုမှ နောက်ပိုင်း၊ န၊ ဂိုဏ်း
 ပဉ္စမ၊ ဖြစ်တုံ ကမ္မ၊ စတုတ္ထ ဆုံး၊ ယတိဖုံး၊ သက်လုံး
 မှတ်ဘို့ရာ။ ။ဤကား အရိယာသာမည။ ။ပ၊ တတိယ၊
 သုံးဂိုဏ်းကျ၊ ပြတ်က ပထာ။ ။မပြတ်တုံငြား၊ ကျော်
 ခုန်သွား၊ မှတ်သား ဝိပုလ္လာ။ ။ပုဗ္ဗာပရာညှပ်ထ ဂရု၊ ဒု၊
 စတုတ္ထ၊ ဇ၊ ဂိုဏ်းကျ၊ မည်ရ စပလာ။ ။ပုဗ္ဗဒိစပလာ၊ ပထာ
 ပရဒ္ဓ၊ ယောလတ်က၊ မှုခ စပလာ။ ။ယင်းကိုပြန်က၊ မည်

နာမာဇာနု စပလာ။ ။ အရိယာမျိုးခြောက်ပါး၊ လင်္ကာ
 ထား၊ နောက်သား မှတ်ဘို့ရာ။ ။ စပ်မိ၍ သွားရင်း
 ဟန်လွဲလိုက်သည်။ ဤလင်္ကာတို့ကို နှုတ်တက် အာဂုံရ
 လျှင် အရိယာဂါထာမျိုး ခြောက်ပါး၊ ဂီတိဂါထာမျိုး
 လေးပါးတို့၌ ပိုင်းခြားထင်ပြ အလွယ်တကူနှင့် ဆန်းစစ်
 နိုင်ကြလိမ့်မည်။ ။ ယန္တ၌ ဆန်းကြောင့် နိဂ္ဂဟိတ်ကြေ။
 ဥဇ္ဇ၊ သုဟုဇ္ဇ၊ သုဝစော၊ တို့၌ ဆန်းကြောင့် ဒီဃတေ။ သုခိ
 နောဝ၊ ၌ ဆန်းကြောင့် ရဿ။ ။ ဆန်းကြောင့် ကြေ
 ပျက်၊ ယင်းအချက်၊ အနက်ဖော်ပေးရာ။ ဟုသိ။ ။
 ကရုဏီယ။ ပ။ အဘိ သမေစ္စ၊ ဟူသော ပါဠိကား၊ တဆွဲ
 ငါးပါးသောကျင့်ဝတ် တရားကို ပွားများ ကျင့်ကြံဘို့ရာ
 တိုက်တွန်း နှိုးဆော်သည့် ဥယျောဇဉ် ဒေသနာတည်း။
 သက္ကော ဥဇ္ဇ၊ စ ။ ပ။ ဥပ၊ ဝဒေယျံ၊ ဟူသော ပါဠိ
 ကား၊ ကျင့်ကြံ အားထုတ် ရမည့် ကျင့်ဝတ်တရား တဆွဲ
 ငါးပါးကို ပြသည့် ဒေသနာတည်း။ ။ သုခိနော-ဝ ။ ပ။
 သု ခိတတ္တာ၊ ဟူသော ပါဠိကား၊ မေတ္တာ ဘာဝနာကို
 အကျဉ်းအားဖြင့် ပြသည့် ဒေသနာတည်း။

- (၅၁) ယေကေစိ ပါဏ-ဘူတ-တ္ထိ၊
 တသာ၊ ဝါ ထာဝရာ၊ ဝ နဝသေသာ။
 ဒီဃာ၊ ဝါ ယေ၊ ဝ မဟန္တ၊
 မဇ္ဈိမာ ရဿကာ အဏုက ထူလာ။
- (၅၂) ဒိဋ္ဌာ၊ ဝါ ယေ၊ ဝ အ-ဒိဋ္ဌ၊
 ယေ၊ ဝ ဒုရေ ဝသန္တိ အဝိဒုရေ။

ဘူတာ,ဝ သမ္ဘဝေသီ,ဝ၊

သဗ္ဗ သတ္တာ ဘဝန္တု သုခိတတ္တာ။

(၅၁-၅၂) ယေကေစိ၊ ရှိသမျှ အလုံးစုံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။
 ပါဏ-ဘူတာ၊ ပဉ္စဝေပါကာရ သတ္တဝါ၊ စတုဝေပါကာရ၊ ကေ
 ဝေပါကာရ သတ္တဝါတို့သည်။ အတ္ထိ-သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဣမေပိ
 သဗ္ဗ-သတ္တာ၊ ဤအလုံးစုံရှိသမျှ၊ သတ္တဝါ အနန္တတို့သည်လည်း။
 သုခိတတ္တာ၊ ပူပန်စရာခပ်သိမ်း၊ ကင်းငြိမ်းစင်ပါ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့
 ရောက်သော စိတ်ရှိကြကုန်သည်။ ဘဝန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။
 အနဝ သေသာ၊ တစိုးတစိ အကြွင်းအကျန် မရှိကုန်သော။ ယေ
 တသာ,ဝါ၊ အကြင်တဏှာညစ်ထေး၊ မကုန်သေးသဖြင့်၊ စိမ့်တွေး
 ဖြာဖြာ၊ ထိတ်လန့်တတ်သည့် ပုထုဇဉ်၊ သေက္ခ သတ္တဝါတို့သည်
 ၎င်း။ ယေထာဝရာ,ဝါ၊ အကြင်တဏှာဥဿုံ၊ ကင်းစင်ကုန်သဖြင့်၊
 လန့်တုန် မငွေ့၊ ပြ ကတေ့သာ၊ တည်နိုင် ကြသည့် ရဟန္တာ
 သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ ယေ ဒီသာ,ဝါ၊ အကြင် ရှည်လျားသော
 ကိုယ်ခန္ဓာရှိသည့်၊ မျိုးဇာတိများစွာ၊ မြေ-ငါး စသော သတ္တဝါ
 တို့သည်၎င်း။ ယေ မဟန္တာ,ဝါ၊ အကြင် ကြီးမားသော ကိုယ်
 ခန္ဓာရှိသည့်၊ မျိုးဇာတိများစွာ၊ ရေ၌ လိပ်-ကုန်း၌ ဆင်-နတ်၌
 အသွရိန်စသော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ ယေ မဇ္ဈိမာ,ဝါ၊ အကြင်
 အလတ်စားသော ကိုယ်ခန္ဓာရှိသည့်၊ မျိုးဇာတိများစွာ၊ မြင်း-နွား
 ကျွဲ-စသော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ ယေ ရဿကာ,ဝါ၊ အကြင်
 ပုတိုသော ကိုယ်ခန္ဓာရှိသည့်၊ မျိုးဇာတိ များစွာ၊ ကြက်-ငှက်
 စသော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ ယေ အဏုကာ,ဝါ၊ အကြင်
 မံသ-စက္ခုဖြင့် မမြင်စကောင်း၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဖြင့်သာ မြင်နိုင်ကောင်း
 သည့်၊ သေးနှောင်းလှစွာ၊ ရေပိုး၊ ရေမွှားစသော သတ္တဝါတို့သည်

၎င်း။ ယေ ထူလာ, ဝါ။ အကြင်ပြည့်ဖြိုး ဝန်းဝိုင်းသော ကိုယ်ခန္ဓာ
ရှိသည်။ မျိုးဇာတိများစွာ၊ ငါး-လိပ်-ခရု-ယောက်သွား-စသော
သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ ။ ယေ ဒိဋ္ဌာ, ဝါ။ အကြင် မျက်စိဖြင့်
မြင်ဘူးသည်။ အထွေထွေ အထူးထူးသော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။
ယေ အဒိဋ္ဌာ, ဝါ။ အကြင် မျက်စိဖြင့် မမြင်ဘူးသည်။ အထွေထွေ
အထူးထူးသော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ ခုရေ၊ တနယ်တကျေး၊ အရပ်
ဝေး၌။ ဝသန္တိ၊ နေထိုင်ကြကုန်သော။ ယေ သတ္တာ, ဝါ။ အကြင်
သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ အ-ဝိဒူရေ၊ အနီးအနား၊ ကိုယ်အပါး၌။
ဝသန္တိ၊ နေထိုင်ကြကုန်သော။ ယေ သတ္တာ, ဝါ။ အကြင် သတ္တဝါတို့
သည်၎င်း။ ယေ ဘူတာ, ဝါ။ အကြင် ကံလေသာခပ်သိမ်း၊ ကုန်ငြိမ်း
ကင်းကွာ၊ ဘဝစက်၌ဖြစ်ပြီးသော ရဟန္တာ သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။
ယေ သမ္ဘဝေသီ, ဝါ။ အကြင် ဘဝ စက်၌၊ ထပ်ခါ ဖြစ်ပြီးမည်
ပုထုဇန်-သေကွ-သတ္တဝါ တို့သည်၎င်း။ အတ္ထိ-သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။
ဣမေ ပိ-သဗ္ဗသတ္တာ၊ ဤအလုံးစုံရှိသမျှ၊ သတ္တဝါ အနန္တတို့သည်
လည်း။ သုခိတ-တ္တာ၊ ပူပန်စရာခပ်သိမ်း၊ ကင်းငြိမ်းစင်ပါ၊ ချမ်း
သာခြင်းသို့ ရောက်သော စိတ်ရှိကြကုန်သည်။ ဘဝန္တု၊ ဖြစ်စေ
ကုန်သတည်း။

အဓိပ္ပာယ်ရှင်းလင်းချက်

(၅၁-၅၂) ဂီတိဂါထာ။ ။ ထာဝရာ, ဝ-၌ ဆန်းကြောင့်
ရဿ။ ဝ-ကို နဝသေသာ ပုဒ်နားသို့ ချည်းကပ်၍ သန္တိ
စပ်သလိုလို ရေးထား ရှုတ်ဆိုခြင်းသည် မကောင်း။ နဝ
သေသာ, ၌ အစ အ-အက္ခရာသည်လည်း ဆန်းကြောင့်
ကြေးနေသည်ဟုဆိုမှ ကောင်းမည်။ ယေဝ-မဟန္တ, တို့၌
လည်း ဆန်းကြောင့် ရဿ။ အဏုက, ၌ လည်း ဆန်း

ကြောင့် ရသေ့။ ယေဝ အဒိဋ္ဌ တို့၌လည်း ဆန်းကြောင့်
 ရသေ့။ ယေဝ ဒုရေ၌လည်း ဆန်းငွေ ရသေ့။ ဘူတာဝ
 သမ္ဘဝေသီ,ဝ,တို့၌လည်း ဆန်းကြောင့် ရသေ့။ ။ဆန်း
 ကြောင့်ကြေပျက်၊ယင်းအချက်၊ အနက်ဖေ၊ပေးရာဟူ၍
 ချည်းမှတ်။ ။ဒုရေဝသန္တိ၌ ဝသန္တိ,ကို။ ။အာချာတ်
 ပုဒ်ပင်၊ ရံခါလျှင်၊ နာမ်တွင် ကံနှင့်ကတ္တားဖြစ်သတည်း။
 ဟူသော နိယံကို ယေဘုယျချ၍ ဤ၌ဝိသေသနဖြစ်သည်
 ဟု သိရမည်။ ။ဤပါဠိတော်မြတ် ဂါထာပါဠိနှစ်ရပ်
 သည်ကား၊ ရှေး၌ ဟောဖေ၊ ထုပ်ပြအပ်ပြီးသည့်၊ သုခိ
 နောဝ ခေမိနော ဟောန္တု၊ သဗ္ဗ-သတ္တာ ဘဝန္တု သုခိ
 တ-တ္တာ၊ဟူသော မေတ္တာ ဘာဝနာကျဉ်းကို ဒုက် လေး
 ဝါရ၊ တိက်သုံးဝါရတို့ဖြင့် အကျယ် ဖွင့်ပြသည့် ဝိတ္တာရ
 ဒေသနာ တည်း။ ထိုတွင် ယေကေစိ ပါဏ-ဘူတ-တ္ထိ
 ကား နောက်ဖျားကရှိသည့် သဗ္ဗ-သတ္တာ ဘဝန္တု သုခိ
 တ-တ္တာ၊ ဟူသော နိယမဒေသနာဝါကျ၏ စွဲရာဝိသယ၊
 အနိယမဒေသနာ သာမညတည်း။ တသ,ဝါထာဝရာ,ဝ
 နဝသေသာ ။ပ။ ဘူတာဝ သမ္ဘဝေသီ,ဝ တို့ကား၊ ၎င်း
 အနိယမဒေသနာ သာမညကို ဒုက်-လေးဝါရ၊ တိက်
 သုံးဝါရတို့ဖြင့် ဝေဘန် ခဲ့ပြသည့် အနိယမ ဒေသနာ
 ဝိသေသတည်း။ ။ဒုက်-လေးဝါရ သရုပ်ကား၊ တသ
 ထာဝရ-ဒုက်၊ ဒိဋ္ဌ, အဒိဋ္ဌ-ဒုက်၊ ဒုရ, အဝိဒုရ-ဒုက်၊
 ဘူတ သမ္ဘဝေသီ-ဒုက်၊ ဤသို့အားဖြင့် ဒုက်လေးဝါရ
 ဖြစ်သတည်း။ ။တိက် သုံးဝါရ-သရုပ်ကား၊ ဒီဃ,
 ရသေ့-မဇ္ဈိမတိက်၊ မဟန္တ-အဏုက-မဇ္ဈိမတိက်၊ ထူလ-

ပရိတ်ကြီးပါဠိတော်နိဿယ

အဏုက-မဇ္ဈိမ တိက်၊ ဤသို့အားဖြင့် တိက် သုံးဝါရ
ဖြစ်သတည်း။ ထိုဒုက္ခ-တိက် တို့ဖြင့် မေတ္တာ ဘာဝနာ
ပွားများပို့သပုံကား။ ။တသာ၊ဝါ ထာဝရာ၊ဝါ အနဝ
သေသာ၊ သဗ္ဗ-သတ္တာ ဘဝန္တု သုခိတတ္တာ၊ ဒိဋ္ဌာ၊ဝါ
အဒိဋ္ဌာ၊ ဝါ အနဝသေသာ သဗ္ဗ-သတ္တာ ဘဝန္တု သုခိ
တတ္တာ။ ။ဒုရာ၊ဝါ အဝိဒုရာ၊ဝါ။ပ။ ဘူတာ၊ဝါ သမ္ဘ
ဝေသီ၊ဝါ။ပ။ ။ဒီသာ၊ဝါ ရသာ၊ဝါ မဇ္ဈိမာ၊ဝါ။ပ။
မဟန္တာ၊ဝါ အဏုကာ၊ဝါ မဇ္ဈိမာ၊ဝါ။ပ။ ထူလာ၊ဝါ
အဏုကာ၊ဝါ မဇ္ဈိမာ၊ဝါ အနဝသေသာ သဗ္ဗ-သတ္တာ
ဘဝန္တု သုခိတတ္တာ၊ဟူပို့။

၎င်းတို့၏အနက်ကျဉ်းကား။ အနဝသေသာ၊ အကြွင်း
မရှိကုန်သော။ တသာ၊ဝါ၊ ထိတ်လန့်တတ်သည့် ပုထု
ဇဉ်၊ သေက္ခ သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ ထာဝရာ၊ဝါ၊ ထိတ်
လန့်ခြင်းမရှိသည့် ရဟန္တာ သတ္တဝါ တို့သည်၎င်း။ သန္တိ၊
ရှိကုန်၏။ ဣမေ၊ပိ သဗ္ဗ-သတ္တာ၊ ဤအလုံးစုံသော သတ၊
ထာဝရ၊သတ္တဝါတို့သည်လည်း။ သုခိတတ္တာ၊ ချမ်းသာ
ခြင်းသို့ရောက်သော စိတ်ရှိကြကုန်သည်။ ဘဝန္တု၊ ဖြစ်စေ
ကုန်သတည်း။ အနဝသေသာ၊ ကုန်သော။ ဒိဋ္ဌာ၊ဝါ၊
မြင်ဘူးသော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ အဒိဋ္ဌာ၊ဝါ၊ မမြင်
ဘူးသော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ သန္တိ၊ရှိကုန်၏။ ဣမေပိ
သဗ္ဗ-သတ္တာ၊ ဤအလုံးစုံသော ဒိဋ္ဌ၊ အဒိဋ္ဌ၊ သတ္တဝါတို့
သည်လည်း။ သုခိတတ္တာ၊ ကုန်သည်။ ဘဝန္တု၊ တည်း။
ဒုရာဝါ၊ ဝေးသော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ အဝိဒုရာ၊ဝါ၊
နီးသောသတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ပ။ဘူတာဝါ၊ဖြစ်ပြီးသော

ရဟန္တာ သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ သမ္မဝေသီ၊ ဝါ၊ ဘဝသစ်၌
 ဖြစ်ဦးမည့် ပုထုဇဉ်- သေက္ခသတ္တဝါတို့သည်၎င်း ။ပ။
 ဒီဃာ၊ ဝါ၊ ရှည်သော ကိုယ်ရှိသည့် မြေ-ငါး စသော
 သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ ရဿာ၊ ဝါ၊ တိုသော ကိုယ်ရှိသည့်
 ကြက်-ငှက် စသော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ မဇ္ဈိမာ၊ ဝါ၊
 မရှည်မတိုလွန်းသဖြင့်၊ အလယ် အလတ်သော ကိုယ်ရှိ
 သည့် မြင်း-နွား-ကျဲ စသော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း ။ပ။
 မဟန္တာ၊ ဝါ၊ ကြီးမားသော ကိုယ်ရှိသည့် ရေ၌ လိပ်
 စသော သတ္တဝါ၊ ကုန်း၌ ဆင်စသော သတ္တဝါ၊ နတ်၌
 အသုခိန် စသော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ အဏုကာ၊ ဝါ၊
 မံသ စက္ခု၏ အရာမဟုတ်၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု၏ အရာ သေးငယ်လှ
 သော ကိုယ်ခန္ဓာ ရှိသည့် ရေပိုး၊ ရေမွှား၊ စသော သတ္တဝါ
 တို့သည်၎င်း။ မဇ္ဈိမာ၊ ဝါ၊ မကြီးလွန်း မငယ်လွန်း
 သဖြင့်၊ အလယ် အလတ်သော ကိုယ်ရှိသည့် မြင်း၊ နွား၊
 ကျဲ၊ စသော သတ္တဝါ တို့သည်၎င်း ။ပ။ အနဝသေသာ၊
 ကုန်သော။ ထူလာ၊ ဝါ၊ ဝန်းဝိုင်း ပြည့်ဖြိုးသော၊ ကိုယ်ရှိ
 သည့် ငါး၊ လိပ်၊ ခရု၊ ယောက်သွား စသော သတ္တဝါတို့
 သည်၎င်း။ အဏုကာ၊ ဝါ၊ မဝန်းဝိုင်း မပြည့်ဖြိုး၊ သေး
 ငယ်လှသော ကိုယ်ခန္ဓာရှိသည့် ရေပိုး၊ ရေမွှား၊ စသော
 သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ မဇ္ဈိမာ၊ ဝါ၊ မဝန်းဝိုင်း၊ မပြည့်ဖြိုး
 လွန်း မသေးမငယ် လွန်းသဖြင့် အလယ် အလတ်သော
 ကိုယ်ခန္ဓာ ရှိသည့် မြင်း၊ နွား၊ ကျဲ၊ စသော သတ္တဝါတို့
 သည်၎င်း။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဣမေ၊ ပိ သဗ္ဗ-သတ္တာ၊ ဤ
 အလုံးစုံသော ထူလ၊ အဏုက၊ မဇ္ဈိမ၊ သတ္တဝါတို့သည်

လည်း။ သုခိတတ္ထာ၊ ကုန်သည်။ ဘဝန္တု၊ တည်း။ ။ နိဿယ
က ဖေ၊ ပြုရေးသားပြီး ဖြစ်သော်လည်း ဉာဏ်နဲ့လှသူတို့
အကျိုးငှါ ထပ်ခါတဖန် အနက်ရေးသားလိုက်ပြန်သည်။
စာအုပ်နိပါတ် တိုးပွား၍ ဝယ်ယူ ပူဇော်သူတို့ အဘိုးများ
မည်ကြောင့်၊ သာဓက အကိုး အကားတို့ကို မဖေ၊ မပြု၊
အလိုရှိမှု ပရိတ်ကြီးဋီကာ၊ ခုဒ္ဒကပါဌ၊ သုတ္တနိပါတ် အဋ္ဌ
ကထာတို့၌ ရှုလေ။

(၅၃) န ပရော ပရံ နိကုပ္ပေထ၊
နတိ၊ မညေထ ကတ္တစိ န ကိဉ္စိ။
ဗျာရောသနာ ပဋိသ-သည၊
နာ၊ ညးမညသ ဒုက္ခ၊ မိစ္ဆေယျ။

(၅၃) ပရော၊ တယောက်သောသူ၊ တပါးလူသည်။ ပရံ၊
တယောက်သောသူ၊ တပါးလူကို။ န၊ နိကုပ္ပေထ၊ မေတ္တာယွင်း
သော၊ အမျက် မထွက်ပါစေလင့်။ ကတ္တစိ၊ တစုံတခုသော ကိစ္စ၊
အမှတ်မရှိသော အရာဌာန၌။ နံ၊ ထိုတယောက်သောသူ၊ တပါး
လူကို။ ကိဉ္စိ၊ စိုးစဉ်းမတ္တ၊ အနည်းငယ်မျှမျှ။ ဗျာရောသနာယ၊
မှားယွင်းဖေ၊ ကြံပြန်၊ ညည်းဆဲ ချုပ်ချယ်သော ကာယကံ၊ ဝစီကံ
ဖြင့်၎င်း။ ပဋိသ-သညာယ၊ ခိုက်ရန်မျက်ပွား၊ အငြိုးထားသော
စိတ်ဖြင့်၎င်း။ နာတိ၊ မညေထ၊ မရှိမသေ၊ မထေမဲ့မြင်၊ မအောက်
မေ့ပါစေလင့်။ အညာမညသ၊ ယောယျက်ပေါင်းသင်း၊ အချင်း
ချင်း၏။ ဒုက္ခံ၊ ပင်ပန်းနှမ်းလျှ၊ ဆင်းရဲ ဒုက္ခကို။ နုဇ္ဈေယျ၊
မေတ္တာယွင်းသော၊ အလိုမရှိပါစေလင့်။

အဓိပ္ပာယ်ရှင်းလင်းချက်

(၅၃) ဂီတိဂါထာ။ ။ကတ္ထစိန၊ ခုန့်ဆန်းကြောင့်
 နိဂ္ဂဟိတိကြေ။ ဗျာရောသနာ၊ ခုန့်ဆန်းကြောင့်ယကြေ။ ။
 ပဋိသ-သည၊ ခုန့်ဆန်းကြောင့် အ-ရဿဖြစ်။ ယ၊ ကြေ။ ။
 ဆန်းကြောင့် ကြေပျက်၊ ယင်းအချက်၊ အနက်ဖော်ပေး
 ရာ။ ဟူသော နိယံလင်္ကာကို နှလုံးပြု၍ အနက်ကိုရှု။ ။
 ဤ ဂါထာပါဌ်ကား၊ သူတပါးတို့၏ ဒုက္ခကင်းခြင်းကို
 တောင့်တသည့် အစွမ်းဖြင့် မေတ္တာ ဘာဝနာ ပွားများ
 ပို့သရပုံကိုပြသည့် ပါဠိတရပ်တည်း။ ။တံ မေတ္တာ ဘာ
 ဝနံ ပရေသံ ဒုက္ခပဂမ-ပတ္တနာ-ဝသေနပိ ဒသေတု
 ကာမာဟ၊ န ပရော ပရန္တု ဘဒိ၊ ဋီကာ။ ဤနေရာ၌ ယခု
 ကာလ ရှိကြသည့် ဋီကာပါဌ် များလည်း အလွန်ကြီး
 ပျက်ပြား၏။ ဋီကာ ပျက် ပြား သည့် အ တွက် ဉာဏ်
 မသက်ကြသဖြင့် ဤအချက် ဤနေရာ အနက်ရေးသား
 တော်မူကြသည့် ရောမ ပညာဝါကြီးများတောင် ဉာဏ်
 ရောင်မှောက်မှား၍၊ န၊ နိကုဗ္ဗေထ၊ အမျက် မထွက်ရာ။
 စသည်ဖြင့်၊ ရေးသားတော် မူမိကြ၏။ ယခုသုတ်သင်
 ကိုးကားလိုက်သည့် ဋီကာပါဌ် အ သွားသာ အသား
 ပြည့်ဝ၊ ပါဌ်ဟောင်း ပါဌ်မှန်ဟုသိကြလေ။ ။နနိကုဗ္ဗေ
 ထာတိ နကောပေယျ၊ ဟု ဋီကာဖွင့်ပုံကို ထောက်ရှု၍
 ပစောက် နှစ်လုံးဆင့် ရှိမှ အမှန်ဟု သိသင့်သည်။ ဗ၊
 ထက်မြိုက် နှစ်လုံးဆင့် ရှိသည့် နိကုဗ္ဗေထ၊ ဟူသော
 အမှောက်အမှားပေါ်မှာ ဉာဏ်ချော်ထပ်မှောက်မှား၍
 နိကုဗ္ဗေထ၊ ဟု အချို့ဆရာတို့ ရေးသားပြင်ဆင် ဝါဒ

တခု တည်ထွင်ကြ၏။ ကရ၊ ဓာတ်မဟုတ်၊ ကုပ၊ ဓာတ်
ဒိဝါဒိဂဏိက၊ တည်း။ ဤဂါထာပါဠိ၌ ရှိသည့် သတ္တမီ
ဝိဘတ်တို့ကား၊ ပတ္ထနာ၊ အနက်မှာချည်း သက်သည်
ဟုမှတ်။ ထို့ကြောင့် န၊ နိကုပ္ပေထ၊ အမျက် မထွက်ပါ
စေလင့်။ နာတိ၊ မညေထ၊ မထေမဲ့မြင် မအောက်မေ့
ပါစေလင့်။ န၊ ဣစ္ဆေယျ၊ အလိုမရှိပါစေလင့်ဟု တောင့်
တသံညံ့ ပတ္ထနာသံ အနက်ချည်းပေး။ န၊ နိကုပ္ပေထ
အမျက် မထွက်ရာ။ စသည်ဖြင့် နှိုးဆော် ဆုံးမသည့်
အဇ္ဈိဌသံ အနက်တွေ ပေးနှင့်။ ။ သိန္ဓောမြင်းအလား၊
လျင်လျား ဉာဏ်ဟုန်၊ ပညာဂုဏ်နှင့်၊ ပြည့်စုံတင်ပေါ်၊
သတင်းကျော်သည့် ဆရာဘော်တုရား၊ ထေရ်တော်ကြီး
များတောင်၊ တိမ်းပါး တတ်စွာ၊ ဤနေရာ၊ သေချာ
မြဲအောင်မှတ်။

(၅၄) မာတာ ယထာ၊ နိယံ ပုတ္တံ၊
မာယုသာ ဧက-ပုတ္တံ၊ မနုရက္ခေ။
ဝေ၊ မိ သဗ္ဗ-ဘူတေသု၊
မာနသံ ဘဝယေ အ-ပရိမာဏံ။

(၅၄) မာတာ၊ မြင်းမိုရ်ထိပ်ဦး၊ မကကျူးသည့်၊ ကျေးဇူး
ဂုဏ်သျှင်၊ မွေးမိခင်သည်။ နိယံပုတ္တံ၊ မိမိရင်နှစ်၊ သားရင်းဖြစ်
သော။ ဧက-ပုတ္တံ၊ အရေထူ၊ အရေပါး၊ အသားကိုဖောက်၊ အ
ရိုးရောက်အောင်၊ များမြောက်ခင်တွယ်၊ တယောက်တည်းသော
သားငယ်ကို။ အာယုသာ၊ ဇီဝိန်အသက်၊ ယင်းအတွက်ကြောင့်။
အနုရက္ခေယထာ၊ နှိုးချိုတိုက်ကျွေး၊ ပိုက်ထွေး ယုယ၊ ဘေးမခ

အောင်၊ နေညမကွေ၊ စောင့်ရှောက်လေသကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တထာ၊
ပမာမခြား၊ ထိုအလားသာလျှင်။ သဗ္ဗ-ဘူတေသု၊ ခပ်သိမ်းရှိ
သမျှ၊ သတ္တဝါအနန္တတို့၌။ အ-ပရိမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်ကင်းပါ
မျှားပြားလှသော။ မာနသံ၊ ကွေ့ကွေ့ယိုဖိတ်၊ မေတ္တာ စိတ်ကို။
ဘာဝယေ၊ ပွားစေရာ၏။

အဓိပ္ပာယ်ရှင်းလင်းချက်

(၅၄) ဝိတိဂါထာ။ ။ဤဂါထာပါဌ်သည်ကား၊
မေတ္တာ ဘာဝနာကို ပွားများပို့သည့်တို့၏ မေတ္တာစိတ်
ဖြစ်ရပုံကို ဥပမာဖြင့် တင်သဆုံးမသည့် ဒေသနာ သြဝါဒ
တည်း။ ။နိယံပုတ္တံ၊ နှင့် ကေ-ပုတ္တံကို အဓမ္မ ရုက္ခော
ရုက္ခောလို့မှတ်။ ။အနုရုက္ခေ၌ ဧ၊ သည်။ ။တိဧ၊ မိ
ဧ၊ တုမိဧနှင့်၊ ဧယျ၊ ဧယျာသိ၊ ဧယျာမိ၊ ဧယျံ၊ ဧရုဏ်
တန်၊ ဝေဘန်ရူပသိဒ္ဓိ။ ။ဟူသည့် အရာ၊ ရှစ်မျိုးသော
ဧ၊ ကာရိယ တို့တွင် တိ၊ ဝိဘတ်၏ ကာရိယ ဧ၊ ဟု သိ။
အနု ရုက္ခေယျ၊ ဟု ဖွင့်သည့် ဋီကာ စကားကို စဉ်းစား
ဆင်ခြင်။ ။ဘာဝယေ၊ ၌ ဘူ၊ ဓာတ်၊ ဟေတုတ္ထံ၊
ဏယ-ပစ္စည်း၊ ဧယျ၊ ဝိဘတ်၊ ၎င်း ဧယျ၊ ဝိဘတ်သည်
အဇ္ဈိဋ္ဌ အနက်မှာ သက်၏ဟုသိ။

- (၅၅) မေတ္တ၊၉ သဗ္ဗ လောကသ္မိံ၊
မာနသံ ဘာဝယေ အ-ပရိမာဏံ။
ဥဒ္ဓံ အဓော၊စ တိရိယ၊၉၊
အ-သမ္မာဓံ အ-ဝေရမ-သပတ္တံ။

(၅၅) ဥဒ္ဓါဒေရူပဘဝ၊ အထက်လောက၌၎င်း။ အဓော၊ ကာမဘဝ၊ အောက်လောက၌၎င်း။ တိရိယံ၊ ရူပဘဝ၊ အလယ်လောက၌၎င်း။ သဗ္ဗလောကသ္မိံ၊ အလုံးစုံရှိသမျှ၊ သုံးလောက၌။ အသမ္မာဓံ၊ အပိုင်းအခြားလွတ်ကင်း၊ ကျဉ်းမြောင်းခြင်း မရှိသော။ အဝေရံ၊ အဇ္ဈတ္တဘေးဒဏ်၊ ကိုယ်တွင်းရန်မရှိသော။ အသပတ္တံ၊ ဗဟိဒ္ဓဘေးဒဏ်၊ အပရန်မရှိသော။ အပရိမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်ကင်းပ၊ များပြားလှသော။ မေတ္တာ၊ ဇေးမြကြည်လင်၊ ချစ်ခင်သောသဘောရှိသော။ မာနသံ၊ တော့တော့ယိုဖိတ်၊ မေတ္တာ စိတ်ကို။ ဘာဝယော၊ ပွားစေရာ၏။

အဓိပ္ပာယ်ရှင်းလင်းချက်

(၅၅) ဂီတိဂါထာ။ ။ ဤဂါထာပါဠိသည် ကား။
 ဟိုမေတ္တာကို ကာမလောက၌သာ ပွားစေရသည် မဟုတ်။
 ကာမ၊ ရူပ၊ အရူပ၊ ဟူသော သုံးလောကစလုံး၌ ပွားစေရ၏ဟု နှိုးဆော်ဆုံးမသည့် ဩဝါဒ ဒေသနာတည်း။
 ဥဒ္ဓန္တိ ဥပရိ၊ တေန အရူပဘဝံ ဂဏှာတိ၊ အမောတိ ဟေဋ္ဌာ၊ တေန ကာမဘဝံ ဂဏှာတိ၊ တိရိယန္တိ ဝေမဇ္ဈံ၊ တေန ရူပဘဝံ ဂဏှာတိ။ ။ အသမ္မာဓန္တိ သမ္မာဓဝိရဟိတံ၊ ဘိန္ဒသိမန္တိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။ အဝေရန္တိ ဝေရဝိရဟိတံ၊ အန္တရန္တရာပိ ဝေရစေတနာ - ပါဘုဘာဝဝိရဟိတန္တိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။ အသပတ္တန္တိ ဝိဂတပစ္စတ္တိကံ။
 (အဋ္ဌကထာသာကော။)

(၅၆) တိဋ္ဌံ စရံ နိဿိန္ဒောဝ၊
 သယာနော ယဝတာဿ ဝိတမိဒ္ဓေါ။
 ဧတံ သတိံ အဓိဋ္ဌေယျ၊
 ဗြဟ္မမေကံ ဝိဟာရမိဓမ္မာဟု။

(၅၆) တိဋ္ဌံ-တိဋ္ဌန္တော, ဝါ၊ ရပ်သော်၎င်း။ စရံ-စရန္တော, ဝါ၊ သွားသော်၎င်း။ နိဿိန္ဒောဝါ၊ ထိုင်သော်၎င်း။ သယာနော, ဝါ၊ လျောင်းသော်၎င်း။ ယဝတာ၊ အကြင်မျှလောက်သော ကာလ၊ ခါသမယပတ်လုံး။ ဝိတမိဒ္ဓေါ၊ ငိုက်ချည်းအိပ်၍လွတ် ကင်းစင်သည်။ အဿ-ဟောဘိ၊ ဖြစ်၏။ တာဝတာ၊ ထိုမျှလောက် သောကာလ၊ ခါသမယပတ်လုံး။ ဧတံသတိံ၊ ထိုမေတ္တာနှင့်ယှဉ် ကပ်၊ သတိမြတ်ကို။ အဓိဋ္ဌေယျ၊ အမြဲဟူ၍၊ ဆောက်တည်ရာ၏။ ဣမဂ္ဂါသုတော်အပေါင်း၊ ကိန်းအောင်းနေရာ၊ ရောင်ဝါထိန်ညီး၊ သာသနာတော်ကြီး၌။ ဧတံဝိဟာရံ၊ ထိုမေတ္တာနှင့်မကင်း၊ သတိ ဖြင့် နေထိုင်ခြင်းကို။ ဗြဟ္မံ၊ လွန်ကဲစွာမြတ်၊ ချီးမွမ်းအပ်သော။ ဝိဟာရံ၊ နေထိုင်ခြင်း ဟူ၍။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သုံးဘုံကျော်ဟီး၊ ဘုရား ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးတို့သည်။ အာဟု၊ ထုတ်ဖော်ကျူးသိ၊ ဟောပြော တော်မူကြကုန်လေပြီ။

အဓိပ္ပာယ်ရှင်းလင်းချက်

(၅၆) ဂီတိဂါထာ။ ။ နိဿိန္ဒောဝ၌ ဆန်းကြောင့် ရဿ။ ။ ဤဂါထာပါဌ်သည် ကား၊ ဣရိယာပုဂ္ဂိုလ်လေးပါး လုံး၌ပင် ထိုမေတ္တာကို ပွားစေရ၏ဟု ညွှန်ပြနှိုးဆော် ဆုံးမတိုက်တွန်းတော်မူ၍၊ ထိုမေတ္တာ ဝိဟာရီ ပုဂ္ဂိုလ်ကို နှစ်လိုအားရ ချီးမွမ်း ထောမနာတော်မူသည့် ဒေသနာ ဝိသေသတည်း။

(၅၇) ဒိဋ္ဌိ၊ ဥ အနုပဂ္ဂမ္မ၊
 သီလ၊ ဝါ ဒဿနေန သမ္ပန္နော။
 ကာမေသု ဝိနယ ဂေမံ၊
 နဟိ ဇာတုဂ္ဂဗ္ဗ-သေယျ ပုန ရေတိ။
 မေတ္တ-သုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

(၅၇) သော၊ ထို မေတ္တာ ကမ္မဋ္ဌာန်း၊ စီးဖြန်း ကြိုးကုတ်၊ ပြုလုပ်သောသူသည်။ ဒိဋ္ဌိ၊ ဥ အမြင် ဖောက်ပြန်၊ မိစ္ဆာဉာဏ်သို့ လည်း။ အနုပဂ္ဂမ္မ၊ မကပ်မရောက်မူ၍။ သီလ၊ ဝါ၊ ခရသင်း ပွတ် သစ်၊ ပုလဲနှစ်သဘွယ်၊ စင်ကြယ် စွာဘိ၊ ကောင်းမြတ်သော လောကုတ္တရာ သီလရှိသည်ဖြစ်၍။ ဒဿနေန၊ မဖောက်မပြန် သိမြင် တတ်သော မဂ်ဉာဏ်နှင့်။ သမ္ပန္နော၊ ပြည့်စုံလျက်။ ကာမေသု၊ တေဘူမက သင်္ခါရာ၊ ဝတ္ထုကာမတို့၌။ ဂေမံ၊ ကာမစွန္ဒ၊ ကိလေ သာကာမဖြင့်၊ တောင့်တမက်မော၊ တွယ်တာခြင်း သဘောကို။ ဝိနယ၊ ပယ်ဖျောက်၍။ ဇာတု၊ ကေနိမလ္လံ၊ အမြဲစင်စစ်။ ပုန၊ ထပ်တုံ့တဖန်။ ဂဗ္ဗသေယျ၊ အမိဝမ်းတွင်း၊ ပဋိသန္ဓေ နေခြင်းသို့။ နု၊ ဇတိ၊ မရောက်ရာ။

မေတ္တ-သုတ္တံ၊ ဘုရားမုက္ခပါဠိ၊ မေတ္တသုတ်ပရိတ်တော် မြတ်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ အောင်လံစိုက်ဆောက်၊ ပြီးဆုံးခြင်း သို့ ရောက်ပြီ။

အဓိပ္ပာယ်ရှင်းလင်းချက်

(၅၇) ရွှေနှစ်ပါဒကား၊ ဝိပုလော အရိယာ၏ ပုဗ္ဗဒ္ဓ။
 နောက် နှစ်ပါဒကား၊ ပဿော အရိယာ၏ ပုဗ္ဗဒ္ဓ။ ။ ပုဗ္ဗ
 အရိယာ၊ ပြန်နှစ်ခါ၊ ဂါထာ ဂီတိ မှတ်။ ။ ဟူသည့်

အတိုင်း ဂီတိဂါထာဟု သိအပ်၏။ ။မေတ္တာ သည် သတ္တဝါကို အာရုံပြုသောကြောင့် သတ္တဝါဟု မှတ်ရှု ထင်မြင်သည့် သတ္တဒိဋ္ဌိသည် ဖြစ်ရာ၏ ဟူသော မိစ္ဆာ ဂါဟကို မြစ်တားခြင်းကို အရင်းပြုသဖြင့်၊ ထိုမေတ္တာ စျာန်ကိုအခြေပြု၍ လောကုတ္တရာ တရားကို သိရခြင်းကို ပြတော်မူလိုသောကြောင့် ဤဂါထာကို မိန့်ဆိုမြှောက်ဟ ဟောပြတော်မူရလေသတည်း။ စာအုပ် နံပါတ် များလှ ပြီဖြစ်၍၊ မှာထား ပြောဆိုလိုသည့် စကားအရပ်ရပ် ဤမျှ လောက်နှင့် အပြီးသတ်လိုက်ပြီ။

မေတ္တသုတ် ပြီး၏။

၄-ခန္ဓသုတ်တော်

(၅၀) သဗ္ဗာ•သီ•ဝိသ-ဇာတီနံ၊
ဒိဗ္ဗ-မန္တာ•ဂဒံ ဝိယ။
ယံ နာသေတိ ဝိသံ ဘောရံ၊
သေသ,ဉ္စာပိ ပရိဿယံ။

(၅၁) အာဏာ ခေတ္တမှို သဗ္ဗတ္ထ၊
သဗ္ဗဒါ သဗ္ဗ-ပါဏိနံ။
သဗ္ဗသော,ပိ နိဝါရေတိ၊
ပရိတ္တံ တံ, ဘဏာမ ဟေ။

(၅၀-၅၁) ဒိဗ္ဗ-မန္တာ•ဂဒံ၊ နတ်၌ ဖြစ်သော မန္တရား၊ နတ်ဆေးဝါးသည်။ သဗ္ဗာ•သီ•ဝိသ-ဇာတီနံ၊ လျင်သောအဆိပ်၊

ပြည့်သိပ်ပွားတိုး အလုံးစုံသော မြေမျိုးတို့၏။ သောရံ၊ လွန်စွာ
ပြင်းပြ၊ ကြမ်းတန်းလှသော။ ဝိသံ၊ အဆိပ်ကို။ နာသေတိ၊ ဝိယ၊
လျော့ကျကင်းကွေ့၊ ပျောက်ပျက်စေသကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊ ပမာ
မခြား၊ ထိုအလားသာလျှင်။ ယံပရိတ္တံ၊ အကြင် ဘုရားမုက္ခပါဌ်၊
ခန္ဓသုတ် ပရိတ်တော်မြတ်သည်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းဥသျှံ၊ အလုံးစုံ
သော။ အာဏာ-ခေတ္တမ္ပိ၊ အာဏာတော်ပျံ့နှံ့ရာ၊ ကုဋေတသိန်း
သော စကြဝဠာ၌။ ဌိတာနံ၊ ကိုယ်စီ ကိုယ်ငှ၊ တည်နေကြကုန်
သော။ သဗ္ဗ-ပါဏီနံ၊ အလုံးစုံ ရှိသမျှ၊ သတ္တဝါ အနန္တတို့၏။
သောရံ၊ လွန်စွာပြင်းပြ၊ ကြမ်းတန်းလှသော။ ဝိသ၊ ဥ၊ အဆိပ်ကို
၎င်း။ သေသံ၊ ထိုမှတပါး၊ ကြွင်းကျန်များပြားသော။ ပရိဿယဉ္စာ
ပိ၊ သစ်၊ ကျား၊ ကစ၊ များလှသောင်းသောင်း၊ ဘေးအပေါင်းကို
၎င်း။ သဗ္ဗဒါ၊ နေ့နေ့ညည၊ ခပ်သိမ်းသောအခါကာလ၌။ သဗ္ဗ
သော ပိ၊ အဖုံဖုံအဖြာဖြာ၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာဖြင့်လည်း။
နိဝါရေဘိ၊ မြစ်ဘေး ပျောက်ပြေ ငြိမ်းနားစေ၏။ တံ ပရိတ္တံ၊ ထိုသို့
ဂုဏ်ထူး၊ ချီးကျူးအံ့အား၊ မကုန်နိုင်သည့် ထိုခန္ဓသုတ် ပရိတ်တော်
တရားကို။ ဟေ၊ ညီညာဖြဖြ၊ စည်းဝေးလာရောက်ကြ သည့်၊ ဓမ္မ-
မာမက၊ အမျိုးသား၊ အိုသူတော် အများတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။
ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်စို့။ (ပဿာဝတ္ထဝါယာ။)

(၆၀) ဝိရူပက္ခေဟိ မေ မေတ္တံ၊

မေတ္တံ ရော ပထေဟိ မေ။

ဆပျာ ပုတ္တေဟိ မေ မေတ္တံ၊

မေတ္တံ ကဏှာ ဂေါတမ ကေဟိ၊ စ။

(၆၀) ဝိရူပက္ခေဟိ၊ ဆိပ်တောက်ထန်ပြင်း၊ ဝိရူပက္ခ နဂါး
မင်း၏၊ အသင်းရံခြေ၊ နဂါးမြေတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ။ မေ၊
ငါ၏။ မေတ္တံ၊ နေညမကင်း၊ ချစ်ခင်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ
သတည်း။ ရောပထေဟိ၊ ဆိပ်တောက်ထန်ပြင်း၊ ရောပထ နဂါး
မင်း၏၊ အသင်းရံခြေ၊ နဂါးမြေတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ။ မေ၊
ငါ၏။ မေတ္တံ၊ နေညမကင်း၊ ချစ်ခင်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ
သတည်း။ ဆပျာပုတ္တေဟိ၊ ဆိပ်တောက်ထန်ပြင်း၊ ဆပျာပုတ္တ
နဂါးမင်း၏၊ အသင်းရံခြေ၊ နဂါးမြေတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ။
မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ နေညမကင်း၊ ချစ်ခင်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊
ဖြစ်စေသတည်း။ ကဏှာ-ဂေါဘမ ကေဟိ၊ ဆိပ်တောက်
ထန်ပြင်း၊ ကဏှာဂေါဘမက နဂါးမင်း၏၊ အသင်းရံခြေ၊ နဂါး
မြေတို့နှင့်လည်း။ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ။ မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ နေည
မကင်း၊ ချစ်ခင်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

(၆၀) ငထျာဝတ္ထဂါထာ။ စတုတ္ထပါဒ၊ အစနှင့်လုံး
လွန်၊ စ၊ သဒ္ဓါရှိပြီးဖြစ်၍ ၎င်းနှစ်လုံး မပါမှ သာလို့
ကောင်းရာ၏။ ပါဠိတော်ဖြစ်၍ မပြင်ဝံ။

(၆၁) အ-ပါဒကေဟိ မေ မေတ္တံ၊
မေတ္တံ ဒွိ-ပါဒကေဟိ မေ။
စတုပုဒေဟိ မေ မေတ္တံ၊
မေတ္တံ ဗဟုပုဒေဟိ မေ။

(၆၁) အ-ပါဒကေဟိ၊ ခြေမရှိသည့်၊ မျိုးဇာတိ များစွာ၊
သတ္တဝါတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ။ မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ နေည

မကင်း၊ ချစ်ခင်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဒွိ-ပါဒ
 ကေဟိ၊ ခြေနှစ်ချောင်းရှိသည့်၊ မျိုးဇာတိများစွာ၊ သတ္တဝါတို့နှင့်။
 သဒ္ဓိ- အတူတကွ။ မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ နေ့ညမကင်း၊ ချစ်ခင်ခြင်း
 သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ စတု-ပုဒေဟိ၊ ခြေလေး
 ချောင်းရှိသည့်၊ မျိုးဇာတိများစွာ၊ သတ္တဝါတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ- အတူ
 တကွ။ မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ နေ့ညမကင်း၊ ချစ်ခင်ခြင်းသည်။
 ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဗဟု-ပုဒေဟိ၊ များသောခြေရှိသည့်၊
 မျိုးဇာတိများစွာ၊ သတ္တဝါတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ- အတူတကွ။ မေ၊ ငါ၏။
 မေတ္တံ၊ နေ့ညမကင်း၊ ချစ်ခင်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။
 (ပဏ္ဍာဝတ္ထဂါထာ။)

(၆၂) မာ မံ အ-ပါဒကော ဟိံ သိ၊
 မာ မံ ဟိံ သိ ဒွိ-ပါဒကော။

မာ မံ စတု-ပုဒေါ ဟိံ သိ၊
 မာ မံ ဟိံ သိ ဗဟု-ပုဒေါ။

(၆၂) အ-ပါဒကော၊ ခြေမရှိသောသတ္တဝါသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။
 မာ၊ ဟိံ သိ၊ မေတ္တာယွင်းကွက်၊ မျက်မာန်ထွက်၍၊ မနှိပ်စက်ပါစေ
 နှင့်။ ဒွိ-ပါဒကော၊ ခြေနှစ်ချောင်းရှိသောသတ္တဝါသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။
 မာ၊ ဟိံ သိ၊ မေတ္တာယွင်းကွက်၊ မျက်မာန်ထွက်၍၊ မနှိပ်စက်ပါစေ
 လင့်။ စတု-ပုဒေါ၊ ခြေလေးချောင်းရှိသော သတ္တဝါသည်။ မံ၊
 ငါ့ကို။ မာ၊ ဟိံ သိ၊ မေတ္တာယွင်းကွက်၊ မျက်မာန်ထွက်၍၊ မနှိပ်
 စက်ပါစေလင့်။ ဗဟု-ပုဒေါ၊ များသောခြေရှိသောသတ္တဝါသည်။
 မံ၊ ငါ့ကို။ မာ၊ ဟိံ သိ၊ မေတ္တာယွင်းကွက်၊ မျက်မာန်ထွက်၍၊ မနှိပ်
 စက်ပါစေလင့်။ (ပဏ္ဍာဝတ္ထဂါထာ။)

(၆၃) သဗ္ဗေ သတ္တာ သဗ္ဗေ ပါဏာ၊
သဗ္ဗေ ဘူတာ စ ကေဝလာ။
သဗ္ဗေ ဘဒြာနိ ပဿန္တု၊
မာ ကိဉ္စိ ပါပမာဂမာ။

(၆၃) သဗ္ဗေ၊ ရှိသမျှအလုံးစုံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ သတ္တာ၊
စ၊ ပုထုဇဉ်၊ သေက္ခ၊ အ-သေက္ခဟု၊ ပေါင်းစုများစွာ၊ သတ္တဝါတို့
သည်၎င်း။ သဗ္ဗေ၊ ရှိသမျှအလုံးစုံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ပါဏာ၊ စ၊
ခန္ဓာငါးပါးရှိသည့်၊ မျိုးဇာတိများစွာ၊ ပဉ္စဝေ ဟောရ သတ္တဝါတို့
သည်၎င်း။ သဗ္ဗေ၊ ရှိသမျှအလုံးစုံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဘူတာ၊ စ၊
ခန္ဓာလေးပါး၊ ခန္ဓာတပါးရှိသည့်၊ မျိုးဇာတိများစွာ၊ စတုဝေ၊
ကာရ၊ ကေဝေ ဟောရ၊ သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ ကေဝလာ၊ တစိုး
တစီ၊ အကြွင်းအကျန် မရှိကုန်သော။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်း များစွာ၊
သတ္တဝါ တို့သည်။ ဘဒြာနိ၊ ချီးအံ့မကုန်၊ ကောင်းမြတ်သော
အာရုံတို့ကို။ ပဿန္တု၊ အမြဲနိစ္စ၊ တွေ့မြင်ကြပါစေကုန်သတည်း။
ပါပံ၊ ယုတ်ညံ့ ဖျင်းသုံး၊ မကောင်းသော အာရုံသည်။ တေသံ၊
ထို မကြွင်းမကျန်၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့၏ အထံသို့။ ကိဉ္စိ၊
စိုးစဉ်းမတ္တ၊ အနည်းငယ်မျှသော်မှ။ မာ၊ အာဂမာ၊ မလာမရောက်၊
မပေါ်ပေါက်စေသတည်း။ ။ (ဝိပုလဂါထာ။)

(၆၄) အပ္ပမာဏော ဗုဒ္ဓေါ၊
အပ္ပမာဏော ဓမ္မော။
အပ္ပမာဏော သံသော၊
ပမာဏဝုန္တာနိ သရိ-သပါနိ။

အဟိ၊ ဝိစ္ဆိကာ သတပဒီ၊
ဥဏ္ဏ-နာဘိ သရဗူ မူသိကာ။

(၆၅) ကတာ မေ ရက္ခာ ကတံ မေ ပရိတ္တံ၊
ပဋိက္ခမန္တု ဘူတာနိ။
သော.ဟံ နမော ဘဂဝတော၊
နမော သတ္တန္တံ သမ္မာ-သမ္ဗုဒ္ဓါနိ။

ခန္ဓ-ပရိတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

(၆၄) ဗုဒ္ဓေါ၊ သုံးလူ့လွင်္ဂဏာ၊ ရှင်တော် ဘုရားသည်။
အပ္ပမာဏော၊ အတိုင်းအရှည်ကင်းပါ၊ များမြတ်သော ကျေးဇူး
တော်ရှိလှပေ၏။ ဓမ္မော၊ ကောင်းစွာဟောအပ်၊ ဆယ်ပါးသော
တရားတော်မြတ်သည်။ အပ္ပမာဏော၊ အတိုင်း အရှည်ကင်းပါ၊
များမြတ်သောကျေးဇူးတော်ရှိလှပေ၏။ သံသော၊ ရိုးသားဖြောင့်
မူန့်ကျင့်ကြံပေတတ်၊ အရိယာ သံသာတော်မြတ်သည်။ အပ္ပမာ
ဏော၊ အတိုင်းအရှည်ကင်းပါ၊ များမြတ်သော ကျေးဇူးတော်
ရှိလှပေ၏။ အဟိ၊ မြေ၎င်း။ ဝိစ္ဆိကာ၊ ကင်းမြီးကောက်၎င်း။
သတပဒီ၊ ကင်းခြေများ၎င်း။ ဥဏ္ဏ-နာဘိ၊ ပင့်ကူ၎င်း။ သရဗူ၊
တက်တူ၎င်း။ မူသိကာ၊ ကြွက်၎င်း။ သရိ-သပါနိ၊ ရင်ဖြင့်
တူး၍ သွားတတ်ကုန်သော။ ဣမာနိ၊ ဆိုးညစ်ယုတ်မာ၊ ဤ
သတ္တဝါတို့သည်။ ပမာဏ ဝန္တာနိ၊ ကိလေသာပြည့်ဝ၊ အတိုင်း
အရှည်ရှိကြကုန်၏။

(၆၅) မေငါသည်။ ရက္ခာ၊ မေတ္တာသွန်းလှောက်၊ အစောက်
အရှောက်ကို။ ကတာ၊ ကောင်းစွာ ကြိုးကုတ်၊ ပြုလုပ်အပ်ပြီ။
မေ ငါသည်။ ပရိတ္တံ၊ သုံးတန် ရတနာ၊ ဂုဏ်ဝါ ရှုစား၊ အရံ

အတားကို။ကတံ၊စိမံအားထုတ်၊ ပြုလုပ်အပ်ပြီ။ ဘူတာနိ၊ ဆိုးညစ်
ယုတ်မာ၊ ရန်သူဖြစ်သည့်၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ပဋိက္ခမန္တ၊ ဝေဒစွာ
ရှောင်လွှဲ၊ ကြဉ်ဘဲကြကုန်လော့။ သောအဟံ၊ ထိုင်သည်။ ဘဂဝ
တော၊ ရွှေဘုန်းတော် သခင်၊ သုံးခွင့် ထွင်ထား၊ ရှင်တော်ဘုရား
အား။ နမော၊ ရိုသေမြတ်နိုး၊ လက်စုံမိုး၍၊ ရှိခိုးပါ၏။ သတ္တန္တံ၊
ခုနစ်ဆူကုန်သော။ သမ္မာ-သမ္မုဒ္ဓါနံ၊ ယခုထက်ထိ၊ တပည့်သာဝက
ရှိကြသည်။ မုနိစောထိ၊ ဝိပဿီ၊ အစရှိသော ဘုရားကိုယ်တော်
မြတ်ကြီးတို့အား။ နမော၊ ရိုသေမြတ်နိုး၊ လက်စုံမိုး၍၊ ရှိခိုးပူဇော်
ပါ၏-ဘုရား။

အဓိပ္ပာယ်ရှင်းလင်းချက်

(၆၄-၆၅) သာမညဂါထာ၊ အချို့ ဆရာတို့ကား၊
စုဏ္ဏိယ၊ ဟုဆိုကြ၏။ ဂါထာဖြင့်ဟောသည့် ခုကနိပါတ်
ဇာတ်လာဖြစ်၍မသင့်။ ပုဒ်ပါဌ်ရေးနှင့် စပ်၍မပြောလော့။

ခန္ဓ-ပရိတ္တံ၊ ဘုရားမှကွဲပါဌ်၊ ခန္ဓသုတ်ပရိတ်တော်မြတ်
သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ အောင်လံ စိုက်ဆောက်၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့
ရောက်ပြီ။

ခန္ဓသုတ်ပြီး၏။

၅-မောရသုတ်တော်

(၆၆) ပူရေန္တံ ဗောဓိ-သမ္ဘာရေ၊
နိဗ္ဗတ္တံ မောရ-ယောနိယံ။

ယေန သံဝိဟိတာ-ရက္ခံ၊
မဟာ-သတ္တံ ဝနေ-စရာ။

(၆၇) စိရဿံ ဝါယမန္တာ၊ ပိ၊
နေဝ၊ သက္ခိံ သု ဂဏိတုံ။

ဗြဟ္မမန္တန္တိ အက္ခာဘံ၊
ပရိတ္တံ တံ၊ တဏှာမ ဟေ။

(၆၆-၆၇) ဗောဓိ-သမ္ဘာရေ၊ အရိယမဂ်ဉာဏ်၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်၏၊ အရင်းခံမူလ၊ အဆောက်အဦ ဖြစ်ကြသည့်၊ ဒေသသုံးလီ၊ ပါရမီတို့ကို။ ပူရေန္တံ၊ မဆုတ်မနစ်၊ သစ်သစ်ပွားဆင်း၊ ဖြည့်ကျင့်တော်မူသော။ မောရ-ယောနိယံ၊ ရွှေရောင်-မြရောင်၊ နီလာရောင်တို့ဖြင့်၊ ပြောင်ပြောင်ပျိုးပျိုး၊ တင့်တယ်လှပသောဥဒေါင်းမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တံ၊ သန္ဓေစွဲယူ၊ ဖြစ်တော်မူသော။ သံဝိဟိတာ-ရက္ခံ၊ နေ့နေ ညည၊ ပမာဒ မဖောက်၊ ကောင်းစွာ စီရင် အပ်သော အစောင့် အရှောက် ရှိတော် မူသော။ မဟာ-သတ္တံ၊ ဘုရား အလောင်း၊ ရှေ့ဥဒေါင်းကို။ ဝနေ-စရာ၊ စဉ်လာမပျက်၊ ဆင်းသက်ပွားတိုး၊ ခုနစ်ဆက်သောမုဆိုးတို့သည်။ စိရဿံ၊ ရှည်ကြာကာလ၊ နှစ်ပေါင်းခုနစ်ရာကျအောင်။ ဝါယမန္တာ၊ ပိ၊ နည်းနာဖို့ဖို့၊ တမ်းယူအံ့သောငှါ လုံ့လ ပြုကုန်သော်လည်း။ ယေန၊ အကြင်မောရသုတ် ပရိတ်တော်၊ အာနုဘော်ကြောင့်။ ဂဏိတုံ၊ လက်ရ စိုးနင်း၊ တမ်းယူခြင်းငှါ။ နေဝ သက္ခိံ သု၊ မတတ်နိုင်ကြကုန်။ ယံပရိတ္တံ၊

အကြင်တန်းခိုးရှိန်စော်၊ အာနုဘော်ကြီးမား၊ မောရသုတ် ပရိတ်
တော်ဘုရားကို။ ဗြဟ္မ-မန္တန္တိ၊ ထင်ပေါ် ကျော်ဟီး၊ ကောင်း
မြတ်သော မန္တရားကြီးဟူ၍။ ဗုဒ္ဓေန၊ သုံးလူထွဋ်ထား၊ ငါတို့ဆရာ
ရှင်တော်ဘုရားသည်။ အက္ခာတံ၊ ချီးမွမ်းမြှောက်စား၊ ဟောကြား
တော်မူအပ်၏။ တံ ပရိတ္တံ၊ ထိုသို့ပေါင်း၍၊ ကျေးဇူးဂုဏ်တို့ဖြင့်
စိမ့်ထုံ ကျော်ဟီး၊ ထို မောရသုတ် ပရိတ်တော် ကြီးကို။ ဟေ၊
ညီညာဖြဖြ၊ စည်းဝေး လာရောက်ကြသည့်၊ ဓမ္မ-မာမက အမျိုး
သား၊ အိုသူတော်အများတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွာ
ကြကုန်စို့။ ။(ပထျာဝတ္ထဂါထာ။)

(၆၈) ဥဒေတယံ စက္ခုမ ကေ-ရာဇာ၊
ဟရိဿ-ဝဏ္ဏော ပထဝိ-ပ္ပဘာသော။
တံ တံ နမဿာမိ ဟရိဿ-ဝဏ္ဏံ ပထဝိ-ပ္ပဘာသံ၊
တယာ-ဇ္ဇ ဂုတ္တာ ဝိဟရေမု ဒီဝသံ။

(၆၉) ယေ ဗြဟ္မဏာ ဝေဒ-ဂူ သဗ္ဗ-ဓမ္မေ၊
တေ မေ နမော တေ, စ မံ ပါလယန္တု။
နမ-တ္ထု ဗုဒ္ဓါန နမ-တ္ထု ဗောဓိယာ၊
နမော ဝိမုတ္တာန နမော ဝိမုတ္တိယာ။
ဣမံ သော ပရိတ္တံ ကတော၊
မောရော စရတိ သေနာ။

(၆၈) စက္ခုမာ၊ ရောင်ဝါ တအိအိ၊ ထွန်းလင်း တောက်ပ
သော မျက်စိလည်းရှိသော။ ကေ-ရာဇာ၊ လောကဓာတ်တိုက်
အတွင်း၌၊ တယောက် ထည်းသော ကေရာဇ် မင်းလည်း ဖြစ်ထ

သော။ ဟရိံသု-ဝဏ္ဏော၊ တင့်တယ်ပဝင်း၊ ရွှေနှင့်တူသော အဆင်း
လည်း ရှိတသော။ ပထဝိ-ပွဘာသော၊ တလက်လက် တပြောင်
ပြောင်၊ မြေ၌ ထွန်းပသော အရောင်လည်းရှိတသော။ အယံသုရိ
ယော၊ ယူဇနာငါးဆယ်၊ ပြန့်ကျယ်ကြီးပြင်း၊ ဤနေမင်းသည်။
ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဥဒေတံ၊ ယုဂန် တောင်စွန်း၊ လကျာ
ယွန်းသဖြင့်၊ တက်ထွန်းတော်မူ၏။ တံ၊ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။
ဟရိံသု-ဝဏ္ဏံ၊ တင့်တယ်ပဝင်း၊ ရွှေနှင့် တူသော အဆင်းလည်း
ရှိတသော။ ပထဝိ-ပွဘာသံ၊ တလက်လက်တပြောင်ပြောင်၊ မြေ၌
ထွန်းပသော အရောင်လည်းရှိတသော။ တံ၊ ထိုယူဇနာငါးဆယ်၊
ပြန့်ကျယ် ကြီးပြင်း၊ ရှင်နေမင်းကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ နမဿာမိ၊
ရှိခိုးပါ၏။ တယာ၊ ရှင်နေမင်းသည်။ ဂုတ္တာ၊ ရောင်စုံကျင်းပါ၊
အလင်းရအောင်၊ ကယ်မစောင့်ရှောက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ မယံ၊
ငါတို့သည်။ အဇ္ဇဒိဝသံ၊ ဤနေကာလ၊ ခါသမယပတ်လုံး။ ဝိဟ
ရေမု၊ သဘာသာရွှင်ပျ၊ နေထိုင်ကြကုန်၏။

(၆၉) ဗြဟ္မဏာ၊ မျှောအပ် ပြီးသော အကုသိုလ် အစု၊
မကောင်းမှုရှိကုန်သော။ ယေဗုဒ္ဓါ၊ အကြင် ရှေးရှေးကာလ၊ ခါ
သမယ၌၊ ပွင့်ကြတုပြီး၊ ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်ကြီးတို့သည်။ သဗ္ဗ-
ဓမ္မေ၊ အလုံးစုံသောတရား၊ ဥေယျ ငါးပါးတို့ကို။ ဝေဒ-ဂူ၊ ဉာဏ်
ဖြင့် ထင်ထင်၊ သိမြင်တော်မူကြလေကုန်ပြီ။ တေ-ဗုဒ္ဓါ၊ ထိုပွင့်ကြတု
ပြီး၊ ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်ကြီးတို့သည်။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိသေ
ဝပ်စင်း၊ ရှိခိုးခြင်းကို။ သမ္ဗုဒ္ဓိစ္ဆန္တု၊ ကြည်သာ ရွှင်ပျ၊ ခံတော်မူ
ကြစေကုန်သတည်း။ တေဗုဒ္ဓါ၊ ထို ပွင့်ကြ တုပြီး၊ ဘုရားကိုယ်
တော်မြတ်ကြီးတို့သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ပါလယန္တု၊ စ၊ နေ့နေ့ညည၊
စောင့်လည်း စောင့်ရှောက်တော်မူကြစေကုန် သတည်း။ ဗုဒ္ဓါနံ၊

ပွင့်ကြတုံပြီး၊ ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်ကြီးတို့အား။ နမော၊ ရုံသေ
ဝပ်စင်း၊ ရှိခိုးခြင်းကို။ အတ္ထု၊ ဝမ်းမြောက်ကြည်သာ၊ ပြုလုပ်ပါ
၏။ ဗောဓိယာ၊ ကိလေသာမာရ်၊ ကိုယ်တွင်းရန်ကို၊ တဖန်အသစ်၊
မဖြစ်စေတတ်၊ မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ် မြတ်အား။ နမော၊ ရုံသေ
ဝပ်စင်း၊ ရှိခိုးခြင်းကို။ အတ္ထု၊ ဝမ်းမြောက်ကြည်သာ၊ ပြုလုပ်ပါ
၏။ ဝိမုတ္တာနံ၊ ကိလေသာရန်မက်၊ သုံးထောင်ဝက်မှ၊ လွတ်ကွက်
ကြပြီး၊ ရဟန္တာ ကိုယ်တော် မြတ်ကြီး တို့အား။ နမော၊ ရုံသေ
ဝပ်စင်း၊ ရှိခိုးခြင်းကို။ အတ္ထု၊ ဝမ်းမြောက်ကြည်သာ၊ ပြုလုပ်ပါ
၏။ ဝိမုတ္တိယာ၊ တဒင်္ဂဝိမုတ္တိ၊ စရိုင်းပါး၊ ဝိမုတ္တိတရားအား။ နမော၊
ရုံသေဝပ်စင်း၊ ရှိခိုးခြင်းကို။ အတ္ထု၊ ဝမ်းမြောက်ကြည်သာ၊ ပြုလုပ်
ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သောဓမ္မာရော၊ ထိုဘုရားအလောင်း၊ ရွှေ
ဥဒေါင်းသည်။ ဣဒံ၊ ရိတ္တံ၊ တန်းခိုးဘေဇာ၊ အာနုဘော်ကြီးမား၊
ဤပရိတ်ဘော် အရံ အဘားကို။ ကဘ္ဘာ၊ ပြု၍။ သေနာ-သေနာယ၊
စားရန်သောက်ခင်း၊ ရှာကြံခြင်းငှါ။ စခုတိ၊ ထိုသို့အရပ်၊ ဘော၊
တောင်၊ စပ်သို့၊ ချဉ်းကပ်သွားလာ၏။

အဓိပ္ပာယ်ရှင်းလင်းချက်

(၆၈) ပထမ၊ ဒုတိယပါဒ၊ ဥပေန္တဝဇီရာ။ စက္ခုမန္တ
ဆန်းကြောင့်ရသေ။ တတိယပါဒ၊ သာမည။ အချို့ဆရာတို့
ကား၊ တံ တံ နမဿာမိ၊ ဟူသော အစ ခြောက်လုံးကို
အလွန်ထား၍ ဥပေန္တ ဝဇီရာဟူ၍၎င်း၊ ပထဝိ-ပွဘာသံ၊
ဟူသော အဆုံးခြောက်လုံးကို အလွန်ထား၍ ဣန္ဒာဇီရာ၊
ဟူ၍၎င်း ဆိုကြ၏။ စတုတ္ထပါဒ၊ ဝိသတ္ထဝိလာ၊ ဒီဝသံ၊
ဆန်းကြောင့် ဒီသ။ ၎င်း သုံးမျိုး ယော ဥပဇာတိ

ဂါထာ။ ။ ၆၉။ ပထမ၊ ဒုတိယပါဒ၊ ဝိဇ္ဇကံမာလာ။
 တတိယ၊ စတုတ္ထ ပါဒ၊ ဝံသတ္ထ ဝိလာ။ ဗုဒ္ဓါနုဉ္စိ ဆန်း
 ကြောင့် နိဂ္ဂဟိတံ ကြေ။ ၎င်း နှစ်မျိုးယော၊ ဥပဇာတိ
 ဂါထာ။ နောက်ဆုံး နှစ်ပါဒကား၊ ဝိပုလ။

(၇၀) အပေတယံ စက္ခုမ ကေ-ရာဇာ၊
 ဟရိယ-ဝဏ္ဏော ပထဝိ-ပွ ဘာသော။
 တံတံ နမဿာမိ ဟရိယ-ဝဏ္ဏံ ပထဝိ-ပွဘာသံ၊
 တယာ-ဇ္ဇ ဂုတ္တာ ဝိဟရေမု ရတ္တိ။

(၇၁) ယေ ဗြဟ္မဏာ ဝေဒ-ဂူ သဗ္ဗ-ဓမ္မေ၊
 တေ မေ နမော တေ၊ စ မံ ပါလယန္တု။
 နမ-တ္ထု ဗုဒ္ဓါနု နမ-တ္ထု ဗောဓိယာ၊
 နမော ဝိမုတ္တာန နမော ဝိမုတ္တိယာ။
 ဣမံ သော ပရိတ္တံ ကတု၊
 မောရော ဝါသ-မ၊ ကပ္ပယိ။

မောရ-သုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

(၇၀) စက္ခုမာရောင်ဝါတအိအိ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပသော
 မျက်စိလည်း ရှိသော။ ကေ-ရာဇာ၊ လောကဓာတ် တိုက်
 အတွင်း၌၊ တယောက်ထည်းသော ကေရာဇ် မင်းလည်း ဖြစ်ထ
 သော။ ဟရိယ-ဝဏ္ဏော၊ တင့်တယ်ပဝင်း၊ ရွှေနှင့်တူသောအဆင်း
 လည်း ရှိသော။ ပထဝိ-ပွဘာသော၊ တလက်လက် တပြောင်
 ပြောင်၊ မြေ၌ ထွန်းပသော အရောင်လည်း ရှိသော။ အယံ-
 သူရိယော၊ ယူဇနာငါးဆယ်၊ ပြန့်ကျယ်ကြီးပြင်း၊ ဤနေမင်းသည်။

ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ အပေတိ၊ ဇမ္ဗူကျွန်းမြေ၊ ရောင်ကင်း၊
 စေလျက်၊ ပစ္ဆိမေ-ပဗ္ဗတ၊ အနောက်တောင်ခွင်သို့၊ ဝင်ကြတော်
 မူ၏။ တံ၊ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဟရိ-သ-ဇဏ္ဍိ၊ တင့်တယ်ပဝင်း၊
 ရှေ့နှင့် တူသော အဆင်းလည်း ရှိသော။ ပထဝိ-ပုတာသံ၊
 တလက်လက်တပြောင်ပြောင်၊ မြေညှိထွန်းပသော အရောင်လည်း
 ရှိသော။ တံ၊ ယုဇနာငါးဆယ်၊ ပြန့်ကျယ်ကြီးပြင်း၊ ရှင်နေမင်း
 ကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ နမဿာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။ တယာ၊ ရှင်နေမင်း
 သည်။ ဂုတ္တာ၊ ရောင်ဟုန်သိမ်းပ၊ မိုက်မှောင်ချလျက်၊ ကယ်မ
 စောင့်ရှောက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ အဇ္ဇရတ္ထိံ၊
 ဤညဉ့် ကာလ၊ ခါသမယပတ်လုံး။ ဝိဟရေမု၊ သာယင်ရွှင်ပျ၊
 နေထိုင်ရကုန်၏။

(၇၁) ဗြဟ္မဏာ၊ မျှောအပ်ပြီးသော၊ အကုသိုလ် အစု၊
 မကောင်းမှုရှိကုန်သော။ ယေဗုဒ္ဓါ၊ အကြင်ရှေးရှေးကာလ၊ ခါ
 သမယ၌၊ ပွင့်ကြတုံပြီး၊ ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်ကြီးတို့သည်။ သဗ္ဗ-
 ဓမ္မေ၊ အလုံးစုံသောတရား၊ ဧ ယုငါးပါးတို့ကို။ ဝေဒ-ဂူ၊ ဉာဏ်
 ဖြင့်ထင်ထင်၊ သိမြင်တော်မူကြလေကုန်ပြီ။ တေဗုဒ္ဓါ၊ ထိုပွင့်ကြတုံ
 ပြီး၊ ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်ကြီးတို့သည်။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိသေ
 ဝပ်စင်း၊ ရှိခိုးခြင်းကို။ သမ္ပဋ္ဌိန္နန္တု၊ ကြည်သာရွှင်ပျ၊ ခံတော်မူ
 ကြစေကုန်သတည်း။ တေ ဗုဒ္ဓါ၊ ထိုပွင့်ကြ တုံပြီး၊ ဘုရားကိုယ်
 တော်မြတ်ကြီးတို့သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ပါလယန္တု၊ နေနေညည၊
 စောင့်လည်း စောင့်ရှောက်တော် မူကြစေကုန်သတည်း။ ဗုဒ္ဓါနံ၊
 ပွင့်ကြတုံပြီး၊ ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်ကြီးတို့အား။ နမော၊ ရှိသေ
 ဝပ်စင်း၊ ရှိခိုးခြင်းကို။ အတ္ထု၊ ဝမ်းမြောက်ကြည်သာ၊ ပြုလုပ်ပါ
 ၏။ ဗောဓိယာ၊ ကိလေသာမာရ်၊ ကိုယ်တွင်းရန်ကို၊ တဖန်အသစ်၊

မဖြစ်စေတတ်၊ မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ် မြတ်အား။ နမော၊ ရိသေ
ဝပ်စင်း၊ ရှိခိုးခြင်းကို။ အတ္ထု၊ ဝမ်းမြောက်ကြည်သာ၊ ပြုလုပ်ပါ
၏။ ဝိမုတ္တာနံ၊ ကိလေသာရန်မက်၊ သုံးထောင်ဝက်မှ၊ လွတ်ထွက်
ကြပြီး၊ ရဟန္တာ ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး တို့အား။ နမော၊ ရိသေ
ဝပ်စင်း၊ ရှိခိုးခြင်းကို။ အတ္ထု၊ ဝမ်းမြောက်ကြည်သာ၊ ပြုလုပ်ပါ၏။
ဝိမုတ္တိယာ၊ တဒဂ်ဝိမုတ္တိ၊ စခိုင်ါးပါး၊ ဝိမုတ္တိတရားအား။ နမော၊ ရှိ
သေဝပ်စင်း၊ ရှိခိုးခြင်းကို။ အတ္ထု၊ ဝမ်းမြောက်ကြည်သာ၊ ပြုလုပ်ပါ
၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သောမောရော၊ ထိုဘုရားအလောင်း၊ ရွှေဒေဝင်း
သည်။ ဣမံပရိတ္တံ၊ တန်းခိုးတေဇော်၊ အာနုဘော်ကြီးမား၊ ဤပရိတ်
တော်အရံအတားကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ဝါသံ၊ ကြောင့်ကြကင်းရှင်း၊
ညဉ့်အိပ်နေထိုင်ခြင်းကို။ အထ၊ ကပ္ပယံ၊ ပြုလုပ်တော်မူလေပြီ။ ။
(ရှေ့နည်းတူ ဂါထာစပ်။)

မောရ-ပရိတ္တံ၊ ဘုရားမုက္ခပါဌ်၊ မောရသုတ် ပရိတ်
တော်မြတ်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ အောင်လံစိုက်ဆောက်၊ ပြီးဆုံး
ခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။

မောရသုတ် ပြီး၏။

၆-ဝဋ္ဋသုတ်တော်

(၇၂) ပူဇေနန္တံ ဗောဓိ-သမ္ဘာဓရ၊
 နိဗ္ဗတ္တံ ဝဋ္ဋ-ဇာတိယံ။
 ယဿ တေဇေန ဒါဝ-ဂ္ဂိ၊
 မဟာ-သတ္တံ ဝိဝဇ္ဇယိ။

(၇၃) ဆေရဿ သာရိ-ပုတ္တဿ၊
 လောက-နာထေန ဘာသိတံ။
 ကပ္ပ-ဌာယိ* မဟာ-တေဇံ၊
 ဝရိတ္တံ တံ၊ဘဏာမ ဟေ။

(၇၂-၇၃) ဗောဓိ-သမ္ဘာဓရ၊ အရိယာမဂ်ဉာဏ်၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်၏။ အရင်းခံ မူလ၊ အဆောက် အဦ ဖြစ်ကြသည့်၊ ဒဿသုံးလီ၊ ပါရမီတို့ကို။ ပူဇေနန္တံ၊ မဆုတ်မနစ်၊ သစ်သစ်ပွားဆင့်၊ ဖြည့်ကျင့်တော်မူသော။ ဝဋ္ဋ-ဇာတိယံ၊ လုံးတင်ပြည့်ဖြိုး၊ ငုံးငှက်မျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တံ၊ သန္ဓေစွဲယူ၊ ဖြစ်တော်မူသော။ မဟာ-သတ္တံ၊ ရောင်စုံပဝင်း၊ တင့်တယ်လှပသည့်၊ အလောင်းတော် ငုံးငှက်မင်းကို။ ယဿ၊ အကြင်တရားအမော်၊ ဝဋ္ဋသုတ်ပရိတ်တော်၏။ တေဇေန၊ တန်းခိုးရှိန်စော်၊ အာနုဘော်ကြောင့်။ ဒါဝဂ္ဂိ၊ ထိန်ထိန်ပြောင်ညီး၊ တောလောင်မီးသည်။ ဝိဝဇ္ဇယိ၊ ဝေးစွာကြည့်ဘဲ၊ ရှောင်လွှဲလေပြီ။ သာရိ-ပုတ္တဿ၊ သာရိပုဏ္ဏေးမ၏ သား၊ ဘုရားလကျောတော်ရံ၊ ပညာဉာဏ် ခေါင်ထိ၊ သာရိပုတြာ အမည်ရှိသော။ ဆေရဿ၊ မထေရ်အား။ လောက-နာထေန၊ လူသုံးပါးတို့၏၊ ကိုးကားမှီတင်းရာ၊ ဆရာသခင်၊ ဘုရားရှင်သည်။ ဘာသိတံ၊ ချပ်တရာရုံ၊ ကြာပဒုံသို့၊ မွေးထုံပျံသင်း၊ ရွှေခံတွင်းဖြင့်၊ ထင်လင်းသေသပ်။

ဟောကြားတော်မူအပ်သော။ ကပ္ပဋ္ဌာယိံ၊ ကပ်ကမ္ဘာကာလ၊
ခါသမယလုံး၊ မပျက်မပြုန်းတည်သော။ မဟာ-တေဇံ၊ ကြီးကျယ်
ကဲမိုး၊ များမြတ်သောတန်းခိုးရှိသော။ တံပရိတ္တံ၊ ထိုတရားအမော်၊
ဝဋ္ဋသုတ် ပရိတ်တော်ကို။ ဟေ၊ ညီညာဖြဖြ၊ စည်းဝေးလာရောက်
ကြသည့်၊ ဓမ္မ-မာမက အမျိုးသား၊ အို-သူတော်အများတို့။ မယံ၊
ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်စို့။ ။ (၇၂-၇၃-ပထမ
ဝတ္ထုဂါထာ။)

(၇၄) အတ္ထိ လောကေ သီလ-ဂုဏော၊
သစ္စံ သောစေယျ နုဒ္ဒယာ။
တေန သစ္စေန ကာဟာမိ၊
သစ္စ-ကိရိယမနုတ္တရံ။

(၇၅) အာပေဇ္ဇေတွာ ဓမ္မ-ဗလံ၊
သရိတွာ ပုဗ္ဗကေ ဇီဇေန။
သစ္စဗ္ဗလ-မဝဿာယ၊
သစ္စ-ကိရိယမကာသဟံ။

(၇၆) သန္တိ ပက္ခာ အ-ပတနာ၊
သန္တိ ပါဒါ အဝဉ္ဇနာ။
မာတာ ပိတာ၊ စ နိက္ခန္တာ၊
ဇာတ-ဝေဒ ပဋိက္ကမ။

(၇၇) သဟ သစ္စေ ကတေ မယံ၊
မဟာ-ပဇ္ဇလိတော သိဒ္ဓိ။
ဝဇ္ဇေသိ သောဠသ ကရိသာနိ၊

ဥဒကံ ပတုဘယထာ သိခီ။

သစ္စေန မေ သမော နတ္ထိ၊

သော မေ သစ္စ-ပါရမီ။

ဝန္တပရိတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

(၇၄-၇၅) လောကေ၊ လောကဉ္စ။ သီလဂုဏော၊ သီလ
ကျေးဇူး၊ ဂုဏ်အထူးသည်၎င်း။ သစ္စံ၊ ဖြောင့်မှန်ရိုးသား၊ ပြော
ဆိုသော သစ္စာစကားသည်၎င်း။ သောစေယံ၊ ကံလေသာကင်း
ဆိတ်၊ ဖြူစင်ကောင်းမြတ်သော စိတ်သည်၎င်း။ အနုဒ္ဒယာ၊ ချစ်
ခြင်းမေတ္တာ၊ သနားခြင်းကရုဏာသည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ မယံ၊ ပိ၊
ငါ၌လည်း။ ယံ သစ္စံ၊ အကြင်ဖြောင့်မှန် ရိုးသား၊ ပြောဆိုသော
သစ္စာစကားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေနသစ္စေန၊ ထိုသစ္စာစကား
ဖြင့်။ အနုတ္တရံ၊ အထူးအချွန်၊ သာလွန်မြင့်မြတ်သော။ သစ္စကံရိ
ယံ၊ မယွင်းမဖု၊ မှန်ကန်ချောပြေလှသော ဝစီသစ္စာမူကို။ ကာဟာ
မိ၊ ပြုအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဝေဇ္ဇေတွာ၊ ကောင်းစွာမြော်မြင်၊
ရှုဆင်ခြင်၍။ ပုဗ္ဗကေ-ပုဗ္ဗကာနံ၊ ရှေးရှေးကာလ၌၊ ပွင့်တော်မူကြ
ကုန်သော။ ဇိနေ၊ ဇိနာနံ၊ ငါးမာရ်အောင်ပြီး၊ ဘုရားကိုယ်တော်
မြတ်ကြီးတို့၏။ ဓမ္မ-ဗလံ၊ တရားတော်မြတ်၏ အရှိန်အစော်၊ အာနု
ဘော်ကို။ သရိတွာ၊ ထပ်တင်တစေ့စေ့၊ ရှုမြော် အောက်မေ့၍။
သစ္စ-ဗ္ဗလံ၊ သစ္စာစကား၏ စွမ်းပကားရှိန်စော်၊ အာနုဘော်ကို။
အဝဿာယ၊ အမှီတကဲ၊ သဟဲပြု၍။ သစ္စ-ကံရိယံ၊ မယွင်းမဖု၊
မှန်ကန်ချောပြေလှသော ဝစီသစ္စာမူကို။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။
အကာသိ၊ ပြုဘူးလေပြီ။ ။(၇၄-၇၅၊ ဝိပုလဂါထာ။ စတုတ္ထ
ပါဒ၊ တို့၌ ကံရိယ၊ သဒ္ဓါကြောင့် တလုံးလွန်။)

(၇၆) ဇာတ-ဝေဒ၊ ထိန်ထိန်ပြောင်ညီး၊ တောက်လောင်
 လာသည့် အို-တောမီး။ မေ၊ ငါအား။ ဝါ၊ ငါ၏။ ပက္ခာ၊ အတောင်
 တို့သည်။ သန္တ၊ ရှိကုန်၏။ တေ၊ ထိုင်၊ အားရှိသည့်၊ ငါ၏အတောင်
 တို့သည်။ အ-ပတနာ၊ နုနုနယ်နယ်၊ လွန်သေးငယ်၍၊ ကောင်းကင်
 ဝယ် လွှားလွှား၊ ပျံသွားနိုင်ကြောင်း၊ အတောင်ကောင်းမဟုတ်
 ကုန်သေး။ မေ၊ ငါအား။ ဝါ၊ ငါ၏။ ပါဒါ၊ ခြေတို့သည်။ သန္တ၊
 ရှိကုန်၏။ တေ၊ ထိုင်၊ အားရှိသည့်၊ ငါ၏ခြေတို့သည်။ အ-ဝဉ္ဇနာ၊
 လျင်လျင်လျားလျား၊ ပြေးသွားနိုင်ကြောင်း၊ ခြေကောင်းမဟုတ်
 ကုန်သေး။ မေ၊ ငါ၏။ မာတာ၊ စ၊ အမိသည်၎င်း။ ပိတာ၊ စ၊ အဘ
 သည်၎င်း။ နိက္ခန္ဓာ၊ ကြောက်ထိတ် လန့်တွေး၊ အသက်ဘေး
 ကြောင့်၊ ငါ့ကိုပစ်၍ ထွက်ပြေးကြလေကုန်ပြီ။ တံ၊ သင်တောမီး
 သည်။ ပဋိက္ခမ၊ ရှောင်လွှဲဆုတ်ခွါ၊ ကွယ်ပျောက်ပါလော။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ သစ္စ-ကိရိယံ၊ မယွင်းမဖု၊ မှန်ကန် ချောပြေလှသော ဝစီ
 သစ္စာမှုကို။ အဟံ၊ ငါ-ဘုရားသည်။ အကာသိ၊ ပြုဘူးလေပြီ။
 (ဝိပုလဂါထာ။)

(၇၇) သာရိပုတ္တ၊ ချစ်သား သာရိပုတြာ။ မယံ၊ ငါဘုရား
 သည်။ သစ္စေ၊ မယွင်းမဖု၊ မှန်ကန် ချောပြေလှသော ဝစီသစ္စာမှု
 ကို။ ကတေ၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်။ သဟ၊ ရှေ့နောက် မကျ၊
 သစ္စာပြုပြီးသည်နှင့် အတူတကွသာလျှင်။ မဟာ-ပဇ္ဇလိတော၊
 ကြောက်ဘွယ်လိလိ၊ ကြီးမားသော အသံရှိသော။ သိခိ၊ တောမီး
 သည်။ သောဠသ-ကရိသာနိ၊ တဆဲ့ခြောက်မင်းပယ်စာ၊ ပတ်ချာ
 ဝန်းပတ်၊ တောအရပ်တို့ကို။ ဝဇ္ဇေသိ၊ ကြည်ရှောင်ဖယ်ရှား၊ ကွင်း
 သွားလေပြီ။ သိခိ၊ အသံတရှိန်ရှိန်၊ ထိန်ထိန်ပြောင်ညီး၊ လောင်၍
 လာသော မီးသည်။ ဥဒကံ၊ ချောင်း၊ မြစ်၊ သမုဒ်၊ ရေအစုတ်သို့။

ပတွာ၊ နောက်သည်ရှိသော်။ နိဗ္ဗာယတိ၊ ယထာ၊ ကွယ်ပပျောက်
ပြေငြိမ်းသေလေသကဲ့သို့။ တထာ၊ ထို့အတူ။ နိဗ္ဗာယတိ၊ ကွယ်ပ
ပျောက်ပြေငြိမ်းသေလေ၏။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ သစ္စေန၊ မှန်ကန်
ရိုးသား၊ ပြောဆိုသော သစ္စာစကားနှင့်။ သမေ၊ တူမျှသော
တရားသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သေ၊ ဤမှန်ကန်ရိုးသား၊ ပြောဆိုသော
သစ္စာ စကားသည်။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ သစ္စ-ပါရမီ၊ အခေါင်
အဖျား ဖြည့်ကျင့်တော်မူခဲ့အပ်သည့်၊ သစ္စာ ပါရမီတော် တရား
တည်း။ ။ (ပဏ္ဍာဝတ္ထဂါထာ၊ တတိယပါဒ၊ အစနှစ်လုံးလွန်။)

ဝဇ္ဇ-ပရိတ္တံ၊ ဘုရား မကွဲပါ၍၊ ဝဇ္ဇသုတ် ပရိတ်တော်
မြတ်သည်။ နိဇ္ဇိတံ၊ အောင်လံစိုက်ဆောက်၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့
ရောက်ပြီ။

ဝဇ္ဇသုတ်ပြီး၏။

၇-ဓဇ္ဇသုတ်တော်

- (၇၈) ယဿာနုဿရဏေနာပိ၊
အန္တလိက္ခေပိ ပါဏိနော။
ပတိဋ္ဌမဓိဂစ္ဆန္တိ၊
ဘူမိယံ ဝိယ သဗ္ဗထာ။
- (၇၉) သဗ္ဗ-ပဒ္ဒဝဇာလမှာ၊
ယက္ခ-စောရာဒိသမ္ဘဝါ။
ဂဏနာ နှစ် မုတ္တာနံ၊
ပရိတ္တံ တံ၊ ဘဏာမ ဟေ။

(၇၈-၇၉) ယဿ၊ အကြင် ရှင်တော်ဘုရား၊ ဟောကြား မြှက်ဘော်၊ ဓဇဂ္ဂသုတ် ပရိတ်တော်ကို။ အနုဿရဏေနာ၊ ပါ ကြည်သာရွှင်ပျ၊ အောက်မေ့ရုံမျှဖြင့် သော်လည်း။ ပါဏိနော၊ အပေါင်းများစွာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ အန္တ-လိက္ခေ၊ အဇဉာပြင်၊ မိုးကောင်းကင်၌။ နိဿိန္နာ၊ ပါ၊ လျောင်း၊ ထိုင်၊ ရပ်၊ သွား၊ နေရကုန် ငြားသော်လည်း။ ဘူမိယံ၊ နှစ်သိန်း လေးသောင်း၊ ထုပေါင်း တွက်ရေ၊ ကြီးကျယ် ခိုင်ခံ့သောမြေ၌။ နိဿိဒန္တိ၊ ဝိယ၊ ထောက် တည်ရာ၊ နေထိုင်ကြကုန်သကဲ့သို့။ သဗ္ဗထာ၊ အဖုံဖုံ အဖြာဖြာ၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်း အရာဖြင့်။ ပတိဌံ၊ ခိုင်ခံ့လှစွာ၊ ထောက် တည်ရာကို။ အဓိဂစ္ဆန္တိ၊ ရကြကုန်၏။ ယဿ၊ အကြင် ရှင်တော် ဘုရား၊ ဟောကြားမြှက်ဘော်၊ ဓဇဂ္ဂသုတ် ပရိတ်တော်၏။ အာနု ဘာဝတော၊ တန်းခိုးရှိန်စော်၊ အာနုဘော်ကြောင့်။ ယက္ခ-စော ရာဒိ=သမ္ဘဝါ၊ ယုတ်မာ ဆိုးညစ်၊ ဘီလူး၊ ခိုးသူ၊ အစရှိသည်တို့ ကြောင့်ဖြစ်သော။ သဗ္ဗ-ပဒ္ဒဝ-ဇာလမှာ၊ လုံးစုံ သောင်းသောင်း၊ နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲတတ်သော ဘေးအပေါင်းမှ။ မုတ္တာနံ၊ ကင်းရှင်း ကြသူ၊ များဗိုလ်လူတို့၏။ ဂဏနာ၊ စ၊ ဂဏန်းမှတ်ချက်၊ အရေ အတွက် သည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တံ ပရိတ္တံ၊ ထိုသို့ ပေါင်းခြံ၊ ကျေးဇူးဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ စိမ့်ထုံကျော်ဟီး၊ ထိုဓဇဂ္ဂသုတ် ပရိတ်တော် ကြီးကို။ ဟေ၊ ညီညာဖြဖြ၊ စည်းဝေးလာရောက်ကြသည့်၊ ဓမ္မ-မာမက အမျိုးသား၊ အို-သူတော်အများတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်စို့။

(၈၀) ဧဝံ မေ သုတံ၊ +ဧဝံ သမယံ၊ ဘဂဝါ သာဝတ္ထိယံ
ဝိဟရတိ၊ ဇေတ-ဝနေ အ-နာထ=ငိဏ္ဍိကဿ အာရာမေ။

တတြ၊ ခေါ ဘဂဝါ ဘိက္ခု။ အာမန္တေသိ ဘိက္ခုဝေါ
 တိ။ +ဘဒ္ဒန္တတိ တေဘိက္ခု။ ဘဂဝတော ပစ္စယောသံ၊ ဘဂဝါ
 တေဒဝေါ။ +ဘူတ-ပုဗ္ဗံ ဘိက္ခုဝေ ဒေဝါသုရ-သင်္ဂါမော သ။
 မုပ-ဗျူဠော အဟောသိ၊ +အထခေါ ဘိက္ခုဝေ သက္ကောဒေဝါန။
 မိန္ဒော ဒေဝေ တာဝတိံသေ အာမန္တေသိ၊ +သစေ မာရိသာ
 ဒေဝါနံ သင်္ဂါမ-ဂတာနံ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ + ဘယံ၊ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္တံ၊ ဝါ
 လောမ-ဟံသော ဝါ + မမေဝ တသ္မိံ သမယေ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လော
 ကာယျဿ၊ +မမံ ဟိဝေါဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကယတံ + ယံ ဘဝိဿတိ
 ဘယံ၊ ဝါ ဆမ္ဘိ တတ္တံ၊ ဝါ လောမ-ဟံသော၊ ဝါ၊ သော
 ဟိယိဿတိ။

(၈၀) ဘန္တေ၊ နာယကဦးစီး၊ အမှူးအကြီးဖြစ်တော်မူသော
 အရှင်မဟာကဿပ။ ဣဒံ သုတ္တံ၊ ရှင်တော်ဘုရား၊ ဟောကြား
 မှတ်ဖော်၊ ဤဇေဂ္ဂသုတ်ပရိတ်တော်ကို။ မေအာနန္ဒာမည်ခေါ်၊
 တပည့်တော်သည်။ ဘဂဝတော၊ ရွှေဘုန်းတော်သခင်၊ ရှင်တော်
 ဘုရား၏။ သမ္ပုခေါ၊ ရွှေတော်မျက်မှောက်၊ စက်တော်အောက်မှ။
 ဧဝံ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ ကောင်းမွန်သေချာ၊ ကြားအပ်ပါ၏။ ကော၊
 တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ ရွှေဘုန်းတော်သခင်၊
 ရှင်တော်ဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သတင်းယနံ၊ သင်းပျံ့မွှေးထုံး၊
 နယ်ဥသုကျော်ဟီး၊ သာဝတ္ထိ ပြည်တော်ကြီး၌။ အနာထ-ပိဏ္ဍိ
 ကဿ၊ သတင်း ဂုဏ်ဟိတ်၊ ဖိတ်ဖိတ် ရောင်ပြေး၊ အနာထ ပိဏ္ဍိ
 သူဌေး၏။ အာရာမေ၊ စိတ်နေနုလုံး၊ ရှင်ပျိုးဧမြ၊ မွေ့လျော်ရာ
 ဌာန ဖြစ်သော။ ဇေတ-ဝနေ၊ ဇေတဝန် မည်သီး၊ ဥယျာဉ်တော်
 ကြီး၌။ ဝိဟရတိ၊ လျောင်းထိုင်၊ ရပ်၊ သွား၊ လေးပါး ဣရိယာ၊
 သာယာကြည်ပျူ၊ နေတော်မူ၏။

တဩ၊ ခေါ၊ ထိုသို့ မြတ်စွာ၊ နေတော်မူသော အခါ၌။
 ဘဂဝါ၊ ရွှေဘုန်းတော် သခင်၊ ရှင်တော် ဘုရားသည်။ ဘိက္ခု၊
 သာသနာတော်ထမ်း၊ သားတော် ရဟန်း တို့ကို။ ဘိက္ခဝေါတိ၊
 ငါ၏ ချစ်သား၊ ရဟန်းများတို့ ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ သာယာ
 ကြည်ပျူ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ တေ ဘိက္ခု၊ ထိုသာသနာတော်ထမ်း၊
 သားတော်ရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ရွှေဘုန်းတော်သခင်၊ ရှင်
 တော်ဘုရားအား။ ဘဒ္ဒန္တေတိ၊ ရှင်တော်ဘုရားဟူ၍။ ပစ္စယောသ္မိ၊
 ရှိသေ့၊ ခဏ၊ နာခံကြကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ ရွှေဘုန်းတော် သခင်၊
 ရှင်တော်ဘုရားသည်။ တေ ဘိက္ခု၊ ထိုသာသနာတော်ထမ်း၊ သား
 တော်ရဟန်းတို့ကို။ တေဝစနံ၊ ဤသို့သော စကား၊ အကြောင်း၊
 အရာများကို။ အဝေါစ၊ သာယာချိုမြ၊ မြက်ဆီမိန့်ဟတော် မူ၏။
 ဘိက္ခဝေါ ငါ၏ချစ်သား၊ ရဟန်းများတို့။ ဘူတ-ပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌အထူး၊
 ဖြစ်ဘူးသည်ကား။ ဒေဝါ-သုရ-သင်္ဂါမော၊ တာဝတိန်သနတ်၊
 အသုရာနတ်တို့၏၊ ချဉ်းကပ်နှိမ်နင်း၊ စစ်ထိုးခြင်းသည်။ သမုပ-
 ဗျူဠော၊ ကောင်းစွာစည်းဝေး၊ လုံးထွေးရုံးစုခြင်းသည်။ အဟော
 သိ၊ ဖြစ်ဘူးပြီ။ ဘိက္ခဝေါ ငါ၏ချစ်သား၊ ရဟန်းများတို့။ အထ၊
 ခေါ၊ ထိုသို့စည်းဝေး၊ လုံးထွေးရုံးစု၊ စစ်ပွဲပြုသောအခါ၌။ ဒေ
 ဝါနံ၊ စာတုမဟာရာဇ်၊ တာဝတိန်သာ၊ နတ်တကာတို့ကို။ ဣန္ဒြေ၊
 အာဏာစူးရှ၊ အစိုးရသော။ သက္ကော၊ နတ်တို့သနင်း၊ သကြား
 မင်းသည်။ တာဝတိံသေ၊ တာဝတိန်သာမည်၊ နတ်တို့ ပြည်၌၊
 ပျော်တည် နေထိုင်ကြကုန်သော။ ဒေဝေ၊ အပေါင်းများစွာ၊ နတ်
 တကာတို့ကို။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်ဆို၏။ မာရိသာ၊ ဝတိန်ပျော်
 အောင်း၊ အိုနတ်အပေါင်းတို့။ သင်္ဂါမ-ဂတာနံ၊ စစ်မြေအရပ်သို့၊
 ချဉ်းကပ်သွားရောက်ကြကုန်သော။ ဒေဝါနံ၊ သင်နတ်တို့အား။

ဘယံ, ဝါ၊ ကြောက်ထိတ်လန့်တွေး၊ စိတ္တုတြာသ, ဘေးသည်၎င်း။
 ဆမ္ဘိတတ္ထံ, ဝါ၊ ရူပကာယခန္ဓာ၊ ခက်မာတောင့်တင်း၊ ကြမ်းတန်း
 ခြင်းသည်၎င်း။ လောမ-ဟံသော, ဝါ၊ မွေးညှင်းရှင်ပျ၊ အထက်သို့
 ထောင်ကြခြင်းသည်၎င်း။ သစေ, ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ အကယ်၍ကား၊ ဖြစ်ခဲ့
 ဌားအံ့။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုသို့ဖြစ်လာ၊ တွေ့ကြုံသော အခါ၌။
 မမေဝ၊ သင်တို့သနင်း၊ ငါသကြားမင်း၏သာလျှင်။ ဓဇဂ္ဂံ၊ စိုက်
 ထောင်ထူထား၊ အောင်လံဖျားကို။ ဥလ္လောကေယျာထ၊ လည်
 တကြွကြ၊ ရည်ရော်ဆ၍၊ မော်ကြည့်ကြကုန်လော။ ဟိ၊ ထိုစကား
 ကေန၊ စင်စစ်မှန်၏။ မမံ၊ သင်တို့သနင်း၊ ငါသကြားမင်း၏။ ဓဇဂ္ဂံ၊
 စိုက်ထောင်ထူထား၊ အောင်လံဖျားကို။ ဥလ္လောကယတံ၊ လည်
 တကြွကြ၊ ရည်ရော်ဆ၍၊ မော်ကြည့်ကြကုန်သော။ ဝေ၊ ဝတိန်
 ပျော်အောင်း၊ သင်နတ်အပေါင်းတို့၏။ ဝါ၊ သင်နတ်အပေါင်း
 တို့အား။ ယံဘယံ, ဝါ၊ အကြင်ကြောက်ထိတ်လန့်တွေး၊ စိတ္တုတြာ
 သ ဘေးသည်၎င်း။ ယံ ဆမ္ဘိတတ္ထံ, ဝါ၊ အကြင်ရူပကာယ ခန္ဓာ၊
 ခက်မာတောင့်တင်း၊ ကြမ်းတန်းခြင်းသည်၎င်း။ ယော လောမ-
 ဟံသော, ဝါ၊ အကြင်မွေးညှင်း ရှင်ပျ၊ အထက်သို့ ထောင်ကြခြင်း
 သည်၎င်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ သော၊ ထိုသို့ဖြစ်သမျှ၊ ဘယ၊
 ဆမ္ဘိ တတ္ထံ, လောမ- ဟံသ သည်။ ဟိ ယိဿတိ၊ တဖန် တို့
 ခေါက်၊ ငြိမ်းစေ ပ, ပျောက်လတ္တံ့။

(၈၁) နောဓေမေဓဇဂ္ဂံ ဥလ္လောကေယျာထ၊ + အထပဇာ
 ပတိဿ ဒေဝ-ရာဇဿ ဓဇဂ္ဂံ ဥလ္လောကေယျာထ၊ + ပဇာပတိဿ
 ဟိ ဝေ၊ ဒေဝ-ရာဇဿ ဓဇဂ္ဂံ ဥလ္လောကယတံ + ယံ ဘဝိဿတိ
 ဘယံ, ဝါ၊ ဆမ္ဘိတတ္ထံ, ဝါ၊ လောမ-ဟံသော, ဝါ၊ သောဟိယိဿတိ။

(၈၁) မေ၊ နတ်တို့သနင်း၊ ငါ သကြားမင်း၏။ ဓဇာဂ္ဂံ၊ စိုက်ထောင်ထူထား၊ အောင်လံဖျားကို။ နောစေ ဥလ္လောကေ ယျာတ၊ လည်တကြွကြွ၊ ရည်ရော်ဆ၍၊ မမော် မကြည့်မိကြကုန် ငြားအံ့။ အထ၊ ထိုသို့ စိုက်ထောင်ထူထား၊ ငါ၏အောင်လံဖျားကို၊ မျက်ဝါးထင်ပြ၊ မကြည့်မိကြသည်ရှိသော်။ ပဇာပတိဿ၊ ပဇာပတိ၊ အမည်ရှိသော။ ဒေဝ-ရာဇဿ၊ အသက်အဆင်း၊ ငါသကြား နှင့်တူသော နတ်မင်း၏။ ဓဇာဂ္ဂံ၊ စိုက်ထောင်ထူထား၊ အောင်လံ ဖျားကို။ ဥလ္လောကေယျာတ၊ လည်တကြွကြွ၊ ရည်ရော်ဆ၍၊ မော် ကြည့်ကြကုန်လော။ ဟိ၊ ထိုစကားကေန့်၊ စင်စစ်မှန်၏။ ပဇာပတိဿ၊ ပဇာပတိအမည်ရှိသော။ ဒေဝ-ရာဇဿ၊ အသက်၊ အဆင်း၊ ငါသကြားနှင့် တူသော နတ်မင်း၏။ ဓဇာဂ္ဂံ၊ စိုက်ထောင်ထူထား၊ အောင်လံဖျားကို။ ဥလ္လောကယတံ၊ လည်တကြွကြွ၊ ရည်ရော်ဆ၍၊ မော်ကြည့်ကြကုန်သော။ ဝေ၊ ဝတိန်ပျော်အောင်း၊ သင် နတ် အပေါင်းတို့၏။ ဝါ၊ သင် နတ်အပေါင်းတို့အား။ ယံဘယံ၊ ဝါ၊ အကြင်ကြောက်ထိတ်လန့်တွေး၊ စိတ္တုတြာသ ဘေးသည်၎င်း။ ယံ ဆန္တိတတ္ထံ၊ ဝါ၊ အကြင်ရူပယာယ ခန္ဓာ၊ ခက်မာ တောင့်တင်း၊ ကြမ်းတန်းခြင်းသည်၎င်း။ ယောလောမ-ဟံသော၊ ဝါ၊ အကြင် မွေးညှင်းရွှင်ပျ၊ အထက်သို့ထောင်ကြခြင်းသည်၎င်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ သော၊ ထိုသို့ဖြစ်သမျှ၊ ဘယ၊ ဆန္တိတတ္ထံ၊ လောမ-ဟံသ၊ သည်။ ပဟိယိဿတိ၊ တဖန်တုံ့ခေါက်၊ ငြိမ်းဧပ၊ ပျောက်လတ္တံ့။

(၈၂) နောစေ ပဇာပတိဿ ဒေဝ-ရာဇဿ ဓဇာဂ္ဂံ ဥလ္လောကေယျာတ၊ + အထ ဝရုဏဿ ဒေဝ-ရာဇဿ ဓဇာဂ္ဂံ ဥလ္လောကေယျာတ၊ + ဝရုဏဿ ဟိ ဝေ၊ ဒေဝ-ရာဇဿ ဓဇာဂ္ဂံ ဥလ္လောက

ယတံ+ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ, ဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံ, ဝါ လောမ-ဟံသော,
ဝါ။ သော ပဟိယိဿတိ။

(၈၂) ပဇာပတိဿ၊ ပဇာပတိ အမည်ရှိသော။ ဒေဝ-ရာဇဿ၊ အသက်, အဆင်း၊ ငါသကြားနှင့် တူသော နတ်မင်း၏။ ဇေ-ဂုံ၊ စိုက်ထောင်ထူထား၊ အောင်လံဖျားကို။ နှောဇေဥလ္လောကေယျာထ၊ လည်တကြွကြွ၊ ရည်ရော်ဆ၍၊ မမော် မကြည့်မိကြကုန်ငြားအံ့။ အထ၊ လိုသိုစိုက်ထောင်ထူထား၊ ပဇာပတိနတ်မင်း၏ အောင်လံဖျားကို၊ မျက်ဝါးထင်ပြ၊ မကြည့်မိကြသည်ရှိသော်။ ဝရုဏဿ၊ ဝရုဏ၊ အမည်ရှိသော။ ဒေဝ-ရာဇဿ၊ အသက်, အဆင်း၊ ငါသကြားနှင့် တူသော နတ်မင်း၏။ ဇေ-ဂုံ၊ စိုက်ထောင်ထူထား၊ အောင်လံဖျားကို။ ဥလ္လောကေယျာထ၊ လည်တကြွကြွ၊ ရည်ရော်ဆ၍၊ မော်ကြည့်ကြကုန်လော။ ဟိ၊ ထိုစကား ကေန၊ စင်စစ်မှန်၏။ ဝရုဏဿ၊ ဝရုဏ အမည်ရှိသော။ ဒေဝ-ရာဇဿ၊ အသက်, အဆင်း၊ ငါသကြားနှင့် တူသော နတ်မင်း၏။ ဇေ-ဂုံ၊ စိုက်ထောင်ထူထား၊ အောင်လံဖျားကို။ ဥလ္လောကေယတံ၊ လည်တကြွကြွ၊ ရည်ရော်ဆ၍၊ မော်ကြည့်ကြကုန်သော။ ဝေါ၊ ဝတိန် ပျော်အောင်၊ သင်နတ်အပေါင်းတို့၏။ ဝါ၊ သင်နတ်အပေါင်းတို့အား။ ယံ ဘယံ, ဝါ၊ အကြင်ကြောက်ထိတ်လန့်တော့၊ စိတ္တုတြာသ, တေးသည်၎င်း။ ယံ ဆမ္ဘိတတ္ထံ, ဝါ၊ အကြင်ရူပကာယ ခန္ဓာ၊ ခက်မာတောင့်တင်း၊ ကြမ်းတန်းခြင်းသည်၎င်း။ ယောလောမ-ဟံသော, ဝါ၊ အကြင်မွေးညှင်းရှင်ပျ၊ အထက်သို့ ထောင်ကြခြင်းသည်၎င်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ သော၊ ထိုသို့ ဖြစ်သမျှ၊ ဘယ, ဆမ္ဘိတတ္ထံ, လောမ-ဟံသ, သည်။ ပဟိယိဿတိ၊ တဖန် တုံ့ခေါက်၊ ငြိမ်းစေ ပ, ပျောက်လတ္တံ့။

(၈၃) နောစေ ဝရုဏဿ ဒေဝ-ရာဇဿ ဓဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကေယျာထ၊ + အထ ဤသာနဿ ဒေဝ-ရာဇဿ၊ ဓဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကေယျာထ၊ + ဤသာနဿ ဟိ ဝေဂါ ဒေဝ-ရာဇဿ-ဓဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကဿတံ + ယံဘဝိဿတံ ဘယံ၊ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံ၊ ဝါ လောမ-ဟံသော၊ ဝါ၊ သော ပဟိယိဿတိတိ။

(၈၃) ဝရုဏဿ၊ ဝရုဏ၊ အမည်ရှိသော။ ဒေဝ-ရာဇဿ၊ အသက်၊ အဆင်း၊ ငါသကြားနှင့် တူသော နတ်မင်း၏။ ဓဇေဂ္ဂံ၊ စိုက်ထောင်ထူထား၊ အောင်လံဖျားကို။ နောစေ၊ ဥလ္လောကေယျာထ၊ လည်တကြွကြွ၊ ရည်ရော်ဆ၍၊ မမော်မကြည့်မိကြကုန်ငြားအံ့။ အထ၊ ထိုသို့စိုက်ထောင်ထူထား၊ ဝရုဏ၊ နတ်မင်း၏အောင်လံဖျားကို၊ မျက်ဝါး ထင်ပြ၊ မကြည့်မိကြသည်ရှိသော်။ ဤသာနဿ၊ ဤသာန၊ အမည်ရှိသော။ ဒေဝ-ရာဇဿ၊ အသက်၊ အဆင်း၊ ငါသကြားနှင့် တူသော နတ်မင်း၏။ ဓဇေဂ္ဂံ၊ စိုက်ထောင်ထူထား၊ အောင်လံဖျားကို။ ဥလ္လောကေယျာထ၊ လည်တကြွကြွ၊ ရည်ရော်ဆ၍၊ မော်ကြည့်ကြကုန်လော့။ ဟိ၊ ထိုစကားကေန့်၊ စင်စစ် မှန်၏။ ဤသာနဿ၊ ဤသာန၊ အမည်ရှိသော။ ဒေဝ-ရာဇဿ၊ အသက်၊ အဆင်း၊ ငါသကြားနှင့် တူသော နတ်မင်း၏။ ဓဇေဂ္ဂံ၊ စိုက်ထောင် ထူထား၊ အောင်လံ ဖျားကို။ ဥလ္လောကဿတံ၊ လည်တကြွကြွ၊ ရည်ရော် ဆ၍၊ မော် ကြည့်ကြ ကုန်သော။ ဝေဂါ၊ ဝတိန်ပျော်အောင်း၊ သင်နတ်အပေါင်းတို့၏။ ဝါ၊ သင်နတ်အပေါင်းတို့အား။ ယံ ဘယံ၊ ဝါ၊ အကြင်ကြောက်ထိတ်လန့်တော့၊ စိတ္တုတြာသ၊ ဘေးသည်၎င်း။ ယံဆမ္ဘိတတ္ထံ၊ ဝါ၊ အကြင်ရူပကာယခန္ဓာ၊ ခက်မာတောင့်တင်း၊ ကြမ်းတန်းခြင်းသည်၎င်း။ ယော လောမ-ဟံသော၊ ဝါ၊ အကြင်မွေးညှင်း ရွှင်ပျ၊ အထက်သို့

ထောင်ကြခြင်းသည်၎င်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ သော၊ သို့သို့
ဖြစ်သမျှ၊ ဘယ၊ ဆန္ဒတတ္တ၊ လောမ-ဟံသ၊ သည်။ ပဟိယံဿတိ၊
တဖန်တုံ၊ ခေါက်၊ ငြိမ်းဧပ၊ ပျောက်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သက္ကော၊
နတ်တို့သနင်း၊ သကြားမင်းသည်။ ဒေဝေ၊ အပေါင်းများစွာ၊
နတ်တကာတို့ကို။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်ဆို၏။

(၈၄) တံ ခေါ ပန ဘိက္ခဝေ သက္ကဿ ဝါ ဒေဝါနု
မိန္ဒဿ ဇေဝံ ဥလ္လောကယတံ၊ + ပဇာပတိဿ၊ ဝါ ဒေဝ-
ရာဇဿ ဇေဝံ ဥလ္လောကယတံ၊ + ဝရုဏဿ ဝါ ဒေဝ-
ရာဇဿ ဇေဝံ ဥလ္လောကယတံ၊ + ဤသနဿ၊ ဝါ ဒေဝ-
ရာဇဿ ဇေဝံ ဥလ္လောကယတံ၊ + ယံဘဝိဿတိဘယံ၊ ဝါ ဆန္ဒိ-
တတ္တံ၊ ဝါ လောမ-ဟံသော၊ ဝါ၊ သော ပဟိယေထာ၊ ပိ နောပဟိ
ယေထာ၊ ပိ။

(၈၄) ဘိက္ခဝေ၊ ငါ၏ချစ်သား၊ ရဟန်းများတို့။ ဒေဝါနု၊
ဘာတု မဟာရာဇ်၊ တာဝတိန်သ၊ နတ်ဘကာ တို့ကို။ ဣန္ဒဿ၊
အာဏာစူးရှ၊ အစိုးရသော။ သက္ကဿ၊ နတ်တို့သနင်း၊ သကြား
မင်း၏။ တံ၊ ခေါ၊ ပန၊ ဇေဝံ၊ ထိုစိုက်ထောင်ထူထား၊ အောင်လံ
ဖျားကို။ ဥလ္လောကယတံ၊ ဝါ၊ လည်ဘကြကြ၊ ရည်ချော်ဆ၍၊
မော်ကြည့်ကြကုန်သော နတ်တို့အား၎င်း။ ပဇာပတိဿ၊ ပဇာ
ပတိ၊ အမည်ရှိသော။ ဒေဝ-ရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ တံ၊ ခေါ၊ ပန၊
ဇေဝံ၊ ထိုစိုက်ထောင်ထူထား၊ အောင်လံဖျားကို။ ဥလ္လော
ကယတံ၊ ဝါ၊ လည်ဘကြကြ၊ ရည်ချော်ဆ၍၊ မော်ကြည့်ကြ ကုန်
သော နတ်တို့အား ၎င်း။ ဝရုဏဿ၊ ဝရုဏ၊ အမည်ရှိသော။
ဒေဝ-ရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ တံ၊ ခေါ၊ ပန၊ ဇေဝံ၊ ထိုစိုက်ထောင်

ထူထား၊ အောင်လံဖျားကို။ ဥလ္လော ကယတံ၊ ဝါ၊ လည်တကြွကြွ၊ ရည်ရော်ဆ၍၊ မော်ကြည့်ကြကုန်သော နတ်တို့အား၎င်း။ ဤသာ နဿ၊ ဤသာန၊ အမည်ရှိသော။ ဒေဝ-ရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ တံ၊ ခေါ၊ ပန၊ ဇေဂုံ၊ ထိုစိုက်ထောင်ထူထား၊ အောင်လံဖျားကို။ ဥလ္လော ကယတံ၊ ဝါ၊ လည်တကြွကြွ၊ ရည်ရော်ဆ၍၊ မော်ကြည့်ကြကုန်သော နတ်တို့အား၎င်း။ ယံ၊ ဘယံ၊ ဝါ၊ အကြင်ကြောက်ထိတ် လန့်တုေး၊ စိတ္တုတြာသ၊ ဘေးသည်၎င်း။ ယံ ဆမ္ဘိတတ္တံ၊ ဝါ၊ အကြင်ရူပကာယခန္ဓာ၊ ခက်မာ တောင့်တင်း၊ ကြမ်းတန်းခြင်းသည်၎င်း။ ယော လောမ-ဟံသော၊ ဝါ၊ အကြင်မွေး ညှင်း ရှင်ပျ၊ အထက်သို့ ထောင်ကြွ ခြင်းသည်၎င်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ သော၊ ထိုသို့ဖြစ်သမျှ၊ ဘယ၊ ဆမ္ဘိတတ္တံ၊ လောမ-ဟံသ၊ သည်။ ပဟိယေထာ၊ ပိ၊ လွတ်ကင်း ရှင်းကွာ၊ ပျောက်သော်လည်း ပျောက်ရာ၏။ နော၊ ပဟိယေထာပိ၊ မလွတ်မကွာ၊ မပျောက်ဘဲသော်လည်း ရှိရာ၏။

(၈၅) တံ ကိဿ ဟေတု။ + သက္ကော ဟိ ဘိက္ခဝေ ဒေဝါနု-မိန္ဒော + အ = ဝိတ - ရာဂေ၊ အ = ဝိတ - ဒေါသော အ = ဝိတ - မောဟော + ဘိရု ဆမ္ဘိ ဥတြာသိ ပလာယိတိ။

(၈၅) တံ၊ ထိုသို့ပျောက်ခြင်း၊ မပျောက်ခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ အဘွဲကြောင့်နည်းဟူမကား။ ဘိက္ခဝေ၊ ငါ၏ချစ်သား၊ ရဟန်းများတို့။ ဟိ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဒေဝါနု၊ စာတုမဟာရာဇ်၊ တာဝတိန်သ၊ နတ်တကာတို့ကို။ ဣန္ဒော၊ အာဏာစူးရှ၊ အစိုးရသော။ သက္ကော၊ နတ်တို့သနင်း၊ သကြားမင်းသည်။ အ = ဝိတ - ရာဂေ၊ မကင်းမကွေ့၊ အမြဲတည်နေသော ရာဂလည်းရှိ၏။

အ=ဝိတ-ဒေါသော၊ မကင်းမကွေ၊ အမြဲတည်နေသော ဒေါသ
လည်း ရှိ၏။ အ=ဝိတ-မောဟော၊ မကင်းမကွေ၊ အမြဲတည်နေ
သော မောဟလည်း ရှိ၏။ ဘီရ၊ အမြဲမပြတ်၊ ကြောက်လည်း
ကြောက်တတ်၏။ ဆမ္ဘိ၊ အမြဲမပြတ်၊ ကိုယ်ခန္ဓာလည်း ကြမ်းထော်
တတ်၏။ ဥတြာသီ၊ အမြဲမပြတ်၊ ထိတ်လည်း ထိတ်လန့်တတ်၏။
ပလာယီ၊ လွတ်ရာ တပါး၊ ပြေးလည်း ပြေးသွားတတ်၏။ ဣတိ၊
ဤသို့ စုပေါင်း၊ အကြောင်းကြောင်း ကြောင့်။ သော၊ ထိုသို့
ဖြစ်သမျှ၊ ဘယ၊ ဆမ္ဘိတတ္ထံ၊ လောမ- ဟံသ၊ သည်။ ပဟိယေထာ၊ ပါ
လွတ်ကင်း ရှင်းကွာ၊ ပျောက်သော်လည်း ပျောက်ရာ၏။ နော၊
ပဟိယေထာ၊ ပါမလွတ် မကွာ၊ မပျောက်ဘဲ သော်လည်း ရှိရာ၏။

(၈၆) အဟ၊ ဥ ခေါ-ဘိက္ခဝေ ဧဝံဝဒါမိ၊ + သစေတုမ္ဘာကံ
ဘိက္ခဝေ အရည-ဂတာနံ၊ ဝါ ချက္ခ မူလ-ဂတာနံ၊ ဝါ သုညာ
ဂါရ-ဂတာနံ၊ ဝါ + ဥပ္ပဇ္ဇေယျ ဘယံ၊ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံ၊ ဝါ လောမ
ဟံသော၊ ဝါ၊ မမေဝ တသ္မိံ သမယေ အနုဿရေယျာထ။

(၈၆) ဘိက္ခဝေ၊ ငါ၏ချစ်သား၊ ရဟန်းများတို့။ အဟ၊ ဥ၊
သင်တို့ဆရာ၊ ငါတုရားသည်ကား။ ခေါ၊ မုချကေန်၊ အမှန်စင်စစ်။
ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒါမိ၊ ပြောဟောပြော၊ ဆိုဆုံးမ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ငါ၏
ချစ်သား၊ ရဟန်းများတို့။ အရည-ဂတာနံ၊ ဝါ၊ တော အရပ်သို့
ဖြစ်စေချဉ်းကပ်နေကုန်သော။ ချက္ခမူလ-ဂတာနံ၊ ဝါ၊ သစ်ပင်ရင်း
အရပ်သို့ဖြစ်စေချဉ်းကပ်နေကုန်သော။ သုညာဂါရ-ဂတာနံ၊ ဝါ၊
ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ဖြစ်စေချဉ်းကပ်နေကုန်သော။ တုမ္ဘာကံ၊ သင်
ချစ်သားတို့အား။ ဘယံ၊ ဝါ၊ ကြောက်ထိတ်လန့်တွေး၊ စိတ္တကြာ
သ၊ ဘေးသည်၎င်း။ ယံ ဆမ္ဘိတတ္ထံ၊ ဝါ၊ ရူပကာယ ခန္ဓာ၊ ခက်မာ

တောင့်တင်း၊ ကြမ်းတန်းခြင်းသည်၎င်း။ ယောလောမ-ဟံသော
 ဝါ၊ အကြင် မွေးညှင်းရှင်ပျ၊ အထက်သို့ထောင်ကြခြင်းသည်၎င်း။
 သစေ၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ အကယ်၍ကား၊ ဖြစ်တုံငြားအံ၊ တသ္မိံ သမယေ၊
 ထိုသို့ဖြစ်လာ၊ ကြုံကြိုက်သောအခါ၌။ မမေဝ၊ ချီးအံ့မကုန်၊ ငါ
 ဘုရား၏ ကျေးဇူးဂုဏ်ကိုသာလျှင်။ အနုဿရေယျာထ၊ အဘန်
 တလဲလဲ၊ စွဲမြဲ နိစ္စ၊ အောက်မေ့ကြကုန်လော့။

(၈၇) ဣတိ၊ ပိ သော ဘဂဝါ အရဟံ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ +
 ဝိဇ္ဇာ၊ စရဏ=သမ္ဗုဒ္ဓော၊ သုဂတော၊ လောက-ဝိဒ္ဓ၊ + အနုတ္တရော
 ပုရိသ-ဒမ္မ-သာရထိ၊ သတ္တာ ဒေဝ-မနုဿာနံ၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘဂဝါ၊ တိ။

(၈၈) မမံ ဟိ ဝေါဘိက္ခဝေ အနုဿရတံ + ယံ ဘဝိဿတိ
 ဘယံ၊ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံ၊ ဝါ၊ လောမ-ဟံသော၊ ဝါ၊ သော ပဟိ
 ယိဿတိ။

(၈၉) သော ဘဂဝါ၊ ထိုသုံးလူ့ ထွဋ်ထား၊ ရှင်တော်ဘုရား
 သည်။ ဣတိ၊ ပိ၊ ခပ်သိမ်းများစွာ၊ ကိလေသာတို့မှ၊ ဝေးကွာ
 တော်မူတတ်၊ ဤသို့သော ဂုဏ်သကတ်ကြောင့်လည်း။ အရဟံ၊
 အရဟ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုသုံးလူ့ ထွဋ်ထား၊ ရှင်
 တော်ဘုရားသည်။ ဣတိ၊ ပိ၊ မဘောက်မပြန်၊ သယမ္ဘူဉာဏ်ဖြင့်၊
 ငါးတန်ဥေယျ၊ ဓမ္မလုံးစုံ၊ တရားပုံကို၊ အကုန်အစင်၊ သိမြင်တော်
 မူတတ်၊ ဤသို့သော ဂုဏ်သကတ်ကြောင့်လည်း။ သမ္မာ-သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊
 သမ္မာ-သမ္ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုသုံးလူ့ ထွဋ်ထား၊
 ရှင်တော်ဘုရားသည်။ ဣတိ၊ ပိ၊ ဝိဇ္ဇာသုံပါး၊ ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး၊ စရဏ
 တဆဲ့ ငါးပါးတို့နှင့်၊ ခါးမခြားကုလုံ၊ ပြည့်စုံတော်မူတတ်၊ ဤသို့

သော ဂုဏ်သကတကြောင့်လည်း။ ဝိဇ္ဇာ-စရဏ-သမ္ပန္နော၊ ဝိဇ္ဇာ
 စရဏ သမ္ပန္န၊ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုသုံးလူ့ ထွဋ်ထား၊
 ရှင်တော်ဘုရားသည်။ ဣတိ၊ ပိ၊ ဇာတိ၊ ဇရာ၊ ဗျာဓိ၊ မရဏ၊ ဘေး
 ဒုက္ခမသန်း၊ ခေမာနန်းသို့၊ ကြွမြန်းတော်မူတတ်၊ ဤသို့သော
 ဂုဏ်သကတကြောင့်လည်း။ သုဂတော၊ သုဂတ၊ မည်တော်မူ၏။
 သောဘဂဝါ၊ ထိုသုံးလူ့ ထွဋ်ထား၊ ရှင်တော်ဘုရားသည်။ ဣတိ၊
 ပိ၊ သတ္တော-ကာသ၊ သင်္ခါရဟု၊ လောကအလုံး၊ သိမ်းကျုံးကုန်စင်၊
 သိမြင်တော်မူတတ်၊ ဤသို့သော ဂုဏ်သကတ ကြောင့်လည်း။
 လောကဝိဒ္ဓ၊ လောကဝိဒ္ဓ၊ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထို
 သုံးလူ့ ထွဋ်ထား၊ ရှင်တော်ဘုရားသည်။ ဣတိ၊ ပိ၊ မိမိထက်ကဲပြု၊
 တူနိုင်သူမရ၊ လွန်ကဲကြီးမြတ်လှ၍၊ ရိုင်းပြစော်ကား၊ ဆုံးမသင့်၊
 ဆုံးမထိုက်သော၊ လူယောက်ျား၊ နတ်ယောက်ျား၊ တိရစ္ဆာန်
 အမျှားတို့ကိုတုတ်၊ ခား၊ မပြ၊ တရားချသဖြင့်၊ ဆုံးမပဲ့ပြင်၊ သွန်သင်
 တော်မူတတ်၊ ဤသို့သော ဂုဏ်သကတကြောင့်လည်း။ အနုတ္တရော
 ပုရိသ-ဒမ္မ-သာရထိ၊ အနုတ္တရော ပုရိသ ဒမ္မသာရထိ၊ မည်တော်
 မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုသုံးလူ့ ထွဋ်ထား၊ ရှင်တော်ဘုရားသည်။
 ဣတိ၊ ပိ၊ ဗြဟ္မာ၊ နတ်၊ လူ၊ ခပ်သိမ်းသူတို့၏၊ ဆရာဘဆူ အစစ်၊
 ဖြစ်ကြီးဖြစ်လတ်၊ ဤသို့သော ဂုဏ်သကတကြောင့်လည်း။ သတ္တာ
 ဒေဝ-မနုဿာနံ၊ သတ္တာဒေဝ မနုဿာန၊ မည်တော်မူ၏။ သော
 ဘဂဝါ၊ ထိုသုံးလူ့ ထွဋ်ထား၊ ရှင်တော်ဘုရားသည်။ ဣတိ၊ ပိ၊ သစ္စာ
 လေးတန်၊ တရားမှန်ကို၊ ဝေဘန်သိတတ်၊ ဝေနေယျဘို့ကိုလည်း၊
 သိစေတော်မူတတ်၊ ဤသို့သော ဂုဏ်သကတ ကြောင့်လည်း။
 ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓ၊ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုသုံးလူ့ ထွဋ်ထား၊
 ရှင်တော်ဘုရားသည်။ ဣတိ၊ ပိ၊ ဣဿရိယ၊ ဓမ္မ၊ ယသ၊ သိရီ၊

ကာမ၊ ပယတ္တ၊ ဂုဏ်၊ ဘုန်းခြောက်စုံတို့နှင့်၊ ကုံလုံတော်မူတတ်၊
ဤသို့သော ဂုဏ်သကတ်ကြောင့်လည်း။ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါ၊ မည်
တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အနုဿရေယျာယ၊ အဘန်တလဲလဲ၊
စွဲမြဲနိစ္စ၊ အောက်မေ့ကြကုန်လော့။

(၈၈) ဘိက္ခဝေ၊ ငါ၏ချစ်သား၊ ရဟန်းများတို့။ ဟိ၊ ထို
စကားကော်၊ စင်စစ်မှန်၏။ မမံ၊ ချီးအံ့မကုန်၊ ငါဘုရား၏ကျေးဇူး
ဂုဏ်ကို။ အနုဿရတံ၊ အဘန်တလဲလဲ၊ စွဲမြဲနိစ္စ၊ အောက်မေ့ကြ
ကုန်သော။ ဝေ၊ သင်ချစ်သားတို့အား။ ယံ ဘယံ၊ ဝါ၊ အကြင်
ကြောက်ထိတ်လန့်တော့၊ စိတ္တုကြာသ၊ ဘေးသည်၎င်း။ ယံ ဆမ္ဘိ
တတ္တံ၊ အကြင်ရူပကာယခန္ဓာ၊ ခက်မာတောင့်တင်း၊ ကြမ်းတမ်း
ခြင်းသည်၎င်း။ ယော လောမ--ဟံသော ဝါ၊ အကြင် မွေးညှင်း
ရှင်ပျ၊ အထက်သို့ ထောင်ကြခြင်းသည်၎င်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်
လတ္တံ့ ။ သော၊ ထိုသို့ဖြစ်သမျှ၊ ဘယ၊ ဆမ္ဘိတတ္တံ၊ လောမ-ဟံသ၊
သည်။ ပဟိယိဿတိ၊ တဘန်တို့ ခေါက်၊ ငြိမ်းစေ ပ၊ ပျောက်လတ္တံ့ ။

(၈၉) နောစေ မံ အနုဿရေယျာယ၊ + အထ ဓမ္မံ အနုဿ
ရေယျာယ။

(၉၀) သွာက္ခာတော ဘဂဝတာ ဓမ္မော၊ သန္တိဋ္ဌိကော၊
အ-ကာလိကော၊ ဧဟိပဿိကော၊ + ဩပနေယျိကော၊ ပစ္စတ္တံ
ဝေဒိတဗ္ဗော ဝိညဟိတိ။

(၉၁) ဓမ္မံ ဟိ ဝေ၊ ဘိက္ခဝေ အနုဿရတံ + ယံဘဝိဿတိ
ဘယံ၊ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္တံ၊ ဝါ လောမ-ဟံသော၊ ဝါ သော ပဟိ
ယိဿတိ။

(၈၉) မံ၊ ချီးအံမကုန်၊ ငါဘုရား၏ ကျေးဇူးဂုဏ်ကို။ နေဝ
 ဧ အနုဿရေယျာယ၊ အကယ်၍ကား၊ မအောက်မေ့ မိကုန်ငြား
 အံ။ အထ၊ ထိုသို့ယွင်းသုန်၊ မအောက်မေ့ မိကုန်သည် ရှိသော်။
 ဓမ္မံ၊ များလှဖုံဖုံ၊ တရားတော်မြတ်၏ ကျေးဇူးဂုဏ်ကို။ အနုဿရေ
 ယျာယ၊ အဖန်တလဲလဲ၊ စွဲမြဲနိစ္စ၊ အောက်မေ့ကြကုန်လော့။

(၉၀) ဘဂဝတ၊ သုံးလူ့ ထွဋ်ထား၊ ရှင်တော်ဘုရားသည်။
 အက္ခာတော၊ ဒေသနာဉာဏ်၊ နေရောင်လျှံဖြင့်၊ ဝေဘန်ရှင်းဖြတ်။
 ဟောကြားတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မော၊ မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်၊ ဓမ္မခန့်
 ပရိယတ်၊ ဆယ်ပါးသော တရားတော်မြတ်သည်။ သွာက္ခာတော၊
 အာဒိကလျာဏ၊ စသည်ဖုံဖုံ၊ ကျေးဇူးဂုဏ်တို့နှင့်၊ ကုံလုံပြည့်ဝ၊
 သကတ္ထကြောင့်၊ သွာက္ခာတ၊ မည်တော်မူ၏။ ဘဂဝတ၊ သုံးလူ့
 ထွဋ်ထား၊ ရှင်တော်ဘုရားသည်။ အက္ခာတော၊ ဒေသနာဉာဏ်၊
 နေရောင်လျှံဖြင့်၊ ဝေဘန်ရှင်းဖြတ်၊ ဟောကြားတော်မူအပ်သော။
 ဓမ္မော၊ မဂ်လေးပါး၊ ဖိုလ်လေးပါး၊ နိဗ္ဗာန်အားဖြင့်၊ ကိုးပါးသော
 တရားတော်မြတ်သည်။ သန္တိဋ္ဌိကော၊ အရိယာရှစ်ဘော်၊ ပုဂ္ဂိုလ်
 ကျော်တို့သာ၊ မြင်မြော်သိရ၊ သကတ္ထကြောင့်၊ သန္တိဋ္ဌိက၊ မည်တော်
 မူ၏။ ဘဂဝတ၊ သုံးလူ့ ထွဋ်ထား၊ ရှင်တော်ဘုရားသည်။ အက္ခာ
 ကော၊ ဒေသနာဉာဏ်၊ နေရောင်လျှံဖြင့်၊ ဝေဘန်ရှင်းဖြတ်၊ ဟော
 ကြားတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မော၊ အရိယမဂ်လေးပါး၊ မြတ်တရား
 သည်။ အကာလိကော၊ မြင့်ရှည်ကာလ၊ မဆိုင်းတူဘဲ၊ အမြဲမုချ၊ မိမိ
 အခြားမဲ့၌၊ အကျိုး ပေးသော သကတ္ထကြောင့်၊ အကာ လိက၊
 မည်တော်မူ၏။ ဘဂဝတ၊ သုံးလူ့ ထွဋ်ထား၊ ရှင်တော် ဘုရား
 သည်။ အက္ခာတော၊ ဒေသနာဉာဏ်၊ နေရောင်လျှံဖြင့်၊ ဝေဘန်
 ရှင်းဖြတ်၊ ဟောကြားတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မော၊ မဂ်လေးပါး၊

ဖိုလ်လေးပါး၊ နိဗ္ဗာန်အားဖြင့်၊ ကိုးပါးသော တရားတော်မြတ်သည်။ ဧဟိ—ပဿိကော၊ စန်းငွေသော်ဘာ၊ ရွှေပြာဗ္ဗာမ၊ ပေါ်လာကာလ၊ ခါသမယသို့၊ ဖြည့်ညီညာ၊ ပေါင်းစု လာသဖြင့်၊ ဝမ်းသာရွှင်ပျ၊ လာပါ၊ ရှုပါ၊ ဟူသော အစီအရင်ကို ခံတော်မူထိုက်သော သကတ္ထကြောင့်၊ ဧဟိ—ပဿိက၊ မည်တော် မူ၏။ ဘဂဝတ၊ သုံးလူ့ ထွဋ်ထား၊ ရှင်တော်ဘုရားသည်။ အက္ခာတော၊ ဒေသနာဉာဏ်၊ နေရောင်လျှံဖြင့်၊ ဝေဘန်ရှင်းဖြတ်၊ ဟောကြားတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မော၊ မဂ်လေးပါး၊ ဖိုလ်လေးပါး၊ နိဗ္ဗာန်အားဖြင့်၊ ကိုးပါးသော တရားတော်မြတ်သည်။ သြပနေယျိကော၊ ပုဆိုးဥသျှောင်၊ မီးလောင်သော်လဲ၊ မသတ်ဘဲနှင့်၊ စိတ်ထဲဆောင်သွင်း၊ စိတ်ဖြင့်ဆောင်ခြင်းကို၊ မယွင်းမုချ၊ ခံတော်မူထိုက်သော သကတ္ထကြောင့်၊ သြာ နေယျိက၊ မည်တော်မူ၏။ ဘဂဝတ၊ သုံးလူ့ ထွဋ်ထား၊ ရှင်တော်ဘုရားသည်။ အက္ခာတော၊ ဒေသနာဉာဏ်၊ နေရောင်လျှံဖြင့်၊ ဝေဘန်ရှင်းဖြတ်၊ ဟောကြားတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မော၊ လောကုတ္တရာကိုးပါး၊ မြတ်တရားကို။ ဝါ၊ မြတ်တရားသည်။ ဝိညဟိ၊ သစ္စာလေးဝ၊ မြတ်ဓမ္မကို၊ ကျနုမြင်သိ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ပစ္စတ္တံ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ အသီးအသီး၊ စိတ်နှလုံး၌ သိမှီး၍၊ မငြီး နေ့ည၊ ခံစား ရှုမြင် အပ်သော သကတ္ထကြောင့်၊ ပစ္စတ္တံ ဝေဒိတဗ္ဗ၊ မည်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အနုဿရေယျာထ၊ အဘန်တလဲလဲ၊ စွဲမြဲနိစ္စ၊ အောက်မေ့ကြကုန်လော့။

(၉၁) ဘိက္ခဝေ၊ ငါ၏ချစ်သား၊ ရာဘန်းများတို့။ ဟိ၊ ထိုစကားခကန်၊ စင်စစ်မှန်၏။ ဓမ္မံ၊ များလှ၍၊ တရားတော်မြတ်၏ ကျေးဇူးဂုဏ်ကို။ အနုဿရတံ၊ အဘန်တလဲလဲ၊ စွဲမြဲနိစ္စ-အောက်မေ့ကြကုန်သော။ ဝေ၊ သင်ချစ်သားတို့အား။ ယံဘယံ၊ ဝါ၊ အကြင်

ကြောက်ထိတ်လန့်တော့၊ စိတ္တုတြာသ၊ဘေးသည်၎င်း။ ယံ ဆမ္ဘိ
တတ္တံ၊ ဝါ၊ အကြင် ရူပကာယခန္ဓာ၊ ခက်မာ တောင့်တင်း၊ ကြမ်း
တန်းခြင်းသည်၎င်း။ ယောလောမ-ဟံသော၊ ဝါ၊ အကြင် မွေး
ညှင်းရှင်ပျ၊ အထက်သို့ ထောင်ကြခြင်းသည်၎င်း။ ဘပိဿတိ၊
ဖြစ်လတ္တံ့။ သော၊ ထိုသို့ဖြစ်သမျှ၊ ဘယ၊ ဆမ္ဘိတတ္တ၊ လောမ ဟံသ၊
သည်။ ပဟိယိဿတိ၊ တဖန်တုံ့ ခေါက်၊ ငြိမ်းဇး ပုပျောက်လာလတ္တံ့။

(၉၂) နော စေ ဓမ္မံ အနုဿရေယျာထ၊ + အထ သံဃံ
အနုဿရေယျာထ။

(၉၃) သုပ္ပဋ္ဌိ-ပန္နော ဘဂဝတော သာဝက-သံဃော၊ +
ဥဇ္ဇုပ္ပဋ္ဌိ-ပန္နော ဘဂဝတော သာဝက-သံဃော၊ + ဉာယ-ပုပ္ပဋ္ဌိ-
ပန္နော ဘဂဝတော သာဝက-သံဃော၊ + သာမိဓိ-ပုပ္ပဋ္ဌိ-ပန္နော
ဘဂဝတော သာဝက-သံဃော၊ + ယဒိဒံ စတ္တာရိ ပုရိသ-
ယုဂါနိ အဋ္ဌ ပုရိသ-ပုဂ္ဂလာ သေ ဘဂဝတော သာဝက-
သံဃော၊ + အာဟု နေယျော၊ ပါဟု နေယျော၊ ဒက္ခိဏေယျော၊ +
အညလီ၊ ကရဏီယော၊ အနုတ္တရံ ပုညက္ခေတ္တံ လောကဿာ-တိ။

(၉၄) သံဃံဟိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ အနုဿရတံ + ယံ ဘပိဿတိ
ဘယံ၊ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္တံ၊ ဝါ လောမ-ဟံသော ဝါ၊ သော ပဟိ
ယိဿတိ။

(၉၅) တံ ကိဿ ဟေတု၊ + တထာဂတော ဟိ ဘိက္ခဝေ
အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ + ဝိတ-ရာဂေါ ဝိတ-ဒေါသော ဝိတ-မော
ဟော + အ-ဘိရု အ-ဆမ္ဘိ အနုတြာသိ အ-ပလာယိ၊ တိ။

(၉၂) ဓမ္မံ၊ များလှဖုံဖုံ၊ တရားတော်မြတ်၏ ကျေးဇူးဂုဏ်ကို။ နေဘဝ၊ အနုဿရေယျာထ၊ အကယ်၍ကား၊ မအောက်မေ့မိကုန် ငြားအံ့။ အထ၊ ထိုသို့ယွင်းသုန်၊ မအောက်မေ့မိကုန်သည်ရှိသော်။ သံသံ၊ များလှဖုံဖုံ၊ သံဃာတော်မြတ်၏၊ ကျေးဇူးဂုဏ်ကို။ အနုဿရေယျာထ၊ အတန်တလဲလဲ၊ စွဲမြဲစွာ၊ အောက်မေ့ကြကုန်လော့။

(၉၃) ဘဂဝတော၊ သုံးလူ့ထွဋ်ထား၊ ရှင်တော်ဘုရား၏။ သာဝက သံဃော၊ တပည့်သားမော်၊ သံဃာတော်သည်။ သုပ္ပုဋ္ဌိပန္နော၊ ဆုံးတိုင်းသာ၊ ကျင့်သိက္ခာကို၊ ကောင်းစွာနိစွ၊ ကျင့်ကြံတော်မူသော သကတ္ထကြောင့်။ သုပ္ပုဋ္ဌိ-ပန္န၊ မည်တော်မူ၏။ ဘဂဝတော၊ သုံးလူ့ထွဋ်ထား၊ ရှင်တော်ဘုရား၏။ သာဝက-သံဃော၊ တပည့်သားမော်၊ သံဃာတော်သည်။ ဥဇ္ဇုပ္ပုဋ္ဌိ-ပန္နော၊ သာဠေယျ၊ မာယာ၊ ကင်းကွာစင်ပါ၊ ဖြောင့်မတ်စွာ ကျင့်တော်မူသော သကတ္ထကြောင့်။ ဥဇ္ဇုပ္ပုဋ္ဌိပန္န၊ မည်တော်မူ၏။ ။ ဘဂဝတော၊ သုံးလူ့ထွဋ်ထား၊ ရှင်တော်ဘုရား၏။ သာဝက-သံဃော၊ တပည့်သားမော်၊ သံဃာတော်သည်။ ဉာယပ္ပုဋ္ဌိ ပန္နော၊ ငြိမ်းရာဇကန်၊ စင်စစ်မှန်သည့်၊ နိဗ္ဗာန်အကျိုး၊ မြော်ကိုးတောင့်တ၊ ကျင့်ကြံတော်မူသော သကတ္ထ ကြောင့်။ ဉာယပ္ပုဋ္ဌိ-ပန္န၊ မည်တော်မူ၏။ ။ ဘဂဝတော၊ သုံးလူ့ထွဋ်ထား၊ ရှင်တော်ဘုရား၏။ သာဝက-သံဃော၊ တပည့်သားမော်၊ သံဃာတော်သည်။ သာမိဇိပ္ပုဋ္ဌိ-ပန္နော၊ ဗြဟ္မာ၊ နတ်၊ လူ၊ ခပ်သိမ်းသူတို့၊ ကြည်ပျူ့ဓယ၊ ရှိသေ ထိုက်အောင် ကျင့်ကြံတော်မူသော သကတ္ထကြောင့်။ သာမိဇိပ္ပုဋ္ဌိ-ပန္န၊ မည်တော်မူ၏။ ။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော။ ယဒိဒံ၊ ယာနိ ဣမာနိ ပုရိသ ယုဂါနိ၊ အကြင်ယှဉ်တွဲစုပုံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အစုံတို့သည်။ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ယောက်ကုန်သော။ ယဒိဒံ၊ ယေ ဣမေ

ပုရိသ-ပုဂ္ဂလံ၊ အကြင်မယျဉ်မတုံ၊ အသီးခွဲဆို၊ မြတ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့
သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဘဂဝတော၊ သုံးလူ့ထွဋ်ထား၊ ရှင်တော်
ဘုရား၏။ ဧသ၊ ဧသေသ သာဝက-သံဃော၊ ထိုအစုံအားဖြင့်
လေးပါး၊ အသီးအားဖြင့်ရှစ်ပါး၊ ကပညသားမော်၊ သံဃာတော်
သည်။ အာဟုနေယျော၊ အဝေးမှဆောင်ယူ၊ ကြည်ပျူရှင်ပျူ၊
ပူဇော်အပ်သော ပစ္စည်းကို ခံတော်မူထိုက်သော သကတ္ထကြောင့်၊
အာဟုနေယျ၊ မည်တော်မူ၏။ ။ ပါဟုနေယျော၊ လွန်စွာဝေးကွာ၊
ရပ်ဒိသာမှ၊ ရောက်လာမိတ္တ၊ ဉာတကအား၊ ရည်၍ထားသည့်၊ ထူး
ပြားကောင်းလှ၊ ပစ္စည်းကိုခံတော်မူထိုက်သော သကတ္ထကြောင့်၊
ပါဟုနေယျ၊ မည်တော်မူ၏။ ။ ဒက္ခိဏေယျော၊ ချမ်းသာပွားရန်၊
ရည်သန် တောင့်တ၊ လူဒါန်းသည်ကို၊ ခံတော် မူထိုက်သော
သကတ္ထကြောင့်၊ ဒက္ခိဏေယျ မည်တော်မူ၏။ ။ အညလီ-ကရ
ကီယော၊ လက်အုပ်ချီခိုး၊ ရှိခိုးဝပ်ချ၊ ရှိသေထိုက်သော သကတ္ထ
ကြောင့်၊ အညလီ-ကရဏီယ၊ မည်တော်မူ၏။ ။ လောကဿ၊
လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ သတ္တဝါအပေါင်း၏။ အနုတ္တရံ၊ တုဘက်မရ၊
ကဲလွန်ထူးမြတ်လှသော။ ပုညက္ခေတ္တံ၊ ကောင်းမှုမျိုး၏၊ စိုက်ပျိုး
ပစ်ချရာ၊ လယ်ကွက်မြေကောင်းအတူ၊ ဖြစ်တော်မူသော သကတ္ထ
ကြောင့်၊ ပုညက္ခေတ္တံ၊ မည်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အနုဿရေ
ယျာထ၊ အဘန်တလဲလဲ၊ စွဲမြဲနိစ္စ၊ အောက်မေ့ကြကုန်လော့။

(၉၄) ဘိက္ခဝေ၊ ငါ၏ချစ်သား၊ ရဟန်းများတို့။ ဟိ၊ ထို
စကားကော်၊ စင်စစ်မှန်၏။ သံဃံ၊ များလှဖုံဖုံ၊ သံဃာတော်မြတ်
၏ ကျေးဇူးဂုဏ်ကို။ အနုဿရေတံ၊ အဘန် တလဲလဲ၊ စွဲမြဲ နိစ္စ၊
အောက်မေ့ကြကုန်သော။ ဝေ၊ သင်ချစ်သားတို့အား။ ယံဘယံ၊
ဝါ၊ အကြင် ကြောက်ထိတ်လန့်တော့၊ စိတ္တုကြာသ၊ ဘေးသည်

၎င်း။ ယံ ဆမ္ဘိတတ္တံ၊ ဝါ၊ အကြင် ရူပကာယ ခန္ဓာ၊ ခက်မာတောင့်တင်း၊ ကြမ်းတန်းခြင်းသည်၎င်း။ ယောလောမ-ဟံ-သော၊ ဝါ။ အကြင် မွေးညှင်းရှင်ပျ၊ အထက်သို့ ထောင်ကြွခြင်းသည်၎င်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ သော၊ ထိုသို့ဖြစ်သမျှ၊ ဘယ၊ ဆမ္ဘိတတ္တ လောမ-ဟံသ၊ သည်။ ပဟိယိဿတိ၊ တဖန် တုံ့ခေါက်၊ ငြိမ်းစေ ပပျောက်လတ္တံ့။

(၉၅) တံ၊ ထိုသို့တဖန်တုံ့ခေါက်၊ ငြိမ်းစေပပျောက်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘဲ ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ ဘိက္ခဝေ၊ ငါ၏ ချစ်သား၊ ရဟန်းများတို့။ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ အရဟံ၊ သုံးဘုံရပ်သူ၊ နတ်နှင့်လူတို့၊ ကြည်ပျူဦးခိုက်၊ ပူဇော်အထူးကို၊ ခံတော်မူထိုက်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မဘောက်မပြန်၊ ဘူသယံ ဖြင့်၊ ငါးတန်ညေ ယျ၊ ဓမ္မကုန်စင်၊ သိမြင်တော်မူသော။ တထာဂတော၊ ငါဘုရားသည်။ ဝိတ-ရာဂေါ၊ အမြစ်အရင်းနှင့်တကွ၊ ကင်းရှင်းသော ရာဂလည်းရှိတော်မူ၏။ ဝိတ-ဒေါသော၊ အမြစ် အရင်းနှင့်တကွ ကင်းရှင်းသော ဒေါသလည်းရှိတော်မူ၏။ ဝိတ-မောဟော၊ အမြစ်အရင်းနှင့်တကွ၊ ကင်းရှင်းသောမောဟလည်း ရှိတော်မူ၏။ အ-ဘီရု၊ အမြဲ ထာဝရ၊ ကြောက်ရွံ့ ခြင်းမှလည်း ကင်းပတော်မူ၏။ အ-ဆမ္ဘိ၊ အမြဲထာဝရ၊ ကိုယ်ခန္ဓာကြမ်းထော် ခြင်းမှလည်း ကင်းပတော်မူ၏။ အနုတြာသီ၊ အမြဲထာဝရ၊ ထိတ် လန့်ခြင်းမှလည်း ကင်းပတော်မူ၏။ အ-ပလာယီ၊ အမြဲထာဝရ၊ တိမ်းရှောင်ထွက်ပြေးခြင်းမှလည်း ကင်းပတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ စုပေါင်း၊ အကြောင်းကြောင်းငွေ့။ သော၊ ထိုသို့ဖြစ်သမျှ၊ ဘယ၊ ဆမ္ဘိတတ္တ၊ လောမ-ဟံသ၊ သည်။ ပဟိယိဿတိ၊ တဖန်တုံ့ခေါက်၊ ငြိမ်းစေ ပပျောက်လတ္တံ့။

(၉၆) ဣဒမဝေ၁စ ဘဂဝါ၊+ ဣဒံ ဝတုာန သုဂတော
အထာပရံ တေဒဝေ၁စ သတ္ထာ။

(၉၆) ဘဂဝါ၊ သုံးလူ့ထွဋ် ထား၊ ရှင်တော်ဘုရားသည်။
ဣဒံ-ဝစနံ၊ သစေ တုမှာကံ ဘိက္ခဝေ၊ မိန့်ချေအစ၊ ပထမတည်
ထား၊ ဤစုဏ္ဏိယစကားကို။ အဝေ၁စ၊ သံသာချိုမြှ၊ ထုတ်ဆောင်
ဟောပြတော်မူလေပြီ။ သုဂတော၊ ဘေးရန်ခပ်သိမ်း၊ ကုန်ငြိမ်း
ကင်းပြတ်၊ နိဗ္ဗာန်သေသင်ရပ်သို့၊ ကြွသွားတော် မူတတ်သော။
သတ္ထာ၊ သုံးလူ့ထွဋ်ထား၊ ရှင်တော်ဘုရားသည်။ ဣဒံ-ဝစနံ၊
သစေ တုမှာကံ ဘိက္ခဝေ၊ မိန့်ချေအစ၊ ပထမတည်ထား၊ ဤ
စုဏ္ဏိယ စကားကို။ ဝတုာန၊ ထုတ်ဆောင်တသီး၊ ဟောပြတော်
မူပြီး၍။ အထာပရံ၊ ထိုသို့ဟောကြား၊ စုဏ္ဏိယမှ တပါးသော။
တေဝစနံ၊ အရညေ ရုက္ခ-မူလေ၊ ဝါ၊ အစပြာသည့်၊ ဤဂါထာ
စကားကို။ အဝေ၁စ၊ ယပ်ခါကျူးချေ၊ ဟောပြတော်မူလေပြီ။

(၉၇) အရညေ ရုက္ခ-မူလေ၊ ဝါ၊
သုညာဂါရေဝ ဘိက္ခဝေ၊
အနုဿရေထ သမ္ပုဒ္ဓံ၊
ဘယံ ကုမှာက နောဘိယာ။

(၉၈) နောစေ ဗုဒ္ဓံ သရေယျာထ၊
လောက-ဇေဋ္ဌံ နရာသဘံ။
အထ ဓမ္မံ သရေယျာထ၊
နိယျာနိကံ သု-ဒေသိတံ။

(၉၉) နော စေ ဓမ္မံ သရေယျာထ၊
နိယျာနိဏံ သု-ဒေသိတံ။

အထ သံဃံ သရေယျာထ၊
ပုညက္ခေတ္တံ အနုတ္တရံ။

(၁၀၀) ဧဝံ ဗုဒ္ဓံ သရန္တိ ဘနံ၊
ဓမ္မံ သံဃာဉ္စ၊ ဘိက္ခဝေ၊
ဘယံ၊ ဝါ ဣတ္ထိတတ္ထံ၊ ဝါ၊
လောမ-ဟံသော၊ န ဟေဿတိ။

ဇေဂ္ဂပရိတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

(၉၇) ဘိက္ခဝေ၊ ငါ၏ချစ်သား၊ ရဟန်းများတို့။ တုမေ၊
သင်ချစ်သားတို့သည်။ အရညေ၊ ဝါ၊ လူသူ ကင်းပြတ်၊ တော
အရပ်၌ သော်၎င်း။ ရုက္ခ-မူလေ၊ ဝါ၊ လူသူကင်းရှင်း၊ သစ်ပင်
ရင်း၌သော်၎င်း။ သုညာဂါရေ၊ ဝါ၊ အသံကင်းပြတ်၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ
အရပ်၌သော်၎င်း။ သမ္ဗုဒ္ဓံ၊ ချီးအံ့မကုန်၊ ငါဘုရား၏ ကျေးဇူး
ဂုဏ်ကို။ အနုဿရေထ၊ အဘန်တလဲလဲ၊ စွဲမြဲနိစ္စ၊ အောက်မေ့ကြ
ကုန်လော့။ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ဟစေစေ၊ ငါဘုရား၏ ကျေးဇူးဂုဏ်ကို
အဘန်တလဲလဲ အောက်မေ့သည်ရှိသော်။ တုမ္မာကံ၊ သင်ချစ်သား
တို့အား။ ဘယံ၊ ကြောက်ထိန်လန့်တော့၊ စိတ္တုတြာသ၊ ဘေး
အစရှိသော အပြစ်သည်။ နောဘိယာ၊ မဖြစ်နိုင်ရာ။

အဓိပ္ပာယ်ရှင်းလင်းချက်

သုညာဂါရေဝ,၌ ဆန်းကြောင့်ရဿ။ တုမ္မာက,၌
ဆန်းကြောင့် နိဂ္ဂဟိတ်ကြေ။ ။ (ပထျာဝတ္ထဂါထာ။)

(၉၈) လောကဇေဋ္ဌံ၊ ပထမဦးစွာ၊ အဝိဇ္ဇာ တညးဟူသော ဥဒ္ဓံတုင်းမှ၊ ထွက်ပေါ်လာသဖြင့်၊ များစွာ သီးသီး၊ သတ္တဝါ ဟူသမျှတို့ထက် ကြီးဝော်မှုသော။ နရာသဘံ၊ အလုံးစုံအရပ်ရပ်၊ သတ္တဝါဟူသမျှတို့ထက် မြတ်တော်မှုသော။ ဗုဒ္ဓံ၊ သုံးဘုံထွဋ်ထား၊ ငါဘုရားကို။ နေဝစေ၊ သရေယျာထ၊ အကယ်၍ကား၊ မအောက်မေ့ မိကုန်ငြားအံ့။ အထ၊ ထိုသို့ယွင်းသုန်၊ ငါဘုရားကိုမအောက်မေ့ မိကုန်သည်ရှိသော်။ နိဿယာနိကံ၊ ဒုက္ခမြားမြောင်၊ သံသရာဝဋ်မှ ထုတ်ဆောင်တတ်သော။ သုဒေသိတံ၊ သုံးလူ့ ထွဋ်ထား၊ ငါဘုရား သည်၊ ပိုင်ခြားရှင်းဖြတ်၊ ကောင်းမွန်စွာဟောကြားအပ်သော။ ဓမ္မံ၊ မဂ်ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်၊ ဓမ္မခန့်ပရိယတ်၊ ဆယ်ပါးသော တရား တော်မြတ်ကို။ သရေယျာထ၊ အဘန်တလဲလဲ၊ စွဲမြဲနိစ္စ၊ အောက်မေ့ ကြကုန်လော့။ ။ (ပဏ္ဍဝတ္ထဝါထာ။)

(၉၉) နိဿယာနိကံ၊ ဒုက္ခမြားမြောင်၊ သံသရာဝဋ်မှ၊ ထုတ် ဆောင်တတ်သော။ သုဒေသိတံ၊ သုံးဘုံထွဋ်ထား၊ ငါဘုရား သည်၊ ပိုင်ခြားရှင်းဖြတ်၊ ကောင်းမွန်စွာ ဟောကြားအပ်သော။ ဓမ္မံ၊ မဂ်ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်၊ ဓမ္မခန့်ပရိယတ်၊ ဆယ်ပါးသော တရားတော် မြတ်ကို။ နေဝစေ၊ သရေယျာထ၊ အကယ်၍ကား၊ မအောက်မေ့ မိကုန်ငြားအံ့။ အထ၊ ထိုသို့ယွင်းသုန်၊ တရားတော်ကိုမအောက်မေ့ မိကုန်သည်ရှိသော်။ ပုညက္ခေတ္တံ၊ ကောင်းမှုမျိုး၏၊ စိုက်ပျိုးပစ်ချ ရာ၊ လယ်တာဝမြကောင်းအတူ၊ ဖြစ်ကော်မှုသော။ အနုတ္တရံ၊ တုဘက်မရ၊ ကဲလွန်ထူးမြတ်လှသော။ သံသံ၊ ကိလေသာမြို့မှေး၊ ကင်းဝေးစင်ပြတ်၊ အရိယာ သံဃာတော်မြတ်ကို။ သရေယျာထ၊ အဘန်တလဲလဲ၊ စွဲမြဲနိစ္စ၊ အောက်မေ့ကြကုန်လော့။ ။ (ပဏ္ဍဝတ္ထဝါထာ။)

(၁၀၀) ဘိက္ခုဝေ၊ ငါ၏ချစ်သား၊ ရဟန်းများတို့။ ဧဝံ၊
ဤသို့ဟောကြားညွှန်ပြ၊ ဆိုဆုံးမသည့် သာမဏ္ဍိသိက ဒေသနာ၊
ဣတိ၊ ပိ သော ဘဂဝါ၊ စသော အခြင်းအရာဖြင့်။ ဗုဒ္ဓဉ္စ၊ ချီးအံ့
မကုန်၊ ငါဘုရား၏ ကျေးဇူးဂုဏ်ကို၎င်း။ ဓမ္မဉ္စ၊ များလှဖုံဖုံ၊ တရား
တော်မြတ်၏ ကျေးဇူးဂုဏ်ကို၎င်း။ သံဃ၊ ဉ္စ၊ သင်္ချာ သင်္ချေ၊
တွက်ရေမကုန်၊ သံဃာတော် မြတ်၏ ကျေးဇူး ဂုဏ်ကို၎င်း။
သရန္တာနံ၊ ထပ်ထပ်ခါခါ၊ သဒ္ဓါတိုးပွား၊ အောက်မေ့ကြကုန်
သော သင်ချစ်သားတို့အား။ ဘယံ၊ ဝါ၊ ကြောက်ထိတ်လန့်တော့၊
စိတ္တုတြာသ၊ ဘေးသည်၎င်း။ ဆမ္ဘိတတ္ထံ၊ ဝါ၊ ရူပကာယ ခန္ဓာ၊
ခက်မာ တောင့်တင်း၊ ကြမ်းတန်း ခြင်းသည်၎င်း။ လောမ-
ဟံသော၊ ဝါ၊ မွေးညှင်းရှင်ပျ၊ အထက်သို့ ထောင်ကြခြင်းသည်
၎င်း။ န ဟေဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့။

ဓဇဂ္ဂ-ပရိတ္တံ၊ ဘုရား မုက္ခပါဌ်၊ ဓဇဂ္ဂသုတ် ပရိတ်
တော်မြတ်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ အောင်လံစိုက်ဆောက် ပြီးဆုံး
ခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

ဓဇဂ္ဂသုတ် ပြီး၏။

ဂ-အာဠာနာဠိယ သုတ်တော်

(၁၀၁) အ-ပ္ပသန္ဓေဟိ နာထဿ၊

သာသနေ သာဓု-သမ္ပတေ။

အ-မနုဿေဟိ စဏ္ဍေဟိ၊

သဒါကိဗ္ဗိ သ-ကာရိတိ။

(၁၀၂) ပရိသာနံ စတဿန္တံ၊
 အ-ဟိံသာယ၊စ ဂုတ္တိယာ။
 ယံ ဒေသေသိ မဟာ-ဝီရော၊
 ပရိတ္တံ တံ၊ဘဏ္ဍာမ ဟေ။

(၁၀၁-၁၀၂) နာထဿ၊ သတ္တဝါအများ၊ သုံးဘုံသားတို့
 ၏၊ ကိုးစားမှီဘင်းရာ၊ ကရုဏာသခင်၊ ရှင်တော်ဘုရား၏။ သာဓု-
 သမ္မတေ၊ သူတော်အပေါင်းတို့သည်၊ ကောင်း၏ဟု သမုတ်အပ်
 သော။ သာသနော၊ ထိန်ထိန်ပြောင်ညီး၊ သာသနာတော်ကြီး၌။
 အပ္ပသန္ဓေဟိ၊ သဒ္ဓါကင်းပါ၊ ကြည်ညိုကြကုန်သော။ စန္ဒောဟိ၊
 ခာန်တကြွကြ၊ ခက်မာကြမ်းကြုတ်ကြကုန်သော။ သဒါ၊ နေရာ
 ညဉ့်ပါ၊ အခါမစဲ။ ကိဗ္ဗသ-ကာရိတိ၊ သနားကြင်နာ၊ ကရုဏာ
 မကပ်၊ မကောင်းသော အမှုကိုပြုတတ်ကုန်သော။ အ-မနုဿေဟိ၊
 ရန်ငြောင့် ရန်ဆူး၊ မိစ္ဆာဘိလူးတို့သည်။ စတဿန္တံ၊ ရဟန်း
 ယောကျ်ား၊ ရဟန်း မိန်းမ၊ လူယောကျ်ား၊ လူမိန်းမ အားဖြင့်၊
 လေးပါးကုန်သော။ ပရိသာနံ၊ ရောက်လာသမျှအရပ်ရပ်၊ ပရိသတ်
 တို့ကို။ အ-ဟိံသာယ၊စ၊ ဒေါသထန်ပြင်း၊ မျက်မာန် သွင်း၍၊
 မညှဉ်းဆဲခြင်းငှါ၎င်း။ ဂုတ္တိယာ၊စ၊ မေတ္တာ၊ ကရုဏာ၊ နှစ်ဖြာ
 သွတ်သွင်း၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ၎င်း။ မဟာဝီရော၊ လုံ့လဝီရိယ
 တရား၊ ကြီးမြတ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ယံပရိတ္တံ၊ တန်း
 ခိုးတေတော်၊ အာနုဘော်ကြီးမား၊ အကြင် အာဠာနာဠိယသုတ်
 ပရိတ်တော်တရားကို။ ဒေသေသိ၊ ကရုဏာရွှေသွား၊ မေတ္တာထား
 ၍၊ ဟောကြားတော်မူလေပြီ။ တံပရိတ္တံ၊ ထိုသို့ဟောကြား၊ အာဠာ
 နာဠိယ ပရိတ်တော် တရားကို။ ဟေ၊ ညီညာ ဖြဖြ၊ စည်းဝေး
 လာရောက်ကြသည့်၊ ဓမ္မ-မာမကအမျိုးသား၊ အို-သူတော်အများ၊

တို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်စို့။ ။ (ပထမ
ဝတ္ထုဂါထာ။)

(၁၀၃) ဝိပဿိဿ၊ စ နမေတ္ထု၊
စက္ခုမန္တဿ သိရီမတော။
သိခိဿ၊ ပိစ နမေတ္ထု၊
သဗ္ဗ-ဘူတာ၊ နုကမ္ပိနော။

(၁၀၄) ဝေဿဘုဿ၊ စ နမေတ္ထု၊
နုတကဿ ဂပဿိနော။
နမေတ္ထု ကကုသန္တဿ၊
မာရ-သေနာ-ပမဒ္ဒိနော။

(၁၀၅) ကောဏာဂမနဿ နမေတ္ထု၊
ဗြဟ္မဏဿ ဝုသီမတော။
ကဿပဿ၊ စ နမေတ္ထု၊
ဝိပ္ပမုတ္တဿ သဗ္ဗဓိ။

(၁၀၆) အင်္ဂီရသဿ နမေတ္ထု၊
သကျ-ပုတ္တဿ သိရီမတော။
ယော ဣမံ ဓမ္မံ ဒေသေသိ၊
သဗ္ဗ-ဒုက္ခာ၊ ပနုဒနံ။

(၁၀၇) စက္ခုမန္တဿ၊ ဗုဒ္ဓ၊ ဓမ္မ၊ သမန္တ၊ နှင်း၊ ဒီဗ္ဗ၊ ပညာ၊
သင်္ချာပေါင်းစု၊ ငါးပါးသောစက္ခုရှိတော်မူသော။ သိရီမတော၊
တပြောင်ပြောင် တအိအိ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပသော ဘုန်းကြက်
သရေ ရှိတော်မူသော။ ဝိပဿိဿ၊ စ၊ ဝိပဿိ၊ မည်သီး၊ ဘုရား

ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးအားလည်း။ နမော၊ ရှိသေဝပ်စင်း၊ ရှိခိုးခြင်းကို။ အတ္ထု၊ ဝမ်းမြောက်ကြည်သာ၊ ပြုလုပ်ပါ၏။ သဗ္ဗ-ဘူတာ-နုကမ္မိနော၊ လုံးစုံများစွာ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ကရုဏာပြောထူ၊ သနားကြင်နာတော်မူသော။ သိခိယာ၊ ပုံစ၊ သိခီ၊ မည်သီး၊ ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်ကြီးအားလည်း။ နမော၊ ရှိသေဝပ်စင်း၊ ရှိခိုးခြင်းကို။ အတ္ထု၊ ဝမ်းမြောက်ကြည်သာ၊ ပြုလုပ်ပါ၏။ ။(ဝိပုလဂါထာ။)

(၁၀၄) နာတကဿ၊ ကိလေသာညစ်ကြေးကို၊ လျော်ဆေးတော်မူပြီးသော။ တပသ္မိနော၊ ကိလေသာရန်ကို၊ ပူပန်စေတတ်၊ အကြွင်းမဲ့ ဖျက်ဆီးတော်မူတတ်သော။ ဝေဿဘူဿ၊ စ၊ ဝေဿဘူမည်သီး၊ ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်ကြီးအားလည်း။ နမော၊ ရှိသေဝပ်စင်း၊ ရှိခိုးခြင်းကို။ အတ္ထု၊ ဝမ်းမြောက်ကြည်သာ၊ ပြုလုပ်ပါ၏။ မာရ-သေနာ-ပမဒ္ဒိနော၊ ဒေဝပုတ္တ၊ စသည် ဝှိုးစီး၊ မာရ်စစ်ကြီးကို၊ ဖျက်ဆီးတော်မူပြီးသော။ ကကုသန္ဓဿ၊ ကကုသန်၊ မည်သီး၊ ဘုရားကိုယ်တော် မြတ်ကြီးအားလည်း။ နမော၊ ရှိသေ ဝပ်စင်း၊ ရှိခိုးခြင်းကို။ အတ္ထု၊ ဝမ်းမြောက်ကြည်သာ၊ ပြုလုပ်ပါ၏။ ။(ဝိပုလဂါထာ။)

(၁၀၅) ဗြဟ္မဏဿ၊ မျှောအပ်ပြီးသော အကုသိုလ်အစု၊ မကောင်းမှု ရှိတော်မူသော။ ဝုသ္မိမတော၊ ကောင်းစွာ အသင့်၊ သုံးပြီးသော အကျင့်ရှိတော်မူသော။ ကောဏာ ဂမနဿ၊ စ၊ ကောဏာဂုံ၊ မည်သီး၊ ဘုရားကိုယ်တော် မြတ်ကြီးအားလည်း။ နမော၊ ရှိသေဝပ်စင်း၊ ရှိခိုးခြင်းကို။ အတ္ထု၊ ဝမ်းမြောက် ကြည်သာ၊ ပြုလုပ်ပါ၏။ သဗ္ဗမိ၊ ခပ်သိမ်းများစွာ၊ ကိလေသာမှ။ ဝိပုမုတ္တဿ၊ အထူးကျွတ်ကျွတ်၊ ကင်းလွတ်တော်မူသော။ ကဿ

ပဿ၊ စ၊ ကဿပ၊ မည်သီး၊ ဘုရားကိုယ်တော် မြတ်ကြီးအား
လည်း။ နမော၊ ရှိသေဝပ်ဝင်း၊ ရှိခိုးခြင်းကို။ အတ္ထု၊ ဝမ်းမြောက်
ကြည်သာ၊ ပြုလုပ်ပါ၏။ ။ (ဝိပုလဂါထာ။)

(၁၀၆) ယော၊ အကြင်ဂေါတမ၊ မည်သီး၊ ဘုရားကိုယ်တော်
မြတ်ကြီးသည်။ သဗ္ဗ-ဒုက္ခာ-ပန္နဒနံ၊ အလုံးစုံအရပ်ရပ်၊ ဆင်းရဲကို
ပယ်ဖျောက်တတ်သော။ ဣမံဓမ္မံ၊ ဆန်းကြယ်ခဲကတ်၊ ဤဆယ်ပါး
သောတရားတော်မြတ်ကို။ ဒေသေသိ၊ ကချာအရှေ့သွား၊ မေတ္တာ
ထား၍၊ ဟောကြားတော်မူလေပြီ။ အဂ္ဂိဒဿ၊ ရှေ့ကိုယ်တော်မှ
တအိအိ ထွက်ပေါ်၊ မြူးကြွေသော ရောင်လျှံ ရှိတော်မူသော။
သိရီမတော၊ ကောင်းမြတ်ရွှန်းဝေ၊ တင့်တယ်သောသော၊ ကြက်သ
ရေရှိတော်မူသော။ သကျ-ပုဏ္ဏဿ၊ အသမ္ဘိန္ဒ၊ ခတ္တိယန္တယ်ဘွား၊
သာကီဝင်မင်းသားဖြစ်တော်မူသော။ တဿ၊ ထိုဂေါတမ၊ မည်
သီး၊ ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်ကြီးအား။ နမော၊ ရှိသေဝပ်ဝင်း၊ ရှိခိုး
ခြင်းကို။ အတ္ထု၊ ဝမ်းမြောက် ကြည်သာ၊ ပြုလုပ်ပါ၏။ ။
(ဝိပုလဂါထာ။)

(၁၀၇) ယေ၊ စာပိ နိဗ္ဗုတာ လောကေ၊
ယထာ-ဘူတံ ဝိပဿိသုံ။
တေ ဇနာ အ-ပိသုနာ-ထ၊
မဟန္တာ ဝိတ-သာရဒါ။

(၁၀၈) ဟိတံ ဒေဝ မနုဿဉနံ၊
ယံ၊ နမဿန္တိ ဂေါတမံ။
ဝိဇ္ဇာ-စရဏာ သမ္ပန္နံ၊
မဟန္တာ ဝိတ-သာရဒါ။

(၁၀၇-၁၀၈) လောကေ၊ ဖြစ်ကပျက်မြဲ၊ လောကဓာတ်
 တိုက်ကြီးထဲ၌။ နိဗ္ဗုတဘ၊ ကိလေသာမီး၊ ငြိမ်းသေတော်မူကြကုန်
 ပြီးသော။ ယေ၊ စာပိဇနာ၊ အကြင်မျှားလှသီးသီး၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်
 ကြီးတို့သည်။ ယထာ-ဘူတံ၊ မဘောက် မပြန်၊ ဟုတ်မှန်သည့်
 အတိုင်း။ ဝိပဿိသုံ၊ ဉာဏ်ဖြင့်ထင်ထင်၊ သိမြင်တော်မူကြလေကုန်
 ပြီ။ တေဇနာ၊ ထိုမျှားလှ သီးသီး၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကြီး တို့သည်။
 အ-ပိသုနာ၊ ချောပြစ် ကုန်းတိုက်ခြင်းမှ၊ လွတ်ကင်းတော်မူကြ
 ကုန်၏။ အထ၊ ထိုမှတစ်ပါး အထူးအားဖြင့်။ မဟန္တာ၊ ဂုဏ်နေ
 သကတ်၊ ပုံသေဟပ်၍၊ မြတ်တော်မူကြကုန်၏။ ဝိတ-သာရဒါ၊
 မွေးညှင်း ရှင်ပျ၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်းမှ၊ ကင်းပတော် မူကြကုန်၏။
 ဝိဇ္ဇာ-စရဏ=သမ္ပန္နံ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး၊ ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး၊ စရဏ တဆဲ့
 ငါးပါးတို့နှင့်၊ ခါမခြားကုလုံ၊ ပြည့်စုံတော်မူသော။ မဟန္တံ၊
 ဂုဏ်နေသကတ်၊ ပုံသေဟပ်၍၊ မြတ်တော်မူသော။ ဝိတ-သာ
 ရဒါ၊ မွေးညှင်းရှင်ပျ၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်းမှလည်း ကင်းပတော်မူထ
 သော။ ဒေဝ-မနုဿာနံ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ လူ၊ ခပ်သိမ်းသူတို့၏။ ဟိတံ၊
 အစီးအပွားကို၊ လိုလားတောင့်တ၊ ဆောင်တော်မူတတ်သော။
 ဂေါတမံ၊ ဂေါတမ၊ မည်သီး၊ ဘုရားကိုယ်တော် မြတ်ကြီးကို။
 နမဿန္တိ၊ ရိုသေညွတ်ခ၊ ရှိခိုးကြကုန်၏။ တေသံ၊ ပီ၊ ထိုမျှားလှ
 သီးသီး၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတို့အားလည်း။ နမော၊ ရိုသေဝပ်စင်း၊
 ရှိခိုးခြင်းကို။ အတ္ထု၊ ဝမ်းမြောက်ကြည်သာ၊ ပြုလုပ်ပါ၏။

(ပါထေယျ အဋ္ဌကထာနှင့်အညီ ပေးသောအနက်။
 ယန္တိ နိပါတ မတ္တံ။ ၎င်းအဋ္ဌကထာ။ ယံ၊ ကား အနက်
 မရှိဟူလို။)

(၁၀၉) ဧတေ၊စုညေ၊စ သမ္ဗုဒ္ဓါ၊
အနေက-သတ-ကောဋ္ဌိယော။

သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ သမ=သမာ၊
သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ မဟိဒ္ဓိကာ။

(၁၁၀) သဗ္ဗေ ဒသ-ဗလ္လပေတာ၊
ဝေသာရဇ္ဇေဟုပါဂတာ။

သဗ္ဗေ တေ ပဋိဇာနန္တိ၊
အာသဘ-ဏ္ဍာနမုတ္တမံ။

(၁၀၉-၁၁၀) ဧတေ သမ္ဗုဒ္ဓါ၊ စ၊ ထိုဝိပဿီ၊ စသား၊ ခုနစ်ဆူ
သော မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၎င်း။ အညေ၊ ဆိုခဲ့တုံပြီး၊ ခုနစ်ဆူ
သော ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်ကြီးတို့မှတစ်ပါးကုန်သော။ အနေက-
သတ-ကောဋ္ဌိယော၊ ကုဋေအရာ မက၊ များပြားလှ ကုန်သော။
သမ္ဗုဒ္ဓါ၊ စ၊ ပွင့်ကြတုံပြီး၊ ဘုရား ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး တို့သည်
၎င်း။ သဗ္ဗေ-ဗုဒ္ဓါ၊ အလုံးစုံအရပ်ရပ်၊ ပွင့်တော်မူကြ ပြီးသော
ဘုရား ကိုယ်တော်မြတ်တို့သည်၎င်း။ အ-သမ-သမာ၊ အတူမရှိ
သည့်၊ မနိပုဂ္ဂံဝ၊ ဘုရားရှင်တို့နှင့်သာ၊ တူတော်မူကြကုန်၏၊ သဗ္ဗေ
ဗုဒ္ဓါ၊ အလုံးစုံအရပ်ရပ်၊ ပွင့်တော်မူကြပြီးသော ဘုရားကိုယ်တော်
မြတ်တို့သည်။ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးကျယ်ပွားတိုး၊ မြင့်မြတ်သော
တန်းခိုးရှိတော်မူကြကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ပွင့်ကြသီးသီး၊ ခပ်သိမ်းသော
ဘုရား ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးတို့သည်။ ဒသ-ဗလ္လပေတာ၊ ဉာဏ၊
ကာယ၊ ဆယ်ပါးသောအားနှင့် ပြည့်စုံတော်မူကြကုန်၏။ ဝေသာ
ရဇ္ဇေဟိ၊ ကြောက်ရွံ့ မဲ့လျှင်း၊ ခြင်္သေ့မင်းသို့၊ ရဲတင်းတော်မူ
ကြောင်း၊ လေးပါးသော ဝေသာရဇ္ဇ ဉာဏ်တော် အပေါင်းတို့။

နှင့်။ ဥပါဂတာ၊ ကုံထံ ကြွယ်ဝ၊ ပြည့်စုံတော် မူကြကုန်၏။
 တေ သဗ္ဗေ၊ ထိုအလုံးစုံ အရပ်ရပ်၊ ပွင့်တော်မူကြပြီးသော ဘုရား
 ကိုယ်တော်မြတ်တို့သည်။ အာသဘံ၊ ပုရိသ ဥသဘ၏။ ပဝတ္တ
 နိမိတ်၊ အကြောင်းဟိတ်ဖြစ်သော။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်လှစွာသော။ ဌာနံ၊
 သဗ္ဗညုတ၊ ဉာဏ်တော်ကို။ ပဋိဇာနန္တိ၊ ဝန်ခံတော်မူကြကုန်၏။

(၁၁၁) သီဟ-နာဒံ နဒန္တေတေ၊
 ပရိသာသု ဝိ-သာရဒါ။
 ဗြဟ္မ-စက္ကံ ပဝတ္တေန္တိ၊
 လောကေ အ-ပုဋ္ဌိ ဝတ္တိယံ။

(၁၁၁) တေ ဗုဒ္ဓါ၊ ထိုပွင့်ကြတုံးပြီး၊ ဘုရားကိုယ်တော်
 မြတ်ကြီးတို့သည်။ ပရိသာသု၊ ရဟန်းယောကျ်ား၊ ရဟန်းမိန်းမ၊
 ဥပါသကာ ယောကျ်ား၊ ဥပါသိကာ မိန်းမ၊ များလှ ထပ်ထပ်၊
 လေးပါးသောပရိသတ်တို့၌။ ဝိ-သာရဒါ၊ ကြောက်ထိတ်မဲ့လျှင်း၊
 ရွံရှားခြင်း ကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍။ သီဟ-နာဒံ၊ သားတို့ သနင်း၊
 ခြင်္သေ့မင်းသို့၊ ရဲတင်းသော စကားကို။ နဒန္တိ၊ ထုတ်တော်
 မြက်ဟ၊ မိန့်ဆိုတော် မူကြကုန်၏။ လောကေ၊ များလှသီးသီး၊
 လောကဓာတ် တိုက်ကြီး၌။ အ-ပုဋ္ဌိ-ဝတ္တိယံ၊ ကောင်းစွာပိုင်ပိုင်၊
 တပါးသူတို့ မဖြစ်စေနိုင်သော။ ဗြဟ္မ-စက္ကံ၊ သိမ်မွေ့ ခဲခက်၊
 မြတ်သောတရားစက်ကို။ ပဝတ္တေန္တိ၊ ဖြစ်စေတော် မူကြကုန်၏။

(၁၁၂) ဥပေတာ ဗုဒ္ဓ-ဓမ္မေဟိ၊
 အဋ္ဌာရသဟိ နာယကာ။
 ဗာတ္တိံ သ-လက္ခဏုပေတာ၊
 သီတာ-နုဗျဉ္ဇနာ-ရော။

(၁၁၂) နာယကာ၊ အမတခေဋ္ဌ၊ ကျန်းနိဗ္ဗဿိ၊ ကယ်ယူ
ကူးတို့၊ ဆောင်ပို့တော်မူတတ်သည့်၊ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်တို့
သည်။ အဋ္ဌာ ရသဟိ၊ ရေတွက်ပိုင်းခြား၊ သရုပ်အားဖြင့်၊ တဆွဲ
ရှစ်ပါးကုန်သော။ ဗုဒ္ဓ-ဓမ္မဟိ၊ တုမဲ့သင်ပေ၊ ဘုရားကျေးဇူး
တော်တို့နှင့်။ ဥပေတာ၊ ကိုယ်ကြွယ်ဝ၊ ပြည့်စုံတော်ကြကုန်၏။
ဗာတ္ထိံ သ-လက္ခဏာပေတာ၊ တင့်တယ်ထွန်းပ၊ ဆန်းကြယ်လှသည့်၊
သုံးဆွဲရှစ်ပါးသော လက္ခဏာတော်ကြီးတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူကြ
ကုန်၏။ အသိတာ၊ နုပျဉ်နာရော၊ ကောင်းမြတ်တင့်တယ်၊ ရှစ်ဆယ်
သော လက္ခဏာတော်ငယ်တို့၏၊ မှီတွယ်ရာ အစစ်ကြီးဖြစ်တော်
မူကြကုန်၏။

(၁၁၃) ဗျာမပုဘာယ သု-ပဘာ၊
သဗ္ဗေ တေ မုနိ ကုဉ္ဇရာ။
ဗုဒ္ဓါ သဗ္ဗညုနော ဧတေ၊
သဗ္ဗေ ခိဏာသဝါ ဇိနာ။

(၁၁၄) မဟာ-ပဘာ မဟာ တေဇာ၊
မဟာ-ပညာ မဟာဗ္ဗလာ။
မဟာ-ကရုဏိကာ ဓီရာ၊
သဗ္ဗေသာနံ သုခါ-ဝဟာ။

(၁၁၅) ဒီပါ နာထာ ပတိဋ္ဌာ၊
တာဏာ လေဏာ၊ ပါဏိနိ။
ဂတီ ဗန္ဓု မဟေ သာသာ၊
သရဏာ၊ ဟိတေ သိနော။

(၁၁၃-၁၁၄-၁၁၅) သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်း ကုန်သော။ တေ
ဗုဒ္ဓါ၊ ထိုပွင့်ကြသီးသီး၊ ဘုရား ကိုယ်တော် မြတ်ကြီးတို့သည်။
ဗျာမ၊ ပွဘာယ၊ အမြဲထင်ပေ။ တလံ၊ မျှလောက်သော ရောင်ခြည်
တော်ဖြင့်။ သု၊ ပဘာ၊ တင့်တယ်လှပ၊ ထွန်းတောက်တော်မူကြ
ကုန်၏။ မုနိ-ကုဉ္ဇရာ၊ အာဂါရ၊ အနာဂါရ၊ သေက္ခ၊ အသေက္ခ၊
ပစ္စေက၊ အား၊ မုနိငါးတို့ထက်၊ ထူးခြားလွန်မြတ်တော်မူကြကုန်
၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဧတေ ဗုဒ္ဓါ၊ ထိုပွင့်ကြသီးသီး။
ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်ကြီးတို့သည်။ သဗ္ဗညုနော၊ အလုံးစုံရှိသမျှ၊
ငါးဉ္စေ ယျကို၊ ဉာဏ်ဝထင်ထင်၊ သိမြင်တော်မူကြကုန်၏။ ခိဏာ
သဝါ၊ ကာမာသဝ၊ စသည်လေးပါး၊ ကုန်းဆုံးပြီးသော အာသဝေါ
တရားရှိတော်မူကြကုန်၏။ ဇိနာ၊ ဒေဝပုတ္တ၊ စသည်အပြား၊ မာရ်
ငါးပါးတို့ကို၊ ပယ်ရှားအောင်မြင်တော်မူကြကုန်၏။ ။ မဟာ-
ပဘာ၊ ရူပကာယ၊ ဓမ္မကာယ၊ ထိန်ထိန်ပ၊ သဖြင့်၊ ကြီးမြတ်သော
ကိုယ်တော် ရောင်၊ ဉာဏ်တော် ရောင်၊ ရှိတော် မူကြကုန်၏။
မဟာ-တေဇာ၊ အံ့မပြီး၊ ချီးမကုန်၊ အဖုံဖုံ အဝဝ၊ ကြီးမြတ်သော
အစိန္တိယ တန်းခိုးရှိတော်မူကြကုန်၏။ မဟာပညာ၊ မြေ၊ ရေ၊ လေ
ထု၊ နိုင်ငံ၊ ရှုမက၊ ကြီးမြတ်သော အစိန္တိယ ပညာရှိတော်မူကြကုန်
၏။ မဟာဗုဒ္ဓလာ၊ ကိုယ်တော်အား ဆယ်ပါး၊ ဉာဏ်တော်အား
ဆယ်ပါးတို့ဖြင့်၊ ကြီးကျယ်သော စွမ်းအား ရှိတော်မူကြကုန်၏။
မဟာ-ကာရုဏိကာ၊ လွန်ကဲ ထူးခြား၊ ကြီးကျယ် ခမ်းနားသော
ကရုဏာ ရှိတော်မူကြကုန်၏။ ဧရာ၊ ကျောက်တောင်ကြီး ပမာ၊
မြဲခိုင်စွာဘိ၊ ကြီးမားသော သမာဓိရှိတော်မူကြကုန်၏။ သဗ္ဗေ
သာနံ၊ ခပ်သိမ်းရှိသမျှ၊ သတ္တဝါ ဝေနေယျတို့၏။ သုခါ၊ ဝဟာ၊
အမြဲ ထာဝရ၊ ချမ်းသာ သုံးပါးကို ရွက်ဆောင်တော် မူကြကုန်

၏။ ။ဒီပါစ၊ ကာမောသ၊ ဘဝေါသ၊ စသည် လေးမျိုး၊
 သြဿ၊ ရေတို့သည်၊ မလွမ်းမိုးသဖြင့်၊ သတ္တဝါအများတို့၏၊ ခိုကိုး
 တည်နေရာ မဟာဒီပ၊ ဇမ္ဗူဒိပ်စသော ကျွန်းကြီးသဘွယ်လည်း
 ဖြစ်တော်မူကြကုန်၏။ ပါဏီနံ၊ သံသရာ ရေအစုတ်၊ ဝဲဇလုပ်၌၊
 နှစ်မြုပ်မျောပါး၊ သတ္တဝါအများတို့၏။ နာထာ၊ စ၊ အမြဲနေ့ည၊
 ကိုးကွယ်ရာလည်း ဖြစ်တော်မူကြကုန်၏။ ပတိဋ္ဌာ၊ စ၊ လှေဖေ၌
 ကြီးပမာ၊ ကြီးကျယ်စွာလှ၊ ထောက်တည်ရာလည်း ဖြစ်တော်မူ
 ကြကုန်၏။ တာဏာ၊ စ၊ သံသရာဝဲ၊ သြဿထဲမှ၊ ထုတ်ဆွဲတင်ယူ၊
 စောင့်လည်း စောင့်ရှောက်တော် မူကြကုန်၏။ လေဏာ၊ စ၊
 ကြောက်ဘွယ်မဟေး၊ ဇာတိ၊ စသောဘေးမှ၊ ကင်းဝေး လွတ်
 ရှောင်၊ ပုန်းခိုအောင်းရာလည်း ဖြစ်တော်မူကြကုန်၏။ ဂတိ၊ စ၊
 အမြဲထာဝရ၊ မှီဝဲဆည်းကပ်ရာလည်း ဖြစ်တော်မူကြကုန်၏။ ဗန္ဓု၊
 စ၊ အမြဲထာဝရ၊ စီးပွားချမ်းသာကို၊ ဆောင်တတ်သည့် အမျိုး
 အဆွေကြီးလည်း ဖြစ်တော်မူကြကုန်၏။ မဟေဿာ၊ စ၊ လိုအပ်
 သော အကျိုးကို၊ ပွားတိုး ပြီးစေတတ်၊ ဂုဏ်သကတ်ကြောင့်၊
 ပိဿဏိုးနတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ ဝတိန်သာပိုင်သ၊ သကြားမင်းနှင့်လည်း
 တူတော်မူကြကုန်၏။ သရဏာ၊ စ၊ အမြဲနေ့ည၊ အောက်မေ့ရာ
 လည်း ဖြစ်တော်မူကြကုန်၏။ ဟိတေ၊ သိနော၊ စ၊ အမြဲထာဝရ၊
 အကျိုးစီးပွားကိုလည်း ရှာမှီးတော်မူကြကုန်၏။

(၁၁၆) သ-ဒေဝကဿ လောကဿ၊
 သဗ္ဗေ ဧတေ ပရာယဏာ။
 တေသာဟံ သိရဿ ပါဒေါ
 ပန္နာမိ ပုရိသုတ္တမေ။

(၁၁၆) သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဧတေဗုဒ္ဓါ၊ ထိုပွင့်ကြသီးသီး၊ ဘုရား ကိုယ်တော် မြတ်ကြီးတို့သည်။ သ-ဒေဝကဿ၊ နတ်နှင့်တကွသော။ လောကဿ၊ လူအပေါင်း၏။ ပရာယဏာ၊ စာယံ ကြည်ကိုးစား၊ မှီခို အားထားရာလည်း ဖြစ်တော်မူကြကုန်၏။ ပုရိသုတ္တမေ-ပုရိသုတ္တမာနံ၊ ယောကျ်ားမြတ် အစစ်၊ ဖြစ်ကြီး ဖြစ်တော် မူကြကုန်သော။ ဟေသံ၊ ထိုပွင့်ကြသီးသီး၊ ဘုရား ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးတို့၏။ ပါဒေ၊ ခြေတော်အစုံ၊ ကြာပဒံတို့ကို။ သိရသာ၊ မြတ်လှဘုံရှောင်း၊ ထိပ်ဦးခေါင်းဖြင့်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဝန္တာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

(၁၁၇) ဝစသာ မနသာ၊စေဝ၊
ဝန္တာမေတေ တထာဂတေ။
သယနေ အာသနေ ဌာနေ၊
ဂမနေ၊စာပိ သဗ္ဗဒါ။

(၁၁၇) သယနေ၊စာ အိပ်သော ကာလ၊ ခါသမယ၌၎င်း။ အာသနေ၊စာ ထိုင်သော ကာလ၊ ခါသမယ၌၎င်း။ ဌာနေ၊စာ ရပ်သော ကာလ၊ ခါသမယ၌၎င်း။ ဂမနေ၊စာပိ သွားသော ကာလ၊ ခါသမယ၌၎င်း။ သဗ္ဗဒါ၊ အိပ်၊ထိုင်၊ရပ်၊သွား၊ လေးပါး ဣရိယာ၊ ခပ်သိမ်းသော အခါ၌။ ဝစသာ၊စာ ဝစီဒ္ဓါရသမုတ်၊ အင်္ဂါနှုတ်ဖြင့်၎င်း။ မနသာ၊စေဝ၊မနောဒ္ဓါရ၊ဝေပါဟာရတင်နှိပ်၊ ဝိညာဉ်စိတ်ဖြင့်၎င်း။ ဧတေ တထာဂတေ၊ ထိုပွင့်ကြတုံပြီး၊ ဘုရား ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးတို့ကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဝန္တာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

(၁၁၈) သဒါ သုခေန ရက္ခန္တု၊
ဗုဒ္ဓါ သန္တိ-ကရာ တုဝံ။
တေဟိ တံ ရက္ခိတော သန္တော၊
မုတ္တော သဗ္ဗ-ဘယေန၊စ။

(၁၁၉) သဗ္ဗ-ရောဂါ ဝိနိမုတ္တော၊
သဗ္ဗ-သန္တာ ပ-ဝဇ္ဇိတော။
သဗ္ဗ-ဝေရ-မတိက္ကန္တော၊
နိဗ္ဗုတော၊စ တုဝံ ဘဝ။

(၁၂၀) တေသံ သစ္စေန သီလေန၊
ခန္တိ-မေတ္တာ=ဗလေန၊စ။
တေ၊ပိ အမေဿနရက္ခန္တု၊
အ-ရောဂေန သုခေန၊စ။

(၁၁၈) သန္တိ-ကရာ၊ ကိုယ်၊ စိတ်၊ နှစ်ရပ်၊ ငြိမ်းနေခြင်းကို ပြုတော်မူတတ်ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါ၊ သုံးခွင်ထွဋ်ထား၊ ရှင်တော်ဘုရား တို့သည်။ တုဝံ၊ သင့်ကို။ သဒါ၊ နေ့နေ့ ညည၊ ကာလမချာ၊ အခါ ခပ်သိမ်း။ သုခေန၊ ကိုယ်၊ စိတ်၊ နှစ်ဖြာ၊ ပူဆာလွတ်ကင်း၊ ချမ်းသာ ခြင်းဖြင့်။ ရက္ခန္တု၊ စောင့်ရှောက်တော် မူကြကေုန်သတည်း။ တေဟိ၊ ထိုသုံးခွင်ထွဋ်ထား၊ ရှင်တော်ဘုရားတို့သည်။ ရက္ခိတော၊ အခါမပြတ်၊ စောင့်ရှောက်အပ်သော။ တံ၊ သင်သည်။ သန္တော၊ ကိုယ်၊ စိတ်၊ နှစ်ဝ၊ ဧငြိမ်း ချမ်းမြေ့သဖြင့်၊ ကောင်းမြတ်လှသည် လည်း။ ဘဝ၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သဗ္ဗ-ဘယေန၊ မင်းဘေးကစ၊ အလုံးစုံသော ဘေးဟူသမျှမှ။ မုတ္တော၊စ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ကင်း လွတ်ငြိမ်းသည်လည်း။ ဘဝ၊ ဖြစ်စေသတည်း။

(၁၁၉-၁၂၀) တေသံ၊ ထိုသုံးလူ့ ထွဋ်တင်၊ ဘုရားရှင်တို့၏။ သစ္စေန၊ စ၊ သစ္စာတော်တရား၊ စွမ်းပကားကြောင့်၎င်း။ သီလေန၊ စ၊ သီလတော်တရား၊ စွမ်းပကားကြောင့်၎င်း။ ခန္တိ--မေတ္တာ၊ ဗလေန၊ စ၊ ခန္တိ၊ မေတ္တာ၊ တော်တရား၊ စွမ်းပကားကြောင့်၎င်း။ တုဝံ၊ သင်သည်။ သဗ္ဗ-ရောဂါ၊ ကိစ္ဆေရုစ်ဖြာ၊ အလုံးစုံသော အနာရောဂါမှ။ ဝိနိမ္မတ္တာ၊ စ၊ အကြွင်းမထား၊ အထူးအားဖြင့်၊ လွတ်ရှား ကင်းကွာသည်လည်း။ ဘဝ၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သဗ္ဗ သန္တာပ-ဝဇ္ဇိတော၊ စ၊ အလုံးစုံ ရှိသမျှ၊ ပူပန်ခြင်းတို့မှ ကင်းပ သည်လည်း။ ဘဝ၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သဗ္ဗ-ဝေရံ၊ ကိုယ်တွင်း၊ ကိုယ်ပ၊ ရန်ဟူသမျှကို။ အတိက္ကန္တော၊ စ၊ လွန်မြောက် သည် လည်း။ ဘဝ၊ ဖြစ်စေသတည်း။ နိဗ္ဗုတော၊ စ၊ ကိုယ်၊ စိတ်၊ နှစ်ဖြာ၊ ဧပြိမ်းချမ်းသာသည်လည်း။ ဘဝ၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ။ တေပိ၊ ထိုသုံးလူ့ ထွဋ်တင်၊ ဘုရားရှင်တို့သည်လည်း။ အမေ၊ ငါတို့ကို။ အ-ရောဂေန၊ စ၊ အနာရောဂါ ကင်းရှင်း၊ ကျန်းမာခြင်းဖြင့်၎င်း။ သုခေန၊ စ၊ ကိုယ်၊ စိတ်၊ နှစ်ဖြာ၊ ပူဆာလွတ်ကင်း၊ ချမ်းသာခြင်း ဖြင့်၎င်း။ အနု၊ ရက္ခန္တု၊ အစဉ်တစွာ၊ စောင့်ရှောက်တော်မူကြ စေကုန်သတည်း။

(၁၂၁) ပုရတ္ထိမသ္မိံ ဒိသာ-ဘာဂေ၊
သန္တိ ဘူတာ မဟိ-ဒ္ဓိကာ။
တေပိ အမေ-နရက္ခန္တု၊
အ-ရောဂေန သုခေန၊ စ။

(၁၂၁) ပုရတ္ထိမသ္မိံ ဒိသာ-ဘာဂေ၊ အရှေ့ ဒိသာ၊ ရပ် မျက်နှာ အဘို့၌။ မဟိဒ္ဓိကာ၊ အာဏာလွှမ်းမိုး၊ ကြီးမားသော

တန်းခိုးရှိကုန်သော။ ဘူဘာ၊ ဂန္ဓဗ္ဗ၊ နတ်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။
 တေပိ၊ ထိုတန်းခိုးကြီးမြတ်၊ ဂန္ဓဗ္ဗ၊ နတ်တို့သည်လည်း။ အမေ၊ ငါ
 တို့ကို။ အ-ရောဂေန၊ စ၊ အနာရောဂါကင်းရှင်း၊ ကျန်းမာခြင်းဖြင့်
 ၎င်း။ သုခေန၊ စ၊ ကိုယ်၊ စိတ်၊ နှစ်ဖြာ၊ ပူဆာလွတ်ကင်း၊ ချမ်းသာ
 ခြင်းဖြင့်၎င်း၊ အနု၊ ရက္ခန္တု၊ အစဉ်ထာဝရ၊ စောင့်ရှောက်တော်
 မူကြစေကုန်သတည်း။

(၁၂၂) ဒက္ခိဏသ္မိံ ဒိသာ-ဘာဂေ၊
 သန္တိ ဒေဝါ မဟိဒ္ဓိကာ။
 တေပိ အမေေန ရက္ခန္တု၊
 အ-ရောဂေန သုခေန၊ စ။

(၁၂၂) ဒက္ခိဏသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ၊ တောင်ဘက် ဒိသာ၊
 ရပ်မျက်နှာအဘို့၌။ မဟိဒ္ဓိကာ၊ အာဏာလွှမ်းမိုး၊ ကြီးမားသော
 တန်းခိုးရှိကုန်သော။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေပိ၊
 ထိုတန်းခိုးကြီးမြတ်၊ တောင်မျက်နှာ၌ရှိသော နတ်တို့သည်လည်း။
 အမေ၊ ငါတို့ကို။ အ-ရောဂေန၊ စ၊ အနာရောဂါကင်းရှင်း၊ ကျန်းမာ
 ခြင်းဖြင့်၎င်း။ သုခေန၊ စ၊ ကိုယ်၊ စိတ်၊ နှစ်ဖြာ၊ ပူဆာလွတ်ကင်း၊
 ချမ်းသာခြင်းဖြင့်၎င်း။ အနု၊ ရက္ခန္တု၊ အစဉ်ထာဝရ၊ စောင့်
 ရှောက်တော်မူကြစေကုန်သတည်း။

(၁၂၃) ပစ္ဆိမသ္မိံ ဒိသာ-ဘာဂေ၊
 သန္တိ နာဂါ မဟိဒ္ဓိကာ။
 တေပိ အမေေန ရက္ခန္တု၊
 အ-ရောဂေန သုခေန၊ စ။

(၁၂၃) ပဉ္စမသ္မိံ ဒိသာ-ဘာဂေ၊ အနောက် ဒိသာ၊ ရပ်မျက်နှာအဘို့။ မဟိဒ္ဓိကာ၊ အာဏာလွှမ်းမိုး၊ ကြီးမားသော တန်းခိုးရှိကုန်သော။ နာဂါနဂါးတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုတန်းခိုး ကြီးမား၊ အနောက် အရပ်၌ ရှိသော နဂါးတို့သည် လည်း။ အမေ၊ ငါတို့ကို။ အ-ရောဂေန၊ အနာရောဂါ ကင်းရှင်း၊ ကျန်းမာခြင်းဖြင့်၎င်း။ သုခေန၊ ကိုယ်၊ စိတ်၊ နှစ်ဖြာ၊ ပူဆာ လွတ်ကင်း၊ ချမ်းသာခြင်းဖြင့်၎င်း။ အနု၊ ရကွန္တ၊ အစဉ်ထာဝရ၊ စောင့်ရှောက်တော်မူကြစေကုန်သတည်း။

(၁၂၄) ဥတ္တရသ္မိံ ဒိသာ-ဘာဂေ၊

သန္တိ ယက္ခာ မဟိဒ္ဓိကာ။

တေပိ အမေ၊ ရကွန္တ၊

အ-ရောဂေန သုခေန၊

(၁၂၄) ဥတ္တရသ္မိံ ဒိသာ-ဘာဂေ၊ မြောက်ဘက် ဒိသာ၊ ရပ်မျက်နှာအဘို့။ မဟိဒ္ဓိကာ၊ အာဏာလွှမ်းမိုး၊ ကြီးမားသော တန်းခိုးရှိကုန်သော။ ယက္ခာ၊ ဘီလူးတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုအာဏာကဲ့သို့၊ ကြီးမားသော တန်းခိုးရှိသော ဘီလူး တို့သည်လည်း။ အမေ၊ ငါတို့ကို။ အ-ရောဂေန၊ အနာရောဂါ ကင်းရှင်း၊ ကျန်းမာခြင်းဖြင့်၎င်း။ သုခေန၊ ကိုယ်၊ စိတ်၊ နှစ်ဖြာ၊ ပူဆာလွတ်ကင်း၊ ချမ်းသာခြင်းဖြင့်၎င်း။ အနု၊ ရကွန္တ၊ အစဉ် ထာဝရ၊ စောင့်ရှောက်တော်မူကြစေကုန်သတည်း။

(၁၂၅) ပုရတ္ထိမေန ဓတ-ရဋ္ဌော၊
ဒက္ခိဏေန ဝိရုဠကော။

ပစ္ဆိမေန ဝိရူပက္ခော၊
ကုဝေရော ဥတ္တရံ ဒိသံ။

(၁၂၆) စတ္တာရော တေ မဟာ-ရာဇာ၊
လောက-ပါလာ ယသဿိနော။

တေ၊ ပိ အမေ-နုရက္ခန္တု၊
အ-ရောဂေန သုခေန၊ စ။

(၁၂၅--၁၂၆) ပုရတ္ထိမေန၊ တောင်မြင်းမိုရ်မှ၊ ရွှေမျက်နှာ
ဌာန၌။ ဝသန္တော၊ အာဏာဖြန့်မိုး၊ အုပ်စိုးစံနေသော။ ဓတ-
ရဋ္ဌော၊ ဓတ-ရဋ္ဌ၊ မည်ရကျော်ဟီး၊ နတ်မင်းကြီး၎င်း။ ဒက္ခိဏေန၊
တောင်မြင်းမိုရ်မှ၊ တောင်မျက်နှာဌာန၌။ ဝသန္တော၊ အာဏာဖြန့်
မိုး၊ အုပ်စိုးစံနေသော။ ဝိရုဠကော၊ ဝိရုဠက၊ မည်ရကျော်ဟီး၊ နတ်
မင်းကြီး၎င်း။ ပစ္ဆိမေန၊ တောင်မြင်းမိုရ်မှ အနောက်မျက်နှာဌာန
၌။ ဝသန္တော၊ အာဏာဖြန့်မိုး၊ အုပ်စိုးစံနေသော။ ဝိရူပက္ခော၊ ဝိရူ
ပက္ခ၊ မည်ရကျော်ဟီး၊ နတ်မင်းကြီး၎င်း။ ဥတ္တရံ-ဒိသံ၊ တောင်
မြင်းမိုရ်မှ၊ မြောက်မျက်နှာဌာန၌။ ဝသန္တော၊ အာဏာ ဖြန့်မိုး၊
အုပ်စိုးစံနေသော။ ကုဝေရော၊ ကုဝေရ၊ ဟု၊ မည်ရကျော်ဟီး၊
နတ်မင်းကြီး၎င်း။ စတ္တာရော၊ လေးယောက် ကုန်သော။ 'တေ
မဟာ-ရာဇာ၊ ထိုနတ်မင်းကြီးတို့သည်။ လောကပါလာ၊ အမြဲ
ထာဝရ၊ လောကကို စောင့်ရှောက်ကြကုန်၏။ ယသဿိနော၊
အမြဲဝန်းဝ၊ များသောအခြေအရံရှိကြကုန်၏။ တေ၊ ပိ၊ ထိုတန်းခိုး
တေဇာ၊ ဂုဏ်ဝါကျော်ဟီး၊ စာတုမဟာရာဇ်နတ်မင်းကြီးတို့သည်

လည်း၊ အမေ၊ ငါတို့ကို။ အ-ရောဂေန၊ စ၊ အနာရောဂါကင်းရှင်း၊
ကျန်းမာခြင်းဖြင့်၎င်း။ သုခေန၊ စ၊ ကိုယ်၊ စိတ်၊ နှစ်ဖြာ၊ ပူဆာ
လွတ်ကင်း၊ ချမ်းသာခြင်းဖြင့်၎င်း။ အနု၊ ရက္ခန္တု၊ အစဉ်ထာဝရ၊
စောင့်ရှောက်တော်မူကြစေကုန်သတည်း။

(၁၂၇) အာကာသဌာ၊ စ ဘူမဌာ၊
ဒေဝါ နာဂါ မဟိဒ္ဓိကာ။
တေ၊ ပိ အမေ၊ နုရက္ခန္တု၊
အ-ရောဂေန သုခေန၊ စ။

(၁၂၇) အာကာသဌာ၊ အဇဠာပြင်၊ မိုးကောင်းကင်၌၊
မီတင်း စံနေကြကုန်သော။ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ရောင်ဝ မညှိုး၊ ကြီးမား
သော တန်းခိုးရှိကုန်သော။ ဒေဝါ၊ စ၊ နတ်ဘို့သည်၎င်း။ ဘူမဌာ၊
မြေ၌လှမ်းမိုး၊ အုပ်စိုးတည်နေကြကုန်သော။ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ရောင်ဝ၊
မညှိုး၊ ကြီးမားသော တန်းခိုးရှိကုန်သော။ ဒေဝါ၊ စ၊ နတ်ဘို့သည်
၎င်း။ နာဂါ၊ စ၊ နဂါးဘို့သည်၎င်း။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေ၊ ပိ၊ ထို
တန်းခိုးကြီးမား၊ နတ်၊ နဂါး၊ ဘို့သည်လည်း။ အမေ၊ ငါတို့ကို။
အ-ရောဂေန၊ စ၊ အနာရောဂါကင်းရှင်း၊ ကျန်းမာခြင်းဖြင့်၎င်း။
သုခေန၊ စ၊ ကိုယ်၊ စိတ်၊ နှစ်ဖြာ၊ ပူဆာလွတ်ကင်း၊ ချမ်းသာခြင်းဖြင့်
၎င်း။ အနု၊ ရက္ခန္တု၊ အစဉ်ထာဝရ၊ စောင့်ရှောက်တော်မူကြ
စေကုန်သတည်း။

(၁၂၈) ဣဒ္ဓိမန္တော၊ စ ယေ ဒေဝါ၊
ဝသန္တာ ဣဓ သာသနေ။
တေ၊ ပိ အမေ၊ နုရက္ခန္တု၊
အ-ရောဂေန သုခေန၊ စ။

(၁၂၈) ဣဓ သာသနော၊ ခြောက်ထွေဘုန်းရောင်၊ ထိန်ထိန်
ပြောင်သည့်၊ အခေါင် ထွဋ်ထား၊ ရှင်တော် ဘုရား၏၊ သုံးပါး
သိက္ခာ၊ ဤသာသနာ၌။ ဝသန္တော၊ မှီတင်းညွတ်ခါကျင့်ကြံနေထိုင်၊
ကြကုန်သော။ ဣဒ္ဓိမန္တော၊ လွန်ကဲထူးခြား၊ ကြီးကျယ်ခမ်းနား
သော တန်းခိုးရှိကြကုန်သော။ ယေ ဒေဝါ၊ စ၊ အကြင်နတ်တို့သည်
လည်း။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုတန်းခိုးကြီးမြတ်၊ သာသနာ၌၊
မှီတင်း နေထိုင်ကြသော နတ်တို့သည်လည်း။ အမေ၊ ငါတို့ကို။
အ-ရောဂေန၊ စ၊ အနာရောဂါကင်းရှင်း၊ ကျန်းမာခြင်းဖြင့်၎င်း။
သုခေန၊ စ၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ၊ ပူဆာလွတ်ကင်း၊ ချမ်းသာခြင်း
ဖြင့်၎င်း။ အနုရက္ခန္တု၊ အစဉ်တစိုင်း၊ စောင့်ရှောက်တော်မူကြ၊
စေကုန်သတည်း။

(၁၂၉) သဗ္ဗိတိယော ဝိဝဇ္ဇန္တု၊
သောကော ရောဂေါ ဝိနဿတု။
မာ တေ ဘဝန္တန္တရာယာ၊
သုဒ္ဓိ ဒိဿာယုကော ဘဝ။

(၁၂၉) သဗ္ဗိတိယော၊ ကြောက်ဘွယ် မဟေး၊ ခပ်သိမ်း
သော ဥပဒ္ဓဝေါ ဘေးတို့သည်။ ဝိဝဇ္ဇန္တု၊ ဝေးစွာ ရှောင်လွှဲ၊
ကြဉ်ဘဲကြစေကုန်သတည်း။ သောကော၊ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြ၊ ပူပန်
ခြင်းသောကသည်၎င်း။ ရောဂေါ၊ ကိုးဆွဲရှစ်ဖြာ၊ အနာရောဂါ
သည်၎င်း။ ဝိနဿတု၊ လွင့်ပကင်းကွေ့၊ ပျောက်ပျက်စေသတည်း။
တေ၊ သင်အား။ အန္တရာယာ၊ ကိုယ်တွင်း၊ ကိုယ်ပ၊ အန္တရာယ်ဟူသမျှ
တို့သည်။ မာ၊ ဘဝန္တု၊ ဘယ်ကာလမှ၊ မဖြစ်ကြစေကုန်သတည်း။
တံ၊ သင်သည်။ သုဒ္ဓိ၊ စ၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ၊ ဘယာမငြိ၊ ချမ်းသာ

ခြင်း ရှိသည်၎င်း။ ဒီဃာယုကော၊ စ၊ အာယုကပ် ကျော်တက်
အောင်၊ ရှည်သော အသက်ရှိသည်၎င်း။ ဘဝ၊ ဖြစ်စေသတည်း။

(၁၃၀) အဘိဝါဒန-သီလိဿ၊
နိစ္စံ ဝုဇ္ဈာပစာယိနော။
စတ္တာရော ဓမ္မာ ဝဇ္ဈန္တိ၊
အာယု ဝဏ္ဏော သုခံ ဗလံ။
အာဠာနာဠိယ-သုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

(၁၃၀) အဘိဝါဒန-သီလိဿ၊ ရိုသေမြတ်နိုး၊ လက်စုံမိုး၍၊
ရှိခိုးလေ့ရှိထသော။ နိစ္စံ၊ နေ့နေ့ညည၊ ကာလမစဲ၊ အမြဲတာဝရ။
ဝုဇ္ဈာပစာယိနော၊ အသက်၊ သိက္ခာ၊ ဂုဏ်ဝါကံပြု၊ မိမိထက်ကြီး
သောသူတို့ကို၊ ကြည်ပျူညွတ်ခါ၊ ရိုသေခြင်းကို ပြုတတ်ထသော။
ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား။ အာယု၊ ရုပ်၊ နာမ်နှစ်ချက်၊ ဇီဝိတိန္ဒြေ
ဟူသော အသက်၎င်း။ ဝဏ္ဏော၊ ရုပ်ရည်ပဝင်း၊ တင့်တယ်လှပ
ခြင်း၎င်း။ သုခံ၊ ကိုယ်၊ စိတ်၊ နှစ်ဖြာ၊ ဘယာမညဉ်း၊ ချမ်းသာအေးမြ
ခြင်း၎င်း။ ဗလံ၊ ကာယ၊ ဉာဏ၊ နှစ်ပါးသော စွမ်းအားဗလ၎င်း။
ဣတိ၊ ဤသို့။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ ကောင်းမြတ်
လွန်ထူး၊ အကျိုးကျေးဇူးတို့သည်။ ဝဇ္ဈန္တိ၊ တနေ့တခြား၊ တိုးတက်
ပွားများကုန်၏။

အာဠာနာဠိယ-သုတ္တံ၊ ဘုရားမုက္ခပါဌ်၊ အာဠာနာဠိ
ယသုတ် ပရိတ်တော်မြတ်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ အောင်လံစိုက်
ဆောက်၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။

အာဠာနာဠိယသုတ်ပြီး၏။

၉-အင်္ဂုလိမာလသုတ်တော်

(၁၃၁) ပရိတ္တံ ယံ၊ ဘဏန္တဿ၊
 နိဿိန္ဒဋ္ဌာန-ဓောဝနံ။
 ဥဒက၊ မ္ပိ ဝိနာသေတိ၊
 သဗ္ဗမေဝ ပရိဿယံ။

(၁၃၂) သောတ္ထိနာ ဂဗ္ဘ-ဝုဋ္ဌာနံ၊
 ယ၊ ဥ သာဓေတိ တခံဏေ။
 ထေရဿ၊ ဂုံလိ-မာလဿ၊
 လောက-နာယေန ဘာသိတံ။
 ကပ္ပဋ္ဌာယိံ မဟာ-တေဇံ၊
 ပရိတ္တံ တံ၊ ဘဏာမ ဟေ။

(၁၃၁-၁၃၂) ယံပရိတ္တံ၊ အကြင်ရှင်တော်ဘုရား၊ ဟောကြား
 မြက်ဘော်၊ အင်္ဂုလိမာလသုတ် ပရိတ်တော်ကို။ ဘဏန္တဿ၊
 ရွတ်ဆိုသောပုဂ္ဂိုလ်၏။ နိဿိန္ဒဋ္ဌာန-ဓောဝနံ၊ နေရာပလ္လင်ကို၊
 သုတ်သင် ဆေးကြောသော။ ဥဒက၊ ရေသည်သော်လည်း။
 သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ ပရိဿယံ၊ ဘေးရန်ကို။ ဝိနာသေတိ၊ ဝေ၊
 ကေန်ဆတ်ဆတ်၊ ပျောက်ပျက် စေတတ်သည် သာလျှင်တည်း။
 ယံ ပရိတ္တံ၊ အကြင် ရှင်တော်ဘုရား ဟောကြား မြက်ဘော်၊
 အင်္ဂုလိမာလသုတ် ပရိတ်တော်သည်။ တခံဏေ၊ ထိုပရိတ်တော်
 ကို ရွတ်သောခဏ၌။ သောတ္ထိနာ၊ ချမ်းသာအေးမြ၊ သက်သာရာရ
 သဖြင့်။ ဂဗ္ဘ-ဝုဋ္ဌာန၊ ဥ၊ ကိုယ်ဝန်မှထ၊ သားဖွားခြင်းကိစ္စကိုလည်း။
 သာဓေတိ၊ ပြီးစေတတ်၏။ အင်္ဂုလိမာလဿ၊ အင်္ဂုလိမာလ၊ အမည်
 ရှိသော။ ထေရဿ၊ မတော်အား။ လောက-နာယေန၊ သုံးလူ့

ထွဋ်ထား၊ လူသုံးဦးတို့၏ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ ဘာသိတံ၊ ကရုဏာ ရှေ့သွား၊ မေတ္တာ ထား၍၊
ဟောကြားတော် မူအပ်သော။ ကပ္ပဋ္ဌာယံ၊ ကပ်ကမ္ဘာကာလ၊
ခါသမယလုံး၊ မပျက်မပြုန်း တည်သော။ မဟာ-တေဇံ၊ ကြီးမား
သော တန်းခိုးရှိန်စော်၊ အာနုဘော်ရှိသော။ တံပရိတ္တံ၊ ထိုဘုရား
အမော်၊ အင်္ဂုလိမာလသုတ် ပရိတ်တော်ကို။ ဟေ၊ ညီညာဖြဖြ၊
စည်းဝေး လာရောက်ကြသည်။ ဓမ္မ-မာမက အမျိုးသား၊ အို
သူတော်အများတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်စို့။

(၁၃၃) ယတော-ဟံ ဘဂိနိ အရိယာယ ဇာတိယာ
ဇာတော+နာဘိ၊ဇာနာမိ သဉ္ဇိစ္စပါဏံ ဇီဝိတာ ဝေ ဂရောပေတာ။
+ တေန သစ္စေန သောတ္ထိ တေ ဟောတု သောတ္ထိ ဂဗ္ဘဿ။

အင်္ဂုလိမာလသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

(၁၃၃) ဘဂိနိ၊သင်္ကရယ်နုနယ်၊အိုနုမငယ်။အဟံ၊ငါသည်။
ယတော၊အကြင်အခါမှစ၍။ အရိယာယ၊မြတ်သော။ ဇာတိယာ၊
ဇာတ်အားဖြင့်။ဇာတော၊ဖြစ်၏။ တတော၊ထိုအခါမှစ၍။သဉ္ဇိစ္စ၊
သနားကြင်နာ၊ ကရုဏာကင်းပြတ်၊ သေစေလိုသောစေတနာဖြင့်
စေ့ဆော်အားထုတ်၍။ ပါဏံ၊ သတ္တဝါကို။ဇီဝိတာ၊ ဇီဝိတံ၊ နွေမှ။
ဝေ ဂရောပေတာ၊ ချဘူး၏ဟု။နာဘိဇာနာမိ၊မသိ။တေနသစ္စေန၊
မှန်ကန်သောအား၊ ပြောဆိုသော ထိုသစ္စာစကားကြောင့်။ တေ၊
သင်္ကရယ် နုနယ်၊ သင် နုမငယ်အား။ သောတ္ထိ၊ ဒုက္ခ မညှင်း၊
ချမ်းသာခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဂဗ္ဘဿ၊ ဝမ်း၌
မှီတယ်၊ သားသုငယ်အားလည်း။ သောတ္ထိ၊ဒုက္ခမညှင်း၊ ချမ်းသာ
ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

အင်္ဂုလိမာလ-သုတ္တံ၊ ဘုရားမုက္ခပါဌ်၊ အင်္ဂုလိမာလ-
သုတ် ပရိတ်တော်မြတ်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ အောင်လံ စိုက်
ဆောက်၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။

အင်္ဂုလိမာလသုတ် ပြီး၏။

၁၀—ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ်တော်

(၁၃၄) သံသာရေ သံသရန္တာနံ၊
သဗ္ဗဒုက္ခ=ဝိနာသနေ။
သတ္တ ဓမ္မေ၊ စ ဗောဇ္ဈင်္ဂေါ၊
မာရ၊ သေနာ-ပမဒ္ဒနေ။

(၁၃၅) ဗုဇ္ဈိန္ဒာ ယေစိ မေ သတ္တာ၊
တိ-ဘဝါ မုတ္တကုတ္တမာ။
အ-ဇာတိ၊ မ ဇရာ-ဗျာဓိံ၊
အ မတံ နိဗ္ဗယံ ဂတာ။

(၁၃၆) ဧဝ မာဒိ-ဂုဏုပေတံ၊
အနေက-ဂုဏ=သင်္ဂဟံ။
ဩသဓ၊ ဥ မဟာ-မန္တံ၊
ဗောဇ္ဈင်္ဂံ တံ၊ ဘဏာမ ဟေ။

(၁၃၄-၁၃၅-၁၃၆) သံသာရေ၊ ရှည်လျား လှစွာ၊ အစ
မထင်သည့်သံသရာ၌။ သံသရန္တာနံ၊ ကျင်လည်မျောပါး၊ ပြေးသွား
နေကြ၊ သတ္တဝါ အနန္တတို့၏။ သဗ္ဗဒုက္ခ=ဝိနာသနေ၊ အလုံးစုံအရပ်
ရပ်၊ ဆင်းရဲကိုပျောက်စေတတ်ကုန်သော။ မာရ-သေနာ=ပမဒ္ဒ
နေ၊ ကိလေသာမာရ်စစ်ကို၊ သတ်ညှင်း ဖျက်ဆီးတတ်ကုန်သော။

ဗောဇ္ဈင်္ဂ၊ မြတ်လှတုံရှောင်း၊ အရိယာမဂ်၏အကြောင်း ဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။ ယေ ဓမ္မေ၊ အကြင်ဗောဇ္ဈင်တရားတို့ကို။ ဗုဒ္ဓိတော၊ သိကုန်သောကြောင့်။ ဥတ္တမာ၊ မြတ်ကုန်သော။ ဣမေ သတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်။ တိ-ဘဝါ၊ ဒုက္ခထွေပြား၊ ကာမ၊ ရူပ၊ အရူပ၊ တည်းဟူသော ဘဝသုံးပါးမှ။ မုတ္တာ၊ လွတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အ-ဇာတိံ၊ ပဋိသန္ဓေ တည်နေခြင်း မရှိသော။ အ-ဇရံ၊ ဆံဖြူသွားကျိုး၊ အသား၊ အရေ၊ တွန့်လိပ်ခြင်း စသော အိုဆိုးခြင်းမရှိသော။ အ-ဗျာဓိံ၊ ကိုးဆွဲရှစ်ဖြာ၊ အနာရောဂါ မရှိသော။ နိဗ္ဗယံ၊ တစိုး တစိ၊ ဘေးမရှိသော။ အ-မတံ၊ အသင်္ခတဓာတ်၊ နိဗ္ဗာန်သောင်ရပ်သို့။ ဂတာ၊ ရောက်တော်မူကြကုန်၏။ ဝေမာဒိ-ဂုဏ ပေတံ၊ ဤသို့ အစရှိသောကျေးဇူး၊ ဂုဏ်အထူးနှင့် ပြည့်စုံသော။ အနေက-ဂုဏ = သင်္ဂဟံ၊ များလှဖုံဖုံ၊ ကျေးဇူးဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ ပေါင်းဆုံ ရေတွက်အပ်သော။ သြသဓ၊ ဥ၊ နတ်တို့ကြံဘန်၊ စီမံဘော်လစ်၊ နတ်ဆေးသဘွယ်လည်းဖြစ်သော။ မဟာ မန္တ၊ ဥ၊ မြတ်လှတုံလစ်၊ မန္တာန်သဘွယ်လည်းဖြစ်သော။ တံဗောဇ္ဈင်္ဂံ၊ ထိုတရားအမော်၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ် ပရိတ်တော်ကို။ ဟေ၊ ညီညာဖြဖြ၊ စည်းဝေး လာရောက်ကြသည့်၊ ဓမ္မမာမက အမျိုးသား၊ အို သူတော်အများတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်စို့။

(၁၃၇) ဗောဇ္ဈင်္ဂါ သဘိ-သင်္ခါတော၊

ဓမ္မာနံ ဝိစယော တထာ။

ဝီရိယံ ပီတိ-ပဿဒ္ဓိ-၊

ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ စ တထာပရေ။

(၁၃၈) သမာဓု.ပေက္ခာ-ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊
 သတ္တေ.တေ သဗ္ဗ-ဒဿိနာ။
 မုနိနာ သမ္မ-ဒက္ခာတာ၊
 ဘာဝိတာ ဗဟုလီ-ကတာ။

(၁၃၉) သံဝတ္တန္တိ အဘိညာယ၊
 နိဗ္ဗာနာယ,စ ဗောဓိယာ။
 ဧတေန သစ္စ-ဝဇ္ဇေန၊
 သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။

(၁၃၇-၁၃၈-၁၃၉) သတိသင်္ခါတော၊ အောက်မေ့ကြောင်း၊
 အောက်မေ့တတ်၊ အောက်မေ့ခြင်း သတိဟု ဆိုအပ်သော။
 ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ စ၊ ဗောဇ္ဈင်တရားမြတ်၎င်း။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။
 ဓမ္မာနဝိစယော,စ၊ သစ္စာလေးရပ်တို့ကို၊ အနိစ္စ အစရှိသော အခြင်း
 အရာဖြင့် ဆင်ခြင်တတ်သည့်၊ ဓမ္မဝိစယ,ဟု ဆိုအပ်သော ဗောဇ္ဈင်
 တရားမြတ်၎င်း။ ဝီရိယ,ဉ္စ၊ ထောက်ပံ့ ခိုင်စေတတ်သည့်၊ ဝီရိယဟု
 ဆိုအပ်သော ဗောဇ္ဈင်တရားမြတ်၎င်း။ တထာပရေ၊ ထိုမှတပါး
 ကုန်သော။ ပီတိ-ပဿဒ္ဓိ-ဗောဇ္ဈင်္ဂါ,စ၊ နှစ်သက်ခြင်းပီတိ၊ ကိုယ်
 စိတ်တို့၏ ငြိမ်းခြင်း ပဿဒ္ဓိ,နှစ်ရပ်၊ ဗောဇ္ဈင် တရားမြတ်တို့၎င်း။
 သမာဓု.ပေက္ခာ-ဗောဇ္ဈင်္ဂါ,စ၊ ဘည်ကြည်ခြင်း သမာဓိ၊ လျစ်လျူ
 ရှုခြင်းဥပေက္ခာ,နှစ်ရပ်၊ ဗောဇ္ဈင် တရားမြတ်တို့၎င်း။ သဗ္ဗ-ဒဿိ
 နာ၊ အလုံးစုံသောတရားတို့ကို၊ ပိုင်းခြားထင်ထင်၊ သိမြင်တော်
 မူသော။ မုနိနာ၊ မုနိထွဋ်ထား၊ ရှင်တော်ဘုရားသည်။ သမ္မ-ဒက္ခာ
 တာ၊ ကောင်းစွာပိုင်းဖြတ်၊ ဟောကြားတော် မူအပ်ကုန်သော။
 သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။ ဧတေ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ထိုဗောဇ္ဈင်တရား

တို့သည်။ ဘာဝိတာ၊ ပွားအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဗဟုလီကတာ၊
အာနန္တဘန် အထပ်ထပ်၊ လေ့လာ ပြုလုပ်အပ်ကုန်သည် ရှိသော်။
အဘိညာယ၊ စ၊ သိသင့်၊ သိထိုက်သော တရားတို့ကို၊ မျက်ဝါး
ထင်လင်း၊ သိမြင်ခြင်းအကျိုးငှါရင်း။ နိဗ္ဗာနာယ၊ စ၊ အသင်္ခယ
ဓာတ်၊ နိဗ္ဗာန်မြတ်ကို၊ တပ်တပ်ထင်လင်း၊ မျက်မှောက်ပြုရခြင်း
အကျိုးငှါရင်း။ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧတေန သစ္စ-ဝဇ္ဇေန၊
မွန်ကန်သောအား၊ ပြောဆိုရသော ဤသစ္စာ စကားကြောင့်။
တေ၊ သင်အား။ သဗ္ဗဒါ၊ နေ့နေ့ ညည၊ ကာလမချာ၊ အခါ
ခပ်သိမ်း။ သောတ္ထိ၊ ဒုက္ခမညှင်း၊ ချမ်းသာ နေမြဲ ခြင်းသည်။
ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

(၁၄၀) ကေသ္မိံ သမယေ နာထော၊
မောဂ္ဂလာန ဉ္စ ကဿပံ။

ဂိလာနော ဒုက္ခိတေ ဒိသ္မာ၊
ဗောဇ္ဈင်္ဂ သတ္တ ဒေသယိ။

(၁၄၁) တေ၊ စ တံ အဘိ၊ နန္ဒိတု၊
ရောဂါ မုစ္စိံ သု တင်္ဂဏေ။

ဧတေန သစ္စ-ဝဇ္ဇေန၊
သောတ္ထိ ကေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။

(၁၄၀-၁၄၁) ကေသ္မိံ သမယေ၊ တပါးသော အခါ၌။
နာထော၊ လူဆုံးပါးတို့၏ ဘိုးဘေးရာ၊ ဆရာသခင်၊ ရှင်တော်ဘုရား
သည်။ မောဂ္ဂလာန ဉ္စ၊ မောဂ္ဂလာန်၊ မှတ်သိ။ တာညှိကြီးကိုရင်း။
ကဿပ၊ ကဿပ၊ မည်သိ။ တာညှိကြီးကိုရင်း။ ဂိလာနော၊

ရူပကာယခန္ဓာ၊ မကျန်းမာသည်တို့ကို။ ဒုက္ခိတေ၊ ချမ်းသာကင်း
ပျောက်၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်သည်တို့ကို။ ဒိဿာ-မြင်တော်မူ၍။
သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊ ဗောဇ္ဈင်တရားတို့ကို။ ဒေသ
ယံ၊ ဟောတော်မူပြီ။ တေ၊ စ၊ ထိုမောဂ္ဂလာန၊ ကဿပ၊ ဟု၊ မည်ရ
ကျော်ဟီး၊ တပည့်ကြီးတို့သည်လည်း။ တံ၊ ထိုသို့ဟောကြား၊
ဗောဇ္ဈင်တရားကို။ အဘိ၊ နန္ဒိတော၊ ကြည်သာရှင်ပျ၊ အလွန်
နှစ်သက်ကြကုန်၍။ တခံဏေ၊ ထိုခဏ၌။ ရောဂါ၊ စွဲကပ်ကျင်နာ၊
ပြင်းထန်သော အနာရောဂါမှ။ မုစ္ဆိံသု၊ ကင်းလွတ်တော် မူကြ
ကုန်ပြီ။ ဧတေန သစ္စ-ဝဇ္ဇေန၊ မှန်ကန်သောအား၊ ပြောဆိုရသော
ဤသစ္စာစကားကြောင့်။ လ။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

(၁၄၂) ကေဒါ ဓမ္မ-ရာဇာ၊ ပိ၊
ဂေလညေနာဘိ၊ ပိဋိတော။

စုန္ဒ၊ ဧတ္ထရေန တံယေဝံ၊
ဘဏာပေတွာန သာ၊ ဒရံ။

(၁၄၃) သမ္မောဒိတွာန အာဗာဓာ၊
တမ္ဘာ ဝုဋ္ဌာသိ ဌာနသော။

ဧတေန သစ္စ-ဝဇ္ဇေန၊
သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။

(၁၄၂-၁၄၃) ကေဒါ၊ တပါးသောအခါ၌။ ဓမ္မ-ရာဇာ၊ ပိ၊ မုနိ
သုဋ်ဏား၊ တရားမင်းကြီးဖြစ်တော်မူသော ရှင်တော်ဘုရားသည်
လည်း။ ဂေလညေန၊ မအိမသာ၊ ကျင်နာခံဆိုး၊ အနာရောဂါမျိုး
သည်။ အဘိ၊ ပိဋိတော၊ ပူးဝင်စွဲကပ်၊ ပြင်းထန်စွာ နှိပ်စက်အပ်

သည်ဖြစ်၍။ စုန္ဒတ္ထေရေန၊ စုန္ဒ၊ မည်ရ၊ ထေရ်သာဝကကို။ တံယေဝ၊
 ကိုကျေးဇူးဂုဏ်ကြီးမား၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂတရားကိုသာလျှင်။ သာ၊ ဒရုံ၊
 ကြည်သာရွှင်ပျ။ အလွန်ရှိသလှစွာ၊ ဘဏာပေတုာန၊ သာယာ
 ခးကျ။ ရွတ်စေတော်မူ၍။ သမ္မောဒိတုာန၊ နှစ်သက်ကြည်ပျ။
 ဝမ်းမြောက်တော်မူသောကြောင့်။ ဌာနသော၊ နှစ်သက်ကြည်ရွှင်၊
 ဝမ်းမြောက်တော်မူသော ထိုခဏ၌ပင်လျှင်။ တမ္မာ အာဗာဓာ၊
 စွဲကပ်ကျင်နာ၊ ထိုရောဂါမှ။ ဝုဋ္ဌာသိ၊ သမ္မောက်ကင်းကွေ့ငြိမ်းစေ
 ချမ်းသာတော်မူလေပြီ။ ဧတေန သစ္စ-ဝဇ္ဇေန၊ မှန်ကန်သော
 အား၊ ပြောဆိုရသော ဤသစ္စာ စကားကြောင့်။ လ။ ဟောတု၊
 ဖြစ်စေသတည်း။

(၁၄၄) ပဟိနာ တေစ အာဗာဓာ၊
 တိဏ္ဌန္တမ္ပိ မဟေသိနံ။
 မဂ္ဂါဟတာ ကိလေသာဝ၊
 ပတ္တာနုပ္ပတ္တိဓမ္မတံ။
 ဧတေန သစ္စ-ဝဇ္ဇေန၊
 သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။

ဗောဇ္ဈင်္ဂ-သုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

(၁၄၄) မဂ္ဂါဟတာ၊ အရိယာမဂ် တရားသည်၊ ပယ်ရှား
 ဖျက်ဆီး အပ်ကုန်သော။ ကိလေသာ၊ မကောင်း ညစ်ထေး၊
 ကိလေသာ မြူအလွေးတို့သည်။ အနုပ္ပတ္တိ-ဓမ္မတံ၊ တဘန်အသစ်၊
 မဖြစ်ခြင်းသဘောရှိသည် အဖြစ်သို့။ ပတ္တာ၊ လူဝ၊ ရောက်ကုန်
 သကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊ ထို့ အတူ။ တိဏ္ဌန္တမ္ပိ၊ ရှင်တော်ဘုရား၊ အရှင်
 မောဂ္ဂလာန်၊ အရှင်မဟာကဿပ၊ အားဖြင့်၊ သုံးပါးလည်းဖြစ်

ကုန်သော။မဟေသိနံ၊ သီလက္ခန္ဓ၊ စသည်ကျေးဇူး၊ ဂုဏ်အထူးကို၊
ဆည်းပူးရှာမှီး၊ လေ့ကျက်တော်မူကြပြီးသည့်၊ ကိုယ်တော်မြတ်
ကြီးတို့သည်။ ယဟိနာ၊ ဗောဇ္ဈင်တရား၊ စွမ်းပကားဖြင့်၊ ပယ်ရှား
အပ်ကုန်ပြီးသော။ တေစ၊ အာဗာဓာ၊ ထိုအနာတို့သည်လည်း။
အနုပ္ပတ္တိ-ဓမ္မတံ၊ တဘန်အသစ်၊ မဖြစ်ခြင်းသဘော ရှိသည်အဖြစ်
သို့။ ပတ္တဘ၊ ရောက်ကုန်ပြီ။ နေတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ မှန်ကန်သော
အား၊ ပြောဆိုရသော ဤသစ္စာစကားကြောင့်။ လ။ ဟောတု၊
ဖြစ်စေသတည်း။

ဗောဇ္ဈင်-သုတ္တံ၊ ဘုရားမုက္ခပါဌ်၊ ဗောဇ္ဈင်သုတ်ပရိတ်
တော်မြတ်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ အောင်လံ စိုက်ဆောက်၊ ပြီးဆုံး
ခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။

ဗောဇ္ဈင်သုတ်ပြီး၏။

၁၁-ပုဗ္ဗဏှသုတ်တော်

(၁၄၅) ယံ ဒုန္နိမိတ္တံ အဝ-မဂ်လ,၉၊
ယော စာ.မနာပေါ သကုနဿ သဒ္ဓေါ။

ပါပ.ဂ္ဂဟော ဒု,ဿုပိနံ အ-ကန္တံ၊
ဗုဒ္ဓါ.နုဘာဝေန ဝိနာသ.မေန္တု။

(၁၄၆) ယံ ဒုန္နိမိတ္တံ အဝ-မဂ်လ,၉၊
ယော စာ.မနာပေါ သကုနဿ သဒ္ဓေါ။

ပါပ.ဂ္ဂဟော ဒု,ဿုပိနံ အ-ကန္တံ၊
ဓမ္မာ.နုဘာဝေန ဝိနာသ.မေန္တု။

(၁၄၇) ယံ ဒုန္နိမိတ္တံ အဝ-မဂ်လ,ဉ္စ၊

ယော စာ-မနာပေါ သကုနဿ သဗ္ဗေ၊

ပါပ-ဂ္ဂဟော ဒု,ဿုပိနံ အ-ကန္တံ၊

သံဃာ-နဘာဝေန ဝိနာသ-မေန္တု။

(၁၄၇) ယံဒုန္နိမိတ္တ,ဉ္စ၊ အကြင် ဥက္ကာကျခြင်း၊ လကြယ်
 ခြင်း၊ ကြယ်ဘံခွန် ပေါ်ထွက်ခြင်း၊ ထိန်ထိန်ပြောင်လင်း၊ အရပ်
 မျက်နှာတောက်လောင်ခြင်း၊ အစရှိသော၊ အနိစ္စိဘ, ဒုက္ခဝိပါက
 ဆိုး၊ ပွားတိုးကြောင်းရိပ်၊ မကောင်းသော နိမိတ်သည်၎င်း။
 ယံအဝ-မဂ်လ,ဉ္စ၊ အကြင် အမြင်,အကြား၊ အတွေ့, အားဖြင့်၊
 ဆိုးဝါးညံ့ဖျင်း၊ မဂ်လာမရှိခြင်းသည်၎င်း။ သကုနဿ၊ ယုတ်မာ
 ညံ့သက်၊ မကောင်း ဆိုးဝါးသော ငှက်၏။ အ-မနာပေါ၊
 နှစ်သက်ရှင်ပြုံးသည့်၊ စိတ်နှလုံးကို မပွားစေဘက်၊ ဒေါမနဿကို
 သာ ဖြစ်စေတတ်သော။ ယော သဗ္ဗေ၊ စ၊ အကြင်မြည်ကွန်ဟစ်
 ဆော်၊ ကြွေးကြော်သောအသံသည်၎င်း။ ယော ပါပ-ဂ္ဂဟော,စ၊
 အကြင် မကောင်း ညံ့ဖျင်း၊ ဂြိုဟ်စီး, ဂြိုဟ်နှင်း သည်၎င်း။
 အ-ကန္တံ၊ သာယာစိုက်၊ နှစ်သက်တယ်ခရှိသော။ ယံ ဒု,ဿု
 ပိန,ဉ္စ၊ အကြင်ကြောက်တယ်ခရီး၊ မကောင်း ဆိုးဝါးသော
 အိပ်မက်ကြမ်းသည်၎င်း။ သန္တိ ရှိကုန်၏။ ဒကောဒုန္နိမိတ္တာဒယော၊
 ထိုမကောင်းသော နိမိတ် စသည် တို့သည်။ ဗုဒ္ဓါ-နဘာဝေန၊
 အံ့အဲမကုန်၊ ရှင်တော်ဘုရားတို့၏ ဂုဏ်ကို၊ အာရုံတမ်းမှန်းသည့်၊
 ကုသိုလ်စေတနာ အစွမ်းကြောင့်။ ဝိနာသံ၊ ဝေးစွာ စင်ကင်း၊
 လွင့်ပျောက်ခြင်းသို့။ ဇန္တု၊ ရောက်စေကုန်သတည်း။

(၁၄၆) ။ပ။ ဓမ္မာနုဘာဝေန၊ အံအဲမကုန်၊ တဆုးတော်
မြတ်တို့၏ဂုဏ်ကို၊ အာရုံတမ်းမှန်းသည့်၊ ကုသိုလ်စေတနာ အစွမ်း
ကြောင့်။ ဝိနာသံ၊ သို့။ ဇန္တု၊ တည်း။

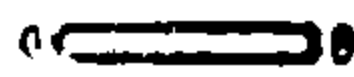
(၁၄၇) ။ပ။ သံဃာနုဘာဝေန၊ အံအဲမကုန်၊ သံဃာတော်
မြတ်တို့၏ဂုဏ်ကို၊ အာရုံတမ်းမှန်းသည့်၊ ကုသိုလ်စေတနာ အစွမ်း
ကြောင့်။ ဝိနာသံ၊ သို့။ ဇန္တု၊ တည်း။

(၁၄၈) ဒုက္ခပုတ္တာ၊ စ နိဒ္ဒါက္ခာ၊
ဘယပုတ္တာ၊ စ နိဗ္ဗယာ။
သောကပုတ္တာ၊ စ နိဿယကာ၊
ဟောန္တု သဗ္ဗေပိ ပါဏိနော။

(၁၄၈) ဒုက္ခပုတ္တာ၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဝ၊ ပင်ပန်းဆင်းရဲခြင်း
သို့ ရောက်ကြကုန်သော။ သဗ္ဗေပိ၊ ကြွင်းမဲ့ညံ့၊ အလုံးစုံလည်း
ဖြစ်ကုန်သော။ ပါဏိနော၊ စ၊ သတ္တဝါတို့သည်လည်း။ နိဒ္ဒါက္ခာ၊
ဒုက္ခကင်းပါ၊ ချမ်းသာစေမြဲကြကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်
သတည်း။ ဘယပုတ္တာ၊ နှလုံးတုန်ခါ၊ ကြောက်လန့်ခြင်း စိတ္တ
ကြာသ၊ ဘေးသို့ ရောက်ကြ ကုန်သော။ ဝါ၊ ကြောက်ဘွယ်
မဟေး၊ အာရမဏ၊ ဘေးသို့ ရောက်ကြကုန်သော။ သဗ္ဗေပိ၊
ကြွင်းမဲ့ညံ့၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ပါဏိနော၊ စ၊
သတ္တဝါတို့သည်လည်း။ နိဗ္ဗယာ၊ ဘေးရန်ကင်းပါ၊ ချမ်းသာ
စေမြဲခြင်း ရှိကြ ကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေ ကုန်သတည်း။
သောကပုတ္တာ၊ ဉာတိ၊ ဘောဂ၊ သီလ၊ ဒိဋ္ဌိ၊ ကပ်ငြိရောဂ၊ ငါးပါး
သော ဗျသနငွေ၊ စိုးရိမ် ပူဆွေးခြင်းသို့ ရောက်ကြ ကုန်သော။

သဗ္ဗေပိ၊ ကြွင်းမဲ့ဥဿုံ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ပါဏိနော၊
စ၊ သတ္တဝါတို့သည်လည်း။ နိဿောကာ၊ စိုးရိမ်ပူဆွေးခြင်းကင်းပ
ချမ်းငြိမ်းဓမ္မကြကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

(၁၄၉) ဧတ္တာဝဘာ၊ စ အမေဟိ၊
 သမ္ဘတံ ပုည-သမ္ပဒံ။
 သဗ္ဗေ ဒေဝါနုမောဒန္တု၊
 သဗ္ဗ-သမ္ပတ္တိ-သိဒ္ဓိယာ။

(၁၅၀) ဒါနံ ဒေန္တု သဒ္ဓါယ၊
 သီလံ ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒါ။
 ဘာဝနာ-ဘိရတာ ဟောန္တု၊
 ဂစ္ဆန္တု ဒေဝတာ ဂတာ။

(၁၄၉-၁၅၀) ဧတ္တာ ဝဘာ၊ စ၊ ဤမျှ အတိုင်း အရှည်ရှိ
သည့်၊ ပါဏိနာနက်၊ ချတ်ပျက်မသင်၊ ရွတ်ဆိုအပ်သော အစဉ်ဖြင့်။
အမေဟိ၊ ငါတို့သည်။ သမ္ဘတံ၊ ကောင်းစွာအသင့်၊ သဒ္ဓါပွင့်၍၊
ဖြည့်ကျင့်ဆည်းပူးအပ်သော။ ပုည-သမ္ပဒံ၊ ဖြူစင်သန့်ရှင်း၊ ကုသိုလ်
ကောင်းမှု၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဒေဝါ၊
နတ်တို့သည်။ သဗ္ဗ-သမ္ပတ္တိ-သိဒ္ဓိယာ၊ လောကီ၊ လောကုတ္တရာ၊ နှစ်
ဖြာ ပြည့်ဖြိုး၊ အလုံးစုံသော စည်းစိမ်ချမ်းသာ၏ ပြီးစီးခြင်းအကျိုး
ငှါ။ အနု၊ မောဒန္တု၊ နှစ်သက်ရွှင်ပျ၊ ဝမ်းမြောက်ကြ စေကုန်
သတည်း။ သဒ္ဓါယ၊ ကြောင်း၊ ကျိုး၊ နှစ်ပါး၊ ကံ၊ ကံ၏အကျိုးကိုယုံ
ကြည်သော သဒ္ဓါတရားဖြင့်။ ဒါနံ၊ လှူဒါန်းရန်အစုစုဆွမ်းစသော
ဒါနဝတ္ထုကို။ ဒေန္တု၊ နှစ်သက်ရွှင်ပျ၊ ပေးလှူကြစေကုန်သတည်း။

သဗ္ဗဒါ၊ နေနေညည၊ ကာလမချာ၊ အခါခပ်သိမ်း။ သီလံ၊ ခါးဝတ်
အလား၊ စွဲမြဲ ကျင့်သုံး အပ်သည့် သီလတရားကို။ ရက္ခန္တု၊
မကျိုးမပေါက်၊ ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက် ကြစေကုန်သတည်း။
ဘာဝနာ ဘိရတာ၊ သမထ၊ ဝိပဿနာ၊ ဘာဝနာ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း၌ ရှင်
လန်း မွေ့လျော်ကြကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။
အာဂတာ၊ ညီညာဖြဖြ၊ ပရိတ်တော်ဘုရားကို နာခံခြင်းငှါ စည်း
ဝေးလာရောက်ကြကုန်သော။ ဒေဝတာ၊ ဓမ္မ-မာမက အမျိုး
သား၊ အရှင်နတ်များတို့သည်။ ဂစ္ဆန္တု၊ ကိုယ်စီ ကိုယ်ငါ လိုရာ
အရပ်သို့ ပြန်သွားတော်မူ ကြစေကုန်သတည်း။

(၁၅၁) သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ ဗလပုတ္တာ၊

ပစ္စေကာနု၊ ယံ ဗလံ။

အရဟန္တာနု၊ တေဇေန၊

ရက္ခံ ဗန္ဓာမိ သဗ္ဗသော။

(၁၅၁) ဗလပုတ္တာ၊ ကိုယ်တော်အား ဆယ်ပါး၊ ဉာဏ်
တော်အားဆယ်ပါး၊ ထူးခြားကဲမောက်၊ အားဆယ်ပါးသို့ရောက်
တော်မူကုန်သော။ သဗ္ဗေ၊ ပွင့်ကြည်သော၊ ခပ်သိမ်း ကုန်သော။
ဗုဒ္ဓါ၊ သုံးခွင်ထွဋ်ထား၊ ရှင်တော် ဘုရားတို့၏၎င်း။ ပစ္စေကာ
နု၊ သာသနာတော်ပ၌၊ ပွင့်ကြသီးခြား၊ ပစ္စေကာ ဗုဒ္ဓါ၊ ရှင်တော်
ဘုရားတို့၏၎င်း၊ ယံဗလံ၊ အကြင် တန်းခိုးတေဇော်၊ အာနုဘော်
သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန ဗလေန၊ စ၊ ထိုတန်းခိုးတေဇော်၊ အာနု
ဘော်ဖြင့်၎င်း။ အရဟန္တာနု၊ ရဟန္တာသခင်၊ အရှင်မြတ်တို့၏။
တေဇေန၊ စ၊ တန်းခိုးတေဇော်၊ အာနုဘော်ဖြင့်၎င်း။ သဗ္ဗသော၊

ဝန်းကျင် ပတ်ချာ၊ ခပ်သိမ်းသော အရပ် မျက်နှာမှ။ ရက္ခံ၊
အစောင့်အရှောက်ကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဗန္ဓာမိ၊ ဖွဲ့၏။

(၁၅၂) ယံကိဉ္စိ ဝိတ္တံ ဣဓ,ဝါ ဟုရံ,ဝါ၊
သဂ္ဂေသု,ဝါ ယံ ရတနံ ပဏီတံ။
န နော သမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊
ဣဒ,မ္ပိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ။
ဧတေန သဇ္ဇေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

(၁၅၃) ယံကိဉ္စိ ဝိတ္တံ ဣဓ,ဝါ ဟုရံ,ဝါ၊
သဂ္ဂေသု,ဝါ ယံ ရတနံ ပဏီတံ။
န နော သမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊
ဣဒ,မ္ပိ ဓမ္မေ ရတနံ ပဏီတံ။
ဧတေန သဇ္ဇေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

(၁၅၄) ယံကိဉ္စိ ဝိတ္တံ ဣဓ,ဝါ ဟုရံ,ဝါ၊
သဂ္ဂေသု,ဝါ ယံ ရတနံ ပဏီတံ။
န နော သမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊
ဣဒ,မ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ။
ဧတေန သဇ္ဇေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

(၁၅၅) ဣဓ,ဝါ၊ ဤလူ့ပြည်၌၎င်း။ ဟုရံ,ဝါ၊ နဂါးပြည်၊
ဂဠုန်ပြည်၊ အစရှိသည်၌၎င်း။ သဂ္ဂေသု,ဝါ၊ နတ်ပြည်တို့၌၎င်း။
ယံကိဉ္စိ၊ ရှိသမျှ ဥဿုံ၊ အလုံးစုံသော။ ဝိတ္တံ၊ ဖရဏာ ပီတိ၊
လွမ်းအံ့သပ်သပ်၊ နှစ်သက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော။ ပဏီတံ၊
အဘိုးအနုဏ္ဏ၊ ထိုက်တန်ကြသဖြင့်၊ ကောင်းမြတ်လှစွာသော။ ယံ

ရတနံ၊ အကြင်လောကီဥစ္စာ၊ ရတနာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တထာဂတေန၊ သုံးလူ့ ထွဋ်ထား၊ ငါတို့ဆရာရှင်တော်ဘုရားနှင့်။ သမံ၊ တူမျှသော။ နံရတနံ၊ ထိုလောကီဥစ္စာ၊ ရတနာသည်။ နော၊ အတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣဒ္ဓ၊ မိဗုဒ္ဓေ-အယံဧဝ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဤသုံးလူ့ ထွဋ်ထား၊ ငါတို့ဆရာရှင်တော်ဘုရားသည်သာလျှင်။ ပဏီတံ၊ လောကီရတနာ၊ အဖြာဖြာတို့ထက်ကဲသာလွန်မြတ်၊ ချီးမွမ်းအပ်သော။ ရတနံ၊ ကိုးကွယ်ရာအစစ်၊ ရတနာကြီးဖြစ်တော်မူပေ၏။ ဧတေန သဇ္ဇေန၊ ဤသို့မတောက်မပြန်၊ မှန်ကန်သောအား၊ ပြောဆိုရသော သစ္စာကားကြောင့်။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ဘေးရန်ကုန်ကင်း၊ ချမ်းသာ ဧပြေခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

(၁၅၃) ။ပ။ တထာဂတေန၊ ရှင်တော်ဘုရား၊ ဟောကြားမြှောက်တော်၊ တရားတော်နှင့်။ သမံ၊ တူမျှသော။ နံ ရတနံ၊ ထိုလောကီဥစ္စာ၊ ရတနာသည်။ နော၊ အတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣဒ္ဓ၊ မိဗုဒ္ဓေ-အယံဧဝ ဓမ္မော၊ ဤရှင်တော်ဘုရား၊ ဟောကြားမြှောက်တော်၊ တရားတော်သည်သာလျှင်။ ပဏီတံ၊ သော။ ရတနံ၊ မည်၏။ ဧတေန သဇ္ဇေန၊ ကြောင့်။ ပါဏီနံ၊ တို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ သည်။ ဟောတု၊ တည်း။

(၁၅၄) ။ပ။ တထာဂတေန၊ ရှင်တော်ဘုရား၏၊ တပည့်သားမော်၊ သံဃာတော်နှင့်။ သမံ၊ သော။ နံရတနံ၊ သည်။ နော၊ အတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣဒ္ဓ၊ မိ သံဃေ-အယံ ဧဝ သံဃော၊ ရှင်တော်ဘုရား၏၊ တပည့်သားမော်၊ သံဃာတော်သည်သာလျှင်။ ပဏီတံ၊ သော။ ရတနံ၊ မည်၏။ ဧတေန သဇ္ဇေန၊ ကြောင့်။ ပါဏီနံ၊ တို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ သည်။ ဟောတု၊ တည်း။

(၁၅၅) ဘဝတု သဗ္ဗ-မင်္ဂလံ၊
 ရက္ခန္တု သဗ္ဗ-ဒေဝတာ။
 သဗ္ဗ-ဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန၊
 သဒါ သုခီ ဘဝန္တု တေ။

(၁၅၆) ဘဝတု သဗ္ဗ-မင်္ဂလံ၊
 ရက္ခန္တု သဗ္ဗ-ဒေဝတာ။
 သဗ္ဗ-ဓမ္မာနုဘာဝေန၊
 သဒါ သုခီ ဘဝန္တု တေ။

(၁၅၇) ဘဝတု သဗ္ဗ-မင်္ဂလံ၊
 ရက္ခန္တု သဗ္ဗ-ဒေဝတာ။
 သဗ္ဗ-သံဃာနုဘာဝေန၊
 သဒါ သုခီ ဘဝန္တု တေ။

(၁၅၅) သဗ္ဗ-မင်္ဂလံ၊ ပစ္ဆိမ္မန္တု၊ သံသရာ၊ နှစ်ဖြာဘဝ၊ ဧဒေ
 ရကြောင်း၊ အလုံးစုံသော မင်္ဂလာတရားကောင်းသည်။ တေသံ၊
 ထိုသတ္တဝါတို့အား။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သဗ္ဗ-ဒေဝတာ၊
 ရှိသမျှအရပ်ရပ်၊ ခပ်သိုမ်းသောနတ်တို့သည်။ တေ၊ ထိုသတ္တဝါတို့
 ကို။ ရက္ခန္တု၊ စောင့်ရှောက်ကြစေကုန်သတည်း။ သဗ္ဗ-ဗုဒ္ဓါနုဘာ
 ဝေန၊ အလုံးစုံသော ရှင်တော်ဘုရားတို့၏ ဂုဏ်ကို၊ အာရုံရှုမြော်၊
 ကုသိုလ်စေတနာ၏ အာနုဘော်ကြောင့်။ တေ၊ ထိုသတ္တဝါတို့
 သည်။ သဒါ၊ အခါခပ်သိုမ်း။ သုခီ၊ ဘေးရန်မငြိ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိ
 ကုန်သည်။ ဘဝန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

(၁၅၆) ။ပ။ သဗ္ဗ-ဓမ္မာနုဘာဝေန၊ အလုံးစုံသော တရား
 တော်မြတ်တို့၏ ဂုဏ်ကို အာရုံရှုမြော်၊ ကုသိုလ်စေတနာ၏ အာနု

ဘော်ကြောင့်။ တေ၊ တို့သည်။ သဒါ၊ သိမ်း။ သုခိ၊ ကုန်သည်။
ဘဝန္တု၊ တည်း။

(၁၅၇) ။ပ။သဗ္ဗ-သံသာ-နုဘာဝေန၊ အလုံးစုံသော သံသာ
တော်မြတ်တို့၏ ဂုဏ်ကို၊ အာရုံ ရှုမြော်၊ ကုသိုလ် စေတနာ၏
အာနုဘော်ကြောင့်။ တေ၊ တို့သည်။ သဒါ၊ သိမ်း။ သုခိ၊ ကုန်သည်။
ဘဝန္တု၊ တည်း။

(၁၅၈) မဟာ-ကာရုဏိကော နာထော၊
ဟိတာယ သဗ္ဗ-ပါဏိနံ။
ပူရေတွာ ပါရမီ သဗ္ဗာ၊
ပတ္တော သမ္မောဓိ-မုတ္တမံ။
ဧတေန သစ္စ-ဝဇ္ဇေန၊
သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။

(၁၅၈) မဟာ--ကာရုဏိကော၊ မနှိုင်းအပ် မယှဉ်သာ၊
ကြီးမြတ်သော ကရုဏာရှိတော်မူသော။ နာထော၊ သုံးလူ ထွန်
ထား၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည်။ သဗ္ဗ ပါဏိနံ၊ အလုံးစုံရှိသမျှ၊
သတ္တဝါအနန္တတို့၏။ ဟိတာယ၊ အစီးအပွားအလို့ငှါ။ သဗ္ဗာ၊
ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ပါရမီ၊ ဒါန၊ သီလ၊ စသည် အသိအမှတ် ပါရမီ
တို့ကို။ ပူရေတွာ၊ မဆုတ်မနစ်၊ သစ်သစ်ပွားဆင့်၊ ဖြည့်ကျင့်တော်မူ
၍။ ပုတ္တမံ၊ အတုမရ၊ ကဲလွန် ထူးမြတ်လှသော။ သမ္မောဓိ၊
အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၊ သဗ္ဗညုဘ ဉာဏ်တော်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်
တော်မူလေပြီ။ ဧတေန သစ္စ-ဝဇ္ဇေန၊ မဘောက်မပြန်၊ မှန်ကန်
သောအား၊ ပြောဆိုရသော ဤသစ္စာစကားကြောင့်။ တေ၊ သင်

အား။ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ သောတ္ထိ၊ ဘေးရန်လွှတ်ကင်း၊
ချမ်းသာအေးမြခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

(၁၅၉) ဇယန္တော ဗောဓိယာ မူလေ၊
သကျာနံ နန္ဒိ-ဝဗ္ဗနော။
ဧဝမေဝ ဇယော ဟောတု၊
ဇယဿု ဇယ-မဂ်လေ။

(၁၅၉) သကျာနံ၊ မဟာသမ္မတ၊ ခတ္တိယ နှယ်မျိုးမှ၊
ပွားတိုးသက်ဆင်း၊ သာကီဝင်မင်းတို့၏။ နန္ဒိ-ဝဗ္ဗနော၊ စိတ်နှလုံး
၏၊ ရှင်ပြုံးထပ်ထပ်၊ နှစ်သက်ခြင်းကိုပွားစေတော်မူတတ်သော။
ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗောဓိယာ၊ မဇ္ဈေချက်ချာ၊ မြေမျက်
နှာဝယ်၊ ဖြာဖြာရွှန်းဝေ၊ ပေါက်ရောက်စည်ကားသော၊ ညောင်
ဗုဒ္ဓဟေ၏။ မူလေ၊ အနီးဝန်းကျင်၊ ပါရမီတော်တို့ကြောင့်၊ အလို
လိုပေါ်ပေါက်သော အပရာဇိတရွှေပလ္လင်၌။ ဇယန္တော၊ ယထာ၊
ငါးပါးမာရ်ကို၊ ပယ်လှန်ကုန်စင်၊ အောင်မြင်တော် မူသကဲ့သို့။
ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ တေ၊ သင့်အား။ ဇယော၊ အောင်မြင်
နိုင်ကြောင်း၊ မဂ်လာ တရားကောင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ
သတည်း။ ဇယ-မဂ်လေ၊ အောင်မြင်နိုင်ကြောင်း၊ မဂ်လာတရား
ကောင်းကြောင့်။ တုံ၊ သင်သည်။ ဇယဿု၊ ရန်အပေါင်းကို
ထောင်းထောင်းကြေညက်၊ ပယ်ဖျက်အောင်မြင်နိုင်စေသတည်း။

(၁၆၀) အပရာဇိတ=ပလ္လင်္ကေ၊
သီသေ ပုထုဝိ၊ ပုက္ခလေ။
အဘိသေကေ သဗ္ဗ-ဗုဒ္ဓါနံ၊
အဂ္ဂပုတ္တော ပမောဒတိ။

(၁၆၀) သဗ္ဗ-ဗုဒ္ဓါနံ၊ ပွင့်ကြသီးသီး၊ အလုံးစုံသော ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးတို့၏။ အဘိသေကေ၊ ဗုဒ္ဓါဘိသေက၊ သဘင်၊ ဆင်ယင်ကျင်းပ၊ အဘိသိက် ခံတော်မူရာ ဖြစ်ထသော။ ပုထု ဝိ-ပုက္ခလေ၊ စည်မျက်နှာမသွေ၊ ညီညွတ် ချောမောသဖြင့်၊ တင့်တယ်လှပသော မြေလည်း ဖြစ်ထသော။ သီသေ၊ ဝန်းကျင် ပတ်ချာ၊ မြေဘကာတို့၏၊ ဗေဓျာညွန့်ဖူး၊ မြေသိပ် မြေဦးလည်း ဖြစ်ထသော။ အ-ပရာဇိတ=ပလ္လင်္ကေ၊ အ-ပရာဇိတ၊ အောင်မြေ၊ ပလ္လင်ဗေဉ်။ အဂ္ဂ-ပုတ္တော၊ အံ့ချီးမကုန်၊ ဂုဏ်ပေါင်းခြုံသည့်၊ သယမ္ဘုအရဟံ၊ နှုန်းစံကင်းပျောက်၊ မြတ်သော ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူသည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝါ၊ ရွှေဘုန်းတော်သခင်၊ ရှင်တော် ဘုရားသည်။ ပမောဒတိ၊ ယထာ၊ လွန်စွာအထူး၊ ကြည်နူးရှင်ပျော်၊ ဝမ်းမြောက်တော် မူသကဲ့သို့။ ဧဝ မေဝ၊ ဤ အတူ သာလျှင်။ အဂ္ဂ-ပုတ္တော၊ မြတ်လှဘုံမြောက်၊ အလိုသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ တံ၊ သင်သည်။ ပမောဒဿ၊ လွန်စွာအထူး၊ ကြည်နူးရှင်ပျော်၊ ဝမ်းမြောက်ရစေသတည်း။

(၁၆၁) သု-နက္ခတ္တံ သု-မင်္ဂလံ၊
သု-ပုဘာတံ သု-ဟဋ္ဌိတံ။

သု-ခဏော သု-မဟုတ္တော၊ စ၊
သုယိဋ္ဌံ ဗြဟ္မ-စာရိသု။

(၁၆၁) သု-နက္ခတ္တံ၊ ဣဋ္ဌ ဝိပါက အကျိုး၊ ဖွံ့ဖြိုး စေတတ်၊ ကောင်းမြတ်သော တရာ နက္ခတ် သည်၎င်း။ သု-မင်္ဂလံ၊ မကောင်းမှု တရားကို၊ ပယ်ရှား ရိတ်လှီး၊ ဖျက်ဆီး ညှဉ်းသတ်၊ အောင်မြင်တတ်သည့်၊ ကောင်းမြတ်သော မင်္ဂလာတရားသည်

ရင်း။ သုပ္ပဏာတံ၊ ကိုယ်၊ စိတ်၊ နှစ်ဖြာ၊ ပုဆာလွတ်ကင်း၊ ကောင်း
မြတ်သော အာရုံကို နှလုံးသွင်းသဖြင့်၊ ကောင်းမြတ်သော မိုး
သောက်ခြင်းသည်၎င်း။ သု-ဟုဋ္ဌိတံ၊ မှိုင်းတော့မေ့ငေး၊ ကိုယ်လက်
လေး၍၊ တကွေးကွေး တလွန်လွန်၊ လိမ်တွန့်ကင်းရှင်း၊ ကောင်း
မြတ်သော ငါကြခြင်းသည်၎င်း။ သု-ခဏော၊ စ၊ လက်ဖျစ် ဆယ်
တုက်ကာလ၊ တခဏဝယ်၊ ပါပညစ်ကြေး၊ ကင်းဝေးစင်ပါ၊ ကောင်း
မြတ်သော ခဏ၊ သည်၎င်း။ သု-မုဟုတ္တော၊ စ၊ ခဏ၊ ဆယ်ခု၊
လယ၊ ပြုလေ၊ ယင်းဆယ်ထွေခဏ၊ လယ၊ ယင်းဒသ၊ မုဟုတ်ဝယ်၊
ဆိုးယုတ်ညစ်ထေး၊ ကင်းဝေးစင်ပြတ်၊ ကောင်းမြတ်သော မုဟုတ်
သည်၎င်း။ ဗြဟ္မ-စာရီသု၊ မြတ်လှတုံစွာ၊ ကျင့်သိက္ခာကို၊ ကောင်း
စွာအသင့်၊ ဖြည့်ကျင့်တုံရှောင်း၊ သူတော်ကောင်းတို့အား။ သု-
ယိဋ္ဌံ၊ သဒ္ဓါရှင်ပျ၊ ပူဇော်ချီးပခြင်းသည်၎င်း။ တေ၊ သင်အား။
ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

(၁၆၂) ပဒက္ခိဏံ ကာယ-ကမ္မံ၊
ဝါစာကမ္မံ ပဒက္ခိဏံ။
ပဒက္ခိဏံ မနောကမ္မံ၊
ပဏီမိ တေ ပဒက္ခိဏေ။

(၁၆၂) ပဒက္ခိဏံ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ သံသရာ၊ နှစ်ဖြာအကျိုး၊ ပွားတိုး
စေတတ်၊ ဂုဏ်သကတ်ငွေ၊ ကောင်းမြတ်လှစွာသော။ ကာယ-ကမ္မံ၊
ကာယကံသည်၎င်း။ ပဒက္ခိဏံ၊ ကောင်းမြတ်လှစွာသော။ ဝါစာ
ကမ္မံ၊ ဝစီကံသည်၎င်း။ ပဒက္ခိဏံ၊ ကောင်းမြတ်လှစွာသော။ မနော
ကမ္မံ၊ မနောကံသည်၎င်း။ ပဒက္ခိဏေ၊ ကောင်းမြတ်လှစွာသော

ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံ ဟူသော ကံသုံးပါး၌။ ပဏီဓိ၊ ဆောက်
တည်ခြင်းသည်၎င်း။ တေ၊ သင်အား။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

(၁၆၃) ပဒက္ခိဏာနိ ကတုဉာန၊
လဘန္တိ၊ ဧတ္ထ-ပဒက္ခိဏေ။
တေ အတ္ထ-လဒ္ဓါ သုခိတာ၊
ဝိရုဇ္ဈာ ဗုဒ္ဓ-သာသနော။
အ-ရောဂါ သုခိတာ ဟောန္တု၊
သဟ သဗ္ဗေဟိ ဉာတိတိ။

ပဗ္ဗဏှ-သတ္တံ နိဇ္ဈိတံ။

(၁၆၃) ယေ ဇနာ၊ အကြင်၊ သူတို့သည်။ ပဒက္ခိဏာနိ၊
ကောင်းမြတ်သော ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံ၊ တရား၊ ကံသုံးပါး
တို့ကို။ ကတုဉာန၊ ပြုကုန်သောကြောင့်။ ပဒက္ခိဏေ၊ ကောင်းမြတ်
လှကုန်သော။ အတ္ထ၊ အကျိုးတို့ကို။ လဘန္တိ၊ ရကြကုန်၏။ တေ
ဇနာ၊ ထိုသူတို့သည်။ အတ္ထ-လဒ္ဓါ၊ ကြီးပွားခြင်းသို့ ရောက်ကြကုန်
သည်ဖြစ်၍။ သုခိတာ၊ ကိုယ်၊ စိတ်၊ နှစ်ဖြာ၊ ချမ်းသာ ခြင်းသို့
ရောက်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဗုဒ္ဓ-သာသနော၊ ဘုရားမြတ်စွာ၊ သာ
သနာ၌။ ဝိရုဇ္ဈာ၊ စည်ပင်ပျံ့ပွား၊ မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ် တိုင်အောင်
တက်သွားနိုင်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗေဟိ၊ မိဘက်၊ ဘဘက်၊
အောက်ထက်နှစ်စုံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဉာတိတိ၊ အဆွေအမျိုး
တို့နှင့်။ သဟ၊ အတူတကွ။ အ-ရောဂါ၊ တစိုးတစိမျှ၊ အနာရောဂါ
မရှိကြကုန်သည်။ သုခိတာ၊ ကြောင့်ကြခပ်သိမ်း၊ ကင်းငြိမ်းစင်ပ၊
ချမ်းသာ ဒေမြခြင်းသို့ ရောက်ကြကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေ
ကုန်သတည်း။

ပုဗ္ဗဏှ-သုတ္တံ၊ ရှေး ဆရာကြီးတို့၊ ပေါင်းစည်းစု
ယားသည့်၊ ပုဗ္ဗဏှ-သုတ် ပရိတ်တော် တရားသည်။
နိဗ္ဗိတံ၊ အောင်လံစိုက်ဆောက်၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။

ပုဗ္ဗဏှသုတ်ပြီး၏။

လိုစွေ ကိစ္ဆတိ ဆိုပြီးသည့်အခါ

ပတ္တနာနှင့် ပတ္တိဒါနပြုရန်

(၁) ကတံ အမေဟိ ယံပုညံ၊
ဒုက္ကရံ အဇ္ဇ သာဓုကံ။
ပုညေနောတေန နိဗ္ဗာနံ၊
သီဃံ ပပ္ပေါမ တေ 'မယံ'။

(၂) တ,ဉ္စ ပုညံ မယံ ဒေမ၊
ဘဝေသု တိသု ပါဏိနံ။
တေ သဗ္ဗေ တံ,ပမောဒိတုာ၊
သုခံ လဘန္တု သဗ္ဗဒါ။

အမေဟိ၊ ပေါင်းစုညီညွှတ်၊ စည်းဝေးလာရောက်ကြသောငါတို့
သည်။ ဒုက္ကရံ၊ သိန်း၊ သန်း၊ ကုဋေ၊ သင်္ချေ ကမ္ဘာ၊ လွန်လေကြာ
သော်လည်း၊ တခါတရံမျှ ပြုနိုင်ဘို့ရာ ခဲယဉ်းလှသော။ ယံပုညံ၊
အကြင် ကုသိုလ်အစု၊ မြတ်ကောင်းမှုကို။ သာဓုကံ၊ စိတ်စေတနာ၊
သဒ္ဓါရှင်ပျ၊ ကောင်းမြတ်လှစွာ။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ကတံ၊ အကြောင်း

အခွင့်၊ ညီညာသင့်သဖြင့်၊ ပြုကျင့် ဆည်းပူး အပ်ပေပြီ။ တေနေ
 ပုညေန၊ ထိုကုသိုလ်အစု၊ ပြုကျင့် ဆည်းပူး အပ်ပြီးသော မြတ်
 ကောင်းမှုကြောင့်။ တေမယံ၊ ထိုပေါင်းစုညီညာ၊ စည်းဝေးလာ
 ရောက်ကြသော ငါတို့သည်။ နိဗ္ဗာနံ၊ ဘေးပေါင်းညယ့်၊ ကင်းစင်
 ကုန်သည့်၊ ရွှေဘုံကြွင်း၊ အစဉ်ထာဝရ ဓေးမြချမ်းသာရာဖြစ်သော
 နိဗ္ဗာန်သောငင်ကမ်းသို့။ သီသံ၊ ဆောင်လျင်မြန်စွာ။ ပပ္ဖေ၊ မ၊ မဂ္ဂင်
 ဖေါင်ကြီး၊ ငြိမ့်ငြိမ့်စီး၍၊ ခိုမှီးကပ်ရောက်ရလို့ကုန်၏။ ။ မယံ
 ငါတို့သည်။ တ၊ ဥပုညံ၊ ထိုကုသိုလ်အစု၊ မြတ်ကောင်းမှုကိုလည်း။
 တိသု-ဘဝေသု၊ သုံးပါး ဘဝ၊ သုံးလောက တို့၌။ ဝသန္တာနံ၊
 နေထိုင်ကြကုန်သော။ ပါဏိနံ၊ ခပ်သိမ်းများစွာ၊ သတ္တဝါတို့အား။
 ဒေမ၊ ပေးဝေ ပါကုန်၏။ တေသဗ္ဗေ၊ ထို ခပ်သိမ်း များစွာ၊
 ဘုံသုံးပါး၌ နေကြသော သတ္တဝါတို့သည်။ တံ၊ ထိုငါတို့ ယခု၊
 ပေးဝေသော ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို။ ပမောဒိတု၊ ကိုယ်စီကိုယ်
 နှစ်လိုဝမ်းမြောက်ကြကုန်၍။ သဗ္ဗဒါ၊ နေ့နေညည၊ ကာလမချာ
 အခါပပ်သိမ်း။ သုခံ၊ ကိုယ်၊ စိတ်၊ နှစ်ဖြာ၊ ဘယာ လှတ်ကင်း
 ချမ်းသာဓေးမြခြင်းကို။ လဘန္တု၊ ရကြပါစေကုန်သတည်း။

ကျွမ်းခြံဒီရဲး

တံတာ.စရိယ-ထေရေန၊

ရစိတော.ယံ သု-နိဋ္ဌိတော။

တိ-သတ်-ဒွေ.က-မာဂသိရေ၊

ဇုဏှာ-ပက္ခ-စတုဒ္ဒသေ။

တံတာ.စရိယ-ထေရေန၊ တံတေးဆရာ၊ မထေရ် ငါသည်။
ရစိတော၊ ရေးသားပြုပြင်၊ စီရင်အပ်သော။ အယံနိဿယော၊
မှီရာအတ္ထ၊ ဤပရိတ်ကြီးပါဠိတော်နိဿယသည်။ တိ-သတ်ဒွေ.က-
မာဂသိရေ၊ ထောင့် နှစ်ရာ ခုနစ်ဆဲ့ သုံးခုနှစ်၊ တွက်စစ် မာသ၊
နတ်တော်လ၌။ ဇုဏှာ-ပက္ခ-စတုဒ္ဒသေ၊ ငွေသော်တာလ၊ ရောင်
စုံပသည်၊ ဆန်းပက္ခ၊ မှီ၊ တဆဲ့လေးရက် တိထိ၌။ သုနိဋ္ဌိတော၊
အောင်လံစိုက်ဆောက်၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ ရောက်သတည်း။

ဒုက္ခ-ပုဉ္ဇော အယံကာယော၊ မိန့်ဟောအလော၊ ဒေသနာနှင့်၊
သွေမက္ခာဖြစ်၊ ခန္ဓာညစ်ကို၊ ရလစ်သည့်တွက်၊ ဘယ်ဆီ ရက်မှ၊
ဒေစက်ချမ်းသာ၊ နေရတာ၊ မရှိ၊ ဆနဝုတိ၊ ရောဂါတွေ လွှမ်းဘိ၊
သဖြင့်၊ မချီမဆ၊ နေရသည့်ကာလဝယ်၊ နိစ္စမက္ခာ၊ ချဉ်းကပ်လာ
သည့်၊ ဒါယကာတပည့်၊ မောင်ဘိုးရှမ်း အမည်ရှိသည်၊ မျိုးဇာတိ၊
ကလျာဏ၊ တံတေး ရုံးစာရေးကြီးသည် ခ၊ ယ၍၊ အနန္တကျေးဇူး
ရှင်၊ ထေရ်သခင်ဘုရား၊ ခန္ဓာဟောင်းပယ်ရှား၍၊ ခန္ဓာသစ်များယူ
သွားလျှင်၊ နေ့မခြား ညဉ့်မလပ်၊ အမြဲထာဝရ အာရုံကပ်၍၊ ကိုယ်
တော်စားရည်မှတ်ဘို့ရာ၊ တပည့်အားလျော်ကန်သည့်၊ ပရိတ်ကြီး

ဒေသနာကို၊ သေအချာအဓိပ္ပါယ်သွားဖြင့်၊ အနက်နိဿယ၊ ရေးသား။
 ချီးမြှင့်တော်မူပါက၊ အလုံးစုံ နှုတ်တက်ရအောင်၊ ဝါယာမကြီး၊
 စား၍၊ တပည့်လည်း သင်ကြား ဆောင်ရွက်ပါမည်။ အတည်
 တကျ၊ ထေရ်အရှင် နည်းပြ၍၊ ပရိတ်ကြီးပါဠိတော်ကို၊ မှန်ကန်စွာ
 ရကြသည့်၊ သပ္ပုရိသ၊ အများ၊ တံတေးသူ၊ တံတေးသားတို့လည်း၊
 ရေနည်းပါးအိုင်ငယ်ငယ်၊ မှီတယ်နေကြ၊ နွေကာလအခါ၊ ဘား၊
 ငါး၊ စသော သတ္တဝါ တို့သည်၊ မချာနေည၊ မိုးကြီးရေကို
 တောင့်တ၊ သလို၊ ထေရ်အရှင်ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အလိုတော်သွား၊ စီရင်
 ရေးသားသည့်၊ အားထားမှီတင်းရာ၊ ၎င်းနိဿယကိုတောင့်တကြပါ
 ကြောင်း၊ အကြိမ်ကြိမ်လျှောက်တောင်းတင်သ၊ ပူဆာလှသဖြင့်၊
 ကိုယ်ကာယ ခန္ဓာ၊ ကျင်နာ ခံခက်၊ မအီ မသာ လျက်နှင့်ပင်၊
 ပက်လက် တခါ၊ မှောက် တခါနှင့်၊ စောင်းဝဲကာ တလှည့်၊
 သို့ကလို တအိအိဖြင့်၊ ရေးရဘိ၊ ခဲယဉ်းစွာ၊ ပရိတ်ကြီးနိဿယ ဤ
 ကျမ်းစာသည်၊ ကိုယ်ခန္ဓာအိမ်ရှုတ်တို့ကို၊ ပဏာမ စေတနာတည်း
 ဟူသော ကျား ထောက်ကန်နိုင် လှသဖြင့်၊ မရဏ လေဆိုး၊
 မတိုက်မချိုးဘဲ၊ ဘုန်းတန်းခိုး တေဇော်၊ အာနုဘော်ကြီးမား၊
 သုံးရတနာတို့၏ စွမ်းပကားကြောင့်၊ မှန်းထားသည့်အလျောက်၊
 ပြီးဆုံး ခြင်းသို့ ရောက်သည်။ ။ ထွန်းတောက် သာသနာ
 တည်ကြောင်းတည်း။

ပရိတ်ကြီးပါဠိတော် နိဿယပြီး၏။

